

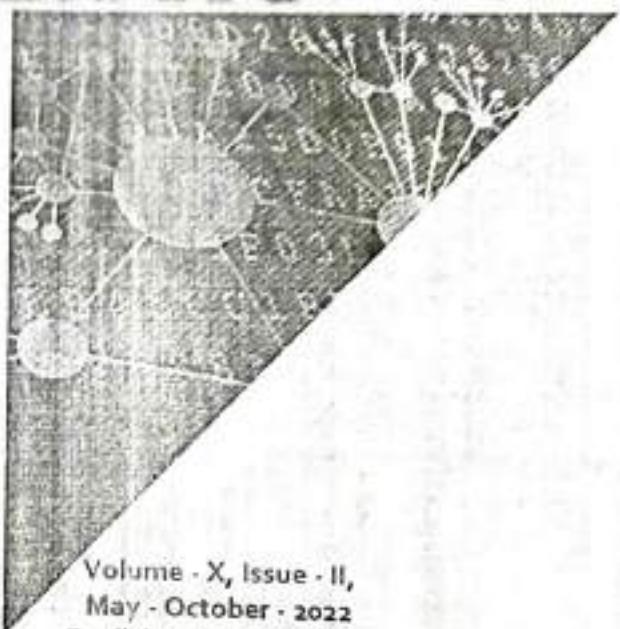

Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal
(Journal No. 47023)

YK

ISSN 2319 - 8508
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
HALF YEARLY RESEARCH JOURNAL

GALAXY LINK

Volume - X, Issue - II,
May - October - 2022
English / Marathi / Hindi

Impact Factor / Indexing
2020 - 6.495
www.sjifactor.com

Ajanta Prakashan

ISSN 2319 - 8508
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
HALF YEARLY RESEARCH JOURNAL

GALAXY LINK

Volume - X

Issue - II

May - October - 2022

ENGLISH / MARATHI / HINDI

**Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal
Journal No. 47023**

ज्ञान-विभाग विमुक्तयां

**IMPACT FACTOR / INDEXING
2020 - 6.495
www.sjifactor.com**

◆ EDITOR ◆

Assit. Prof. Vinay Shankarrao Hatole
M.Sc (Math's), M.B.A. (Mkt), M.B.A (H.R),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod & Dir), M.Ed.

◆ PUBLISHED BY ◆

Ajanta Prakashan
Aurangabad. (M.S.)

CONTENTS OF MARATHI

प्र. सं.	लेख आणि होखाकाचे नाव	पृष्ठ. सं.
१	आधुनिक तन्त्रज्ञानाच्या शेषात संस्कृत चलचित्रपटांचा प्रवास - एक गुहिषेप प्रा. दर्शना साध्या	१-४
२	नवतत्वादी चलचित्र प्रा. रघोष ब. पाण्याडे	५-१०
३	चंदपूर जिल्ह्यातील अदिवासी शेतकऱ्यांच्या उत्पन्नाचे जारीक अध्ययन हरिष एम. बाबनगडे	१०-११
४	राज्यशास्त्राच्या प्रभावी अध्यापनासाठी उपयुक्त : चर्चा पद्धती प्रा. डॉ. घोरेश दा. उगले	१२-१५
५	प्रशाचक्षु श्रीसंतगुलाबराव महाराज यांच्या योगदर्शनातील यत्ती प्रकार एक अधिनव विचार सहा. प्रा. प्रकाशविठ्ठल इंगले	१६-२२
६	ख्यालगायकीत बदलतेती वर्तमान स्थिती प्रा. दत्तात्रेय जोशी	२३-२८
७	भारतीय हिंजिटल लायब्ररी नितेश गुलाब चामाटे	२९-३४
८	मानवी जीवनात संगीताचे स्थान आणि आवश्यकता डॉ. स्नेहल मुनील डहाळे	३५-३८
९	अटल पैशन योजनेचे जारीक दृष्टीकोनातून अध्ययन स्वाती र. चौधरी प्रो. डॉ. मुनील श्री. केदार	३९-४३
१०	चिंगूर तातुक्यातील आवेदकरी चलचित्रातील शिलंदार प्रा. प्रफुल्ल एम. राजुरवाडे डॉ. वी. आर. मस्के	४४-४७

५. प्रज्ञाचक्षु श्रीसंतगुलाबराव महाराज यांच्या योगदर्शनातील भक्ती प्रकार एक अभिनव विचार

महा. डा. प्रज्ञा विश्वासराव इंगळे
महात्मा जयोतिश फुले महाविद्यालय, पांडीची नगर नं. २, अकोली रोड, अमरावती.

सारांश

प्रज्ञाचक्षु श्री. संत गुलाबराव महाराज यांचे एकूण १३४ साहित्य प्रसिद्ध आहे. यात हि साहित्य संस्कृत, हिंदी, मराठी, ब्रजभाषेतील आहे, त्यातील ३१ ग्रंथ हे संस्कृतमध्ये उपलब्ध आहे. महाराजांची प्रज्ञा, पतिभा स्मरणशत्रु, ज्ञानलालसा, चिकित्सक युद्धी, खंडन मंडण युक्ती व त्यातून तयार झालेली ग्रंथसंपट्टा जेणु एक नवीन अधिक्षकारथ होय. महाराज यांनी भक्तीवर बरेच अभिनव विचार मांडले आहे. कलरण सापेक जेव्हा ईश्वर भक्ती करतो व त्या ईश्वराला प्राप्त करण्याची इच्छा करतो, तेव्हा भक्ताने ईश्वराची उपासना भक्तीच्या १६ प्रकारचे कशी करावी य ब्रह्मानंद तथा ईश्वरपास्ती कशी करावी या विषयी नऊ भक्तीच्या पलीकडील आणखी नवीन ७ भक्ती प्रकार आपल्या गंथात मांडला आहे. तोच नायिन्यपूर्ण भक्ती प्रकार अर्थात १६ प्रकारची भक्ती हा शोधविविधाचा प्रमुख विषय मांडण्याचा प्रयत्न यात केला आहे.

प्रस्तावना

विदर्भाची माती अलिशय सक्स या मातीत एक विलक्षण परंपरा लाभाती आहे. या मातीत अलेक थोर संत महात्मे जन्माला आते असून त्यापैकी श्री संत जानियाचे राजे जानेश्वर महाराज यांच्या सारळ्या शेष अशया सुप्रसिद्ध माऊलीची ठिकाणी आपली अदा भक्ती एकवटून एकरूप झालेली आहे. श्री संत गुलाबराव महाराज प्रज्ञाचक्षु प्राप्त झालेले महापुरुष आहेत, केवळ अमरावती जिल्यात नव्हे तर विश्वाता आपल्या आश्चर्यान्वित वेदात शास्त्राच्या विकालज्ञानाचा सिद्धात शोधरूपी अमृत प्रदान करणारा असा महान दैवी पुरुष म्हणजे संत गुलाबराव महाराज होय.

गुलाबराव महाराजाचे साहित्य हे एक कठ्ठाची गरज आहे. गुलाबराव महाराजांचा काळ हा विसाऱ्या शतकातील मानला जातो. यालांपूर्व असलेल्या या संताची वास्तव्य इहलोकात फक्त ३४ वर्षांचे होते. एवढ्या अल्पवयधीतीली त्यांची ग्रंथसंपट्टा अपार आहे. महाराजांचा जन्म माध्यात या गावाच्या मोहळ या कुळात जन्मलेले हे चालक समन्वयमहर्षी, मधुराहेताचार्य, जानेश्वर काज्या, आंधकी गौळण या विविध नायाने जगप्रसिद्ध आहे. महाराजांच्या अमर ग्रंथसंपटेतील एक लेणे म्हणजे 'योगप्रभाव' हा ग्रंथ होय. भगवान पंतजत्सीली योगशास्त्राचे संपूर्ण विवेचन सूत्ररूपाने केलेले आहे. यात एकून १९५ सूत्र असून ४ पादात विभागले आहे.

योग प्रभाव या अलौकिक गुणात्मके महाराजांनी सिद्धार्थ तोटी प्रश्न पातले आहेत य संदर्भ त्वाची उतरे दिली आहे. यास्तविक प्रश्नकली य उतर दाता हे दोन्हीही महाराजव्य आहे. परंतु सर्व सामाजिक भूकास योगमार्गात आणि भूतिमार्गात साधारणपणे कोणत्या समस्या येऊ शकतात हे घरून प्रश्न रूपाने सिद्धार्थ निमित्त करून हे प्रश्न विचारे आहे य अत्यंत विचारपूर्वक जान पूर्णक परंतु सोबत्या भाषेत उतरे दिली आहे. या यंचात योगार्थे महत्व प्रिशद केले आहे. परंतु जिजासू दृष्टीने योग प्रभावार्थे याचन, मनन व चिंतन केले असता "योगप्रभाव" हा भूतिमार्गाची शास्त्रीय गुण हीय असे जलोमन याटते.

सगुण व निर्गुण हे दोन्ही एकरूप परमात्म्याची रूपे आहेत. तथापि सगुण भूती, भूतांना सहज सुलभ आहे असे महाराज म्हणतात.

योगमार्गात पदोपदी अलेक विघ्ने उत्पन्न होतात य योगसिद्धी दुरावते म्हणूनच गुलाबराव महाराजांनी १५६८ प्रानिधानात्मक या सूत्राचा अर्थ स्पष्ट करतांना भूती मार्गाची नितात आवश्यकता वर्णिलेली आहे. केवळ आसने, प्राणाचामादी करून अलेक सिद्धी प्राप्त करून देणे हे योगार्थ खरे ऐव्वर्य नसून भगवदप्राह्णी हे सर्व योगार्थे आसीज साध्य आहे. आणि म्हणूनच भगवत्प्राह्णी भूतिमार्गाने किती सुलभ व सहज साध्य आहे. हे महाराजांनी योगप्रभाव या गुणात्मके रहस्यमय व तुलनात्मक शास्त्रीयपद्धतीने सिद्ध करून दाखविले आहे. प्रस्तुत योगप्रभाव गुणात श्री महाराजांनी ज्ञानोत्तर भूतीची गृह तत्वे अलंकारिक पद्धतीने सांगितली असल्यामुळे हा गुण प्रसादपूर्ण वारसमय झाला आहे.

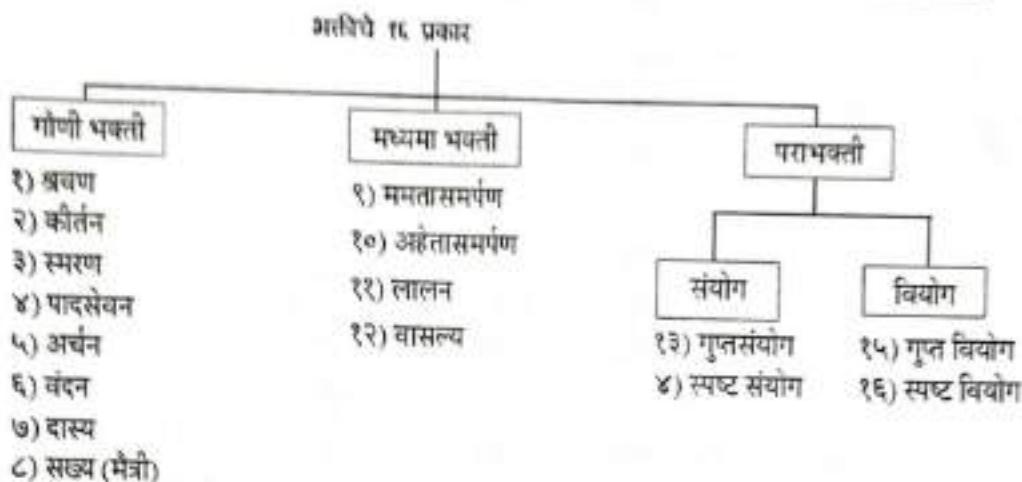
संशोधन पद्धत

प्रस्तुत शोधनियंथात वर्णनात्मक पद्धतींचा वापर केले आहे तसेच गुणातीकता पद्धतीचा वापर करून हा शोधनियंथ प्रस्तुत केला आहे.

प्रमुख विषय :- भूतीचे १६ प्रकार

भूती वाङ्मयामर्गे दोन तीन पद्धतींनी भूतीर्थे निरुपण केलेले आठकाळे, गोतेमर्गे आते, जिजासू, अर्थार्थी व ज्ञानी असेभूताचे प्रकार आहेत. कुठे नवयिधा भूती सांगितली ती पुढीलप्रभाणे कुठे लालन, वाह्यस्त्र, माधुर्य, तर कुठे गोणी य परा वर्गेरे पद्धतींनी भूतीर्थे स्वरूप सांगितले जाते. या सर्व प्रकारांमा एकव करून, त्यांची उत्तरोत्तर संगती लावून भूतीची द्यवस्था समजावून द्यवदयाची असेत तर श्री गुलाबराव महाराजांनी गोविंदानंदसुधा, प्रीतीनर्तन आदी भगवदसौरम या गुणातून केलेले विवेचन समजून द्यावे लागेल.

महाराजांनी भूतीर्थे गोणी, मर्याडा आणि परा असे मुळ्य तीन प्रकार करून त्यांचेही एकून सोका प्रकारात विभाजन केले आहे. ते पुढील प्रमाणे -

१. श्रवण :- इतिहास पुराणादिकांत वर्णन केलेल्या भगवतकथा विद्या भक्तांच्या कथा गुह मुख्याने श्रवण कर्त्तव्यातदनुसार ध्यान कराऱ्ये म्हणजे सर्वेणु आणि अवतार लीला आपल्या उपास्थ विग्रहांच्या आहेत आरी आवाना हठ कराऱ्यी हालाच क्षणकांती म्हणावी याच श्रवण भक्तीने फक्त सात दिवसात उद्धरून जाणारा महाभागवत राजा परीक्षित होउन गेला. श्री शुक्राचार्यांनी त्याला भगवत ऐकायिले त्यात जान, वैशाख्य आणि प्रेम यांती परिपूर्ण असलेल्या श्रीकृष्णाच्या लीला वर्णन केल्या आणि एका सप्ताहात परमगती प्राप्त करून घेतले.

२. कीर्तन :- सज्जनांच्या मुख्यातून जे भगवंताचे शङ्खगुणी ऐश्वर्य श्रवण केले, ऊऱ्या लीला गुरुभुखाने ऐफिल्या त्याच स्वमुखाने पुनःपुनः वर्णन करायाचे तेच कीर्तन होय. या कीर्तन भक्तीचे आदर्श देवविष श्री नारदाचार्य आहेत. कीर्तनाची परंपरा त्यांच्या पासूनच सुरु झाली, ते कीर्तन परंपरेचे आचार्य आहेत. भगवान नारद म्हणतात की दीर्घेचे तार ऐडले की भगवान योतापल्या प्रगाढे माझ्या हृदयात अविभूत होतात.

३. स्मरण :- जेव्हा आपण संतमुखाले भगवतलीलांचे श्रवण करीत नाही विद्या स्वमुखाले कीर्तन करीत नाही त्यापेकी त्या लीलांचे अल्ला: करण्यात स्मरण करीत असाये. या एकांतातील स्मरणामुळे कीर्तनाचा आनंद अन्तः कारणा कायम मिळू लागतो.

उदा : भक्त प्रल्हादाने अगटी यातपणापासून 'नारायण' या नामाचे सलत स्मरण केले. असा प्रकारे भक्त प्रल्हादाने जागतीत, स्वप्नात व सुषुप्तीत अंयंड स्मरण केल्यामुळे नरसिंह अवतार घेऊन भगवंताने त्याचे संरक्षण केले. असा प्रल्हाद महान भक्त म्हणू आजही सर्वीना घंटलीच असा आदर्श आहे. या नाम स्मरणालेच योगाची अष्टांगे साधून भक्त पूर्ण कसा होतो याचे वर्णन महाराजांनी एकध अभंगात केले आहे.

"योगाचे आणंग नामीच | मिळती नामते पेटांती मिश्रित की" ||

४. पादसेवन :- संत हे ईश्वर आहेत असे समजून त्यांची, तशीच भी, गुरुंची, किंवा आपल्या आवकीच्या गृहींची प्रदातालनाढी उपचारानी पादपूजा करणे म्हणजे पादसेवन होय. या पादसेवन भक्तीत श्रीतहमी हीच सर्वथेषु आहे. रोधनागावर विक्रांती पेत भासलेल्या भगवान विष्णूच्या घरणाचे संवाहन ती अखंड करीत असते.

५. अर्चन :- अर्धेन म्हणजे थोडशोपचारांनी भगवटविगळाचे सर्वांगपूजन करणे. आपल्याला जे जे पदार्थ प्रिय याटतात ते ते सर्व भगवंताला समर्पण करणे. दही दुधाने रुजान घालणे, दैटिक मंडांनी अभिषेक करणे, सुवासिक फुल याहणे, घूणादिप, नैवेद्य, आरती वर्गीरेचा, समावेश होतो. भावना हृद होण्यासाठी पत्त्याशपूजेपेक्षा मानसपूजा शेष आहे.

६. वंदन :- अर्धेन भक्तीमध्ये पूजाकरीत असताना मी पूजा करणार आहे. असा अभिमान उत्पन्न होतो. तो पूजाभिमान नष्ट करण्यास सर्व प्रकारची लोकलाज सोडून भगवंताला नमन करावयास होय अरया नमन आपोआप दिनता आणि त्वाघव साधकांकडे येते. नमन केल्याने अत्यंत लहानपणा स्वतःकडे येतो त्या लहान पणाच्या वक्तावरच साधक पूर्ण अशा गुरुपदावर आरुद्द होतो. हि वंदन भक्ती साधकाता जशी उपयोगी आहे तशी भक्तीलाहि परिपोषक आहे.

७. दास्य :- वंदन भक्तीने दिनता अन्तः वरणात रुजली की भग सेवक जशी स्वाजीची सेवा करतो त्याप्रभाणे भक्त भगवंताची सर्व प्रकारची सेवा आनंदाने करु लागतो पूजा करूनही पूजकत्वाचा अभिमान त्यात शिवत नाही मंदिराच्या झाडलोटी पासुन तो चरण संवाहमापवैत सर्व प्रकारचे दास्य करतो. उदा: भगवान रामचंद्राचे दास्य करण्यार्था हनुमानाला तोड नाही असे रामायणावरून आढळते.

८. सख्य (मैत्री) :- दास्यभक्तीने दीक्षता आणि लघुता अंगी बाणती की भक्त स्वतःला विस्साधन समजू लागतो त्याता याहते की आपण श्रीगुरुंची विंवा भगवंताची पूर्णपणे सेवा करु शकत नाही. आपल्यात किंती तरी उणीचा आहेत. अशी दिन भावना तीव होऊ लागली ती त्याचा जाता भगवंता शिवाय कोणी राहत नाही. त्याच्या आर्त पुकारला भगवान 'ओ' देतो आणि त्याचा मित्र होऊन राहलो अश्या रीतीने भगवानच त्याचा सखा झाला की मित्रत्वाच्या नात्याने तोच त्याता परमर्थीच्या उच्चासनावर नेऊ वसवितो. उदा : कृष्णाजुरुंचे आहे. मित्र मित्राशी मनात येईल तसे वागतो. अजुन कृष्णाशी भांडत्वा, कृष्णाला आपल्या रथाचे सारथी केले. पण भगवंताने आपला झोठेपणा पाहिला नाही. उलट पापण्या जशा नेवांचे रक्षण करतात तसे अजुनाने मित्रस्थाने रक्षण केले आणि युद्धासारख्या प्रसंगी त्याचा झोह दूर करण्यासाठी गीतादेखील सांगितली तील उपदेश केला. विश्वरूप दाखविले आणि आत्मजालसंपन्न केले.

आत्मनियेदनाने जीव ब्रह्माचे एकम्य होते असल्यामुळे जान प्राही असल्याने. आत्मनिये पनरूप नवव्या भक्तीत महाराजांनी मर्यादा प्रकारात समाधिष्ठ केले आहे. वरीत आहविया भक्तीतीत 'मी उपासना करणारा आह' हि अहंता नाहीशी करण्यासाठी भगवंताच्या घरणी आत्म वियेदन केले जाहे. या अहेतोरे

दोन प्रकार आहेत. ममता आणि अहेता है दोन्ही प्रकार समर्पण इताले की, जीवजगतावै पैवय होते असल्याने होते म्हणून हि भक्ती गौणी नसून जानीतर मार्गदर्शन भवती आहे.

९. ममता समर्पण :- हंडे - प्रत्ययाने निर्दिष्ट असलेले 'सर्व मम' मार्गे अंतर्भूत होते. 'मता पाहिजे असलेले' आणि 'माझे असलेले' सर्व भगवंताला अपेण वेळे की ममतासमर्पण इताले.

१०. अहेता समर्पण :- आपण अल्लामय देहात 'मी' समजतो, म्हणून अहेता समर्पण करावी असल्यास पथम आपला देह भगवदर्पण प्रकाशला ह्या. देह आणि शोबाटी सर्व इंद्रिये भगवंताचीय आहेत असे समजून त्याचा उपचोग भगवंतासाठीच कैला पाहिजे लंतर प्राण, मन, बुद्धी आणि शेचटी अंकार देखील अपेण इताला पाहिजे देहापासुन चुदी - अंकारापर्यंत सर्व अहंतास्पद पदार्थे अपेण इताले की शेचटी मी नसून भगवान्यच आहे असा अनुभव येतो. हेच पूर्ण अहंतेचे पूर्ण रस्मर्पण होय.

आत्मनिवेदनाने ममता य अहंता समर्पण इताली की भक्त समाप्तीत आत्मैवर्य करून अहंत - जाताले पूर्ण होतो. यासमाधीत तो परद्वाहांशी संपूर्णतः एकरूप इतालेला असतो.

११. लालन भक्ती :- आत्मनिवेदन पूर्ण इताले की भक्त - भगवंताचे ऐक्य होते. या एक्या समाप्तीतून भक्ती व्युत्पन्न पायला की अहंबृती उत्पन्न होते हा अहंवृतीवर आस्त असलेला कोण ? मी भगवंताचा आहे असे म्हणण्यात स्वतःकडे लहानपणा येते - या मोठे पण भगवंताकडे जाते भगवान व शीगुरु एकच असल्याने श्रीहरीधी किंवा गुरुधी भक्तीतो करतो 'मी त्याचा आहे' असे म्हणतांना माता - पिता समजून भगवंतावर प्रेम वरतो. भक्त स्वतःता जालहंता येईल म्हणून या जालहंतवरूप संकटातून याचविष्ण्यासाठी भगवंताला 'पिता' म्हणून हाक मारतो. आणि आवडीने आळवायाचे असेल तर साडिबाळणे 'आई' म्हणून हाक मारतो किंवा गुरुलच मालापिता समजून हि लालन भक्ति वेळी जाते.

१२. यात्सल्यभक्ती :- 'मम एव भर्तो' म्हणजे माझा भगवान आहे भावता, म्हणजेच यात्सल्यभक्ती यामध्ये स्वतःकडे मोठेपणा घेतला जातो आतापर्यंत लालनादी भक्तीत भगवंताले भक्तासाठीजे कष्ट घेतले त्या आढवणीमुळे भक्ताचे अंतःकरण घिळवूल निघते यापुढे मात्र भगवंताला कष्ट दोऱ्या नये म्हणून भक्त भगवंताला आपले लहान बाल समजतो आणि स्वतः कडे आईपणा हेतो त्याच्या मनात येते की मी रद्दन रद्दन माझ्या श्रीहरीला फार कष्ट दिले आणि स्वतः मात्र त्याची काहीच सेवा केली लाही.

त्याला भक्तांचे इतिहास आठवतात की लालन भक्तीत पंढरीलाई दामाजी साठी महार इताला, जनावरांकरता टळू लागता, एकनाथांच्या घरी घंटन उगाक्कीत असे पल्हादासाठी नृसिंघवतार घेतला आशा प्रकारे लालनभक्तीत भगवान भक्ताकर्ता सर्व प्रकारचे कष्ट घेतो पण भक्ताता दुःख होऊ देत नाही हे सारे आठवून भक्ताचे अंतःकरण घ्याकुळ होते म्हणून तो भगवंताला आपले बाळ करतो आणि स्वतःआई होउन सर्व प्रकारे सेवा करतो.

अशा प्रकारे महाराजांनी माधुर्यभक्तीची, समन्वयपूर्वीक उत्पत्ती दाखविली आहे, हिताच पराभक्ती महाराजांनी आहे. या माधुर्ये भक्तीचे संयोग व वियोग हे दोन प्रकार कारज पुनः त्यांचेही प्रत्येक गुप्त आणि

स्पष्ट अरो दोन भेद दाखविने आहेत, अरो हे पाराभासी हे ५ पावर फ्रिंटीलहेज या गंधान सविस्तर पणी महाराजांनी मांडले आहे.

१३. गुप्त संयोगरूप माधुर्यभासी :- भक्त आपल्या हृच संपूर्णत भगवंताचा साक्षात्कार करून घेती पणी याहेत भाव सारखा संसारात त्याता दुःख देणारे येती दिसलात, कामक्रोपापी सर्व विकार, मन, युद्धी, अहंकार येतीरे सर्वेच त्याच्या भगवंतसाक्षात्कारात आड येत असलात, महणून या सर्व वैराग्यापासून दूर आशा आपल्या हृदयातच तो भगवंताला लपवून ठेवतो, कधी करी भक्त अहंकार या कामक्रोपापी विकराना कुटुंब कल्पितो आणि स्वतः परस्वीत्य होउन जारवुदीने भगवंताशी हृदयमध्यवर प्रेमकिंडा करतो.

१४. स्पष्ट संयोगरूपी माधुर्य भक्ती :- सहुरु गुलाबराव महाराज विश्वास वृत्तीच्या साझाने आणि कात्यायनी पत्ताच्या पूर्वीगुरुं भगवान श्रीकृष्ण साक्षात् पती महनुन लाभलात, महणजे हृदयातील भगवंतसाक्षात्कार याहेत देखील अनुभवाता जातो, हाच अन्यथानुभव होय. गुप्त संयोग शृंगारात असलेला मनाचा संवेग तीव्रतम झाला की डोके मिटले तर हृदयात आणि डोके उघडले की याहेत, अशी अन्तर्बाद्य सर्वेच एक भगवंताची सावली सुकुमार महीन्य अनुभवाता येते असा हा नित्य संयोग प्राप्तझाला की तोच स्पष्ट संयोग शुगार होय.

१५. गुप्त विप्रलंभरूपी माधुर्य भक्ती :- गुप्त विप्रलंभ महणजे हृदयातील भगवंतमूर्तीचा वियोग होणे, रासकीडेमध्ये गोपीना किंवित अगिजान झाला, आम्हाला भगवान प्राप्त झाले, आम्ही थन्य झालो अशी धन्यता याटली महणजे भक्तित रसास्वाद विच्छ आले, असा गोपीचा सौभग्यपद नाहीसा करण्यासाठी आणि त्याच्यावर प्रसाद करण्यासाठी भगवान त्याच्या हृदयातच अन्तर्धान पायले गोपीना याहेद्दी भगवान दिसेना आणि हृदयातच दिसेना.

१६. स्पष्ट विष्णुंभ भक्ती :- अन्तर्बाद्य सर्वेच भगवंताचा वियोग अनुभवायाता येणे महणजे स्पष्ट विप्रलंभरूपा भक्ती होय. ०अन्तरी याहेत उमटे शोक | शोका पाठीपोटी वज्रनायका यात जेव्हा भगवान लपला तेव्हा गोपी यावरी होउन याहेत पाहू लागली परंतु याहेदी भगवान दिसेना तेव्हा जात विरहनलाने तिच्यी अवस्था येभाज झाली आत आणि याहेत वियोगाने शोकाकुल होउन व्यापुळ झाली या शोका पूर्वी भगवंताचा संयोग होता या नंतर देखील संयोगच होणार महणजे शोकाच्या पाठीपोटी वज्रनायक असल्यामुळे तिच्या अनुभवाता आतव्याहेत सर्वेच चेतन ब्रह्म भासू लागले सर्व जडभाव नाहीसा झाला सर्व विश्वात तिला प्रियसरवीच दिसू लागल्या.

अन्तर्बाद्य भगवंताचा संयोग असूनही गोपीच्या ऐमापे समापान होत नाही अहंयुदी होत नाही किंवा प्रेमस्तितीची जाणीच महणजे जातता देखील येऊ देत नाही, तिच्या प्रेमाचा प्रवाह, खंडित न होता, सतत सगुण अनप्यस्त विवरं भगवंताकडे याहत राहतो.

निष्कर्ष

संत गुलाबराव महाराजांनी भासीषे १८ प्रकार स्वतःच्या अनुभवातून विद्य करण दाखविले आहे. परंतु हे भासी प्रकार सधे सामान्य जनते पर्येत पोहचाये या त्यांना सुदा भगवंत प्राही व्हावी अशी इच्छा अरोत तर कोणत्याही शत्रुसाठी गुलाबराव महाराजांनी सांगितलेल्या १८ भासी माझाचा अवलंब केला तर त्याता भगवंत प्राही इत्याचा शिकाय राहणार नाही आणि म्हणूनच गुलाबराव महाराजांये भासी विषयक अभिनव विचार सहप्राप्यंत पोहचले पाहिजे हे शोधनियंथाचे फलित होईल.

संदर्भ ग्रंथसूची

-प्रकाशन-

१. योगप्रमाण - श्री. गुलाबराव महाराज सर्वोदय ट्रस्ट आळंदी
२. योगदर्शन (भगवान पुस्तकार्णी) - नंदिनी संतोष हांडोळी, मिंहगड रोड, पुणे
३. भक्तिशास्त्र (डॉ. कृष्ण माधव घराटे) - श्री. गुलाबराव महाराज सर्वोदय ट्रस्ट आळंदी, पुणे.
४. भक्तिपुरुष(स्मरणिका)- श्री. संत गुलाबराव महाराज भक्तीधाम, श्री. क्षेत्र चांदूर बाजार.

Impact Factor-8.632 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

**Single Blind Peer-Reviewed & Refereed Indexed
Multidisciplinary International Research Journal**

March-2023

ISSUE No - (CCCXCVIII) 398 (B)

A Journey of Indian women

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande

Director

**Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati**

Editor

Dr.V.R.Kodape

Principal

**Shri Kisanlal Nathmal Goenka Arts & Com.
College Karanja (LAD) Dist. Washim**

The Journal is indexed in:

Scientific Journal Impact Factor (SJIF)

Cosmos Impact Factor (CIF)

International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

Aadhar PUBLICATIONS

लोककला विज्ञातीस लोकप्रिय महिला कलावंत लालची सप्ताही विठावाई नारायणगावकर

प्रा. जगद्गाम इंगोले

मंगीत विभाग प्रमुख महाराष्ट्रा ज्योतिश पुस्तकालय, बमरावासी, मो. नै. १०१५०४८५९८

महाराष्ट्राची लोककला विविध अंगी लोककला महानभानवी आहे. या कलेची गमांजभान जगण्याचे मोठे कार्य केले आहे. या लोककलेत पोकाडा, भाऊळ, वारी गमत, वावणी, गोडक, जागरण, वाण्या मुरली या गारण्या अनेक लोककलांचा तमाशेल होते. लालची कला सादर करण्यात पुण्या प्रधानेच महिलांची सुष्ठुप्त अमुल्य योगदान दिले आहे. अश्याच लालची या लोकप्रिय कला प्रकारात आपले वेगळे विच निर्माण करणारी लोकप्रिय महिला कलावंत महान लालची सप्ताही विठावाई नारायणगावकर होत्या.

विठावाई नारायणगावकर यांचा जन्म भाऊळाहैब चूके (नारायण गावकर) कलावंतावाई या तमाशा कलावंताच्या गोटी पंहरपूर येथे झाला. महाराष्ट्राचे दैवत विठ्ठलावर यापार यद्या असलेल्या भाऊळी अपण्या मुलीचे नाव 'विठा' ठेवले. भाऊळ च पुतण्या बापू यांना तमाशा या लोककलेचे वेळालाग्ले होते. यावोतावी तमाशा कला मादर करण्याच्या ह्या कलावंतांनी पुढे विज्ञातीस जोगूर, योजवड, भंचर, आणे तुळर, वेन्हे नगर, कोकुळ, नासिक इत्यादी नहान मोळणा नहरात व विज्ञात आपला तमाशा सादर करून यांनी ज्ञानाचे कर्तव्य करीत होते. अल्य काळावधीत तमाशात भाऊळापूर्वी यांच्या तमाशांनी एक आपले वेगळे स्वान मिळविले होते. 'विठा' ही नहानवी नुसुकनी मर्व कला प्रकार सुखमणे पाहत वाहत होती. आपली मुलगी शिशण चेवून मोठी घावी असे स्वप्न पाहत यांनी विठावाईना नाहेत यातने. परंतु कलेचे बाऊळाकू प्राशन केलेल्या विठावाईचे यन शाकेत रमत नसे. विठाचे लिखणात लक्ष नागत नाही हे ओळखून भाऊळी विठावाईना नृत्याच धडे देण्याचे ठरविले. त्या काळात 'हमारासा' कला प्रकारात पुरुष यांचे वेळ प्रारंभ करून नाचत असे. भाऊळी यांची कलावंतांना प्रथम रंगभंचावर याड्यान्य देऊन बापूची पक्की अनुसवायाई हिला नाचम्यास प्रवृत्त केले व तमाशा कलेत एक नवीन प्रथा मुहूर आली. भाऊळ बापूचे नाव मर्वज गाठू लागले पुढील काळात 'विठा' नावाची एक कोळवी तुळर मुलगी भाऊळापूर्वी तमाशात कलावंत महणून नावाकल्पास आली.

विठावाईचे पाय तमाशाच्या रंगभंचावर पडताच रसिक मनात घटकी भरत होती. कारण विठावाई महणावे तमाशा केंद्रातील एक मुर्तीर्थत देण्याचीच ! उंच शरीर, सलगातल बांधा, कटाक नवय, गोरापान वर्ण व इतकवच गोड आवाच या गुण वैशिष्ट्यांनी विठावाई रसिक जगांची आडठी नृत्यागणा झाली होती. आपण्या सुंदर नृत्यांनी व चबनदार याड्याच्या चालिनी, विठावाईच्या तमाशात गर्वी वाहत होती. त्याकलात तमाश्या दोहात बळुळा इत्यामध्यकर, विमलजळवावकर, कलावंती येवलेकर, जोहरावाई, नीला यांकी, यशोदावाई वाईकर, नीलावाई वाईकर इत्यादी यांची कलावंतांनी तमाशा कलावंत महणून सुरवात केली होती. परंतु तमाशात केवळ नाचते नाही तर अभिनयांची गरज असते. त्याचे प्रस्तव उदा: महणजे विठावाई होती. त्या तमाशात इतकया बेभान होऊन नाचत होत्या फी नाचावेतर विठावाईची असे बाटत होते. त्यांच्या नृत्यकलेवरून त्यांना लालचीच्या लावण्यवती सप्ताही महणून विठावाईना संवेदनाच्या जात असावे. त्यातमाशाच्या येवात आपण्या गोह आवाजांनी आणि मनमोहक नृत्याने गमिकांची मने विकल्प होत्या त्यामुळेच तिला लोक तमाशाची किंवा सापडीची सप्ताही महणून ओळखू लागले. अनेक वर्ष तमाशा लोककलेत आपले समर्पण देणारी विठावाई नारायणगावकर एक प्रतिभावंत गीकलावंत होत्या.

त्यांनी लोकरंजना बरोबरच लोकगिराण देणे हा प्रबोधनाचा वना चेवून कार्य केले "वसईच्या यांचीत विठी विठी चालीत दारात तुमच्या आली, आली मुंवईची केलीवाली" ची भूमिका लोकप्रिय ठरली होती. संवृत महाराष्ट्राच्या चलनवर्लीत दोगदान देणाऱ्या या कलावंतीने देणावाई ग्रामग्रामाने लहणाऱ्या तीविकांच्या खांदाला याचून प्रस्तव युद्ध भूमीवर याचून लोककला सादर केली होती. युद्ध भूमीवर लहणाऱ्या तीविकांचे मनोवृत बाहुविष्यासाठी प्रस्तव युद्धभूमीवर कला सादर करणारी एकमेव यांची योद्धा कलावंत महणजे विठावाई नारायणगावकर होय. आजपर्यंत विठावाईची यांची कलावंतांना हा बहुमान यास आला नाही असी यांची कलावंत महणून विठावाईची रस्यांती होती. तमाशा या लोककलेला राजपतिशा प्राप्त करून देणाऱ्या विठावाईनी अनेक पुरस्कार प्राप्त झाले होते. त्यांनी चिन्हांचा निर्मित 'जग्याची वाढ' उमज पडल तर 'स्थोटे जवान' 'भर्त माली' तर मांसते एकांचा मराठी चित्रपटातून भूमिका लाकार केल्या होत्या. मराठी चित्रपटातून मोठाची कामगिरी करण्याऱ्या विठावाई चित्रपट गृहीत रमण्या नाही. त्या चित्र्या लोकवंतावंत होत्या. संगीत नाटक अकारमीचा राष्ट्रीय पुरस्कार तसेच ₹१५३ मध्ये राष्ट्रीयी पुरस्कारा माली विठावाईची विवह आली होती.

सामाजिक जागीर ठेगुन कला सादर करणारी विठावाई एक धारणी कलावंत महान् गण्ड्या जातात. कलेच्या खेळात आपसे वेगळे स्थान निर्माण करणारी ही कलाकारांव्ही कलावंताचा मान वाढवीणारी होती. आणल्या कलेनी रसिकांचे मन तुम करणारी विठावाई तमाशाच्या रंगभंचावर नेहमीच यात होती.

"ताच घण पान्हून घरा जावी मनाची
 पोटासाठी नावते मी पर्व कोणाची"

निष्कर्ष -

महाराष्ट्राच्या तमाशा नोकलेत लावणी शकाराम राजप्रतिष्ठा प्राप्त करून देणाऱ्या विठावाई नारायणावकर एक प्रतिभावंत स्फी कलावंत ठरतात. त्यांनी महाराष्ट्राच्या तमाशा काळेला अधिक नोकप्रियता मिळवून देण्यामाटी अवक परिस्थप्य घेतले.

संदर्भ -

१) तमाशा संसाधी विठावाई खाळ नारायणावकर	- बुशास खडसे - नेहम प्रकाशन, नाशिंग
२) आठवणीतील विठावाई (नोकमत - २० जांगे २००१)	- प्रा. मिलिंद कमऱे
३) महाराष्ट्राची विठावाई (सकाळ दिवाळी अंक २०१५)	- विश्वास पाटील
४) तमाशा विठावाईच्या आयुष्याचा	- दोरीराज वागुल, राजहंस प्रकाशन

B.Aadhar

Single Blind Peer-Reviewed & Refereed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

March -23

(CDIII) 403

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande

Director

**Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati**

Editor:

**Dr.Dinesh W.Nichit
Principal
Sant Gadge Maharaj
Art's Comm,Sci Collage,
Walgaon.Dist. Amravati.**

Executive Editor:

**Dr.Sanjay J. Kothari
Head, Deptt. of Economics,
G.S.Tompe Arts Comm,Sci Collage
Chandur Bazar Dist. Amravati**

This Journal is indexed in :

- **Scientific Journal Impact Factor (SJIF)**
- **Cosmos Impact Factor (CIF)**
- **International Impact Factor Services (IIFS)**

22	भारतीय बैंकिंग क्षेत्र — आव्हाने व संभी	डॉ. गजानन सोमकूवर	92
23	दृष्टिपती गंभारी महाराजाचे व्यापारविषयक प्रोसेस : एक अध्याय प्रा.डॉ.साईनाथ लेटोड		97
24	भारतीय वर्षभवस्थेत डॉ.वाचामाहेव भोवेडकर यांचे योगदान प्रा. निलेश बऱग हूर्दे		101
25	महाराष्ट्र राज्याचा अर्थसंकल्प 2023 : कृपी विकासानुन समृद्धीकरे डॉ. सुनिता कलांबे,		105
26	शेरशाहान्या शासन व्यवस्थेने मुल्यमापन प्रा. डॉ. प्रमिल डी. भोयर		110
27	ऑनलाईन व्यापार व त्याचे त्याचे परिणाम प्रा. डॉ. जयंत पोरे		114
28	कृषि पर्वटन में अपार संभावनाएं डॉ. एम.आर. दातीर		117
29	ग. दि. माडगूळकरांचा सिद्धहस्त लेखनीया सौंदर्यात्सव : 'वैत्रवन'	प्रा. छवपाल श्रीपतीरव लंबकाने	122
30	प्रा. पुरुषोलम नागऱुरे यांच्या साहित्याची प्रेरणा सहा.प्रा.दीपक स.वानखडे		126
31	कोविड-19 महामारीमध्ये ग्रंथालय उपक्रम डॉ. राठोड सुवलाल शामराव		130
32	<i>Road Accessibility and location of the industries</i> A Case study of Amravati District. Dr. Anilkumar Gopi Prasad		134
33	संदर्भ व्यवस्थापन प्रणालीद्वारे संशोधन कार्यक्षमतेत वाच डॉ. प्रतिभा न. बराडे,		138
34	महाराष्ट्रा गांधी आणि ग्रामीण शिक्षण प्रा. डॉ. नितीन दादारव गौरखेडे		142
35	महिनामाठी काढदे व योजना आणि महिना संख्यीकरण प्रा.डॉ.आसाराम दि.चव्हाण		144

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांच्या साहित्याची प्रेरणा

सहा प्रा. दीपक स. वानखडे

मराठी लिखाण प्रभुत्व महाराष्ट्र ज्योतिशा फूले महाविद्यालय, अमरावती.

चरित्र --

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे हे मराठी साहित्यातील एक बहुप्रसवा साहित्यिक असून त्यांचा जन्म वर्षी जिल्ह्यातील खडकी या गावी ११ नोव्हेंबर १९३२ रोजी झाला, त्यांच्या वडिलाचे नाव चंद्राचावती तर आईचे नाव अग्रपूर्ण होते. १९५८ साली शिक्षक महणून त्यांनी आपल्या नोकरीची सुरक्षात केली आणि १९५९ साली पुढे येथील एस.सी.ई.आर.टी. या संस्थेतून तर्ग एक गजपतित अधिकारी पदांव ते विष्णु झाले. यादरम्यान त्यांनी काळ्या, कव्या, काटवरी, चरित्र, प्रवासवर्णन, वैदिकिक व संपादित अशा विविध साहित्य प्रकारांमध्ये लेखन करून ३० पुस्तकांची निर्मिती केली आहे. सदृश्यत्वातील ते अमरावती येणे रात असून आज वयाच्या ११ वर्षी सुदृश्य त्यांचे लेखन कार्य चालूच आहे. त्यांची आत्मकथन व सत्यार्जी घर्याभियान: एक अस्तम्य शुभ वर्तमान अशी दोन पुस्तके प्रकाशनाच्या मार्गावर आहेत.

प्रस्तुत शोधनिवार्थामध्ये त्यांच्या साहित्याची प्रेरणा केणती आहे हे शोधण्याचा प्रयत्न करण्यात आला आहे. याकरिता त्यांच्या आजपर्यंतच्या साहित्यनिर्मितीचा आदावा घेणे आवश्यक आहे.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांच्या साहित्यनिर्मितीचा संक्षिप्त आदावा :-

१९५१ साली कांत्रेशाच्या नागपुरे येथील अधिवेशनात भारताचे पहिले पंतप्रधान पदित जवाहरलाल नेहरू यांच्या हस्ते प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांचे आण्टी स्वातंत्र्य संदर्भामधी कहानी सांगणारे 'अधिकारी' नावाचे पृष्ठम पुस्तक प्रकाशित झाले. त्याचे हे पुस्तक हिंदी भाषेमध्ये होते. त्यांच्या हया 'पुस्तकानेप त्यांच्या वाइ.मध्येन प्रवासाला सुरक्षात झाली'. १९५८ मध्ये शिवाजी विधी महाविद्यालय, पुस्तकानेप त्यांच्या वाइ.मध्येन प्रवासाला सुरक्षात झाली. १९५८ मध्ये शिवाजी विधी महाविद्यालय, अमरावती येणे शिक्षक असतानाऱ्य त्यांनी हया पुस्तकाच्या लेखनाला सुरक्षात केली होती. पुढे १९५८ च्या आक्टोबर महिन्यात त्यांनी नया अकोला येथील जनपद हायस्कूलमध्ये नोकरी स्वीकारली आणि १९६१ मध्ये त्यांचे लग्नही झाले. त्यामुळे त्यांच्या वाइ.मध्य निर्मितीमध्ये काही काढ खंड पडला.

१९५४ मध्येच त्यांनी अमरावती येथील कंवर नगरातील महानुभाव आश्रमाचे महात कविश्वर कुलकर्णी श्री. मुरलीधर याचा कारंगेकर यांच्याकडून गुरुभंग घेऊन उपदेश घेतला होता. येथूनच त्यांच्या महानुभाव जीवन प्रवासाला सुरक्षात झाली व त्यांनी महानुभाव साहित्याचे बाबन व संसाराचालाई सुरक्षात केली. हयाच कालाकारीत डॉ. विठ्ठल, कोलते यांचे 'महानुभाव संशोधन : १' हे पुस्तक प्रकाशित झाले. डॉ. कोलत्यांनी हया पुस्तकाच्यादे महानुभाव पंथ हा अवैदिक असल्याची घाडऱ्यांकी केली तेव्हा त्याचे हे मत खोदून काढण्याकरिता प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांनी १९६७ साली 'जानप्रबोध' हे पुस्तक प्रकाशित केले. त्यानंतर महानुभाव पंथीय तत्त्वानाच्या दृष्टीने अत्यंत 'जानप्रबोध' हे पुस्तक प्रकाशित केले. त्यानंतर महानुभाव पंथीय तत्त्वानाच्या दृष्टीने अत्यंत महानाच्या असलेला कली विश्वनाथ व्यास याडापूरकर कृत 'जानप्रबोध' हा ग्रंथ त्यांनी १९७१ मध्ये महानाच्या असलेला कली विश्वनाथ व्यास याडापूरकर कृत 'जानप्रबोध' हा ग्रंथ त्यांनी १९७१ मध्ये महानाच्या असलेला कली विश्वनाथ व्यास याडापूरकर कृत 'जानप्रबोध' हा ग्रंथ त्यांनी १९७२ साली त्यांनी यानुभाव पंथ व चक्रधर' या टीकात्मक पुस्तकाला उत्तर महणून १९७२ साली त्यांनी तुझे यानुभाव पंथ व चक्रधर' ही पुस्तक प्रकाशित केले. याचवरी अस्तमहासिंघी हया महानुभाव 'महानुभाव एक आवान' हे पुस्तक प्रकाशित केले. याचवरी अस्तमहासिंघी हया महानुभाव 'महानुभाव एक आवान' हे पुस्तक प्रकाशित केले. याचवरी अस्तमहासिंघी हया महानुभाव 'महानुभाव एक आवान' हे पुस्तक प्रकाशित केले.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे हे अमरावती जिल्ह्यातील विखलद्या येथील विद्यानिकेतन पद्धिक संकलनमध्ये रोहत महणून काम करीत असतांना विखलद्या येणे प्रौढ शिक्षणाचे एक साहित्यनिर्मिती शिक्षित आणोजित करण्यात आले होते. त्या शिक्षितामध्ये त्यांनी 'पिव्या मोली' हे पुस्तक लिहिले जे जुलै १९७८ मध्ये प्रकाशित झाले. त्यानंतर फेब्रुवारी १९८२ मध्ये श्रीचक्रधर स्वामी यांच्या जुलै १९८२ मध्ये प्रकाशित झाले. त्यानंतर फेब्रुवारी १९८२ मध्ये श्री चक्रधरस्वामी यांचे जीवन, कार्य व तत्त्वज्ञान यांचे सम्बन्ध व सर्वांगी दर्शन घडविणारा 'श्री. चक्रधर दर्शन' हा ग्रंथ डॉ.विठ्ठल.

कोलंग, महात श्री वागराज चाचा महानुभाव व डॉ. गु.ग. पटाळ यांच्यासह संपादित केला. तसेच १९८४ साली त्यांची 'जय श्री चक्रपती' ही कांदवी इंटी भाषेत प्रकाशित झाली.

अमरावती जिल्हा पौढ शिक्षण प्रकल्पाधिकारी महानून काम करीत आयलांगा १९८५ मध्ये त्यांची पौढ शिक्षण वर्गातील पौढाकरिता 'सूर्य उगवावा' ही प्रबोधनात्मक पुस्तिका प्रकाशित केली. तर १९८६ मध्ये महानुभाव शीर्ष आणि प्रसादांची माहिती देणारे 'शीर्षप्रशास्त' व पौढ शिक्षण वर्गातील पौढाकरिता 'रिकाज तोडो' ही प्रबोधनात्मक इंटी पुस्तिका प्रकाशित केली सोबतच लीलाचार्याचाचा अंगभूत भाग असलेल्या पण स्थळविनिंदेश नसलेल्या लीलाचा 'अजात लीला' हा ग्रंथ डॉ. वडि कुलकर्णी यांच्यासह तसेच लग्नविधी व हिंदू धर्मातील इतर महात्म्याचा भार्याक विधीचे संकलन असणारे 'पीरोहित्य' हे पुस्तक त्यांनी संपादित केले. १९८७ साली पुढा पौढ शिक्षण वर्गातील पौढाकरिता 'शिक्षण महर्षी डॉ. पंजाबाचा देशमुख' ही लोटेखानी चरित्रात्मक पुस्तिका व 'पंचकृष्ण' हा महानुभाव पंचातील पंचकृष्णाचा चरित्रात्मक ग्रंथ प्रकाशित केला. यानंतर त्यांचा महानुभाव पंचावर विविध लेखकांनी, कौरीनकारांनी, तत्त्वविद्यकांनी केलेले आरोप खोदून काढणारा व महानुभाव पंच व महानुभाव तत्त्वज्ञानाची सुव्याप्त अशी मांडणी करण्याचा त्यांच्या एकूणच साहित्यातील अर्थात महात्म्याचा असा 'पुनर्जीव' हा ग्रंथ मार्च १९९१ मध्ये प्रकाशित झाला.

१९९५ साली शेतकरी आंदोलनाच्या निमित्ताने त्यांनी युरोपना दौरा केला व हया दौऱ्यावे वर्णन करणारे 'वा युरोपा' हे प्रवास वर्णन त्यांनी लिहिले; परंतु काही कारणास्तव ते प्रवास वर्णन प्रकाशित होक शकले नाही. पुढे ९ जानेवारी २००० येऊले रिट्पूर येऊल महावित्तीतील, 'चक्रधरोक्त सूत्रातील आरोग्य वित्तन' हे भाषणफूपी पुस्तक त्यांनी प्रकाशित केले.

श्रीचक्रधर स्वामीच्या लोकोत्तर कार्यातील ओळख करून देणारा तसेच त्यांच्या जीवन—कार्यातील आटोपशीर व नेटक्या स्वकृपात माहिती देणारा 'सर्वज्ञ श्री चक्रधर' हा त्यांचा ग्रंथ जून २००२ मध्ये महागढ गुजरात साहित्य आणि संस्कृती मंडळ, मुंबईने प्रकाशित केला. 'पंढरी संदेश या साप्ताहिकाच्या वि. ०४/१२/२००२ च्या आळंदी विशेषांकात महानुभाव संप्रदायाची निंदानालपसी करणारे, अर्थात, शिवराळ, असभ्य भाषेतील 'चार लेख' प्रशिक्षण करण्यात आले. त्यातील मजकूर आणि भाषा दोन्ही निवेदित आहेत'" या लेखास उत्तर महानून जूळे २००३ मध्ये त्यांचा 'पंढरीस मंदिर' हा ग्रंथ तर अंगठ २००३ मध्ये तळवेळ जि. अमरावती येऊल भैयासाहेब देशमुख यांने 'तत्त्वज्ञानात्मक नरसिंह' हे चरित्रात्मक पुस्तक त्यांनी प्रकाशित झाले.

"टाकली जि. औरंगाबाद येऊल आचार्य श्री. विद्याधर याचा पंजाबी यांच्या आश्रमाच्या विशाळ प्रांगणात पार पडलेल्या धर्मसंघेत श्री. बाबुराव वाच लिखित 'चारकरी संप्रदाय विजय' सारख्या निंदात्मक प्रकाशनास आणि महानुभावांच्या निंदा करणाऱ्या प्रयत्नास पंथीयांचे वरीने साधार उत्तर तयार करून ते प्रकाशित करण्याचे उत्तरवेळ होते'" त्यानुसार १. साप्तेवर २००८ मध्ये प्रा. पुरुषोत्तम नागासुरे यांनी 'धर्मजय' हा ग्रंथ लिहून प्रकाशित केला. साप्तेवर २०१५, मध्ये त्यांच्या 'जय श्री चक्रधर' हया श्रीचक्रधर स्वामीच्या जीवनाची लीला २४ वर्ष फौजदारी केस चाललेल्या कांदवीचीच 'उत्तरयादी' ही आवृत्ती प्रकाशित झाली. तर नोवेंवर २०१५ मध्ये त्यांची अचलपूरुचा राजा रामदरण्याचा इतिहास वर्णन करणारी 'दरणा' ही कांदवी व सर्वज्ञ श्रीचक्रधर स्वामीच्या १२४४ सूत्राचा संसर्वर्थ अर्थ सांगणारा, महानुभाव तत्त्वज्ञानाच्या दृष्टीने अर्थात मोलाचा असा 'ब्रह्मविद्या : सूत्रार्थ प्रकाश' हा ग्रंथ प्रकाशित झाला.

महानुभाव संप्रदाय हा हिंदूधर्मातीर्थ असलेला 'हिंदू संप्रदाय' नसून तो स्वतंत्र व परिपूर्ण असा धर्म आहे. हया गंधीर विचारानी मांडणी करण्याचा 'महानुभाव एक स्वतंत्र व परिपूर्ण धर्म' हा ग्रंथ मार्च २०१७ मध्ये तर लीलाचरित, सिद्धांत सूत्रपाठ, दृष्टांतपाठ आणि उद्दरण्याच्या प्रक्रियेस उपयुक्त असा सूत्राचे सार्व विवरण देणाऱ्या 'सार्वक लीलाचरित' हया ग्रंथाची मराठी आणि हिंदी आवृत्ती एप्रिल २०१७ प्रकाशित झाली.

मराठी भाषेतील पहिला गद्य ग्रंथ जो महानुभाव पंथीयांचा सर्वात महत्वाचा ग्रंथ असून ज्याला 'महानुभाव पंथीयांची गीता' असेही महटले जाते. असा म्हाईभट्टकृत 'लीलाचरित' हा ग्रंथ जानेवारी २०१८ मध्ये आणि उपदेश करतांना श्रीचक्रधर स्वामीनी सांगितलेल्या दृष्टांताचे संकलन असलेला कोशिश्याजवासकृत 'दृष्टांत याड' हा ग्रंथ त्यांनी सप्टेवर २०२१ मध्ये संपादित केला.

असत्याचा विरोध करण्याचा प्रयोगशास्त्रक कांठांची पुस्तके प्रकाशित झाली. त्याच्या हया पुस्तकाचापेही सर्वांनी शीघ्रप्रभर स्वामीप्या प्रयोगशास्त्रक विचाराचीच देण्या असल्याचे दिसून येते.

सर्वांनी शीघ्रप्रभर स्वामीप्ये कार्य बदला त्याकाळी येण्यात कर्मठ चर्चांडिलांनी जे बहम्हान संस्कृत भाषेच्या कट्टीकूलुणाऱ्याचे विविध कळन तेवढे होते, त्या बहम्हानात्म संस्कृत भाषेच्या कट्टीकूलुणाऱ्यात कळन पराईसारख्या लोकभाषेच्याचे सर्वांनी शीघ्रप्रभर स्वामीनी आपले तात्पूर्णता करण्याचेसाठेच मांडते. एवढेच नाही तर वर्णव्यवस्था, वातिखेच, कर्मकांड पांचा कृद्वार विरोध कळन सर्व जातिचालीप्या लोकांना हृदयाती घारते. तसेच सर्वीशूदांगांनी आपल्या चर्माची व्यापे योकाळी कळन दिली. एक मात्राच्यांमध्ये हाताचा लप्द नव्हा, खाडीन झाहनग शिळ्यांनाही इसाई म्हणून खाचता दिला. अशा या थोर महातुरक्षतिविवाची मनाशब्दे कृष्ण व भक्ती निर्माण होणे साहित्यिक आहे. म्हणून हा महातुरक्ष व त्याचे कार्य सहज सोभ्या भाषेत सोकोपवर्त खोलोवाचे याचिला या. तुरुणेतम नागांगुरे यांनी 'जयकृ यक्षश्री' व 'उत्तरवाची' अशा कावद्याच्यांची लोक्य 'सर्वकृ श्री यक्षभर' 'यक्षहक्ष' इ. चरित्राच्यक पुस्तकांची निर्मिती केली. यातून त्यांची सर्वकृ श्री यक्षभर स्वामीवरील कृष्ण, भक्ती व रक्षनिष्ठा असणी स्वरूपाचे दिसून येते.

असत्याकरो या, पुरुषोत्तम नागांगुरे यांनी साहित्य पंथविष्णेच्या द्वेरगेतूच निर्माण झालेले असून त्याच्या साहित्यनिर्मितीचाचे सर्वकृ श्रीयक्षभर स्वामीप्या वैतारिक द्वेरगेचा भक्तकम असा याचा असल्याचे प्रकाशनि झालावूले.

विष्णवी :—

- १) या तुरुणेतम नागांगुरे हे मराठी साहित्यातील एक महात्म्यांचे व बहुप्रसादा साहित्यिक आहेत.
- २) या पुरुषोत्तम नागांगुरे यांनी वैतारिक संशोधित, संचादित व लेखित अशा विष्णवी प्रकाशत साहित्य निर्मिती केली आहे.
- ३) या पुरुषोत्तम नागांगुरे यांनी आपल्या साहित्यनिर्मितीची सुरुवात आण्यांनी येण्यात स्वातंत्र्यसंग्रामाची काढा नांवण्याचा 'अभियेक' या हिंदी पुस्तकाचे केली.
- ४) या पुरुषोत्तम नागांगुरे यांनी १९५४ साली वाच्या २२ या वर्षी महातुरक्ष वंशाचा उत्तरेश देशात.
- ५) महातुरक्ष वंशाचा उत्तरेश देशात्मकांतर त्यांनी महातुरक्ष साहित्याचे वाचन व संशोधनात्म सुरुवात केली.
- ६) या पुरुषोत्तम नागांगुरे हे महातुरक्ष साहित्य परप्रेरोत्तम एक महात्म्यां साहित्यिक असून त्यांनी आपल्या वैशिष्ट्यांनी साहित्यनिर्मितीचे महातुरक्ष साहित्याच्ये आपले अहवा असे स्थान निर्माण केले आहे.
- ७) महातुरक्ष असत्यामुळे त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वावर महातुरक्ष तत्त्वज्ञान व सर्वकृ श्रीयक्षभर स्वामीप्या विचाराचा इधाव आहे व या इधावातूनच त्यांनी साहित्यनिर्मिती केली आहे.
- ८) या पुरुषोत्तम नागांगुरे याच्या संपूर्ण साहित्याचे अवलोकन केले असता पंथविष्णु हीच त्याच्या साहित्यनिर्मितीची द्वेरग्ना असून त्यांच्या साहित्यनिर्मितीचाचे सर्वकृ श्रीयक्षभर स्वामी यांचे स्वामीवरीक तत्त्वज्ञान व वैतारिक द्वेरगेचा भक्तकम असा याचा असल्याचे दिसून येते.

संदर्भसूची :—

- १) या नागांगुरे पुरुषोत्तम, 'रहीला संदेश', प्रकाशक न. श्री. हसराजदाटा खानवीकर, विश्वसा अव्याह, सर्वकृ श्रीयक्षभर, माडवाडवाळ वि.अहमदनगर, प्रथमावृती जून २००३ पृष्ठ क. १
- २) या नागांगुरे पुरुषोत्तम, — धर्मजय, प्रकाशक — म.श्री. येळमळकर याचा महातुरक्ष, आवेषण्डगाव वि. जळगावखाल इदमावृती संदेश २००८, पृष्ठ क. २२
- ३) डॉ. देशमुख उषा मार्त्तव, याचा प्रकाशन, उमातासपेत, नागांगुर, प्रथमावृती जून २००५, पृष्ठ क. ४०

समाजशास्त्र संशोधन पत्रिका

मराठी समाजशास्त्र परिषदेचे मुख्यपत्र

वर्ष ४० - अंक २८ - एप्रिल, २०२३ (अधिवेशन विशेषांक)

मुख्य संपादक:

डॉ. राहुल भगत

कार्यकारी संपादक:

डॉ. बर्जुन जाधव

संपादक समिती सदस्य:

डॉ. संपत काळे, डॉ. अर्चना जवतकर, डॉ. ज्योति पोटे,
डॉ. दया पांडे, डॉ. ज्योति गगनशास, डॉ. सुधीर येवळे,
डॉ. अशोक बोरकर, डॉ. धनंजय सोनटके, डॉ. अनिल जायभाये,
डॉ. राजकुमार भगत, डॉ. मधुकर देसले, डॉ. शीनिवास पिलगुलवार,

संपादकीय सल्लागार मंडळ:

डॉ. उत्तम खोइट, डॉ. शंकर ए.ल. गायकवाड,
डॉ. पी. जी. जोगदंड, डॉ. प्रदीप आगलावे,
डॉ. स्मिता अवचार, डॉ. सुरेश वाघमारे.

संपर्क पत्ता:

अध्यक्ष, मराठी समाजशास्त्र परिषद,
दाग: एस. एन. मोर महाविद्यालय,
तुमसर जि. भंडारा - ४४१९१२
Website : www.mspmonline.com E-mail : marathisocio@gmail.com

टंकण व मांडणी: मे.गणेश कौशल्यूटर टायपिंग अॅन्ड ड्रॉफ्टिंग सेटर, राजारामपुरी, कोल्हापूर.

मुद्रित शोधक: संशोधन समितीचे सर्व समन्वयक.

मराठी समाजशास्त्र परिषदेच्या आजीव सदस्यांना अंक विनामूल्य.

मूल्यांकन: या अकानील नियंत्रांनी अवक्षेपली मते ही त्या-त्या नियंत्रकांची झाहेत, या मतांशी मराठी समाजशास्त्र परिषद अथवा संपादक मंडळ तसेच प्रकाशक, मुद्रक महमत असेल असे नाही.

संख्या	लेखाचे शीर्षक	लेखाचे नाव	पृष्ठ क्र.
४५.	लिंग भेदभाव आणि तृतीयपंथी	डॉ. नलिनी इधरदास बोरकर	२२८-२३१
४६.	समाज माध्यमांवरैत जाहिरातीचा समाजावर होणारा परिणाम	डॉ. अंजली जोशी	२३२-२३८
४७.	समाजमाध्यमांच्या परिणामांचा समाजशास्त्रीय अभ्यास	प्रा. डॉ. एस. व्ही. भद्रशेटे	२३९-२४२
४८.	पर्यावरण संवर्धनात प्रसार माध्यमांची भूमिका	डॉ. गोपाल गांगडे	२४३-२४७
४९.	बदलती जीवनशैली आणि आरोग्य	प्रा. डॉ. संभाजी शंकर कुरलीकर	२४८-२५१
५०.	लोकनिधी (क्राउड फंडिंग) द्वारे पर्यायी कर्येची रचना : एक टीका	डॉ. मेघा देशपांडे	२५२-२५४
५१.	बदलती जीवनशैली आणि आरोग्य	डॉ. आनंद मुसळे	२५५-२५७
५२.	नागरी समाजातील समस्या एक दृष्टिक्षेप	प्रा. डॉ. गंगाधर वालू चव्हाण	२५८-२६१
५३.	आत्महत्याग्रस्त शेतकरी कुटुंबाच्या समस्यांचे समाजशास्त्रीय अध्ययन	प्रा. डॉ. सुनिल प्रलहाद गायगोळ	२६२-२६७
५४.	शेतात काम करणाऱ्या कष्टकरी महिलांच्या समस्या : एक समाजशास्त्रीय अध्ययन	डॉ. सुनिता एस. धोपटे (पाढर)	२६८-२७२
५५.	भारतातील शेतकऱ्यांच्या समस्याचा अभ्यास	प्रा. डॉ. शीराम खाडे	२७३-२७४
५६.	शेतकऱ्या आत्महत्या एक समाजशास्त्रीय अध्ययन	प्रा. डॉ. संजय जे. भगत	२७५-२७७
५७.	शेतकरी कुटुंबाच्या समस्येची ऐतिहासिक पार्श्वभुमी एक अध्ययन	डॉ. बामणे मारोती	२७८-२८०
५८.	शेतकरी चलवळी व वर्तमान कृषी व्यवस्था (विशेष संदर्भ : महाराष्ट्रातील सन १९८० ते १९९० दरम्यान प्रमुख आंदोलने)	डॉ. एच. यु. पेटकर	२८१-२८४
५९.	लिंग गावातील रासायनिक शेती करणाऱ्या शेतकऱ्यांचे व्यष्टी अध्ययन	डॉ. राज चव्हाण कु. वैष्णवी कमलेश सावंत कु. पुर्वा शंकर मापारी	२८५-२९०
६०.	पर्यावरण संरक्षण आणि संवर्धन काळाची गरज	प्रा. डॉ. प्रतिभा रंगराव विरादर	२९१-२९६
६१.	पश्चिम महाराष्ट्रातील कोयना धरणग्रस्ताच्या चलवळीचा समाजशास्त्रीय अभ्यास	डॉ. संजय शामराव कांवळे	२९७-३०३
६२.	अमरावरती विभागातील खारजमीन शेतातील पाणीपट्ट्यातील सामाजिक समस्यांचे समाजशास्त्रीय अध्ययन	प्रा. डॉ. अमरिष एस. गावडे	३०४-३०७
६३.	अंधशेत्र निमुलन चलवळ : वैज्ञानिक दृष्टिकोन	डॉ. संतोष गोविंद गांगडे	३०८-३११
६४.	भारतीय नागरिकांची सामाजिक व राजकीय करत्वे एक समाजशास्त्रीय सिंहावलोकन	डॉ. प्रदीप एच. गजभिये	३१२-३१५
६५.	राष्ट्राच्या विकासाकरिता संविधानातील समतेच्या मूल्याची आवश्यकता	डॉ. माधुरी झाडे	३१६-३२०
६६.	कोविड-१९ लांकडाऊनचा भारतीय महिलांच्यावर झालेल्या सायबर हिंसाचाराचा समाजशास्त्रीय अभ्यास	प्रा. राजेंद्र पुंडलिक पवार	३२१-३२९

शेतकऱी आत्महत्या एक समाजशास्त्रीय अध्ययन

*गृह्णी, संबंध जे. भगत,

भारत है खेडपांच देश आहे. शेतकी हा प्राचीन समुदायाचा प्रमुख व्यवसाय आहे. शेतकीरी संबंधित असलारे उन्धरवसाय शेतकीपालन, कुम्कुमालन इ. व्यवसाय प्राचीन समुदायात आढळून येतात. शेतकी हा व्यवसाय निसर्गवर अवलंबून असतो. बन्याच ठिकाणी निसर्गाची अवकृष्णा द्योतांना दिसून येते. त्यामुळे शेतकी व्यवसाय हा बिन भरोवश्याचा झाला आहे. तरी असतो. बन्याच ठिकाणी सामाजिक, सांस्कृतिक व आर्थिक जीवनावर शेतकी व्यवसायाचा प्रभाव दिसून येतो. शेतकी हा भारताचा मुळभूत व प्रमुख भारतातील उद्योग असल्यामुळे शारतीय लोक आपल्या उपजिविकेसाठी शेतकी व शेतकीरी निगडीत अशा धंद्यावर अवलंबून असून शेतकीरील हा भार दिवसेदिवस वाढत आहे. शेतकी हा भारताचा प्रमुख घंटा आहे. परंतु तो तत्वाप्रमाणे चालविषयात आलेला दिसून येत नाही. बहूतांश शेतकीरी अर्थपौटी राहत असून अर्थात दूषित्याच्या स्थितीत जीवन नगत आहे. पुरेशी उर्वन शेतकीरी निलत नाही. भारतीय शेतकीरी उत्पादनक्षमता कमी असल्याचे कारण भारताच्या जमिनीची परिस्थिती हे तर आहेत. परंतु त्याचावधीवर शेतकालच्या विकासात व इतर बाह्य अद्यायीली क्षरणीपूर्त आहेत.

स्वातंत्र्यासूरी कुलांग पुरेशी संरक्षण नव्हते त्यामुळे त्यांना शेतकीरी जास्तीत जास्त पीक काढण्यासाठी उर्वन मिळत नसे. दरवर्षी कुळे बदलविषयाच्या पादीमुळे शेतकी कसळाग जमिनीची कवऱ्यम स्वरूपाची कोणतीही मुख्यरथा करण्याचा प्रयत्न करोत नसे. स्वातंत्र्यासाठी कुलांग संरक्षण व स्वैर्य देण्यासाठी विविध कापदे करण्यात आले असून कुलांग उत्पादन वाढविषयासाठी उत्साह वाटेल अशी परिस्थिती निर्माण करण्याचा प्रयत्न केल्या जात आहे.

भारतातील शेतकीरी सहासरी आकडा सांख्यणत: ७.५ एकर असूला तरीही काही भागात अर्धा एकरांपेक्षा ही लहान शेतकीरी आढळून येतात. जमिनीचे विचाजन व अपलंबून गोठणा प्रमाणात झालेल्या असल्यामुळे शेतकीरा आकार लहान झाला आहे. त्यामुळे शेतकीचा खर्च वाढून उत्पादकता कमी झाली आहे.

आलिंडिच्या काळात शेतकी व्यवसाय उत्पन्नाच्या दृदीने परवडणारा नाही. कारण शेतकीच्या उत्पादनाला हीची भाव नाही. शेतकीची लगवडीचा खर्च सुधा शेतकाळ्यांना शेतकीच्या उत्पादनादून निवृत नाही. प्राचीन चागाठील शेतकीरी हा दिवसेदिवस शेतकी व्यवसायामध्ये लोटायात येत आहे. शेतकीसाठी लगवडीसाठी खर्च सुधा त्याळ्याकडून होत नाही. त्यामुळे तो कर्व वाढून शेतकी करीत आहे. कवऱ्यांची सावकरणाचे कर्ज काढून शेतकीची पेरणी शेतकीरी करतो. परंतु पुरेशी उर्वन मिळत नसल्यामुळे कर्जबाजारी व्यापारातील अनेक शेतकाळ्यांनी आत्महत्या केल्याचे आपण नेहाची वर्तमानपक्षातुन वाचत असतो. आपल्या देशामुळे शेतकीरी आत्महत्या करण्याचे अनेक काळे आहेत. अनेक सामाजिक, आर्थिक, गुणकोय आणि वैयक्तिक समस्यांना कंटाळून आत्महत्या केली जाते. ही वस्तुशिती भूमूळे भारतातील शेतकीला माणसुनवा नुगर असू म्हटले जाते. याचा अर्ह महाराष्ट्रातील आत्महत्या केली जाते. ही वस्तुशिती भूमूळे भारतातील शेतकीला माणसुनवा नुगर असू उर्वन अपुरे उर्वन परणीच्या सुरक्षातील पाडूस पडतो नंतर याच एक मीहाळा पाऊले पडत नाही. त्यामुळे विवरणे नुकसान होते. शेतकाळ्यांनी केलेल्या निवृत्ती, कधी कधी तो हाता तोङाशी आलेले शिक, अवकाळी पावसामुळे तुर्णपणे निसतकापूर्ती होते. शेतकाळ्यांनी केलेल्या त्यामुळे शेतकाळ्या समोर आत्महत्या केल्याचिवाय पर्यावर उत्त नाही. जेव्हा शेतकीरी आत्महत्या करतो तेव्हा त्यांच्या कुटूंबांना त्यामुळे शेतकाळ्या समोर आत्महत्या केल्याचिवाय पर्यावर उत्त नाही. जेव्हा शेतकीरी कर्जबाजारी असतो तेव्हा मात्र शासन त्याला पुरेशी मदत करत नाही. नुकसान भरण्याई दिली जाते मात्र जेव्हा जेव्हा शेतकीरी कर्जबाजारी असतो तेव्हा मात्र शासन त्याला पुरेशी मदत करत नाही.

संशोधनाचे उद्देश :-

- शेतकीरी आत्महत्येच्या समस्यांचा अभ्यास करणे.
- शेतकाळ्यांच्या आत्महत्येची काळे शेतकीरी.
- शेतकीरी आत्महत्येच्या संदर्भात उचाच योजना सुनिविणे.

संशोधन पद्धती :-

इस्तुत शोध निवापाकरिता दुर्घट लक्ष्य संकलन पद्धतीचा वापर करण्यात आला असून तथ्य संकलन प्रव, मासिके, वर्तमानपक्ष, इटरनेटच्या माध्यमावे केले आहे. व माहितीची मांडणी विश्लेषनात्मक केली आहे.

शेतकरी आत्महत्येची कारणे पीरव्याप्ती -

महाराष्ट्रातील शेतकरी आत्महत्या कारणांचा शोध येत असलांना शेतकऱ्याच्या आत्महत्या हा विषय उल्लङ्घनाची अंतर्गत वाब नाही ही एक चिंतीय वाब आहे. निराशा आणि वैष्णव्य प्रमुळे हे जरी आत्महत्येचे कारण असले नाही एवढा शोड्या सांछेवे शेतकरी आत्महत्या करतो ही चिंतीय वाब आहे. नेहमी कोणत्याचा कारणांने शेतकरी आत्महत्या वरीत आहे याचे कारण अनुग्रही संशोधकातल कल्पने नाही. शेतकऱ्याचे आत्महत्येचे कारणांनी एक कारण नमुन अंतक कारणांना नो परिणाम असतो. अनेक कारणे हा विषय एकमेकत गुंतलेली असलात की त्यामुळे कोणतेही कारण कारणांने आत्महत्या केली ते सांगणे कठीण जाते. कर्जबाजारी पण हे शेतकऱ्याचे एकमेव कारण मानले तर असा प्रश्न निर्माण होतो की, कर्जबाजारी असणारे हीतर शेतकरी आत्महत्या का करीत नाहीत. आत्महत्येची जी कारणे सांभाळी जावात ती वेळीच्या असलात.

शेतकरी आत्महत्येची कारणे -

१) कर्जबाजारीपणा - शेतकरी कर्जकाढून शेती करतो शेतकऱ्यांना आपल्या उत्पन्न सुर्ख वसूल होईल ऐवज्या भाव मिळत नाही. बाजार पेटे मध्ये त्याच्या मालगळा हीमीचाव मिळता नाही. उदायर्थी पिक, उत्पन्न द्याले नाही तरी पुढील कर्जी आत्महत्याकाल शेतकील पिकातल उत्पन्न होईल हमी भाव मिळेल या आशेने तो पुढा कर्ज काढतो परिजाती तो आनंदीही कर्ज बाजारी होत जातो पुढे त्याचा निराशा वैष्णव्य उत्पन्न येते त्यातुन तो आत्महत्येचा भार्य विवरतो.

२) निर्बंगवर आणारित शेती - भारतीय शेती ही बहुतांश निर्बंगवर अवलंबून असते. पाडस वांगलदा प्रमाणात पडल्या तर पिक चांगले होऊन चांगले उत्पन्न होईल. अन्यथा पिक होणार नाही. अशी परिस्थीती निर्माण होते. विर्टचात तुन, तुने महिन्यामध्ये शेतकी पेरणी केल्यानंतर खोड्यावर प्रमाणात पाडस पडतो नंतर पंचांग दिवस एक एक महिना शेतकरी दगडकड पाणी येण्याची वाट बघत असतो. पावसाच्या लहानीपणा मुळे पाडस वेळेवर येत नाही. शेतकील बी-वियाने काया जाते नेहमा शेतकरी निराशा होतो. आणि त्याच्या मनात आत्महत्या करण्याचे विचार येतात.

३) सिंचनाच्या अनुग्रह सोयी - कोरेडवाहू शेतीमध्ये कमी पावसामध्ये येणारे पिक त्याचे लागते. सिंचनाची सोय शेतकऱ्यांना नसल्यामुळे पाण्यावराची अपुरे उत्पन्न मिळते. पाडस नियमित येत नसल्यामुळे इताशी आलेले पिक अपुरे होते. सिंचनाची सोय नसल्यामुळे शेतकरी निसर्गाच्या पाण्यावर अवलंबून गळाचे लागते त्यामुळे त्यांच्या समोर अनेक समस्या निर्माण होऊन शेतकरी आत्महत्या ग्रस्त होतो.

४) अपुरे भांडवल - शेतीमध्ये पेरणी करण्याकरीता मशागत करण्यापासून लागणार खुर्च बी-वियाने, पेरणी आंतरमकाळात, रासायनिक खातांचा खुर्च, फ्वारणी, मळणीचा खुर्च करावा लागतो म्हणजे पिक शेतातून वरात, वरातून बाजाग्रत नेण्यादर्येत येणारा खुर्च व त्या पिकातून उभा याहिलेला पैसा यामध्ये खुप तफववत पडते. या पिकात नफा आता तर ठिक, एज डर याकडे तोटा आला तर त्या शेतकऱ्याजवळील भांडवल पूर्णपणे त्या पिकात लागलेले असते. जवळचा खुर्च पैसा निहून गेल्याने त्यात कुटुंबाच्या उदर्विर्वाहाच्या खर्चाची भर पडल्याने शेतकरी आर्किकदृष्ट्या हतबल होऊन जातो. अपुरे भांडवल असल्यामुळे शेतकरीता जपेल त्या स्थितीत पेरणी करतो. त्यानंतर त्याला उत्पन्न कमी मिळते त्यातून त्याला नैगश्याची स्थिती निर्माण होते.

५) व्यसनाधिनता - शेतकऱ्याच्या आत्महत्येला जशी अनेक कारणे जवाबदार आहेत त्यापैकी व्यसनाधिनता हे एक प्रमुळ कारण आहेत. या व्यसनामुळे शेतकऱ्याच्या उत्पन्नाचा वरगवसा भाग व्यसनावर सुर्ख होतो त्यामुळे तो कर्जबाजारी होतो व्यसनामुळे त्याची शारीरिक हाणी होते. तसेच त्याची कार्यकरण्याची शमता ही कमी होते. आणि कुटुंबामध्ये कलह निर्माण होवून करी कुटुंब विषटन ही होते.

६) सामाजिक घार्मिक प्रवा व परंपरा - भारतीय शेतकरी सामाजिक, रुदी, प्रथा, परंपरा तसेच घार्मिक वंचनामध्ये अडकलेला दिसून येतो. इच्छा नमुन सुध्या त्याला अनुत्पादक स्वरूपाचा अनावश्यक खुर्च करावा लागतो. उदा, रुग्णविवाह, मृत्यु इत्यादी प्रसंगी करण्यात येणारे खुर्च. या खर्चामुळे त्याचे उत्पन्न कमी होवून कर्जबाजारीपणा येतो. कारण शेतीमधून जास्त उत्पन्न मिळून बघत होत नाही. परखुर्च आणि शेतीसाठी त्याला कर्ज त्याचे लागते. परंतु हे कर्ज शेतकऱ्यांना परत करणे शक्य होत नाही. त्यामुळे शेतकरी आत्महत्या करतो.

शेतकऱ्याच्या आत्महत्येकरील उचाययोजना :-

शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या काबविण्याकरिता त्यावर कोणती उपाययोजना करावी? हा प्रश्न स्वभाविकपणे निर्भाग होतो शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येचे नियम स्वरूप त्यात खेळून खालील उपाय योजना आवश्यक आणल्यास शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या दावविण्यास मदत होऊ शकते.

- १) शेतकी व शेतकीशी पुरुक व्यवसायात्तम शाधान्य देणे
- २) फोरड काढू शेतकीचे केंद्र हक्कांदू बवायती शेतकीये रुचांतर करून विशेष सिंचन कार्यक्रम एवंविणे
- ३) शेतकऱ्यांचा ज्या संस्थेवरे कर्ज पुरवठा होतो तो अतिअत्य व्याज दराने उपलब्ध करून देणे
- ४) शेतकऱ्यांचा चापल्या प्रतिचे वि-वियाने उपलब्ध करून देणे.
- ५) अत्यधुकारक शेतकऱ्यांचा सरकारी योजने व्यारो योफल सिंचनाच्या सोई करून देणे.
- ६) पिक विना योजनेच्या रनकमेत वाढ करणे.
- ७) विचाह समारभावर अनावश्यक छर्च टाळण्यासाठी सामूहिक विचाह सोहळ्याचे आयोजन करून विचाहात कुटूंबाला आर्थिक मदत करणे.
- ८) आत्महत्या प्रत शेतकी कुटूंबातील एक व्यक्तीला शासकीय नोकरीची तरतुद करावी.
- ९) आत्महत्या प्रत शेतकी कुटूंबाता शिक्षणाच्या व आरोग्याच्या सोई उपलब्ध करून देणे.
- १०) शेतकऱ्यांचा सबकांडी योजनेमध्ये वाढ करावी या योजनेमध्ये खाते, औषधी वी-वियाने यावर अनुदान देण्यात यावे.
- ११) शेतकी दर्जा सुधारण्यासाठी मोहीम गवदणे.

निष्कर्ष :-

विरील अव्यायनामध्ये शेतकऱ्यांचा कर्जवाजारीपणा हे शेतकी आत्महत्येचे प्रमुख करण असल्याचे दिसून येते. शेतकऱ्यांना कर्जमुक्त करण्यासाठी अत्यधुकारक शेतकऱ्यांने कर्ज माफ करणे आवश्यक आहे. भविष्यात कोणताही शेतकी आत्महत्या करण्याच्या यार्ण निवडणार नाही. शेतकऱ्यात्तम तात्काळ यदत करण्याच्या दृष्टीने सरकारने नविन योजना आस्ताव्यात. शेतकी हा आर्थिक संकटात सापडलेला आहे. या संकटातून शेतकऱ्यांना वेळीच सावरणे गरजेचे आहे. यातून यार्ण व्यापक्यासाठी शासनाने शेतकऱ्यांना मदत करणे गरजेचे आहे. यामधूनच शेतकऱ्यांची आर्थिक स्थिती सुधारेल व शेतकी आत्महत्या याववालिं आत्महत्या करणार नाही.

संदर्भ छ्रेणी :-

१. डॉ. कविमुंदन विक्रम, आर्थिक विकास व नियोजन.
२. दासताने संतोष, महाराष्ट्र २००६ दासताने रामवंद आणि कंपनी पुणे.
३. डॉ. साकुंके एम. आर, महाराष्ट्राची अर्थव्यवस्था.
४. आगलांवे प्रदीप, सामाजिक संशोधन पट्टी साईनाच प्रकाशन नागपूर.
५. डॉ. नरेन्द्र जाधव, शेतकी आत्महत्या आणि कृषी संपोरील आकाश इकाशन २७ जुलै २००८
६. कानकांड चढकात, शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या परिसर प्रकाशन अंदे जोगई.

*समाजशास्त्र विभाग प्रमुख, महाराष्ट्र योगिका फुले माझविदालय, लांबी नवर अकोली ऐड अभिवाती.

E-mail : sanjaybhagat76@gmail.com

Impact Factor-8.632 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

**Single Blind Peer-Reviewed & Refereed Indexed
Multidisciplinary International Research Journal**

April -2023
ISSUE No - (CDVII) 407

Chief Editor
Prof. Virag S. Gawande
Director
Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati

Editor:
Dr.Dinesh W.Nichit
Principal
Sant Gadge Maharaj
Art's Comm,Sci Collage,
Walgaon,Dist. Amravati.

Executive Editor:
Dr.Sanjay J. Kothari
Head, Deptt. of Economics,
G.S.Tompe Arts Comm,Sci College
Chandur Bazar Dist. Amravati

This Journal is indexed in :

- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

Aadhar PUBLICATIONS

INDEX

No.	Title of the Paper	Authors' Name	Page No.
1	Dalit Literature and Translation	Mr. Shuddhodhan P. Kamble	1
2	A Comparative Analysis Of Geographical Indication Between India And United States	Ms. Shilpa Ram Rathod	3
3	Unveiling the Diverse Male Personalities in Jaishree Misra's Novel 'A Scandalous Secret'	Ajay Madhukarao Kalmegh	9
4	Economic Ideology of Pandit Jawaharlal Nehru	Prof. Dr. Vijay Dalpatrao Kapse	13
5	Digital Transformation In Finance: Challenges And Future In India	Dr. Patil Bhagwan Shankar	16
6	Green Supply Chain Management	Dr. Sou. Parvati B. Patil	20
7	Urban Expansion and Its Consequences: A Case Study of Chandia Town, Bundelkhand, Madhya Pradesh	Vaseem Ahmad	25
8	New Education Policy: A need of hoursand nor mere an issue	S.S.Arsad	31
9	A Conceptual Review of Literature on Rural-Urban Fringe: A Link with Bilaspur City, Chhattisgarh	Hari Shankar Kumar	33
10	A Study On Financial Performance Of Private Sector Banks On The Basis Of Profitability Analysis.	Dr. Madhavi Mahesh Nighoskar	41
11	A Critical Assessment Of The Election Laws In India	Dr. Mahendra Pachadkar	48
12	Consumer's Demographic Features as contributors to Hedonic Motivation.	Shreya Gawande	53
13	भारत में मुनाब सुधार और सशक्त होता लोकतात्त्विक व्यवस्था	आशीष कुमार सिंह	56
14	आदिवासींचे भारतीय स्वतंत्रता आंदोलनातील योगदान एक - ऐतिहासिक अवलोकन	प्रा. डॉ. मस्ते नारायण काठमाडी	59
15	राज्यशास्त्राचा जनक हिरिस्टॉटिल : एक चिंतन	प्रा.डॉ. देविदास घ्यानुजी नरवाडे	63
16	किंटो कोरेसी	डॉ. विद्या चंद्रे	67
17	बापूसाहेब राजभोज आणि काळाराम मंदिर सत्याग्रह	प्रा. डॉ. किशोर कोङ्दवाजी काजळे	72
18	फिकझोफेनिया आगार : समज-गैरसमज आणि उपचार	डॉ. विजयता एम. विटनकर	83
19	जातीसंस्था आणि सामाजिक अशांतता	प्रा. डॉ. संजय जे. भगत	88
20	संयुक्त महाराष्ट्र चक्रवर्तीतील ख्रियांचे योगदान	प्रा. डॉ. चांगुणा विठ्ठल कदम	91

जातीसंस्था आणि सामाजिक अशांतता

प्रा. डॉ. संजय जे. भगत

महाराष्ट्र ज्योतिश फुलेमहाविद्यालय, अमरावती sanjaybhagat76@gmail.com

प्रस्तावणा :

भारतीय समाज व्यवस्था ही पूर्णता चातुर्वर्ण्य आणि जातिसंस्थेवर आधारलेली आहे. भारतीय लोकांचे सामाजिक संबंध जातीवर आधारित आहेत. एका जातीने दुसऱ्या जातीतील लोकांशी कोणत्या प्रकरणाचा सामाजिक व्यवहार करावा हे जातिसंस्थेवरे निर्धारित करण्यात आले होते. 'शैक्षणिक, बैज्ञानिक आणि संशोधनाच्या शेत्रात प्रगती झाल्यावर देखील लोकांचा जातीवर अतुट विश्वास आहे. हा केवळ विश्वास नसून त्यांची श्रद्धा आहे. लोकांची जातीसंस्थेवरली श्रद्धा असण्याचे प्रमुख करण म्हणजे जाती संस्थेला कायदेशीर मान्यता आहे. पुर्वी जातीच्या नियमांचे उल्लंघन करणे, हा अपराध असून त्यासाठी शिक्षेची तरतुद करण्यात आली होती. जाती नुसार वर्तन करणे हाच त्यांचा धर्म होय असे मानत्या जात होते. जो जातीचे उल्लंघन करील त्याला कडक शिक्षा देण्याची तरतुद होती. या लोकांनी जातीच्या नियमांचे पालन केले नाही त्यांना शिक्षा दिल्याचे अनेक उटाहरणे इतिहासामध्ये आढळून येतात.

भारतीय समाजाचे शेकडो जातीमध्ये विभाजन झाले आहे. त्यामुळे भारतीय समाज हा एकसंघ नाही. या संस्थेस हिंदू धर्माचा आधार आहे. अशी जातिसंस्था जगात इतर कोणत्याही देशात आढळून येत नाही. भारतात हिंदू धर्माची मान्यता असल्यामुळे जाती व्यवस्था शेकडो वर्षांपासून टिकून आहे. हिंदू धर्माची प्रत्येक व्यक्ती कोणत्या ना कोणत्या जातीची सदस्य आहे. विशेष महत्वाची बाब म्हणजे भारतीय समाजातील व्यक्तीचा दर्जा हा त्याच्या जातीवरून निश्चित होते. व्यक्तीची ओळख त्याच्या मधील गुणवत्ता किंवा कर्तुत्वावरून केली जात नव्हती. तर जातीच्या आधारवर व्यक्तीची ओळख करण्याची परंपरा आपल्या देशात आहे.

प्रत्येक जातीचा स्वतंत्र असा व्यवसाय होता. व्यक्तीचा जन्म या जातीमध्ये झाला त्या जातीचा परंपरागत असलेला व्यवसाय त्या व्यक्तीला करावा लागत असे. दुसऱ्या व्यवसाय तो करू शकत नव्हता. आपल्या इच्छेनुसार कोणताही व्यवसाय करण्याचे खवतंत्र नव्हते. त्यामुळे उच्च जातीच्या लोकांच्या व्यवसायाचा दर्जा हा श्रेष्ठ तर कनिष्ठ जातीच्या लोकांच्या व्यवसायाचा दर्जा कनिष्ठ मानत्या जात होता. डॉ. बाबासाहेब आवेदकर यांनी जातीची व्याख्या करतांना असे म्हटले कनिष्ठ मानत्या जात होता. डॉ. बाबासाहेब आवेदकर यांनी जातीची व्याख्या करतांना असे म्हटले "बहीगत विवाह बंधनावर अंतर्गत विवाह बंधनाचे वर्चस्व प्रस्तापित होणे म्हणजे जात होय. जात आहे बंद झालेला वर्ग होय. प्रा. सी. ए. च. कुले या समाजशास्त्रज्ञाने 'संपुर्ण अनुवाशिकातेवर आधारलेल्या वर्गांस जाती असे म्हटले आहे.'" तसेच मुजुमदार व मदन यांनी "जाती हा एक बंद वर्ग आहे असे वर्गांस जाती असे म्हटले आहे". श्री. केंतकर यांच्या मर्ते "जात हा सामाजिक वर्ग असून त्याची मुख्य दोन लक्षणे म्हटले आहे". (१) जात या सामाजिक वर्गाचे सभासदांना जातीच्या गटावाहेर विवाह करण्यापासून परावृत्त केले जाते. वरील या सामाजिक वर्गाचे सभासदांना जातीच्या गटावाहेर विवाह करण्यापासून परावृत्त केले जाते. एक व्यक्ती दुसऱ्या जातीमध्ये व्याख्ये वरून असे दिसून येते की, जाती संस्थेची दरवाजे बंद आहे. एक व्यक्ती दुसऱ्या जातीमध्ये प्रवेश करू शकत नाही. जातीचे सभासदांव जमानेच मिळते इतर कोणातही मार्ग नाही. तसे जातीमधील सभासदांना आंतरविवाहाचे बंधन आहे.

जात ही एक अशी व्यवस्था आहे की, जी प्रत्येक प्रकारच्या सुधारणेमध्ये अडथळा निर्माण करीत असते. त्याचा परिणाम समाज हा स्थितीशील बनला. काळानुसार समाजामध्ये परिवर्तन घडून येतु शकले नाही. सुधारणेचे सर्व मार्ग बंद झालेत. अनेक संशोधकांनी व समाज सुधारकांनी जात ही येतु शकले नाही. ती जर सामाजिक समस्या असती तर आतापर्यंत नष्ट झाली असती. ही केवळ समाजमुळक नाही. ती जर सामाजिक समस्या असती तर आतापर्यंत नष्ट झाली असती. परंतु शेकडो वर्षांपासून जातिसंस्था टिकून आहे. कारण जातिसंस्थेला हिंदूधर्माची मान्यता आहे. जातिसंस्था ही केवळ समस्या आहे. असे नाही तर जातिसंस्थेचा सामाजिक, धार्मिक, सांस्कृतिक,

राजकीय, आर्थिक इत्यादी सर्वच क्षेत्रावर प्रभाव प्रडाला असुन त्यावर जातीच्या दुष्परिणामांचा प्रादुर्भाव झाला आहे. जातिसंस्थेने सामाजिक अशांतता निर्माण झाल्या आहेत.

जातीसंस्था विषमतेवर आशारीत आहे. खोटया धार्मिक ब्रदूषा परंपरा आणि शोषणावर आशारीत जातीच्यवस्था असल्यामुळे समाजामध्ये सामाजीक अशांतता निर्माण होते. व्यक्तीगत आणि सामाजिक जीवनामध्ये जातीचे फार महत्व असले तरी जातीमुळे व्यक्तीगत आणि सामाजिक विकासामध्ये फार मोठी बाधा निर्माण झाली होती. स्वतंत्र, समता, बंधुता आणि न्याय या मानवी मुल्यांना जातीसंस्थेमध्ये कोणतेही स्थान नव्हते. उच्च जातीच्या लोकांना जातीचा खुप फळयदा होता. परंतु खालच्या स्तरातील लोकांना ही व्यवस्था अतीशय घातक होती. या जातीच्यवस्थेमुळे प्रत्येक खालच्या स्तरातील लोकांना जातीच्या अस्पृश्यता, सामाजिक शोषण इत्यादी अनेक समस्या अधिकाराचे हनव झाले. जातीयवाद, अस्पृश्यता, सामाजिक शोषण इत्यादी अनेक समस्या जातीच्यवस्थेमुळे निर्माण झाली होती. शुद्ध आणि अस्पृश्य जातीच्या लोकांच्या मानवी समाजामध्ये अशांतता निर्माण झाली होती. शुद्ध आणि अस्पृश्य जातीच्या लोकांच्या मानवी अधिकाराचे हनव झाले. जातीयवाद, अस्पृश्यता, सामाजिक विकास आणि व्यक्तीगत विकासाच्या दृष्टीने जातीसंस्था घातक आहे. शकला नाही. सामाजिक विकास आणि व्यक्तीगत विकासाच्या दृष्टीने जातीसंस्था घातक आहे. जातीच्यवस्थेमध्ये भारतीय समाजाचा विकास होऊ शकला नाही. शुद्ध आणि अस्पृश्य जातीच्या लोकांना मानवी अधिकारापासून वंचित ठेवण्यात आले. म्हणुन शुद्ध आणि अस्पृश्य जातीच्या लोकांनी हिंदू धर्माचा त्याग करून मुस्लीम, खिंबचन आणि बौद्ध धर्माचा दिवकार केला.

जातिसंस्थेमध्ये सामाजिक अशांतता निर्माण होण्याची कारणे :

१) जातियवाद :

जातियवादामुळे समाजामध्ये सामाजिक अशांतता निर्माण होते. प्रत्येक व्यक्तीचे सामाजिकरण ही त्याच्या जातीनुसार होत असते. उच्च जातीचे लोक स्वतःला ब्रेष्ट समजतात आणि कनिष्ठ जातीच्या लोकांना तुच्छ मानतात. प्रत्येक व्यक्तीला आपल्या जातीचा अभिमान वाटतो. व्यक्ती आपल्या जातीच्या हिताचात विचार करते. यानुन जातीयवाद निर्माण होते, कनिष्ठ जातीतील लोक उच्च जातीच्या लोकांचे वर्वस्व आशुनिक काळात सहन करीत नाही. त्यामुळे ब्रेष्ट आणि कनिष्ठ जातीमध्ये वाद निर्माण होऊ संघर्ष निर्माण झाल्याचे उदाहरणे आपल्याला आढळून येतात. जातीयवाद ही एक ज्वरंत समस्या निर्माण झालेली आहे.

२) उच्च जातीची हुक्मशाही :

जातीच्यवस्थेमध्ये उच्च जातीच्या लोकांच्या हितांचे संरक्षण करण्यासाठी निर्माण झालेली आहे. जातीच्यवस्था ही उच्च जातीच्या लोकांच्या सुरक्षीततेची ढाल आहे. म्हणुन उच्च जातीच्या हिताचे अनेक नियम आहे. उच्च जातीच्या लोकांना अधिकार आहेत. तर कनिष्ठ जातीच्या लोकांनी कधिच प्रगती करू नये, त्यांनी उच्च जातीचे गुलाम बनून राहावेत म्हणुन त्यांच्यावर अनेक निर्बंध लादण्यात आलेत. उच्च जातीच्या लोकांचे गुलाम बनून राहावेत अशा प्रकारची कायम व्यवस्था जाती व्यवस्थेवरूपे निर्माण करण्यात आलेली आहे. आशुनिक काळातही भारतातील अनेक राज्यामध्ये उच्च जातीच्या लोकांच्या घरासमोरून कनिष्ठ जातीचे लोक जेव्हा जातात तेव्हा त्यांना आपल्या पायातील चप्पल हातात घेवुन पुढे जावे लागते. या नियमाचे पालन न केल्यास कनिष्ठ जातीतील लोकांना शिक्का देण्यात येते. यामुळे सामाजिक अशांतता निर्माण होते.

३) उच्च जातीच्या लोकांच्या दर्जामध्ये न्हास :

परंपरीक जातीच्यवस्थेत ब्राह्मणाचे स्थान ब्रेष्ट मानले जात होते. आजच्या समाजच्यवस्थेत अनेक उच्चस्थाने गुण करून आपल्याच्या आधारावर विविध जातीच्या लोकांनी मिळवली आहे. एकेकाळी शासक किंवा राजा असे उच्च स्थान मिळविणारे राजपुत आज काही खेड्यामध्ये शेत मजुर म्हणुन राबत असल्याचे दिसुन येते. ग्रामीण आणि नागरी अशा दोन्ही खेत्रात ब्राह्मण जातीचा उच्च दर्जा पुर्वी सारखा राहीला नाही. त्यामुळे भारतातील समाजात सामाजिक अशांतता असल्याचे दिसुन येते.

४) मानवी मूल्यांचा अभाव :

व्यक्तीचा सर्वांगिक विकास होण्याकरीता मुलभूत मानवी अधिकाराची आवश्यकता असते. व्यक्तीला विकास करण्यासाठी स्वातंत्र, समानसंघी, न्याय, या मानवी मूल्यांची गरज असते. जेव्हा समाजात ही मानवी मूल्ये असतात तेव्हा समाजातील प्रत्येक व्यक्तीला विकास करण्याची सधी मिळते. परंतु जातीच्यवस्थेमध्ये या मानवी मूल्यांचा पुर्णतः अभाव दिसतो. कनिष्ठ जातीतील लोकांना

तेव्हा समान संघी मिळत नाही तेव्हा कनिष्ठ लोक आपले अधिकार आणि हक्क मिळविण्यासाठी संघर्ष करतात तेव्हा समाजामध्ये सामाजिक अशांतता निर्माण होते.

५) जाती – जातीमध्ये संघर्ष :

सर्व जातीचा दर्जा समान नाही. ज्या जाती उच्च आहेत त्या जातीच्या लोकांना आपल्या उच्च जातीचा अभिमान असतो. आणि कनिष्ठ जातीच्या लोकाविषयी हिनतेची भावना असते. उच्च जातीचे लोक कनिष्ठ जातीच्या लोकांवर सतत अन्याय करतात. त्यांची वारंवार अवहेलना केली जाते. उच्च जातीचे लोक आपल्यावर अन्याय करतात ही भावना कनिष्ठ जातीतील लोकांच्या मनामध्ये असते. त्यामुळे उच्च जाती आणि कनिष्ठ जातीत व्येषाची भावना निर्माण होते. त्यामुळे भारतात सामाजिक अशांतता निर्माण होते.

६) अनुसूचीत जातीच्या स्थितीत बदल :

स्वातंत्र्योत्तर काळात घटनात्मक अधिकार, नविन शासनाने योजलेले उपाय यामुळे जातीव्यवस्थेतील कनिष्ठजातीतील लोकांच्या स्थितीत बदल घडून आला. अनुसूचीत जातीच्या लोकांचे जीवनमान सुधारले. परंतु भारतीय समाज जिवनातुन अस्पृश्यतेचे समुळ उच्चाटन झाले नाही. अस्पृश्यता नष्ट झाली असती तर अंटोसिटी ऑफ करण्याची वेळ शासनावर आलेली नसती अनुसूचित जातीच्या लोकांच्या स्थितीत अनेक प्रकाराचे बदल घडून आले. शिक्षणाचे प्रमाण वाढले. रोजगार मिळविण्याच्या सुविधामध्ये वाढझाली. विशेष महत्वाचे म्हणजे अन्याय व शोषणाविरुद्ध संघटीत लढा देण्याची वृत्ती या जाती समुदायामध्ये निर्माण झाली. अनुसूचीत जातीच्या लोकांचे वर्चस्व उच्च जातीतील लोकांना सहन न झाल्यामुळे जाती जाती मध्ये संघर्ष होतांना दिसून येते. यामुळे सामाजिक अशांतता निर्माण होते.

संदर्भशीर्ष :

- १) डॉ. प्रदीप आगलावे – लोकराज्य – ऑफिटोवर २००६ मुळ्य संपादक, मनिशा मैसकर – डॉ. आबेडकरांचे समाजशास्त्रीय अध्ययन, प.क. १२४
- २) डॉ. प्रदीप आगलावे – भारतीय समाज संरचना आणि सामाजिक समाजशास्त्र, प.क. ७२
- ३) डॉ. प्रदीप आगलावे – पाश्चिमात्य आणि भारतीय समाजशास्त्रज, प.क. १७७–१७८
- ४) रा.ज. लोटे – भारतीय सामाजिक संरचना आणि सामाजिक समस्या.
- ५) भा.कि. खडसे – भारतातील सामाजिक समस्या.
- ६) डॉ. बी.एम.कराळे – ग्रामीण आणि नागरी समाजशास्त्र.

वैदिक

2211258849

International Multidisciplinary
Academy Research Journal

GALAXY LINK

Volume - XI, Issue - 1,
November - April - 2022-23
Marathi Part - Ith

Impact Factor / Indexing
2020 - 6.495
www.sjifactor.com

Ajanta Prakashan

ISSN 2319 - 8508
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
HALF YEARLY RESEARCH JOURNAL

GALAXY LINK

Volume - XI Issue - I

November - April - 2022-23

Marathi Part - I

**Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal
Journal No. 47023**

गणराज्य

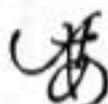
**IMPACT FACTOR / INDEXING
2020 - 6.495
www.sjifactor.com**

♦ EDITOR ♦

Assit. Prof. Vinay Shankarrao Hatole

M.Sc (Math's), M.B.A. (Mkt), M.B.A (H.R),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod & Dir), M.Ed.

♦ PUBLISHED BY ♦

Ajanta Prakashan

Aurangabad. (M.S.)

CONTENTS OF MARATHI PART - I

अ.सं.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	वर्णी केदार यांच्या तीन संस्कृत माहाकाळाचा काळ्यशास्त्रीय इडिकोनातून अभ्यास अजग्र विद्याभार पेंडुसे	१-५
२	स्वातंत्र्योत्तर भागातल संस्कृत परिकेची विकास याचा प्रा. दर्शना साधम	६-११
३	संगीत संस्कृत सहसंबंध सहा. प्रा. अमोल द. घाडवे	१२-१३
४	उत्तरपती संभाजी राजांनी युपभूषणम् प्रेषात मांडलेले विचार स्वातंत्र्योत्तर काळाही शासनाला मार्गदर्शकच डॉ. दर्शना साधम उत्कर्ष संजग्य खानरे	१४-१७
५	योग एवं आयुर्वेद पुस्तके चर्चित प्राणायामस्य स्वरूपम्। डॉ. दर्शना दि. वरगंटीवार प्रा. दिनेश वरगंटीवार	१८-२२
६	स्वतंत्र मारतातील संस्कृत साहित्याची ७५ वर्ष कु. दीपिका बेलोकार	२३-२५
७	संस्कृत व संगीत अनुबंध प्रा. जगद्राघ इंगोले	२६-२७
८	नीतीमूल्य शिक्षणाच्या दृष्टीने युध्युक्तिः काकः या संस्कृत बालकाचा संघर्षाचे महत्त्व जया सुनील मुंधाटे	२८-३२
९	भुवमानीत भगवद्भाषापारे संस्कृताभ्यसकाय दिशा डॉ. मंजुश्री श्रीपाद नेष्टल	३३-३९
१०	नवविलाप स्तोत्र - चिकित्सक अध्ययन डॉ. मीनाक्षी सुभाष भांडककर	४०-४४
११	डॉ. हर्षदेव माधव यांच्या संस्कृत काळ्यातील वैविध्यपूर्ण विदेशी काळ्यप्रकार डॉ. मृदुला विजय काळे	४५-५१
१२	पं. निधिलेश शर्मा यांचे स्वातंत्र्योत्तर संस्कृत साहित्यातील योगदान डॉ. मृणालिनी आबासाहेब शिंदे	५२-५९

३. संगीत संस्कृत सहसंबंध

सहा. ग्रा. अमोल द. वाडवे

संगीत विभाग, महात्मा ज्योतिबा फुले महाविद्यालय, अमरावती.

सारांश

मनुष्याच्या विकासा सोबतच भाषेचा आणि कलेचा विकास होत गेला वेदकालीन ग्रंथाची उत्पत्ती मानवाता विकासाची नवीन उर्जा देणारी ठरली.

संगीत व संस्कृत साहित्य यांचा सहसंबंध प्राचिन काळापासून दिसून येतो. प्राचिन काळी मंत्राचे पठण, ऋचा गायन केल्या जावचे ते संस्कृत भाषेतील स्वरांच्या माध्यमाने मधुर करणे हे संगीत कलेचे कार्य असत चार वेदांगधील पहिला वेद महणून ज्याता ओळखतात त्या कारवेदामध्ये उदात, अनुदात व स्वरीत स्वरांचे स्थान असणे हेच संगीत व संस्कृत साहित्याच्या सहसंबंधाची पूळी देतात. संगीत व साहित्य दोन्ही कला आहेत व दोन्हीचा विकास सामांतराने झाला. भारतीय संगीताचे स्थान प्राचिन काळापासून महत्वाचे आहे. संगीताचे उगमस्थान जगातील सर्व संगीत कलांच्या उगमस्थानापेक्षा अधिक प्राचीन आहे. वेद हे जगातील आद्यवादूपय असून त्याचे जतन व्हावे महणून लेखन कलेच्या अभावी मुख्योऽत करून जिवंत ठेवले गेले.

प्रस्तावना

संस्कृत भाषेला देववाणी आणि विशातील प्राचीन भाषा मानतात संस्कृत भाषा ही भारतातील समस्त भाषेची जननी मानती जाते. संस्कृत भाषा हिंदू धर्माची पवित्र भाषा मानतात. शास्त्रीय हिंदू दर्शन भाषा आणि बौद्ध आणि जैन धर्माच्या ग्रंथाची ऐतिहासिक भाषा आहे. कालिदास, अभिनवगुप्त, शंकराचार्य, असे अनेक विद्वान पंडित मानले जातात साहित्या व्यतिरिक्त आयुर्वेदशास्त्र, दर्शनशास्त्र, विज्ञान शास्त्रांमध्ये सुद्धा संस्कृत भाषा प्रचलित आहे.

संस्कृत भाषेचे साहित्य अनेक अमुल्य ग्रंथरत्नाचा सागर आहे. अतिप्राचीन भाषा असून सुद्धा तिची शुद्धता, स्पष्टता कायम आहे. मानवी जीवनाचे परमध्येय, अंतिम ध्येय, परमात्माची प्राप्ती परमात्म्याचा साक्षात्कारच मानलेले आहे, हे ध्येय प्राप्त करण्यासाठी संगीतच सर्वोत्कृष्ट माध्यम मानले असल्यामुळे सामवेदातील ब्राह्मणसंहिता, गांधर्ववेद, प्रतीशाख्य ग्रंथ, नारदीय शिक्षा, च्छांदोग्यादि उपनिषद, भरताचे नाटशास्त्र आदि संस्कृत ग्रंथ त्याचेच चिन्नमणिपरेरचे प्रमाण मानले जातात.

मानवी जीवनाचा विकास अनेक तत्त्वांनी घडत असते बालवयात श्लोक, आरती, संस्कृत सुभाषिते अशा म्हणायला अवघड गोष्टी त्या बोबळ्या वयात दिल्याने त्याची. (जिब्ला) जीभ स्पष्ट उच्चार करण्याकरीता तरफक्त राहते, कालांतराने मात्र स्पष्ट उच्चारासाठी संस्कृत भाषेतील श्लोक हे म्हणायला लावतात व उपयोगी सुद्धा पडतात. संगीत आणि संस्कृत भाषेचा समन्वय साधला गेला तर लयात्मक, छंदात्मक, तालमय पद्धतीने लोकांच्या भावनात्मक, विचारात्मक, काव्याचरूप आपलास पिढते महणूनच संगीत संस्कृत भाषेचा सहसंबंध दिसून येतो.

संस्कृत भाषा भारतीय संस्कृती आणि विचाराचे माध्यम असून सुद्धा धर्मनिरपेक्ष आहे. त्यामुळे धार्मिक, साहित्यिक, अध्यात्मिक, दार्शनिक, वैज्ञानिक सर्व दृष्टीने प्रचलीत आहे. कार्येदा मध्ये गीत, वाद आणि नृत्य या तिन्ही कलाचा उल्लेख

आपल्याता पाहावयास मिळतो. क्रुद्धेदृष्टीमध्ये गायनासाठी गीर, गातु, गाथा, गायत्र तसेच गीति सारखे शब्दांचा वापर केलेला आढळतो. हे सर्व त्याकाळातील गीत प्रकार होते. त्याचा आधार छंद आणि गायन शीली होती. गीत तसेच त्याच्या धूनसाठी 'साम' संज्ञा दिली जात असे या सर्व वेदकालीन भाषा संस्कृतच होती प्राचिन संगीत मध्ये शब्द आणि स्वर या दोघांना समान महत्व दिले जात होते. गीत गायनासाठी शब्दाची आवश्यकता होती या रूपाने वैदिक क्रचांचे गायन केले जात होते. शब्द आणि स्वर याचे गठबंधन म्हणजे 'साम' म्हटले गेले आहे.

सामवेद संज्ञेने परिचित असलेले सामाचे (वैदिक क्रचांचे) गायन रूपाकडे झुकलेले पठण हेच भारतीय संगीताचे उगमस्थान आहे. म्हणूनच संस्कृत ग्रंथाचा त्याच्या ठेवीचा फार मोठा सिंहाचा वाटा भारतीयांना मिळालेला आहे. अनादीकाळापासून प्रगत मानवी संगीत आपल्या संस्कृतीचा आधारस्तंभ झाला आहे.

'गीत वाढू च नृत्यं' अशी संगीताची व्याख्या केली जाते संस्कृत ग्रंथकरानी आपल्या ग्रंथातून संगीत विषयाचा अभ्यास त्याची जोपासना त्याची मांडणी केलेली दिसते. नारद मुनी, संगीत रत्नाकार, भरत मुनी, मतंग मुनी, संगीत पारिजात असे अनेक ग्रंथ व ग्रंथकार संस्कृत भाषेत आपल्यास पाहावयास मिळतात. त्याच्या सिद्धांतावर आधारित पुढील काळात वेगवेगळ्या भाषेत साहित्य निर्माण झाले परंतु सर्व प्रथम संस्कृत भाषेलाच पहिला मान दिला आहे. चारही वेदातील संगीताच्या दृष्टीने सामवेदाला विशेष स्थान आहे. हा एकमेव असा ग्रंथ आहे की ज्याने भारतीय संगीताच्या चिरंतन खोताचे हृद्यरूप आपल्या समोर सादर केले. गंधर्ववेद हा सामवेदाचा उपवेद मानला आहे. संगीताचा मूळ खोत सामवेद आहे. सामवेदाब्दारे संगीताला नियमबंध करण्यात आले आहे ते सर्व संस्कृत तज्ज्ञांनी आपल्या ग्रंथ संपदेव्वारा त्याच्या लिखीत, मुख्यतगद् क्रियेव्वारा आजतागायत संकलित ठेवली यामुळे जनसामान्या पर्यंत पोहचले व फायदेशीर ठरले. संगीत संस्कृत याचा सहसंबंध यामधून स्पष्ट दिसून येतो.

मानवाने आपल्या दैनंदिन कार्यामध्ये संस्कृत भाषेचा वापर केलेला दिसतो जसे - 'शुभंकरोति कल्याणम्' मनाचे श्लोक, संस्कृत श्लोक, पसायदान सुभाषिते, मंगलाष्टके, मंगलगीत या अनेक स्वरूपात संस्कृत भाषा व त्याचे चिरंतन हा करीत असतो या सर्व गीतांना सांगितीक दृष्ट्या लय, छंदा मध्ये बांधण्याचे कार्य मानवाने केले आहे. संस्कृत भाषा जनसामान्यांना अवगत नसली तरी त्याच्या लय, छंद युक्त पदांना संगीत शास्त्राब्दारे सामान्यांना म्हणण्यास सोयीचे झाले आहे. यामुळे सुद्धा संगीत संस्कृत भाषेचे अनुबंध जवळचे वाटतात.

निष्कर्ष

मानव जातीला ऐक्य, बंधूभाव सारख्या भावना निर्माण करण्यात संगीत आणि संस्कृत साहित्याचा मोठा वाटा आहे. मानव कल्याणासाठी कला, साहित्य संदैव प्रयत्नशील असते, त्यामुळे समाज प्रबळ व समृद्ध होऊ शकतो. संगीतकला व संस्कृत साहित्याब्दारे सहसंबंध प्रस्थापित होतो व खन्या अधिनि संस्कृतीचे जतन करणे हे सुद्धा काळाची गरज ठरते.

संदर्भ

१. www.knowledge.com.in
२. संगीत कला विहार अ. भा. गा. म. प्रकाशन आॅफिस २००३
३. संगीत विशारद डॉ. लक्ष्मीनारायण गर्ग (२००८) हाथरस
४. भारतीय संगीताचा इतिहास श्री. उमेश जोशी, मानसरोवर प्रकाशन, प्रतिष्ठान फिरोजाबाद आगरा.

Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal
Journal No. 47023

ISSN 2319 - 8508
An International Multidisciplinary
Half Yearly Research Journal

GALAXY LINK

Volume - XI, Issue - I,
November - April - 2022-23
Marathi Part - Ith

Impact Factor / Indexing
2020 - 6.495
www.sjifactor.com

Ajanta Prakashan

CONTENTS OF MARATHI PART - I

अ.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	कवी केदार यांच्या तीन संस्कृत महाकाव्यांचा काव्यशास्त्रीय दृष्टिकोनातून अभ्यास आजव विद्याधर पेंडसे	१-७
२	स्वातंत्र्योत्तर भागात संस्कृत पत्रिकेची विकास यांत्रा प्रा. दर्शना साधाम	८-११
३	संगीत संस्कृत सहसंबंध सहा. प्रा. अमोल द. बाडवे	१२-१३
४	छवपती संभाजी राजांनी बुधपूषणम् प्रांयात मोङलेले विचार स्वातंत्र्योत्तर काळाही शासनाता यांगदर्शकच डॉ. दर्शना साधाम उल्कर्षी संजय वानरे	१४-१७
५	योग एवं आयुर्वेद पुस्तके वर्णित प्राणायामस्य स्वरूपम्। डॉ. दर्शना दि. वरगंटीवार प्रा. दिनेश वरगंटीवार	१८-२२
६	स्वतंत्र भारतातील संस्कृत साहित्याची ७५ वर्ष कृ. दीपिका बेलोकार	२३-२५
७	संस्कृत व संगीत अनुबंध प्रा. जगद्गाय इंगोले	२६-२७
८	नीतीमूल्य शिक्षणाच्या दृष्टीने बुधुकित : काक : या संस्कृत बालकाचा संवेदनाचे महत्त्व जया सुनील मुंणाटे	२८-३२
९	भुवमानीता भगवद्भाषाचारे संस्कृताभ्यसकाव दिशा डॉ. मंजुश्री श्रीषाद नेवळल	३३-३९
१०	नवविलाप स्तोत्र - विकित्यक अध्ययन डॉ. भीनाळी सुभाष भांडकर	४०-४४
११	डॉ. हर्षदेव माधव यांच्या संस्कृत काव्यातील वैविष्यापूर्ण विदेशी काव्यप्रकार डॉ. मृदुला विजय काळे	४५-५१
१२	पं. मिथिलेश शर्मा यांचे स्वातंत्र्योत्तर संस्कृत साहित्यातील योगदान डॉ. मृणालिनी आवासाहेब शिंदे	५२-५९

CONTENTS OF MARATHI PART - I

सं. सं.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ अ.
१३	लेख आणि लेखकाचे नाव भारती शोध यांत्रिक वर्गीकर तथित "वापरीता एक अभ्यास" श. यशा ली. इंगले	६०-६३
१४	बी. योद्धा निळकूड काढे विषयावधी येद्युतावरीत समस्तोची ये समीक्षण रोहिणी र. देशमुख श्री. डॉ. वंदा ज. पुरी	६४-६७
१५	राष्ट्रीय तुकडीची महाराज लिंगित भारती डॉ. श्री. श. वर्णेकर अनुवादित "वापरीतावृत्तम्" यन्मातीत महिलेश्वरी रोशनी घोडधारे	६८-७४
१६	भाकर यांत्रिक यांत्र्य संस्कृत नावकांतीत आधुनिक आविष्कारांचा विकित्सक अभ्यास	७५-७८
१७	संस्कृत रघुनाथ वाडेकर संस्कृत-संगीत अनुवाद	७९-८३
१८	श. डॉ. यशुता गोडाळोले संस्कृत यांत्रिक यांत्र्यांची विधिशीली	८४-८९
१९	देवा भासोक वडगुप्त भारती डॉ. वर्णेकरांची रागांकर आधारित संस्कृत गीते	९०-९१
२०	कलिदासवारितम् ये नावदशास्त्रदृश्या समीक्षण सौ. सुवर्णा संजयकुमार केवडे श्री. कविता सु. होले	९२-१००
२१	संस्कृत अभ्यासाचे अधिनव ई-माध्यम गीर्वाण वाणी विद्यावाचस्पती श्रा. स्वानंद गणानन पुंड	१०१-१०३
२२	"तुमन्द यातनाटिका:" इ. डॉ. सौ. शैलजा रानडे झांनी मरठीतून संस्कृतमध्ये अनुवादित केलेल्या नारिकळ संस्कृत अभ्यास	१०४-१०९
२३	श्री. उल्हास यशुकर रानडे संस्कृत-संगीत अनुवाद श. उत्तरा र. तांडवी (प्रधान)	११०-११३

CONTENTS OF MARATHI PART - I

अ.सं.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
२४	आधुनिक कवी डॉ. रानडे मेंडमचे बालगीते कृ. विजावी लक्ष्मीकांत येळूकर	११४-११७
२५	नवीन रौशणिक घोरण २०२० आणि संशोधनाची भूमिका प्रा. डॉ. गणेश कहाळेकर	११८-१२१
२६	महाराष्ट्राची संस्कृत महाकाव्य सृष्टी डॉ. सौ. अशोली व्यास	१२२-१२९
२७	भारतीय संगीत आणि संस्कृत ग्रंथ डॉ. वैशाली देशमुख	१३०-१३४

७. संस्कृत व संगीत अनुबंध

प्रा. जगद्ग्राम इंगोले

संगीत विद्याग्रम्युक्त, महाराष्ट्र उपरिक्षा पुस्ते महाविद्यालय, अमरावती.

संस्कृत ही विश्वातील एक समृद्ध भाषा आहे. भारतीय संस्कृतीचे दर्शन पद्विण्याच्या या भाषेला ज्ञान भाषा म्हणून संबोधल्या जाते, तर संपूर्ण विश्वात आपल्याकडे आवर्धित करण्याच्या भारतीय संगीताता असल्याची भाषा म्हणून संबोधल्या जाते. संगीत हे भारताता लाभलेली फक्त मोठी देखाई आहे. या संगीत कलेला अधिक विकसित काळात संस्कृत भाषेचे फक्त मोठे योगदान असून या दोन्ही विषयात एक अनुबंध जोडला आहे.

संस्कृत भाषेची महानता

संस्कृत शब्दाचा अर्थ 'संस्कार' भाषा या अर्थाने मानतात. हा शब्द 'सम' पूर्वक 'कृ' यातू पासून तथार होतो. या भाषेत शाहित्याची अधिक विर्मिती झाली असल्यानी या भाषेला 'देववाणी' तसेच 'भूर - भारती' असे महात्म्या जाते. आपुनिक पार्थिक साहित्याची अधिक विर्मिती झाली असल्यानी या भाषेला संविधानाच्या अनुसूचितील २२ भाषेत संस्कृतात स्थान प्राप्त झाले आहे. प्राचीन काळात भारतीय संस्कृत भाषा ही काळात भारतीय संविधानाच्या अनुसूचितील २२ भाषेत संस्कृतात स्थान प्राप्त झाले आहे. प्राचीन काळात भारतीय संस्कृत भाषा ही श्रूत व लेटीन या भाषेच्या तुलनेत अधिक परिपूर्ण असल्याचे दिसून येते. या भाषेत विशाल साहित्य विर्मिती, लोकहीत भावना, शृंगार व लेटीन या भाषेच्या तुलनेत अधिक परिपूर्ण असल्याचे दिसून येते. या भाषेत विशाल साहित्य विर्मिती, लोकहीत भावना, नवनवीन शब्द विर्मिती क्षमता असल्यानी, या भाषेच्या माध्यमातून भारतीय संस्कृतीच दर्शन पद्विण्यासाठी अनेक मर्ही पुढे आले. त्याची वेद उपवेद, पुराण व रामायण, महाभारत यासारख्या ग्रंथांनी विर्मिती केली.

भारतीय संस्कृतीशी एकरूप ठरलेल्या या भाषेचा संपूर्ण भारतात बोलल्या जाण्याचा सर्वच भाषावर प्रभाव दिसून येतो. प्राचीन भारतात बोलल्या जाण्यारी द्रविडीयन भाषा सोडून सर्वच भारतीय भाषा 'जननी' म्हणून संस्कृत भाषेला मानली जाते. या भाषेनी हिंदी, मराठी, गुजराती, एजस्यानी, बंगाली, पंजाबी, उडीसा, मैथीली, सिंधी, कश्मीरी, कोकणी, मणिपुरी इत्यादी भारतीय भाषेला शब्दांनी समृद्ध केले आहे.

प्राचीन भारतात धर्माचे महत्व सांगण्याच्या संस्कृतीनी साहित्य कला, विज्ञान, गणित, विकित्सा पद्धती, आध्यात्मिकता, धर्मशास्त्र, अर्थशास्त्र, इतिहास व राज्यशास्त्र या सर्वच विषयावर आपला प्रभाव टाकला आहे. प्राचीन भारतीय इतिहासाची ओळख करून देणारी संस्कृत भाषा खाण्या अर्थानी ज्ञान भाषा ठरली आहे. या भाषेच्या महत्वपूर्णता संविधित राष्ट्रपिता महात्मा गांधी, श्रीअर्द्ध बिंदी, प. जवाहरलाल नेहरू, डॉ. राधाकृष्णन, सम विलीकरण जोन्स, प्रो. बोणो, पिसर बुलोइस, मैक्स मुल्स, सर मिंजी इस्माईल इत्यादी विद्वान लेखक व समाज सुधारक यांनी आपली मते मांडली आहेत. तसेच अनेक पाद्धतील लेखकांनी आपल्या मानवाखेत संस्कृत साहित्य अनुवादित केले आहे. या भाषेच्या विकासात मर्ही पाणिंगी मर्ही कात्यायन व मर्ही पंतजनी याचे फक्त मोठे योगदान ठरते. या भाषेला संस्कार देणारी भाषा संबोधल्यानी संस्कृत ही भाषा नव्यून "वसूपैव कुटूम्बकम्" अशी भावना सुदृढालेली आहे.

संस्कृत व संगीत

संस्कृत भाषेची संगीत कलेला विकसित करण्यात मोलाची भूमिका ठरते प्राचीन काळापासून संस्कृत व संगीत कलेची एक घनिष्ठा दिसून येते वेद या प्राचीन ग्रंथातील सामवेदात संगीत कलेचे मूळ मापडते सापसंगीतातील 'सामग्रजन' ही पद्धती त्या काळात

प्रचलीत असून कञ्च्चा, स्वेत, स्वरात गायले जात असल्याचे उल्लेख मिळतो. पुढील काळजातील सांगितीक वाटवाल विकसील करणारी अनेक संस्कृत ग्रंथ महत्वाचे उरतात. त्यातून संगीत कलेतील मूळमता गायण - वादन पद्धती, वाद व रचना या संबंधीत झान प्राप्त होतो. भारतीय संगीत शास्त्रातील स्वर, तात, लय, मात्रा, मेल, थाट, मूळुळना, राग व रागांची शास्त्रीय माहिती तसेच वाद व नतेन कलेतील सर्व प्रमुख घटकांवर संस्कृत भाषेत घोडक लिहलेले दिसून येतात. संस्कृत भाषेतील या श्वोकामुळे संगीत कलेतील अनेक सूक्ष्म बाबीचा अभ्यास करण्यात येत तरी होतो. उदा:

१. शृंती - श्रमते इति श्रृंती
२. स्वर - "स्वतो रंजयति श्रोतृचितं स स्वर उच्यते"
३. थाट - मेल : स्वरसमूह स्थाद्रागव्यजनशवितमान्।
४. राग - रंजयति इति राग

अशा प्रकारे संगीत कलेतील शास्त्रीय पक्ष समाजापर्यंत पोहचविण्यात संस्कृत भाषेचे महत्वपूर्ण कार्य दिसून येते. वा भाषेच्या विद्वानांनी संगीत कलेचा शास्त्रीय पक्ष अनेक ग्रंथातून मांडून संगीत कला टिकविण्यासाठी तसेच तिला समाजमान्वता मिळवून देण्यासाठी अद्यक कष्ट केले. भारतीय संगीत कलेशी संबंधित अनेक संस्कृत ग्रंथात लिखान झाले असून या ग्रंथातून संगीतातील विविध विषयांचे झान प्राप्त होते.

संगीतशास्त्र व संस्कृत ग्रंथ

भारतीय संगीत विषया संबंधी अधिक ग्रंथ संस्कृत भाषेत असल्याचे दिसते या ग्रंथ संपदेत भरताचे नाट्यशास्त्र नंदकेश्वरांचे भरतर्णव, मातंग - बृहदेशी, नारद - नारदीय, शिक्षा व नारद का संगीत - मकरंद, लोचन - रागतंगिणी, रामपात्य - स्वरमेलकला - निधी, पुंडलिक विद्वल - सदरगच्छोट्य, रागमाला व रागमंजरी, सोमनाथ - राग विबोध व्यंकटमुखी - चतुरदंडी - प्रक्षीका, दामोदर - संगीतदर्पण, श्रीनिवास - रागतत्त्व - विबोध, अहोबल. संगीत पारिजात.

संगीत विषया संबंधित लिहलेली ग्रंथ आजही उपयुक्त असून या ग्रंथांच्या आधारावर भारतीय संगीतातील अनेक ग्रंथाचे लिखान झाले आहे संस्कृत ग्रंथातून संगीत विषयावर झालेते लिखाण भारतीय संगीतासाठी अत्यंत उपयुक्त असून महत्वपूर्ण योगदान ठरते.

निष्कर्ष

संस्कृत एक समृद्ध भाषा असून भारतीय संस्कृती व इतिहासाचे अध्यनास उपयुक्त आहे. या भाषेच्या विद्वानांनी सर्वच विषयांवर उल्लेखनीय लिखाण केले असल्याचे दिसून येते. प्राचीन काळापासून प्रत्येक काळखंडात या भाषेत संगीत विषया संबंधीत अधिक लेखन झाले आहे, हे लेखन अत्यंत उपयुक्त असून भारतीय संगीतासाठी महत्वपूर्ण योगदान ठरते. त्यामुळे च संस्कृत व संगीत कलेचा एक धारिष अनुबंध असल्याचे दिसून येते.

संदर्भ

१. संगीत विशारद - वंसत - हाथरस प्रकाशन - हाथरस
२. संगीत विजयणी - नारायण मंगळूकर - सौ. विजया मंगळूकर, नागपूर
३. <https://him.wikipedia.org>

प्रचलीत असून जीव्या, स्नोत, स्वरात गायते जात असल्याचा उल्लेख मिळतो, पुढील काळातील सांगितीक वाटवाल विकसीत करणारी अनेक संस्कृत ग्रंथ महत्वाचे ठरतात, त्यातून संगीत कलेतील मृहमता गायण - बादन पद्धती, बाय व रचना या संबंधीत ज्ञान प्राप्त होतो. भारतीय संगीत शास्त्रातील स्वर, ताळ, लय, यात्रा, भेल, घाट, मूळ्यना, राग व रागांची शास्त्रीय माहिती तसेच बाय व नवेन कलेतील सर्व प्रमुख घटकावर संस्कृत भाषेत श्लोक लिहलेले दिसून येतात. संस्कृत भाषेतील या श्लोकामुळे संगीत कलेतील अनेक सूक्ष्म बाबीचा अभ्यास करण्यात मदत होतो. उदा:

१. श्रृती - श्रृमते इति श्रृती
२. स्वर - "स्यतो रंजयाति श्रोतुचितं स स्वर उच्यते"
३. घाट - भेल : स्वरसमूह स्थाद्रागव्यंजनशक्तिमान्।
४. राग - रञ्जयति इति राग

अशया प्रकारे संगीत कलेतील शास्त्रीय पक्ष समाजापर्यंत पोहचविष्यात संस्कृत भाषेचे महत्वपूर्ण कार्य दिसून येते. या भाषेच्या विद्वानांनी संगीत कलेचा शास्त्रीय पक्ष अनेक ग्रंथातून मांडून संगीत कला टिकविष्यासाठी तसेच तिला समाजमान्यता मिळवून देण्यासाठी अधक कष्ट केले. भारतीय संगीत कलेशी संबंधित अनेक संस्कृत ग्रंथात लिखाण झाले असून या ग्रंथातून संगीतातील विविध विषयांचे ज्ञान प्राप्त होते.

संगीतशास्त्र व संस्कृत ग्रंथ

भारतीय संगीत विषया संबंधी अधिक ग्रंथ संस्कृत भाषेत असल्याचे दिसते या ग्रंथ संपर्क भरताचे नाट्यशास्त्र नंदकेशरांचे भरतर्णव, मातंग - बुहदेशी, नारद - नारदीय, शिक्षा व नारद का संगीत - मकरंद, लोचन - रागतंत्रिगीती, राममात्य - स्वरभेलकला - निधी, पुढलिक विकुल - सदरगच्छ्रोदय, रागमाला व रागमंडी, भोगनाथ - राग विवोध व्यंकटमुखी - चतुरदंडी - प्रक्षीका, दामोदर - संगीतदर्पण, श्रीनिवास - रागतत्त्व - विवोध, अहोबल - संगीत पारिजात.

संगीत विषया संबंधित लिहलेली ग्रंथ आजही उपयुक्त असून या ग्रंथांच्या आधारावर भारतीय संगीतातील अनेक ग्रंथांचे लिखाण झाले आहे संस्कृत ग्रंथातून संगीत विषयावर झालेले लिखाण भारतीय संगीतासाठी अत्यंत उपयुक्त असून महत्वपूर्ण योगदान ठरते.

निष्कर्ष

संस्कृत एक समृद्ध भाषा असून भारतीय संस्कृती व इतिहासाचे अध्यनास उपयुक्त आहे. या भाषेच्या विद्वानानी सर्वच विषयावर उल्लेखनीय लिखाण केले असल्याचे दिसून येते. प्राचीन काळापासून प्रत्येक काळखंडात या भाषेत संगीत विषया संबंधीत अधिक लेखन झाले आहे, हे लेखन अत्यंत उपयुक्त असून भारतीय संगीतासाठी महत्वपूर्ण योगदान ठरते. त्यामुळे च संस्कृत व संगीत कलेचा एक घानिष अनुबंध असल्याचे दिसून येते.

मंदिर

१. संगीत विशारद - वंसत - हाथरस प्रकाशन - हाथरस
२. संगीत विजयणी - नारायण मंगळूकर - सौ. विजया मंगळूकर, नागपूर
३. <https://him.wikipedia.org>

ISSN 2277-8071

RESEARCH NEBULA

An International Refereed, Peer Reviewed & Indexed Quarterly Journal in Arts, Commerce, Education & Social Sciences
DOI PREFIX10.22183 JOURNAL DOI 10.22183/RN IMPACT FACTOR 7.399

**NAVADASHPRABHA
GAURAVANK**
नवदशप्रभा गौरवांक

*THE SPECIAL ISSUE ON THE WORK AND CONTRIBUTION OF
SWARAYOGINEE PADMAVIBHUSHAN DR. PRABHA ATRE
PUBLISHED ON OCCASION OF HER 90TH BIRTH YEAR.*

35.	डॉ. मोलाती शारीह सहा. प्राध्यापक, संगीत विभाग, दयानंद आर्यो कन्या महाविद्यालय, जीपटका, नागपुर.	डॉ. प्रभा अरे - सामूह मायन की धनी	
36.	जनूप मोहे सहायक प्राध्यापक, शासकीय के. आर. जी. महाविद्यालय, नवापियर. संगीत शिक्षिका, सारदा नाद मंदिर महाविद्यालय, नवापियर.	डॉ. प्रभा अरे : एक लोकप्रिय बदिशक्ति	71
37.	प्रा.डॉ. ड्रग्य अरविंद नडे संगीत विभागाध्यक्ष, श्रीमती सु.रा. मोहता महिला म.वि. खामगांव.	सादरीकरण में बंदीश का महत्व तथा स्वरांगिनी की जोड़ बंदीश	72
38.	Dr. Pravin Radhakrishna Alshi Asst. Professor Smt. S. R. Mohata Mahila Mahavidyalaya, Khamgaon Dist. Buldana Maharashtra.	The Legendry Hindustani Classical Vocalist Dr. Prabha Atre	78
39.	डॉ. जयश्री विकान कुळकर्णी संगीत विभाग, स्व.सी.एम.कट्टी आर्ट्स कॉलेज, अथवापुर कैम्प, परतवाडा.	डॉ. प्रभा अवैच्या कविता	83
40.	डॉ. सौ. दिग्मता गुप्ती बरवे, मुंबई विद्यापीठ, मुंबई.	संगीतज "गानप्रभा" अर्थात् डॉ. प्रभा अरे	88
41.	सौनाली आसरकर शिलेश्वर सहायक प्राध्यापक, महात्मा ज्योतिश कुले महाविद्यालय, अमरावती.	"स्वरांगिनी" - आ. डॉ. प्रभा अरे रचित बदिशीचा भासूल्य ठेवा	90
42.	डॉ. तेजा तेलावकर संगीत विभाग, जे. डॉ. सांगलूदकर महाविद्यालय, दर्यापुर.	बंदीश - एक चिंतन	92
43.	शीधार्थी-नृषु निर्दिशिका-डॉ. वन्दना विकारी	डॉ. प्रभा अरे वी सरगम प्रस्तुति	95
44.	-Dr.Preethy.K Associate Professor, Department of Music, Sree Sankaracharya University of Sanskrit, Kalady, Kerala	Teaching Music at Institution: Review of the article by Padmavibhushan Dr. Prabha Atre in the book "Enlightening the Listener".	99
45.	Dr. Suvarpriya Chatterjee Assistant Professor in English, Gourav Guin Memorial College	Sailing Against All Odds: Representation of Women in Music in Prabha Atre's "Along the Path Of Music"	102
46.	शोधकर्ता पर्वती और निर्दिशिका डॉ. वन्दना विकारी	डॉ. प्रभा अरे का संगीत सफर व उनका योगदान	107
47.	डॉ. विन्दा वरकार सावत संशोधक विद्यार्थी, सन्ति कला केंद्र (गुरुकुल), सविवीवाई फुले पुणे विद्यापीठ, पुणे.	पद्मविभूषण डॉ.प्रभा अरे याच्या बदिशीलील संदर्भ	110

'स्वरांगिनी' - डॉ. प्रभा अवे रचित बंदिशीचा अमूल्य ठेवा

संस्कृत प्राचीनकाळ, महाभास उयोगिता कुले महाविद्यालय, १

'स्वरांगिनी', डॉ. प्रभा अवे रचित सर्वोग सुंदर बंदिशीचा संग्रह आहे. खरंतर स्वरांगिनी बाबत काही लिहायचे म अत्यंत कठीण बाब आहे. परंतु या बंदिशी बसवताना किंवा गाताना जी अनुभूती येते तसेच त्यांचे विचार वित्तन मध्ये प्रत्यक्ष करीत आहे, या बंदिशीच्या संग्रहाबाबत असलेला आटर, आतिमयत्व यामुळे स्वरांगिनीची विशिष्ट प्रकल्पवे नजी झाले आहे.

बंदिश म्हणजे राजातील स्वर व त्यांच्या घौकटीत बांधलेली रचना होय किंवा भाषिक तत्व, हे केंठ संगीतातील आहे. राग प्रस्तुतीकरणामध्ये आवश्यक अशा विजिन्न पटकांची सुसंगत रचना बंदिश होय. बंदिश बाबत महत्वपूर्ण असे : 'स्वरांगिनी' मधून मिळते. रागभाव, स्वररचना, शब्दरचना या विषयांचे संपूर्ण ज्ञान स्वरांगिनीतील बंदिशीमधून तसेच ; प्रभाताईच्या मनोगतातून प्राप्त होते.

फारशी आवेतील मूळ शब्द 'बंद' तसेच संस्कृत आवेतील मूळ शब्द 'बंध' यानुसार बांधणे, असा अर्थबोध होतो. बंदिश यामध्ये स्वरांतर शब्द बांधण्याची किंवा हि महत्वाची होय. भारतीय शास्त्रीय संगीतामध्ये राग गायनामध्ये बंदिश महत्वाची अभिक्षम आहे. बंदिशीच्या माध्यमातून रागाचे प्रस्तुतीकरण तसेच बदल करताना विशिष्ट दिशानिर्देश मिळून : कोटीची, कलेची निर्मिती होते. डॉ. प्रभा अवे रचित बंदिशी हे नावनिर्मिती व सृजनात्मकलेचा उत्कृष्ट संगम आहे. केवळ ; बंदिशी नाहीत तर तराणा, तुमरी, दादरा, भजन असे गीतप्रकार ही त्यांनी रचते आहेत. प्रत्येक गीतप्रकाराची एक वेगाची ; व त्यानुसार त्या त्या गीतप्रकारांची स्वररचना व शब्दरचना होणे हे प्रभाताईसारख्या एक प्रतिभावान कलाकारालाच फा प्रत्येक शैलीचा आविष्कार हा, त्यातील अंगभूत किंवा आवश्यक घटकांनुसार होणे हे देखील डॉ. प्रभाताईच्या रचनांचे वैशिष्ट्यांच्या मते कलाकाराची प्रतिभा, उत्तम शिक्षा, योग्य संस्कार, साधना, वित्तन इतर गायकांच्या गुणांचे अनुकरण करण्याचे किंवा उदार दृष्टीकोन तसेच शारीरिक कमता यांच्या संयोगानेच उत्कृष्ट कलाकृती किंवा शैली निर्माण होते आणि अशा ऊरीलीनुसार बंदिश असणे आवश्यक असले. प्रभाताईच्या रचना ह्या सर्व बाबींचा आप्यास करूनच निर्माण झाल्या असल्या दर्जेदार आहेत. प्रत्येक बंदिशीतून प्रकट होणारे रागस्वरूप, रस हे रागप्रकृतिनुसारच आहे. कारण प्रभाताई रचित व रागातील बंदिश गातान स्वर व शब्दांच्या संयोगातून निर्माण होणाऱ्या प्रभावाची अनुभूती येते. बंदिशीच्या माध्यमातून स्वरांगीची वैशिष्ट्यपूर्ण मांडणी करण्याच्या प्रक्रियेला यातना मिळते किंवदून ती कार्यान्वित होते. स्वरांगीचे विविध आकृती होत असतानाच बंदिशीतील शब्दांची त्यावर सहज होणारी गुणण हि आंदोलनुभूती या बंदिशीमधून होते.

रागातील भावानुसार होणारी बंदिशीतील स्वररचना व शब्दरचना या भावस्पृशी व अर्थपूर्ण आहेत. प्रत्येक शब्द हे प्रभाताईच्या रचना आहेत. स्वराबरोबरच साहित्य व आशा यांचे जलन होणे हा देखील त्यांचा तिचा महत्वाचा ठरतो बंदिशीमध्ये प्रयुक्त होणारे शब्द हे स्वरांगा पुरक असे असलील तर साहित्याच्या व भाषेच्या अनुषंग अर्थवैध व स्वरांगीच्या माध्यमातून होणारी भावाभिव्यक्ती यामुळे एक उच्च दर्दीची कलाकृती निर्माण होते व विचारात राहते. भाषा व साहित्यरूपी अमुळ्य ठेवा हे श्रोत्यांपव्यत पोहोचविषयाचे बंदिश हे एक सुरेल माध्यम होऊ शकते. गो बंदिशीतील शब्दाचा अर्थ गायक व शोता या दोघांनीही समजून घेण्या तर त्यांच्यामध्ये सहज संवाद निर्माण होण्यास ; असे प्रभाताई मानलात. शब्द नेहे अर्थ व आव आहेच म्हणूनच पारंपारिक बंदिशी ह्या लोकप्रिय तसेच सुरक्षित राहण्याचा त्यातील साहित्य व काट्या यातून निर्माण होणारे आव जाणवलरांकडून योग्य वर्णन घेतल्यास साहित्य व भाषेचे जलन वे असे प्रभाताई म्हणतात. प्रभाताईचा हा विचार नव्या प्रिदीकरिता मार्गदर्शक ठरतो. आजही दिंद्याच्यांना पारंपारिक बंदिशी

Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal
Journal No. 47023

ISSN 2319 - 8508
An International Multidisciplinary
Half Yearly Research Journal

GALAXY LINK

Volume - XI, Issue - I,
November - April - 2022-23
Marathi Part - I

Impact Factor / Indexing
2020 - 6.495
www.sjifactor.com

Ajanta Prakashan®

CONTENTS OF MARATHI PART - I

अ.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१३	प्रज्ञाभारती श्रीधर भास्कर वर्णेकर रचित "श्रमगीता एक अध्ययन" प्रा. प्रज्ञा बडी, हुंगळे	६०-६३
१४	श्री. गणेश निळवंठ कांडे विरचित मेषदूतावरील समस्लोकी चे समीक्षण रोहिणी र. देशमुख प्रो. डॉ. नंदा ज. पुरी	६४-६७
१५	राष्ट्रसंत तुकडोबी महाराज लिखित प्रज्ञाभारती डॉ. श्री. भा. वर्णेकर अनुवादित 'मारगीतामृतम्' ब्रन्थातील महिलोन्तरी रोजानी घोडमारे	६८-७४
१६	प्रभाकर भातखोडे यांच्या संस्कृत नाटकांतील आधुनिक आविष्कारांचा चिकित्सक अभ्यास रुपाली रघुनाथ वाडेकर	७५-७८
१७	संस्कृत-संगीत अनुबन्ध प्रा. डॉ. झजुता गोडबोले	७९-८३
१८	संस्कृत भाषेत चलचित्रपटांची निर्मिती स्तोत्र अशोक बडगुजर	८४-८९
१९	प्रज्ञाभारती डॉ. वर्णेकरांची रागांवर आधारित संस्कृत गीते सोनाली आसरकर शिलेदार	९०-९१
२०	कालिदासचरितम् चे नाट्यशास्त्रदृष्ट्या समीक्षण सौ. सुवर्णा संजयकुमार केवटे प्रा. कविता सु. होले	९२-१००
२१	संस्कृत अध्ययनाचे अभिनव ई-माध्यम गीर्वाण वाणी विद्यावाचस्पती प्रा. स्वानंद गजानन पुंढ	१०१-१०५
२२	'सुनन्द वालनाटिका:' हा डॉ. सौ. शैलजा गनडे हांनी मराठीतून संस्कृतमध्ये अनुवादित केलेल्या नाटिका संश्लेषणाचे चिकित्सक अध्ययन श्री. उल्हास मधुकर रानडे	१०६-१०९
२३	संस्कृत-संगीत अनुबंध प्रा. उत्तरा र. तडकी (प्रथान)	११०-१११

CONTENTS OF MARATHI PART - I

अ.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	कवी केदार यांच्या तीन संस्कृत महाकाव्यांचा काव्यशास्त्रीय दृष्टिकोनातून अभ्यास अजय विश्वाशर पेंडसे	१-७
२	स्वातंत्र्योत्तर भागतात संस्कृत पत्रिकेची विकास याज्ञा प्रा. दर्शना सायम	८-११
३	संगीत संस्कृत सहसंबंध महा. प्रा. अमोल द. वाहवे	१२-१३
४	छत्रपती संभाजी राजांनी बुधभूषणम् ब्रंथात मांडलेले विचार स्वातंत्र्योत्तर काळाही शासनाता मार्गदर्शकच डॉ. दर्शना सायम उत्कर्ष संजय वानरे	१४-१७
५	योग एवं आयुर्वेद पुस्तके वर्णित प्राणायामस्य स्वरूपम्। डॉ. दर्शना दि. वरगंटीवार प्रा. दिनेश वरगंटीवार	१८-२२
६	स्वतंत्र भारतातील संस्कृत साहित्याची ७५ वर्ष कु. दीपिका बेलोकार	२३-२५
७	संस्कृत व संगीत अनुबंध प्रा. जगन्नाथ इंगोले	२६-२७
८	नीतीमूल्य शिक्षणाच्या दृष्टीने बुधुसित : काक : या संस्कृत बालकाचा संभाषणे महत्त्व जया सुनील मुंधाटे	२८-३२
९	भुवमानीता भगवद्भाषाधारे संस्कृताभ्यसकाय दिशा डॉ. मंजुश्री श्रीपाद नेवळ	३३-३९
१०	नवविलाप स्तोत्र - चिकित्सक अध्ययन डॉ. भीनाक्षी सुभाष भांदककर	४०-४४
११	डॉ. हर्षदेव माधव यांच्या संस्कृत काव्यातील वैविध्यपूर्ण विदेशी काव्यप्रकार डॉ. मृदुला विजय काळे	४५-५१
१२	पं. मिथिलेश शर्मा यांचे स्वातंत्र्योत्तर संस्कृत साहित्यातील योगदान डॉ. मृणालिनी आबासाहेब शिंदे	५२-५९

CONTENTS OF MARATHI PART - I

प्र.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
२४	आधुनिक कवी हौं. सनदे मेहमचे बालगीते कृ. वैशाली लक्ष्मीकांत देलूकर	११४-११७
२५	नवीन शैक्षणिक घोरण २०२० आणि संशोधनाची भूमिका प्रा. हौं. गणेश कहाळेकर	११८-१२१
२६	महाराष्ट्राची संस्कृत महाकाव्य सूटी डॉ. सौ. अशोली व्यास	१२२-१२९
२७	भारतीय संगीत आणि संस्कृत प्रथा डॉ. वैशाली देशमुख	१३०-१३४

१९. प्रज्ञाभारती डॉ. वर्णेकरांची रागांवर आधारित संस्कृत गीते

सोनाली आसारकर शिळेदास

महाराष्ट्र प्राच्यापक, महात्मा ज्योतिश फुले प्राच्यविद्यालय, अमरावती.

सारांश

भारतीय संगीताची अत्यंत प्राचीन परंपरा आहे. तसेच संस्कृत भाषा ही प्राचीन भाषा आहे. वेद, उपनिषद यासाठ्ये साहित्य संस्कृत भाषेत असून शास्त्रीय संगीताचे उगम स्थान सामवेद आहे. चार वेदांपैकी सामवेद हा संगीतप्रधान वेद मानला जातो. संस्कृत व संगीत यांचा सहसंबंध पूर्वीपासूनच असून आधुनिक काळातही प्रज्ञाभारती श्री. वर्णेकरांच्या गीतीकाळ्या, व सांगितीकाळ्या माझ्यमातून दृढ झाल्याचे दिसून येते.

प्रस्तावना

संस्कृत अत्यंत प्राचीन भाषा आहे. वैदिक तसेच अन्य साहित्य, शास्त्र व उपनिषदे हे संस्कृत भाषेतच असल्यामुळे निश्चितच या भाषेला श्रेष्ठतम दर्जा प्राप झाला आहे. भारतीय शास्त्रीय संगीताच्या उत्पत्तीचा विचार केल्यास काही पौराणिक व दंतकथाही सांगितल्या गेल्या आहेत. परंतु भारतीय शास्त्रीय संगीताचे उगमस्थान हे सामवेद मानले जाते. भारतीय संगीताची ही प्राचीनतम परंपरा आहे. भारताची प्राचीनतम वाङ्याचीन निर्मिती ज्याला प्रथम निर्मिती मानला येईल अशी म्हणजे वेद, वेदवाङ्यात पंचमहामुते, ईश्वर तसेच देवतांना प्रसन्न करण्याकरिता काळ्यात्मक कळ्या रचलेल्या आहेत. यक्षयाणांदी प्रसंगी या कळांचे गायन होत असे हेच वेदकालीन संगीत होय. कळवेद, यनुवेद, अश्ववेद व सामवेद या चार वेदांपैकी सामवेद हा संगीत प्रधान वेद मानला जातो. कळवेदातील कळांचे आलपद्ध गायन म्हणजे सामवेद असे सामवेदाचे वर्णन केले जाते. भगवान श्रीकृष्णाने देखील “सामवेदाला वेदाना सामवेदोऽस्मी” असे भागवतात सामवेदाचे वर्णन केले आहे. सामसंगीत विकसित होऊनच आधुनिक शास्त्रीय संगीताचे स्वरूप निर्माण झाले. भारतीय संगीताचे प्राचीन ग्रंथ हे संस्कृत मध्ये आहेत म्हणूनच संस्कृत व संगीताचा अतिशय प्राचीनतम, वैदिक काळापासूनच संवर्ध आहे.

आधुनिक काळातही संस्कृत व संगीत यांचा उत्तम भेळ आपल्या काळ्यातून प्रज्ञाभारती वर्णेकरांनी साधला आहे. संस्कृतये गाढे अभ्यासक तसेच शास्त्रीय संगीताचे जाणकार व प्रतिभासंपन्न व्यक्तीमत्व असलेले वर्णेकर यांनी संस्कृत मध्ये सहज व अत्यंत प्रभावी काळ्यरचना व गीते विविध वृत्तांमध्ये तसेच विविध रागांमध्ये रचलेल्या आहेत. संस्कृत मधील महानाट्य, खंडकाळ्य, महाकाळ्य याद्वारोबरच विशेष उल्लेखनीय बाब म्हणजे गीतीकाळ्य व संगितिका तसेच पद्यरचना या आहेत. तीर्थभारतम, श्रीराम संगितिका व श्री कृष्ण संगीतिका यातील प्रसंग व विविध भाव प्रदर्शित करतांना काळ्यातील भाव व रस यानुसार वेगवेगळ्या राग पेतले आहेत.

संगितीकेमध्ये प्रयुक्त राग

गीतीकाळ्याची परंपरा संस्कृत साहित्यामध्ये अतिशय प्राचीन आहे. “जयदेवकृत गीतगोविंदम्” हे गीतीकाळ्य प्रकारांपैकी प्रथम काळ्यप्रकार मानला जातो. प्रभूरामचंद्र व श्रीकृष्ण यांच्या जीवनावरील गीतात्मक संवाद स्वरूपात संगीतिकांमध्ये वर्णेकरांन विविध रागांचा ग्रयोग केला आहे केवळ प्रचलीत रागांचाच नव्हे तर अप्रचलित जसे जंगला, गौरांजनी, देवरंजनी, धन्य पैवत, करमो-

या रागाचारी प्रयोग या गीतीकाळ्यापांचे झालेला आहे. गजा दशात, कौमान्या, विशुभिंब यांचे काळ्यात्थक संवाद हे हमीर, विलावल, हिंदोल यासारख्या गणांपांचे रसले आले, प्रत्येक संवादानंतर वेगळ्या रागाचा प्रयोग हा संवादातील भाव व रागातील भावांच्या अधारे व्यक्त होण्याकरिता असावा.

संगीतिकेमधील काही भूमिकांचे काळ्यात्थक संवाद हे केदार, दुर्गा, देशकार, शेंकर यासारख्या प्रचलीत रागांपांचे आलेल तर काही संवाद हे त्याच भूमिकांकरिता सरपरदा, जलधरकेदार मालती, लच्छासाख, कुकुम यासारख्या अप्रचलित रागांपांचे आलेल, इथे गायकांनी कौशल्यपूर्णता व कमव दिसून येते. संगीतिकेतील भूमिका कर्त्त्यांना संस्कृत भाषेबोवरच शास्त्रीय संगीताचे ज्ञान तसेच राग साहस्रीकारणाचे कौशल्य आत्मसात करणे आवश्यक आहे. प्रसंगानुकूप रागांची निवड हे संगीतिकेचे वैशिष्ट्य आहे. राग व रस याचा काळ्यातील भावाशी जोडलेला संबंध हा अत्यंत सर्वप्रक व प्रभावी संगीतिकेचे घोषक आहे. संतास्वयंवराच्या प्रसंगी सुरुवातीला तसेच श्रीकृष्ण संगीतिकेच्या नांदी करिता संपूर्ण वातावरण प्रफुल्लीत करणाऱ्या यमन रागाचा प्रयोग केला आहे. तर भरतातील झालेला रागाचा विरह दर्शविष्याकरिता करण तसेच आर्थिक व्यक्त करणारा तोडी रुग्ण येताला आहे. उत्तर हिंदुस्थानी संगीत पद्धतीतील रागांबोवरच दाक्षीणात्य पद्धतीतील नागरवगवली, नाटकुरजिका व शोभावरी अरा रागांचा प्रयोग संगीतिकेची वैशिष्ट्य पूर्णता दर्शिते तीर्थपारतम् या गीती काळ्यसंप्रहामपांचे भारतातील विविध स्थळांचे, जे भारताचे भूषण आढळत तसेच देवतांचे, ग्रंथांचे पर्वतांचे गगा, यमुना, कावेरी असे नद्यांचे देखील वर्णन केले आहे व त्याकरिता विशिष्ट रागांचा उल्लेखच केला नाही तर त्या रागांचे आरोह, अवरोह तसेच मुख्यांग, चलन इ. विषयी संपूर्ण माहिती दिली आहे. यामुळे रागाभ्यास असणाऱ्या सामन्य व्यक्तींना सुद्धा ही वर्णनात्मक गीते गाता येणे शक्य होते, त्याचबोवरच काही नवीन रागांचा परिचयही होण्यास मदत होते श्रीराम व श्रीकृष्ण संगीतिकांमधील काळ्याकरिता ज्या रागांचा प्रयोग होण्यास सांगितले आहे त्या रागांची देखील संपूर्ण माहिती संगीतिकेच्या समाप्तीनंतर दिली आहे. यामुळे काही अप्रचलित रागांबदलचे ज्ञान त्या रागांचे स्वरूप तसेच दाक्षीणात्य रागही ज्ञात होतात. जिजामाता, देवी अहिल्या, स्वामी विवेकानंद, रामदास स्वामी, लोकमान्य टिळक अशा अनेक थोर व्यक्तींवर रचलेले काळ्य ही विविध रागांवर आधारित आहे ज्यामुळे व्यक्तीचरित्र लक्षात ठेवण्यास मदत होते.

सर्व कलांची सद्भावी असलेली संगीत कला मानवी जीवनाशी एकरूप झालेली असून केवळ मानवच नव्हे तर सांच्या चराचर सृष्टीला मोहित करणारी ही स्वरांची जादू म्हणजे एक चमत्कारच, अशाच या प्रभावी स्वरांमुळेच किंवा स्वरांच्या आधारे कोणतेही काळ्य प्रभावी पण मांडता येते, त्यातही विशिष्ट रागातील स्वरांमध्ये रचलेले संस्कृत काळ्य हे जनसामान्यपर्यंत सहजपणे योहवू शकते.

निष्कर्ष

प्रज्ञाभारती श्री, वर्णकर लिखीत गीतीकाळ्य तसेच संगीतिका या शास्त्रीय संगीतावर आधारित म्हणजेच रागांवर आधारित असल्यामुळे त्या, त्या स्वरांच्या माध्यमानून गायल्यास सुलभ होईल. संगीत हे भाव व्यक्त करण्याचे अत्यंत प्रभावी माध्यम आहे. प्रज्ञाभारती श्री, वर्णकरांचे रागांवर आधारित हे संस्कृत गीती काळ्य व संगीतिका संस्कृत बोवरच संगीत क्षेत्रातही अत्यंत मोलाचे ठले आहे.

संदर्भ प्रश्न सूची

- प्रज्ञा भारतीयम् - श्री. भा. वर्णकर - अर्थिंद मार्डोकर गोकुळ लक्ष्मीनगर, नागपूर (प्रथम आवृत्ती १९९३)
- संगीत विशारद डॉ. लक्ष्मीनारायण गर्ग (२००८) हाथरस प्रकाशन

Impact Factor-8.632 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

Single Blind Peer-Reviewed & Refereed Indexed
Multidisciplinary International Research Journal

April -2023
ISSUE No - (CDVII) 407

Chief Editor
Prof. Virag S. Gawande
Director
Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati

Editor:
Dr.Dinesh W.Nichit
Principal
Sant Gadge Maharaj
Art's Comm.Sci Collage,
Walgaon.Dist. Amravati,

Executive Editor:
Dr.Sanjay J. Kothari
Head, Deptt. of Economics,
G.S.Tempe Arts Comm.Sci Collage
Chandur Bazar Dist. Amravati

This Journal is indexed in :

- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

Aadhar PUBLICATIONS

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरेयांच्या साहित्यावर महानुभाव तत्त्वज्ञानाचा प्रभाव
सहा.प्रा. दीपक स वानखडे
मराठी विभाग प्रमुख महात्मा ज्योतिवा कुले महाविद्यालय, अमरावती

परिचय:-

प्रा.पुरुषोत्तम नागपुरे हे मराठी साहित्यातील एक बहुप्रसवा साहित्यिक असून त्यांचा जन्म बर्धा जिन्हातील खडकी या बाबी ११०८द्वारा १९३२रोजी झाला, त्यांच्या वडिलांचे नाव चंद्रभानजी तर आईचे नाव अश्रुणी होते १९५८साली शिक्षक म्हणून त्यांनी आपल्या नोकरीची सुरुवात केली आणि १९९१साली पुणे येथीलएम. सी. ई. आर. टी., पुणे या संस्थेतून वर्ष एक राजपत्रित अधिकारी म्हणूनहे निवृत्त झाले. यादरम्यान त्यांनी काळ्या, कवा, कादंबरी, चरित्र, प्रवासवर्णन, वैचारिक व संपादित अथा विविध साहित्य प्रकारांमध्ये लेखन करून इ०पुस्तकांची निर्मिती केली झाहे. सचिवितीत अमरावती येथे राहत असून आज वयाच्या ९१वर्षीनुद्दा त्यांचे लेखन कार्य चालूच आहे. त्यांचे आत्मकथन व सत्यार्जीघरमधियात: एक अस्वस्थ शुभवर्तमान अशी दोन पुस्तके प्रकाशनाच्या मार्गावर आहेत.

प्रस्तुत शोधनिवेदनामध्ये त्यांच्या साहित्यावर महानुभाव तत्त्वज्ञानाचा कसा प्रभाव आहे हे शोधाण्याचा प्रबद्ध करण्यात आला आहे. याकरिता त्यांच्या आजपर्यंतच्या साहित्यनिर्मितीचा आदावा येणे झावण्याक आहे.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरेयांच्या साहित्यनिर्मितीचा संक्षिप्त आदावा:-

१९५९ साली कायेसच्या नागपूर येथील अधियेकेनात भारताचे पहिले पंतप्रधान पंडित जवाहरलाल नेहरू यांच्या हस्ते प्रा. पुरुषोत्तमनगपुरे यांचे याई स्वातंत्र्य संग्रामाची कहानी सांगणारे 'अभियेक' नावाचे प्रथम पुस्तक प्रकाशित झाले. त्याचे हे पुस्तक हिंदी भाषेमध्ये होते. त्यांच्या हृत्या पुस्तकानेच त्यांच्या वाघायीन प्रवासाला सुरुवात झाली. १९५८ मध्ये शिवाजी नांव कोलेज, अमरावती येथे शिक्षक असतांगाच त्यांनी या पुस्तकाच्या लेखनाला सुरुवात केली होती. पुढे १९५८ च्या आषटोवर महिन्यात त्यांनी नवा अकोला येथील जनपद हायस्कूलमध्ये नोकरी स्वीकारली आणि १९६१ मध्ये त्यांचे नवाही झाले. त्यामुळे त्यांच्या वाघाय निर्मितीमध्येकाही काळ खंड पडला.

१९५४ मध्येच त्यांनी अमरावती येथील कंवर नगरातील महानुभाव आश्रमाचे महंत चक्रवर्ती कुलाचार्य थी. मुरलीधर बाबा कारंजेकर यांच्याकडून गुरुमंत्र येऊन उपदेश घेतला होता. येथूनच त्यांच्या महानुभाव जीवन प्रवासाला सुरुवात झाली व त्यांनी महानुभाव साहित्याचे बाचन व संशोधनालाही सुरुवात केली. याच कालावधीत डॉ. वि. घि. कोलते यांचे महानुभाव संबोधन: हे पुस्तक प्रकाशित झाले. ह्या पुस्तकाकाढार्हो, कोलत्यांनी महानुभाव पंथ हा अवैदिक असल्याची मांडणी केली. तेळुट त्यांचे हे मत खोडून काहियाकरिता प्रा. पुरुषोत्तम नागपुर यांनी १९६७ साली 'वादप्रवाद' हे पुस्तक प्रकाशित केले. त्यानंतर महानुभाव पंथीय तत्त्वज्ञानाच्या दृष्टीने अल्पांत महत्वाचा असलेला कवी विश्वनाथ व्यास बाळापूरकर कृत 'जानप्रबोध' हा शंख त्यांनी १९७१ मध्ये संपादित केला. त्यानंतर वारकरी कीर्तनकार डॉ. ल.सि. चौधरी यांच्या महानुभाव पंथावरील 'महात्मा उर्फ मानभाव पंथ व चक्रधर' या टीकात्मक पुस्तकाला उत्तर म्हणून १९७२ सालीत्यांनी महानुभाव: एक आव्हानही पुस्तकप्रकाशित केले. याचवर्षी अष्टमहासिद्धी हृत्या महानुभाव तीर्थस्थळाचे महात्म्य वर्णन करतारे 'अष्टमहासिद्धी महात्म्य तथा स्तोत्र' हे पुस्तक त्यांनी प्रकाशित केले.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे हे अमरावती यिन्ह्यातील चिकित्सादरा येथील विविधनिकेतनप्रक्रियक स्कूलमध्ये रेक्टर म्हणून जास करीत असतांगाचे चिकित्सादरा येथे प्रौढ चिकित्साचे एक साहित्य निर्मिती विविर आवोजित करण्यात आले होते. त्या लिंगिरामामध्ये त्यांनी पिचयामोर्ती हे पुस्तक लिहिले, जे जुलै १९७८ मध्ये प्रकाशित झाले. त्यानंतर केळवारी १९८२ मध्ये शीचक्रधर स्वामी यांच्या जीवनावरील 'जय थी चक्रधर' ही कादंबरी व जुलै १९८२ मध्ये थी चक्रधरस्वामी यांचे जीवन, कार्य व तत्त्वज्ञान यांचे सम्पर्क व सदाचारीण दर्शन, घटविशारा 'थी चक्रधर दर्शन' हा शंख डॉ. वि. घि. कोलते, महंत थी, नागराज बाबा महानुभाव व डॉ. गु.म. पठाळ यांच्यासह संपादित केला तसेच १९८३मध्ये 'जय थी चक्रधर' ही कादंबरी हिंदी भाषेत प्रकाशित केली.

अमरावती जिल्हा और निश्चल प्रवासनागिकारी महानुभाव काम करीते ज्यादातर १९९९ मध्ये त्यांनी यीद निश्चल वर्गांतील भीडीकरिता सुरु उकडला ही प्रवासनागिक गुमिका प्रकाशित केली, तर १९८६ मध्ये महानुभाव तीर्त असी असी प्रवासनागिक गुमिका प्रकाशित केली, गोवतचांगीला वरिचाचाच लंगचूल भाग भासवेल्या पण स्वतःनिर्दिशनासवेळ्या तीक्ष्णीय अजात लीकाळाहा संघ दी.न.टी. कुलकर्णी यांच्यासाठे तसेच अप्रविती विहू त्यांतील इतर महानुभाव तात्परिक वित्तीचे संकलन असणारी 'पीरोहित्याहू' पुस्तक त्यांनी संपादित केले, १९९३ मार्ची पुन्हा और निश्चल वर्गांतील भीडीकरिता निश्चल महारी दी. पंजाबराव 'देशमुख' ही खोटेखांनी वरिचाचाच गुमिका व 'पंचकृत' हा महानुभाव त्यांतील गवळुकांचा वरिचाचाच संघ प्रकाशित केला. यानंतर महानुभाव पंथवर विचित्र नेवांती, वीतेनकारारी तत्त्वविद्यकांनी किंवितेकरीत खोदन काढणारा व महानुभाव पंथ व महानुभाव तत्त्वज्ञानाची सुरोग मांडणीकरणारा त्यांचा एकूण भावित्यांतील अलंकृत महत्वाचा असा 'युनशीश'हा संघ त्यांनी मार्च १९९१ मध्ये प्रकाशित केला.

१९९९ मार्ची नेवांती अंदोखनाच्या निवित्ताने त्यांनी युरोपका दोन देश व वा दी-युरोपीयन कराऱ्यार 'आयुरोपा' हे प्रवास वर्षीन त्यांनी लिहिले; परंतु काही कारणासाठे हे प्रवास वर्षीन प्रकाशित होण्याशक्ती नाही. यु०१९ जानेवारी २००० रोजी रिद्धपूरवेचीलमहानिंतीतीलकडीरोकम्पुत्रांतील आरोग्य वित्तमा हे भाषणकर्ती पुस्तक त्यांनी प्रकाशित केले.

श्रीचक्रधर स्वामीच्या लोकोसर कार्याची ओळख करने देणारा तसेच यांच्यातीलन-कार्याचा आंदोपवीर व नेटक्या स्वरूपात माहिती देणारा 'सर्वज्ञ श्रीचक्रधर'हा त्यांचाशुभ जून २००२ मध्ये महाराष्ट्र राज्य साहित्य असि संस्कृती मंडळ, मुंबईने प्रकाशित केलापंढरीमंडळ वा सामाहिकाच्या दि. ०४/१२/२००२ च्या आलंदी किंवितात महानुभाव संप्रदायाची निंदानालसी करणारे अत्यंत विवराळ, असम्बद्ध आणेतील 'चार लेख' प्रसिद्ध करण्यात आणे त्यांतील मजळूर अणि भाषा योन्ही नियेधार्ह आहेत^{१५}. या लेखास उत्तर महाजून जून २००३ मध्ये 'पंडितीमंडिश'हा संघ तर ऑगस्ट २००३ मध्ये तलवेळ किंवा अमरावती येथील भैवासाहेबदेशमुख यांचे 'तळवेळीतुला नवसिंह' हे वरिचाचाच पुस्तक त्यांनी प्रकाशित केले.

"दाकळी जि, औरंगाबाद येथील आचार्य वी. विकाशर वाका पंजाबी योच्या आच्यमाच्या विजान प्रांगणात पार पडलेल्या धर्मसंबोध वी. वाबुराव वाख लिहिले 'चारकरी संप्रदाय विवर' सारांख्या निवारकम द्रकाखनाम अणि महानुभावाच्या निदा करणाऱ्या प्रश्नास पंचायांचे वर्तीने साधार उत्तर तयार करने ते प्रकाशित करण्याचे उत्तरवित्त होते"^{१६} त्यानुसार १ सप्टेंबर २००८ मध्ये प्रा. पुरुषोजन नामपुरें त्यांनी 'धर्मजय' हा संघ निझून प्रकाशित केला, सप्टेंबर २०१५ मध्ये 'जय श्री चक्रधर' ह्या श्रीचक्रधर स्वामीच्या जीवनावरील २४ वर्ष फौजदारी केम चालनेन्या कांदवरीची 'उत्तरयाची' ही ज्ञानसंख्या त्यांनी प्रकाशित केली तर नोव्हेंबर २०१५ मध्ये त्यांची अलंकृत असार १२४४ सूप्रांचा संसदीर्घ धर्म सांगणारा, महानुभाव तत्त्वज्ञानाच्या दृष्टीने अत्यंत मोलाचा असा 'द्रम्हविद्या सूत्राचे धरण' हा संघ प्रकाशित झाला.

महानुभाव संप्रदाय हा हिंदूधर्मातीर्गत असलेला 'हिंदू संप्रदाय' नमून तो स्वतंत्र व परिपूर्ण असा धर्म आहे. ह्या गंभीर विचाराची मांडणी करणारा 'महानुभाव एक स्वतंत्र व परिपूर्ण धर्म' हा संघ मार्च २०१७ मध्ये त्यांची अलंकृत मूलपाठ, दृष्टांतपाठ अणि उद्धरणाच्या प्रक्रियेम उपयुक्त अस्यामुळाचे सार्थ विवरण देणाऱ्या 'मार्थक शीकाचरित्र' ह्या गंधांची मराठी आणि हिंदी आवृत्ती एप्रिल २०१७ प्रकाशित झाली.

मराठी भाषेतील सर्वप्रथमगदा गुंथ जो महानुभाव पंचायांचा सर्वांत महत्वाचा गुंथ असून ज्याला 'महानुभाव पंचायांची गीता' असेही म्हटले जाते, असा म्हाईमटकून 'जीकाचरित्र' हा गुंधजानेवारी २०१८ मध्ये अणि उपदेश करतांना श्रीचक्रधर स्वामीनी मांगितलेल्या दृष्टांताचे संकलन असलेला कोणिराजवासकृत 'दृष्टांत याठ' हा गुंथ त्यांनी सप्टेंबर २०२१ मध्ये संपादित केला.

असाप्रकारे एकूण 30 पुस्तकांची निर्मिती करन पा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांनी मराठी साहित्य विशाळा पहासूर्य दोगदान दिले आहे.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांच्या साहित्यावरील महानुभाव तस्वज्ञानाचाप्रभाव :-

माणूस हा समाजव्यापी याणी आहे, तो समाजातच जन्मतो, जगतो, जन्मापासून तो एक अखंड सामाजिकरणाच्या प्रक्रियेन संस्कारित होत असतो. याचा अर्थ असा की सामाजिक अवित्तव व अर्थपूर्णता हया आवी समाजातच सिद्ध होत असतात. त्याच्या लौकिक जगण्याचे सेव समाजात, त्याच्या सभोजारात असते व तो लेखक मृष्णून करीत असलेली वाढूयनिर्मिती हीदेशील समाजाचे, त्वारील सिद्धयंतराचे प्रतिविव असते. वैयक्तिकीत्या सामाजिकतेचा स्वीकार करताना लेखक, याचक व दर्शक मृष्णून त्याने त्या परिषेकातून आत्मसात केलेल्या घटनाचे व विचाराचे प्रतिविव लेखक मृष्णून त्याच्या व्यक्तिमत्वानुरूप त्याच्या साहित्यातून जिरपत असते.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे हे एक ध्येयनिष्ठ व्यक्ती आहेत. विचारनिष्ठा हा त्याच्या व्यक्तिमत्वाचा ऐलू आहे. त्यामुळे प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांनी निर्माण केलेल्या सर्वच साहित्यकृतीमधून विचारकीलेचा प्रत्यय येतो. प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांचा लौकिक बरितपट उलगडताना आषणास त्यांच्या वाढूयीन व्यक्तिमत्वाची विकास प्रक्रिया, त्याचे वाढूयीन सुजन व त्यावरील दैनंदिक प्रभाव यांची कल्पना आन्यावाचून राहत नाही.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांचे मन अत्यंत संवेदनशील आणि चितनशीलतेतूनच त्यांच्यातील विचारबंद घटला आहे. त्यांचे आजोवा हे महानुभाव होतेयाचे महानुभाव परंपरा त्यांच्या भाराच्यातच पूर्वापार चालत आलेली वासन्यामुळे त्यांचे आईवटीलही कमालीचे शार्पिंग होते. नागपुरे कुटुंब महानुभावीय असल्यामुळे साहित्यिक त्यांच्यावर महानुभावीय तस्वज्ञानाचा व शीचक्कधर त्यांच्या कल्याणकारी विचाराचा अगदी लहानपण्यापासूनच प्रभाव होता. त्यांचा जन्म त्यांच्या गावाववरकील आखदवाड्याच्या देवाला नवस बोलून झालेला असल्यामुळे महानुभावीयांचे दैवत असलेल्या सर्वज्ञ शीचक्कधर स्वाभीवर त्यांची अपार असी व्यदा होती.

प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे यांचा जन्म १९३२ सालचा; मृणजे पारतंज्याच्या काळातला. महानुभावीय असल्यामुळे त्यांच्या घरातच शीचक्कधर स्वाभीये सर्वांना स्वातंत्र्य प्रदान करणारे समतावादी विचार रुंदी घालत होते. त्यामुळे त्यांचे वडील भारतीय स्वातंत्र्याच्या चक्रवर्तीत खेळते नेते व त्यांनी १९४२ सालाच्या स्वातंत्र्य संश्यामात सक्रिय सहभाग येतल्यामुळे त्यांच्या बढिलांना देश सरकारने तुरुणगमध्ये जेरबंद केले. भारताला स्वातंत्र्य मिळेपर्यंत ते तुरुणगमध्ये बंदिस्त होते. भारताला स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर हया संश्यामातील सर्व बंदिवाशांना तुरुणगातून मुक्त करण्यात आले व त्यांची सुटका झाली. हया काळात प्रा. पुरुषोत्तम नागपुरे हे बद्दाने लहान असले तरी आपल्या दोक्यांनी हे सर्व बद्दत होते. बनुभद्रत होते. हया सर्व घटना त्यांच्या मनामध्ये अगदी तीव्रतेने कैद झाल्या होत्या. हया तीव्रतेतूनच आपले मन बोकले करण्याच्या दृष्टीनेसर्वज्ञ शीचक्कधर स्वाभीये स्वातंत्र्य, समता व बंधुत्वादी विचार दोलवासमोर ठेवून त्यांनी 'जभियेक' ह्या आणीच्या स्वातंत्र्यसंश्यामाची कथा सोंगणाऱ्या पुस्तकाचे लेखन केले व १९५९ माली त्यांचे हे पुस्तक प्रकाशित झाले.

१९५४ मध्ये त्यांनी अवराही येथील कंबर नगराहील महानुभाव आषमाचे महत विचार कुलाचार्य श्री. मुरलीधर बाबा कारंजेकर यांच्याकडून गुरुमंत्र घेऊन उपदेश घेतला होता. येशूनच त्यांच्या महानुभावीय शीचक्कधर स्वाभीयीच विशेष बोला. "द्राव्यांत्र सर्वाधमत्व" जसल्याची यांची त्यांनी भालूना करून दिली. त्याच्यारोबर महाराजाडाहनि धर्म काढावा" (सूत्रपाठ-आचार -१५०) मृणजे धर्माचा प्रारंभ महाराजाड्यापासून करण्यात याचा, अशी भूमिका मांडाई. "चातुर्वर्ण भैश्वर्य" (सूत्रपाठ - आचार -८१) मृष्णून चारही वर्ष समान भागांनी चारही वर्षांच्या धरी जाऊन भिका गागावी. ऐवढेच नव्हे तर "धर न निवटीता भिका नी जे" (सूत्रपाठ - आचार - ८२) असे निष्पृष्ठ सांगितले. मृणजे कोणत्या जातीप्रमाणाचा विकल्पन यानात येणारनाही, यांची जाणीव या मागे आहे. स्वतः शीचक्कधर स्वाभीयीचांचाराच्या हातचा लाहू घेऊन आपल्यामत्ताना प्रसाद मृष्णून वाटला होता. चातुर्वर्णव्यवस्थेला विशेष करून

समाजतो प्रसारित करणाऱ्या अनेकवीका वीचकारिता उपर्याका पिलाता।^१ बाह्यकारे सर्व जीव समाज वाहें महणून शोषाचर स्वामीचाच अधिकार आहे असे मानणाऱ्या वीचकार स्वामीच्या वीचकारिताचा सर्वात परिचय व्हावा महणून प्या पुरुषोत्तम नागपूरे यांनी 'व्हकार इर्हन', 'सर्वज्ञ वीचकार' ह्या शंखांची आणि 'वर्षभी व्हकार' व 'उत्तरवाची' या कांदवनांची निर्मिती केली.

बाह्यकारे स्फी-शूद्राच्या कल्याणाचा विचार करणाऱ्या मर्वीका शोषाचा अधिकार देणाऱ्या व कुटुंब्याही शहीराईमाचा, वस्त्रपूर्णाचा विटाळ न मानणाऱ्या सर्वज्ञ वीचकारस्वामीच्या विचाराचे प्या पुरुषोत्तम नागपूरे हे थाईक आहेत. त्यामुळे सर्वज्ञ वीचकार स्वामीवर किंवा महानुभाव पंथाचर कुठलीही टीका त्वांना महान न होणे हे अगदी आहेत. त्यामुळे महानुभाव पंथ किंवा वीचकारस्वामी पांचालवर होणाऱ्या टीका किंवा आरोपांना उत्तर महणून त्यांनी 'वाह्यवाद', 'महानुभाव एक आव्हान', 'पुनर्जीव', 'पंडित संदेश', 'धर्मज्ञ' ह. शंखांची शंखांची निर्मिती केली.

बाह्यकारे प्रा. पुरुषोत्तम नागपूरे यांच्या शंखनिर्मितीविषयक वरील सर्व वार्षीका विचार केला भसता र्याच्या नवित, संपादित, संशोधित व वैचारिक असा प्रत्येक माहित्यकृतीतून सर्वज्ञ वीचकारस्वामीचाच विचार बाजकतांना प्रभाव दिल्याचे त्यामुळे त्यांच्या साहित्यनिर्मितीवर महानुभाव तत्त्वज्ञान व सर्वज्ञ वीचकारस्वामीचाच विचारांचा प्रभाव असल्याचे स्पष्टपणे जाणावते.

निष्कर्ष:-

- १) प्रा. पुरुषोत्तम नागपूरे हे मराठी साहित्यातील एक महत्वपूर्ण व बहुप्रसारासाहित्यिक आहेत.
- २) प्रा. पुरुषोत्तम नागपूरे यांनी काबी, कथा, कांदवरी, चरित्र, प्रवासवर्णन, वैचारिक व संपादित असा विविध साहित्य एकारीमध्ये नेव्हन केले आहे.
- ३) प्रा. पुरुषोत्तम नागपूरे यांनी आपल्या माहित्यनिर्मितीची सुरुवात झाली येदील स्वातंत्र्यसंग्रामाची कथा सांगणारा 'अभियेक' ह्या हिंदी पुस्तकाने केली.
- ४) प्रा. पुरुषोत्तम नागपूरेयांनी १९५४साली यथाच्या २२ व्या काढी महानुभाव पंथाचा उपदेश पेतला.
- ५) महानुभावपंथाचा उपदेश पेतल्यानंतर त्यांनी महानुभाव साहित्याचे वाचन व संशोधनामा सुरुवात केली.
- ६) महानुभाव असल्यामुळे त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचर महानुभाव तत्त्वज्ञान व सर्वज्ञ वीचकारस्वामीच्या विचारांचा प्रधान होता व वा प्रभावातूनच त्यांनी साहित्यनिर्मिती केली.
- ७) त्यांच्या एकूणच माहित्याचा अभ्यास केलाजसतात्कांच्या संपूर्ण माहित्यनिर्मितीवर महानुभाव तत्त्वज्ञान व सर्वज्ञ वीचकारस्वामीच्या विचारातूनच प्रभाव असल्याचे अगदी स्पष्टपणे दिसून येते.

संदर्भसूची:-

- १) नागपूरे प्रा. पुरुषोत्तम, 'पंडितीका संदेश', प्रकाशक म. श्री. हूमराजदादा खानीकर, विचास्त जट्याच, सर्वज्ञ विचारीठ, माहावाचार्य डि. व्हहमदनगर, पुस्तकालयी कुणे २००८, पृष्ठ क. १.
- २) नागपूरे प्रा. पुरुषोत्तम, - धर्मज्ञ, प्रकाशक - म. श्री. येळमळकर वाचा महानुभाव, अंबेडकराव जि. जलगाव, प्रधमाकृती संपूर्णवर २००८, पृष्ठ क. २२.
- ३) आबलगांवकर डॉ. अविनाश, महानुभाव साहित्य : शोध आणि चिकित्सा, चिन्मय प्रकाशन, पैठणगेट, औरंगाबाद, पुस्तिल २०२२, पृष्ठ क. २३-२४.

Volume 24, Issue 1
Journal No. 47924

INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
HALF YEARLY RESEARCH JOURNAL

GALAXY LINK

Volume - 24, Issue - 1,
January - April - 2022-23
English / Hindi

Impact Factor / Indexing
2020 - 6.495
www.sjt.net.in

Ajanta Prakashan

CONTENTS OF HINDI

संख.	लेख और लेखक के नाम	पृष्ठ क्र.
१	आधुनिक कवि - डॉ. राधावल्लभ तिपटी की काव्यशैली Dr. Ajay P. Lamba	१-१०
२	आधुनिक संस्कृत पासिक, अख्यार, तथा संस्कृत वार्ता अघोल	८-११
३	भारतीय संगीत में वेद गजानन बा. काळे	१२-१४
४	आधुनिक कवि डॉ. हर्षदेव माधव की शैली Dr. Geeta Bhut	१५-२७
५	डॉ. प्रशास्यमित्र शास्त्री के काव्य में हास्यव्यंग्य एवं वर्तमान संदर्भ बधूर भालचंद्र घारक	२८-३३
६	हे मन : इसग्रहणात्मके समीक्षणम् डॉ. मृदुला अतुल: तापस: प्रोफे. कविता होले	३४-४२
७	वैश्वीकरण के बाद संस्कृत भाषा एवं साहित्य ओप्रप्रकाश बरवडे	४३-४६
८	वैनायकम् यहकाव्य में प्रकट गढ़ चेतना - एक अध्ययन Renuka Ratnaparkhi Dr. Bhagyashri Sudhir Bhalwatkar	४७-५३
९	संस्कृतभाषाया: वैशिष्ट्यम् डॉ. सत्येंद्र राजत कृ. वैष्णवी रमाळ	५४-५६
१०	"आधुनिक संस्कृत साहित्य में गढ़ीय चेतना" (विशेष रूप से यात्रा वर्णन के संदर्भ में) Priti K. Shukla Dr. Bhagyashri Sudhir Bhalwatkar	५७-६३
११	संस्कृतसाहित्यशास्त्रस्य मराठीकाव्ये प्रधावः प्रा. डॉ. विभा श्रीरसागर	६४-६७

३. भारतीय संगीत में वेद

गजानन शा, काळे

सहाय्यक प्राध्यापक, संगीत विभाग, महात्मा ज्योतिश फुले महाविद्यालय, अमरावती.

भारतीय संगीत प्राचीन काळ से विकसित हो रहा है। संगीत का निर्माण वेदिक काल से भी पूर्ण कहा गया है। संगीत का मूल खोत वेदों को माना जाता है। शा'गदेव कृष्ण 'संगीत रत्नाकर' ग्रंथ मी भारतीय संगीत की परिभाषा 'मीतम वाद्यम तथा नृत्यं त्रयम संगीतं मुच्यते'" कहा गया है गायत्र वाद, एवं नृत्य तीनों कलाओं का समावेश संगीत शब्द से माना गया है। भारत की सम्प्रताओं में संगीत का बड़ा महत्व है। तथा धार्मिक सामाजिक परंपराओं में संगीत का प्राचीन काल से सहभाग रहा है। भारतीय संस्कृती मी संगीत को अनुसार माना जाता है। भारतीय संगीत दो प्रकार प्रचलित है प्रथम कर्णाटक, दुसरा हिंदुस्थानी संगीत सभी भारत में हो। अत्रिव है। वेदिक काल भी आध्यात्मिक संगीत को मार्गी तथा लोकसंगीत को देशी कहा जाता था। कालांतर भी यही शास्त्रीय और लोकसंगीत के रूप भी दिखता है। वेदिक काल मी 'शापकेद' के मंत्रों का उच्चारण उस समय के वेदिक साहक या सामग्राम के अनुसार सात स्वरों के प्रयोग के साथ किया जाता था। शिष्य को गुह से वेदों का ज्ञान मीखिक रूप से गुरुशिष्य परंपरा के अनुसार होता था। इसलिए प्राचीन साम्य भे देते और संगीत का लिखित रूप न होने के कारण उनका मूल रूप लुप हो गया।

भारतीय शास्त्रीय की परंपरा भरत मुनी का नाट्यशास्त्र और उससे पूर्व सामवेद के गायन तक मिलती है। भरत मुनी के द्वारा लिखीत ग्रंथ नाट्यशास्त्र को भारतीय संगीत का प्रथम लिखा हुवा प्रबाण माना जाता है। संगीत के कहीं पहलुओं का उल्लेख इस ग्राचीन ग्रंथ मे मिलता है। नाट्यशास्त्र के बाद मतंग मुनी को बृहदेशी, शारंगदेव रचित संगीत रत्नाकर, ऐतिहासिक दृष्ट्या महत्वपूर्ण ग्रंथ पाने जाते हैं। बारवी शताब्दी पूर्वी मे लिखे सात अध्यायों काल ग्रंथ भी संगीत और नृत्य का वर्णन मिलता है।

११ वी और १२ वी सदी मे मुस्लिम सम्प्रता के प्रसार ने उत्तर भारतीय संगीत कि दिशा को नवा आवाम दिया गया। राजदरबार संगीत के लिए प्रमुख संरक्षक बने, अनेक शासकों ने प्राचीन भारतीय संगीत परंपरा को समृद्ध करने का प्रोत्साहन दिया। अपनी आवश्यकता नुसार रुची अनुसार परिवर्तन भी किए। इसी साम्य कुछ नवी शैलीया सामने आयी है जैसे छ्याल, गजल आदि तथा भारतीय कहीं नये वाद्यों से परिवर्त हुवा सरोद, सतार इत्यादी।

वेदिक काल से प्रारंभ हुवी भारतीय वाद्यों का प्रयास एक के बाद एक यंत्रों के साथ सवारती गयी। विविध विज्ञा के नाम प्रसिद्ध हुए एकतंत्री, चित्रंत्री, किन्नरी विज्ञा भारत मे पहुचे मुस्लिम संगीतकार तीन तर वाली वीणा को सितार कहने लगे चित्र वीणा को सरोद कहलाने लगे। संगीत पर मुस्लीम संस्कृती का प्रभाव ज्यादा महसूस किया गया। आगे चलकर सुकी संगीत ने भारतीय संगीतपर अपना प्रभाव जताया। विभिन्न हिस्सों मे कई नई पद्धतीया और घराणों का जन्म हुवा।

हिंदू पौराणिक कथाओं के अनुसार, ब्रह्मांड मे सुनाई देने वाली पहली ज्वनी नादद्रव्य या ओप मंत्र है। यह ईश्वरीय शक्ति कि अभिव्यक्ति गुरुवात मे संगीत सामग्री मे भक्ति और धार्मिक और अनुहानिक उद्देशो तक सीमित थी केवल मंदिरों मे इसका उपयोग

किया जाता था। भारतीय संगीत ने लोकसंगीत और भारत के अन्य संगीत रूपों के साथ संगीत से विकसित किया और धीरे धीरे अपनी खुद को संगीत विशेषताओं को प्राप्त किया।

प्राचीन काल

भारत में संगीत कि शुरुआत वैदिक युगों से लगाया जा सकता जो दो हजार साल पहले था नादब्रह्म की अवधारणा वैदिक युगों में प्रकट होनी थी। संगीत का पहला संदर्भ पाणिनी व्याख्या ५०० इसा पूर्ण बनाया गया संगीत सिद्धांत का पहला संदर्भ ४०० इस पूर्व में कवचविमुख ये पाया गया। संगीत का पहला लिखीत कार्य है जिसने संगीत को सफ़क और बाईस कुंजीयों में विभाजीत किया। संगीत का अगला महत्वपूर्ण कार्य 'दत्तीलब' था जिसमें बावीस श्रुतीयों का उल्लेख मिलता है। ग्राचीन पारणानुसार वह नावीस श्रुतीया हो एकमात्र कुंजी है। मतंगब्दारा लिखीत बृहदेशी शामिल है। ये राग को परिभाषित करने का प्रयास करता है। नारदब्राह्म लिखित 'संगीत मारकड़ा' म्यारावी सदी में जो निनानवे रागों की गणना करता है। उन्हे मर्दाना और स्त्री प्रजाती यों में वर्णित करता है। वैदिक काल में तीन हजार पूर्व के बीच संगीत सामग्रीन प्रचलीत था जो विशुद्ध रूप में संगीत छंट का एक मंत्र था दुसरी से मात्रकी शताब्दी के बीच संस्कृत भाषा में लिया गया संगीत का एक रूप 'प्रबन्ध संगीत' लोकप्रिय हुआ। गुष्ठ काल को भारतीय संगीत का मुख्य काल कहा गया है।

पश्यकाल में संगीत के बदलाव

मुस्लिम आक्रमण प्रभाव से संगीत की प्रकृती में बदलाव आया। भारतीय संगीत धीरे - धीरे हिन्दुस्थानी और कर्नाटक इन दो अलग अलग रूपों में बदले लगा। फारसी प्रभाव ने भारतीय संगीत को उत्तर शैली में बदलाव लाया। पंडवी सदी में भक्ति धूमधार, धूपद रात्स्थीय रूप में ख्याल का विकास हुवाँ। कर्नाटक शास्त्रीय या कृति मुख्य रूप में सहात्य या गीत संबंधी है। जबकी हिन्दुस्थानी संगीत संत्वना पर जोर देता है। दोनों ही पद्धतीय महान आत्मसात शक्ति को व्यक्त करते हैं।

वर्तमान भारत और संगीत

भारत भी अंग्रेजों के आगमन के साथ संगीत कला में गोरखट आवी नवाबो और महानुभावो के पास अब अपना धन नहीं बचा था। कलाकारों को जोर देणे के लिए पुस्तकार नहीं था अधिकांश कलाकारों को व्यवसाय में जाना एहा। भारतीय संगीत ने कला को बनाये रखने के लिए संसाधनों का सहाय लिया। पारंपारिक रूप से भारतीय संगीत जैसे ख्याल, गजल, गीत, तुमरी, कवाली इत्यादी को भी समकालीन सदृश्य में जगह मिलती है। भजन और कीर्तन जो धार्मिक गीतों की अलग धारा है। व्यापक रूप ये गाये बच्चों द्वारा है।

संगीत मीं बादों का विकास

अधिकतर देवीदेवताओं के एक धंत्र से दर्शाया गया है, जैसे भगवान गणेश शंख धारण करते हैं। भगवान विष्णु उमरु, भगवान विष्णु बासुरी वादन के लिए जाने जाते हैं। महाभारत तथा रामायण शारणीव श्रंगों में कहीं बादों का उल्लेख मिलता है भगवान राम ने अच्छमेष यज्ञ किया था। रामायण में विष्णु, मृदंगम, भेरी, घड़ा, परवा, पटह और दिलोया जैसे बादों का उल्लेख मिलता है। भारतीय संगीत में पारंपारिक वाद्ययनों में सारणी बीगा, मृदंगम, सितार, तम्बुरा, नादस्वाम, शाहनाई, बासुरी, घटम आदि शामिल हैं।

अध्ययनात्मकी

पाणीनी की अष्टाव्यापी संगीत प्रतिक्रिया की अनुवान कृति है। जीसो वैदिक काल की संगीत के संबंध में कई वाचाओं प्राप्त हैं। पाणीनी ने समाजशास्त्रीय प्रतिक्रिया के विषयों में विचार है। १) गुरु २) श्रीक प्रथम के उत्तरीय प्रत्यय वाचों का समावेश है। विद्वान् के अल्पीत शास्त्र के वर्णों तथा आठाव्यापी का पाणीनी का काल विविध प्राचीनों के काल में पूर्व का है। अष्टाव्यापी वाची, वेष, भाषण, वार्ता और पर्यावारक का उल्लेख विलेख है। पहला संगीत वो एक विद्या थाता जाता है। पाणीनी ने कही नह युक्तिर्थी, अष्टाव्यापी में वह सुनों में पहला जाता है की वाहन की उप वाच्य तक पर्याप्त उच्ची हो जूही है, आ वाच्य तक भवत की वाहनवाच्य की रखना सुनी थी।

संगीत की उत्पत्ति सुनी के पात्र तुरी ग्राम आनन्द रवक्षय है, उनके आनन्द वाच्य में संगीत की उत्पत्ति गुह्य, अभी आनन्दवाच्य वाच्य वा वाक्यात् वाच्य संगीत है विद्यावी अधिकारी वाची वाची। कवेत, ग्रामेत, अपार्वेत, सामवेत संगीत शास्त्र भी एक तात्र की शास्त्रा है और इस वाच्य संगीत से वाच्यवेत में वाच्यत भव गेत है। सामवेत वेष वा उद्यान, अपार्व वाच्य सामवेत है वाच्यवेत में वाच्यत भव गेत है। पाणीनी ने कहा इन तीनों व्यापों में अल्पीत या, १, २, ३, ४, ५, ६, ७, ८, ९, १०, ११, १२ व्यापों का व्यापवेश है।

विषयालय

आर्य लोगों को संगीत वर्त तात्र अविकाल से था। वे इसे आत्मा व प्रत्यात्मा का संयोग करने वाली शृंखला मानते थे। इसा लोग भी संगीत के प्रशंसक हैं। वे विद्यावाच्यों में वाच्यवाच्य इत्यावाच्य करते हैं, मुख्यतम् देशों में अलेक संगीत तजों ने अपने देश का सामाजिक व सांस्कृतिक रसात् उत्तर दिया। यहाँ तक भारत देश में अधीर गुह्यतो व तात्रवेन ऐसे कलाकारोंने भारतीय संगीत के व्यापद्वाल पर एक अलोल छाप छोड़ी है, वर्तमान काल में भारतीय गायिकी संगीत का जो स्वरूप सामने विद्यमान है, यह विद्यी दर फीदी गुह्यतो व्याप दिये गये शिष्यों को ज्ञानरूप आपारित है। इसको उचाईंग पर्याप्तने का व्रेय भावत की दो महाव विभूतियों परिषित विद्यि दी वल्लुकर एवं पंडित विद्यि वा, भारतवर्षे को जाता है।

संदर्भ वाच्य सुनी

1. वंसत् - संगीत कार्यालय दाख्यता.
2. हमारे संगीत तत्व - गर्व लक्ष्मीनारायण - संगीत कार्यालय दाख्यरस.
3. संगीत शास्त्र - बड़ी, पात, भारतवर्षे - संगीत कार्यालय दाख्यता.
4. https://en.wikipedia.org/wiki/Vocal_music

B.Aadhar

Single Blind Peer-Reviewed & Refreed Indexed
Multidisciplinary International Research Journal

FEBRUARY 2023

(CCCLXXXVIII) 390

New Directions in Humanities

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande

Director

**Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati**

Editor

Dr. Pradnya S. Venkar

Principal,

**Vidya Bharati Mahavidyalaya,
Camp, Amravati**

This Journal is indexed in :

- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

INDEX

No.	Title of the Paper	Authors' Name	Page No.
1	Pandemic stress and challenges in education Dr. Vikas T. Adlok , Dr. Govind M. Tirmanwar		1
2	Challenges for Academic Libraries in Pandemic COVID 19 Dr. Vishalsingh Rameshsingh Shekhawat		4
3	Pandemic and Psychophysical Health Challenges Dr. Sheetal Shinde		9
4	Impact of pandemic Covid-19 on Fisheries Dr. Anju P. Khedkar (Vikhar)		11
5	New Challenges in psycho-physical health in post-covid-19 Dr. P. B. Ingle		14
6	Historical Perspective of Pandemic in India Prof. P. D. Shrungare		17
7	A Study on Use of Technology in Education: An Opportunity or A Challenge Dr. Pallavi Mandaogade (Jain)		21
8	The Relationship of Humanities to other Knowledge Domains Prof. Dr. Ananda B. Kale , Prof. Manisha Kirtane		26
9	R.K. Narayan's Malgudi days: The mirror of Society Savita.M. Lonare		28
10	Student's Perspectives On Learning Physics During Pandemic R. B. Butley		30
11	Use of Surprise and Twist in the Short Stories of O. Henry Prof.V.P. Shekokar		35
12	A study of the Mental Stress and Mental health of Police Employee during Corona period Vidhya T. Ambhore		37
13	Relationship Between Narcissism, Social Media Use And Self Esteem Sonali Ramesh Khandekar , Dr. Shafiq Yusufkhan Pathan		42
14	Use of Technology in Education during the Pandemic Dr.Suraj K. Rodde		47
15	कोवीड-19 कालावधीनंतर महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांच्या मानसिक स्वास्थ्याचा अभ्यास वैशाली ढोले , रमेश पठारे		50
16	कोविड—१९ साथीच्यारेगाचा भारतीय अर्थव्यवस्थेवर होणारा आर्थिक व सामाजिक परिणाम प्रा. दिपाली अतुल पडोळे		58
17	कोव्हीड नंतरचे मानसिकस्वास्थ्य, आव्हाने व उपाय डॉ. गजानन र. रत्नपारखी		60
18	शिक्षण आणि आव्हाने डॉ. दामोदर दुर्वे		63
19	नंदा खरे यांच्या साहित्यातील नवजागिवा अभिजित अशोक इंगळे		67
20	शैक्षणिक समस्यांचे विश्लेषणात्मक अध्ययन प्रा. अमरिश एस. गावऱ्हे		70
21	डॉ. सुखदेव ढाणके यांच्या पिंडपातविषयी – आशयअभिव्यक्ती कृ. ज्योती भिकुसा शेंदुरजणे , प्रा. गजानन बनसोळ		74

A study of the Mental Stress and Mental health of Police Employee during Corona period

Vidhya T. Ambhore

Asst. Professor Psychology Department Mahatma Jyotiba Phule,Mahavidyalaya Amravati

Abstract:-

The present study was aim to analyzed the Mental Stress and Mental Health of police employees during corona period. For this study 100 (50 male and 50 female) police in the age range of 30 to 40 years are selected from various police station in Amravati. The present investigation has been discussed to assess the mental stress and mental health of police employees.

Key words: - Mental stress, Mental health, police employees, Corona period

Introduction:-

Corona virus (Covid-19) is the biggest crisis of the year 2020 which affected not only the body but also the mind. As a result of which the person seems to be physically and mentally exhausted. It has also been called the time of the global epidemic. The origin of the corona can be traced back to Wuhan, China, as the first corona patient was found in December 2019 in Wuhan, China. The corona virus is said to be a pathogen in birds and mammals. Coronavirus R. N. A. (Ribonate acid) is said to be the genetic material of a virus. The corona virus contains spherical particles with flowers. Whose outer shell project is covered with glycol protein. And its nucleus is made up of the genetic material of the nucleoprotein-related virus. (RNA Mr. 6x106) Corona virus appears to have different effects on different individuals. Most infected people have mild to moderate symptoms.

1. More common symptoms- Fever, dry cough, fatigue
2. Less common symptoms are fatigue and pain, sore throat, diarrhea, red eyes, headache, loss of taste or smell, skin rash or swelling on the fingers and toes.

(SARSCOV2) and corona viruses have been developed by scientists around the world to develop vaccines. On the other hand, the people who save you, such as doctors, police, cleaners, etc., are giving you a helping hand day and night. Even in times of lockdown where you were staying at your home and enjoying the holidays, this staffs were serving patients working hard for your safety. I had to stay away from home. And the study of the change in their mindset while working with full responsibility is equally important.

Man is exposed to different situations in life. He perceives some situations as good and some as bad. It is the desire of man to achieve happiness in life. It is but natural that different steps are taken to achieve the state of happiness. The quest to improve the quality of life has led to search for healthy life styles and better ways to cope with stress, we all experienced a lot of stress in this Corona Period. The deep effect of stress was visible on our mental health, and then we used many ways to relieve stress.

Psychologists are increasingly interested in the study in various organizational behavior topics such as stress, social motives, emotions, career achievements, role conflicts and satisfaction. Stress is a common feature of organizational life across all occupational domains (Cooper 1998, Hancock and Desmond 2001). Some research has been conducted in the area of gender differences in occupational stress (Baruch and Barner 1987, Martocchio and O'Leary 1989, Mc Donald and Korabik 1991).

Stress:-

Stress is an internal state which can be caused by physical demands on the body or by environmental and social situations which are evaluated as potentially harmful, uncontrollable or exceed our resources for coping (Lazarus and Folkman 1984). All people feel stress sometime or other but people react to stress in different ways. According to Steptoe (1997) stress responses are said to arise when demands exceed the personal and social resources that the individual is able to mobilize.

Martocchio and O'Leary (1989) found no significant difference in occupational stress between men and women. On the other hand, Mc Donald and Korabik (1991) found that women reported being subjected to different types of stress than did men. Females have significantly higher stress than males (Kumari & Prakash 1986, Miller 1990, and Singh 2004). Stress related conditions are among the most important health problems of 1990's for people at work and outside of work (Miller 1990). Different responses to stress depend upon the personality dimensions of different individuals.

Coping with stress in men and women can be explained through socialization and two competing hypotheses i.e., role constraint. Positive coping consequently results in satisfaction and pleasant emotions which denotes his/her subjective well-being. Folkman and Lazarus (1980) studied gender differences in coping strategies and reported that when individuals encounter situations, men tended to engage in problem focused coping more often than women. Several classical representative studies on stress illness relationship have proved that stressful events lead to several health problems (Mishra & Sinha 1999, Selye 1956).

Mental health

Mental health is the ability of human beings to adjust to the world and to each other with maximum effectiveness and happiness. (Menninger 1945). Mental health refers to the development, preservation, prevention, treatment and enhancement of total personality in all its varied aspects. It deals with individuals, groups and social institutions as interdependent systems. According to the dual factor theory of mental health, both negative and positive aspects need to be considered together and not separately. Positive mental health is an attitude, a way of life, nurturing of competencies to deal with the exigencies of everyday life. This competence prepares an individual to learn the skills of "how" and "when" to do things. Sorensen and Verbrugge (1987) in their study of women, work and health have highlighted the importance of multiple roles, responsibilities and role conflicts to have a negative impact on mental health of women in addition to their biological and physiological problems. Very few studies have been done in context of gender differences and mental health.

Gender plays an important role in human development and adjustment. We observe gender differences in behaviour through socialization and cultural norms. Cultural norms and role behaviour do affect the personalities of males and females. The upbringing of boys and girls in childhood and even later is different in Indian society. This may lead to different personality characteristics based on gender, social constraints and socialization effects. Stress is unavoidable characteristic of the work environment which threatens the individual's psychological and physiological homeostasis (Mc Donald and Korabik, 1991)

Extensive research related to occupational stress and coping strategies among managers, administrators, teachers and police professionals has been done. But very little research is focused on mental stress and mental health of police, particularly in India. It is important to understand how male and female doctors differ in their mental stress and mental health. Hence the purpose of the present study is to study the mental stress and mental health of police employees.

Aim of the study: - To find the Mental Stress and Mental Health of police employees during corona period.

Objective of the Study: -

- 1) To Study the mental stress of male and female police employees.
- 2) To Study the mental health of male and female police employees.

Hypothesis: -

Following hypotheses are formulated.

- 1) There is a significant difference in the level of mental stress of male and female police employees.
- 2) There is a significant difference in the level of mental health of male and female police employees.

Scope of the Study: -

- 1) This study is useful for identifying mental Stress and mental health in police employees.
- 2) On the basis of this study, we get some suggestion for developing the mental health and removing stress in police employees.

Method: -

Sample: -

One hundred (50 male and 50 female) police in the age range of thirty to forty years are selected without any bias, through randomized technique from various police stations of Amravati. Male and Female police employees were selected.

Tools: -

- 1) Mental Stress Scale of Dr. Singh (2002). The scale consists of 40 statements, each to be rated on the three-point scale. Reliability coefficient of the scale was estimated by split half method and test-retest method. The correlation is found to be 0.82 and 0.79 respectively. Validity coefficient was computed with Bish Bhatti Stress Scale and correlation is found to be 0.61.

2) Employees Mental Health Inventory by Dr. Jagdish (1985). The scale is used to assess the mental health of employees working in different organizations. There are 45 statements, responded with two alternatives "Yes" and "No". The index of reliability through the split half method is 0.89. The inventory possesses content validity and construct validity with a coefficient of correlation of 0.57.

Procedure:-

Participants were assured that their responses, scores, results and the information obtained would be kept confidential and used for research purpose only. The tests were administered to the police in small groups or individually. Responses to the stress scale and mental health inventory were noted down. The tests were administered strictly according to their prescribed manual of instructions. In this manner, 100 completed cases consisting of 50 male and 50 female police employees were collected. Scoring of the tests was done as per the manuals and these scores were used for statistical analysis.

Results and Discussion:-

The present investigation has been undertaken to assess the mental stress and mental health of police employees in corona period. The data was collected from 120 (60 each) male and female employees. The data has been organized and described to yield the statistics namely mean, standard deviation to study the general nature of the data for the variables of mental stress and mental health. To find out the significance of difference between the means of the two groups, the t ratios for various variables of the study were worked out for the male and female police employees. The results and discussion are as follows.

Table 1

Comparison between male and female police employees' groups in terms of stress and mental health

Sr. No.	Group	Variable	N	Mean	Diff. between Mean	S.D.	t value
1	Male	Mental Stress	50	19.04	11.02	12.65	3.76**
	Female		50	30.06		10.64	
2	Male	Mental Health	50	20.37	1.52	3.30	3.90**
	Female		50	18.85		2.81	

** Significant at 0.01 level

Table 1 shows that the mean score of stress in case of male police employees' group (19.04) is less than the mean score (30.06) of female police employees' group. The difference between the two mean scores is 11.02 and significant at 0.01 level. It indicates that male and female police employees do significantly differ on stress. Hypothesis No. 1 is accepted.

Table 1 shows that the mean score of mental health in case of male police employees' group is higher (20.37) than the mean score of female employees' group (18.85). The difference between the two mean scores is 1.52 and significant at 0.01 level. It clearly indicates that male and female employees' groups differ significantly on mental health. Hypothesis No. 2 is accepted.

Male employees have significantly better mental health. The explanation may be that males understand and acknowledge the feelings of self and others. It improves their interpersonal relations. They deal with the source of negative feelings confidently. Through cognitive behaviortype, they regulate their daily life so as to reduce stress which may contribute to better mental health.

Conclusion:-

- There is significant difference in stress among male and female police employees.
- There is significant difference in the level of mental health of male and female police employees. Male police employees have better mental health than female police employees.

It is crucial that work organization should recognize that both men and women are important resources. Such steps should be taken to assist police employees, especially female police employees better mental health in their professional development and career achievement.

Female police employees make a sizeable portion of work place of many organizations. It is essential for any organization to have a stress free, and mentally healthy work force for optimum benefits. Therefore, steps should be taken specially to assist the female police employees have better mental health. Strategies like exposure, freedom, unconditioned love and social support may contribute for and better mental health of female police employees.

References:-**Books:-**

1. Ahuja R. (2001), *Research Methods*, Jaipur, Prem Rawat Publication.
2. Antonovsky. (1979). *Health, Stress and Coping*. San Francisco, Jossey-Bass.
3. Barve B. N., (2007) *ShaishnikManashtashtriyaSankhya, Shashtra*, Vidyaprakashan Publication.
4. Baum A., Krantz D.S. and Gatchel R.J. (1997). *An introduction to health psychology*. 3rd edition. Boston. Mc Graw Hill.
5. Deb, Chakraborty, Chatterjee and Srivastava (2008). *Job related stress, causal factors and coping strategies of traffic constables*. Journal of the Indian Academy of Applied Psychology. Vol. 34. No. 1. 19-28
6. Deshmukh N.H. (2017), *Researches in Psychology*, Aadhar Publication Amravati.
7. Desikachar, T.K.V. (1987), *Patanjali's yogasutras: An introduction*. New Delhi. Affiliated East West Press Pvt Ltd.
Dunbar H.F. (1997). *Mind and Body*, New York. John Wiley and Sons.
9. Holmes, T.H. & Rahe, R.H. (1967). *Life changes - Do people really remember?* Archives of general psychiatry, 36, 376-384.
10. Lazarus, R.S. & Folkman, S. (1984). *Coping and adaptation in W.D. Gentry (Ed.) The hand book of behavioural medicine*. New York.
11. Mechanic, D. (1962). Student's stress: *A study in the social psychology of adaptation*. New York: Free Press.
12. Menninger, K. (1995). *The Human mind*. 3rd edition. New York. Knopf.
13. Sharma, K. (1996). *Mental Health Scale*. Jabalpur. ArchiManovigyan Kendra.
14. Singh, M. (2002). *Stress Scale*. Mumbai. Institution of Research and Test development.
15. Singh R. (2003) *Yoga and peace of mind*. Indian Journal of clinical psychology, 30 No. 1 & 2. 24-28.
16. Taylor S. (1991). *Health Psychology*. New York. Random House.

Journal Articles

1. A.J. Veal (2006). *The concept of lifestyle: a review*, Online Journal Leisure Studies, Volume 12, 1993 - Issue 4 Pages 233-252 | published online: 22 Aug 2006, <https://doi.org/10.1080/02614369300390231>
2. Chaney E. H., Chaney J.D., Wang M.Q., and Eddy J.M. (2007). *Lifestyle behaviours and Mental Health of American adults*, Psychological Reports, 100(1). Pp. (294-302)
3. Dariush D. FARHUD*Impact of Lifestyle on Health*, Iranian Journal of Public Health, Iran J Public Health. 2015 Nov; 44(11): 1442-1444.

Web Pages:-

- 1.C3 collaborating for health (2011). *The benefits of physical activity for health and wellbeing*. Available at: www.c3health.org/wwp-content/uploads/2009/09/C3-review-of-physical-activity-and-health-v-1-20110603.pdf. Accessed: 1 Oct 2014.
2. Dunn AL, Anderson RE, Jakicic JM. (1998). *Lifestyle physical activity interventions: history, short and long term effects and recommendations*. Am J Preven Med, 15 (4): 398- 412. [PubMed] [Google Scholar]
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2777660/>
3. Gorjiposhchi, Marzieh (2008), *A study of change in the lifestyle of urban women in Tonekabon city in Iran*,https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/3779/9/09_chapter%201.pdf
<http://hdl.handle.net/10603/3779>
4. KaniyalaiMeithotas, Baniks, Chakraborty I., Pallen S, Gopal D., Chakraborti S., Mazumdar N. (2020). *Elucidating the microscopic and computational techniques to study the structure and pathology of SARS-CoVs*.<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32770582/>
5. Karimi M, Heidarnia A, Ghofranipur F. (2010). *Effective factors on using medication in aging by using healthy believe*. J Arak Med Uni, 14 (5): 70-78. [Google Scholar]
6. Khan A, — (2020) *Phylogenetic Analysis and Structural Perspectives of RNA-Dependent RNA-Polymerase Inhibition from SARs-CoV-2 with Natural Products*
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32617855/>
7. Maslow, A. (1968). *Towards a psychology of being*. New York: Van Nostrand.
8. Mikael Jensen (2008), *Defining lifestyle*,Online Journal Leisure Studies, Volume 12, 1993 - Issue 4, Pages 63-73 | Published online: 25 Jun 2008, <https://doi.org/10.1080/15693430701472747>

References:-**Books:-**

1. Ahuja R. (2001). *Research Methods*. Jaipur, Prem Rawat Publication.
2. Antonovsky. (1979). *Health, Stress and Coping*. San Francisco. Jossey-Bass.
3. Barve B. N., (2007) *Shaishnik Manashastriyasankhya, Shashtra*, Vidyaprakashan Publication.
4. Baum A., Krantz D.S. and Gatchel R.J. (1997). *An introduction to health psychology*. 3rd edition. Boston. Mc Graw Hill.
5. Deb, Chakraborty, Chatterjee and Srivastava (2008). *Job related stress, causal factors and coping strategies of traffic constables*. Journal of the Indian Academy of Applied Psychology. Vol. 34. No. 1. 19-28
6. Deshmukh N.H. (2017). *Researches in Psychology*, Aadhar Publication Amravati.
7. Desikachar, T.K.V. (1987). *Patanjali's yogasutras: An introduction*. New Delhi. Affiliated East West Press Pvt Ltd.
8. Dunbar H.F. (1997). *Mind and Body*, New York. John Wiley and Sons.
9. Holmes, T.H. & Rahe, R.H. (1967). *Life changes - Do people really remember?* Archives of general psychiatry, 36, 376-384.
10. Lazarus, R.S. & Folkman, S. (1984). *Coping and adaptation in W.D. Gentry (Ed.) The hand book of behavioural medicine*. New York.
11. Mechanic, D. (1962). *Student's stress: A study in the social psychology of adaptation*. New York: Free Press.
12. Menninger, K. (1995). *The Human mind*. 3rd edition. New York. Knopf.
13. Sharma, K. (1996). *Mental Health Scale*. Jabalpur. ArchiManovigyan Kendra.
14. Singh, M. (2002). *Stress Scale*. Mumbai. Institution of Research and Test development.
15. Singh R. (2003) *Yoga and peace of mind*. Indian Journal of clinical psychology. 30 No. 1 & 2. 24-28.
16. Taylor S. (1991). *Health Psychology*. New York. Random House.

Journal Articles

1. A.J. Veal (2006), *The concept of lifestyle: a review*, Online Journal Leisure Studies, Volume 12, 1993 - Issue 4 Pages 233-252 | published online: 22 Aug 2006, <https://doi.org/10.1080/02614369300390231>
2. Chaney E. H., Chaney J.D., Wang M.Q., and Eddy J.M. (2007). *Lifestyle behaviours and Mental Health of American adults*, Psychological Reports, 100(1). Pp. (294-302)
3. Dariush D. FARHUD *Impact of Lifestyle on Health*, Iranian Journal of Public Health, Iran J Public Health. 2015 Nov; 44(11): 1442-1444.

Web Pages:-

1. C3 collaborating for health (2011). *The benefits of physical activity for health and wellbeing*. Available at: www.c3health.org/wwp-content/uploads/2009/09/C3-review-of-physical-activity-and-health-v-1-20110603.pdf. Accessed: 1 Oct 2014.
2. Dunn AL, Anderson RE, Jakicic JM. (1998). *Lifestyle physical activity interventions: history, short and long term effects and recommendations*. Am J Preven Med, 15 (4): 398- 412. [PubMed] [Google Scholar]
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2777660/>
3. Gorjiposhti, Marzieh (2008). *A study of change in the lifestyle of urban women in Tonekabon city in Iran*, https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/3779/9/09_chapter%201.pdf
<http://hdl.handle.net/10603/3779>
4. KaniyalalMeltibatas, Baniks, Chakraborty I., Pallen S., Gopal D., Chakraborti S., Mazumdar N. (2020). *Elucidating the microscopic and computational techniques to study the structure and pathology of SARS-CoVs*. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32770582/>
5. Karimi M, Heidarnia A, Ghofranipur F. (2010). *Effective factors on using medication in aging by using healthy believe*. J Arak Med Uni, 14 (5); 70-78. [Google Scholar]
6. Khan A, — (2020) *Phylogenetic Analysis and Structural Perspectives of RNA-Dependent RNA-Polymerase Inhibition from SARS-CoV-2 with Natural Products*
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32617855/>
7. Maslow, A. (1968). *Towards a psychology of being*. New York: Van Nostrand.
8. Mikael Jensen (2008). *Defining lifestyle*, Online Journal Leisure Studies, Volume 12, 1993 - Issue 4, Pages 63-73 | Published online: 25 Jun 2008, <https://doi.org/10.1080/15693430701472747>

9. Myint S, Johnstone S, Sanderson G, Simpson H. *An evaluation of 'nested' RT-PCR methods for the detection of human coronaviruses 229E and OC43 in clinical specimens*. Mol Cell Probes. 1994;8:357-364. [PMC free article] [PubMed] <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/7877631/>
10. Psychology dictionary professional reference, <https://psychologydictionary.org/lifestyle/>
11. Sanchez CM, Jimenez G, Laviada MD. et al.(1990) *Antigenic homology among coronaviruses related to transmissible gastroenteritis virus*. Virology. 1990;174:410. [PMC free article] [PubMed]<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/1689525/>
12. Spaan W, Cavanagh D, Horzinek MC. (1988) *Coronaviruses: structure and genome expression*. J Gen Virol. 1988;69:2939. [PubMed] <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/3058868/>
13. Yadav Arjita (2017), *Lifestyle and temporal behavior in human*, <http://hdl.handle.net/10603/196325>

L
LJ

Loknayak

**Interdisciplinary Peer Reviewed Journal
For Innovative Research And Evaluation**

ISSN (L) 2278 - 4284

**Issue :
January
2022
Vol. : IX**

- I N D E X -

Sr. No.	Title / Name of the Author	Page No.
1	इतिहास नेतृत्वात हिंगोरी विश्वविद्यालय नावे संप्रदायाचे योगदान डॉ. पाण्डिप ए. बिलारेंगे	1
2	A Comparative Study on Food Intake Pattern of Home Science and Arts Faculty Girl Students Dr. G. A. Bhalerao	13
3	Gender Differences in Mental Stress and Mental Health of Employees Vidhya T. Ambhore	17
4	Human Relationships Present in Jaishree Misra's Novel 'Afterwards' Ajay Madhukarao Kalmegh	21
5	Hardy's 'Tess of the d'Urbervilles' as a Pessimistic Novel. Dr. G.B.Mane	26
6	Stress And Women's Health Dr Sarita Deshmukh	28
7	नवाइतिहासवाद : संकलन, व्याख्या च मर्यादा डॉ. घनेश देवकाळवर	33
8	डॉ. जयंत नारळीकर : मराठी साहित्याता समृद्ध करणारा विज्ञान लेखक डॉ. आचार्यांशु उत्तम सरबदे	36
9	भारतीय शास्त्रीय संगीतात पूर्ववादाचे स्थान प्रा. संगीता चाटी	40
10	सप्तांष अज्ञोकाळ्या स्थापत्य कलेतून प्रतिक्रियित होणारे नैतिक विचार प्रा. डॉ. विलास विकुलराव गुरुर	44
11	चित्रपट सृष्टीतील अलौकिक वाण्योदयकार पं. रवीन्द्र जैन प्रा. डॉ. नवाला नागले	48
12	सतगमहाचे अभिनव तंत्र – वैकिंतक सतगमह डॉ. सिमता जाघव	54
13	नाथजोगी समाजाचे पारंपारिक लोकसंगीत – भारत विराज रामभाऊ बोरवार	59

Gender Differences in Mental Stress and Mental Health of Employees

Vidhya T. Ambhore

Asst. Professor

Dept. of Psychology

Mahatma Jyotiba Fule,
Mahavidyalaya Amravati.

Abstract :

The present study was aim to analyzed the Gender Differences in Mental Stress and Mental Health of Employees. For this study 100 (50 male and 50 female) employees in the age range of 30 to 40 years are selected from various workplaces in Amravati. The present investigation has been discussed to assess the gender difference in mental stress and mental health of employees.

Key Words : Mental Stress, Mental Health, Gender Differences, Employees

Introduction

In India, with urbanization, industrialization and changing demands of the society, women are leaving their place in the traditional household & kitchen and taking participation in the workforce especially in the past few decades. The gender differences occur due to cultural norms and behaviour. Psychologists are increasingly interested in the study of gender differences in various organizational behaviour topics such as stress, social motives, emotions, career achievements, role conflicts and satisfaction. Stress is a common feature of organizational life across all occupational domains (Cooper 1998, Hancock and Desmond 2001). Some research has been conducted in the area of gender differences in occupational stress (Baruch and Barner 1987, Martocchio and O'Leary 1989, Mc Donald and Korabik 1991). Stress is an internal state which can be caused by physical demands on the body or by environmental and

social situations which are evaluated as potentially harmful, uncontrollable or exceed our resources for coping (Lazarus and Folkman 1984). All people feel stress sometime or other but people react to stress in different ways. According to Steptoe (1997) stress responses are said to arise when demands exceed the personal and social resources that the individual is able to mobilize.

Martocchio and O'Leary (1989) found no significant difference in occupational stress between men and women. On the other hand, Mc Donald and Korabik (1991) found that women reported being subjected to different types of stress than did men. Females have significantly higher stress than males (Kumari & Prakash 1986, Miller 1990, and Singh 2004). Stress related conditions are among the most important health problems of 1990's for people at work and outside of work (Miller 1990). Different responses to stress depend upon the personality dimensions of different individuals.

Coping with stress in men and women can be explained through socialization and two competing hypotheses i.e., role constraint. Positive coping consequently results in satisfaction and pleasant emotions which denotes his/her subjective well-being. Folkman and Lazarus (1980) studied gender differences in coping strategies and reported that when individuals encounter situations, men tended to engage in problem focused coping more often than women. Several classical representative studies on stress illness relationship have proved that stressful events lead to several health problems (Mishra & Sinha 1999, Selye 1956).

Mental health is the ability of human beings to adjust to the world and to each other with maximum effectiveness and happiness. (Menninger 1945). Mental health refers to the development, preservation, prevention, treatment and enhancement of total personality in all its varied aspects. It deals with individuals, groups and social institutions as interdependent systems. According to the dual factor theory of mental health, both negative and positive aspects need to be considered together and not separately. Positive mental health is an attitude, a way of life, nurturing of competencies to deal with the exigencies of everyday life. This competence prepares an individual to learn the skills of "how" and "when" to do things. Sorensen and Verbrugge (1987) in their study of women, work and health have highlighted the importance of multiple roles, responsibilities and role conflicts to have a negative impact on mental health of women in addition to their biological and physiological problems. Very few studies have been done in context of gender differences and mental health.

Gender plays an important role in human development and adjustment. We observe gender differences in behaviour through socialization and cultural norms. Cultural norms and role behaviour do affect the personalities of males and females. The upbringing of boys and girls in childhood and even later is different in Indian society. This may lead to different personality characteristics based on gender, social constraints and socialization effects. Stress is unavoidable characteristic of the work environment which threatens the individual's psychological and physiological homeostasis (Mc Donald and Korabik, 1991). Extensive research related to occupational stress and coping strategies among managers, administrators, teachers and police professionals has been done. But very little research is focused on gender differences on stress and mental health of employees, particularly in India. It is important for employees and work organization to understand how male and female

employees differ in their stress and mental health. Hence the purpose of the present study is to determine the gender differences on stress and mental health.

Aim of the study : To find the Gender Differences in Mental Stress and Mental Health of Employees

Objective of the Study :

- 1) To Study the mental stress of male and female employees.
- 2) To Study the mental health of male and female employees.

Hypothesis :

Following hypotheses are formulated.

- 1) There is a significant difference in the level of mental stress of male and female employees.
- 2) There is a significant difference in the level of mental health of male and female employees.

Scope of the Study :

- 1) This study is useful for identifying mental stress and mental health in employees.
- 2) On the basis of this study, we get some suggestions for developing the mental health and removing stress in employees.

Method :

Sample :

Hundred (50 male and 50 female) employees in the age range of thirty to forty years are selected without any bias, through random technique from various workplaces of Amravati. Male and Female employees are selected in order to cover all levels of socioeconomic status of society.

Tools :

- 1) Mental Stress Scale of Dr. Singh (2002). The scale consists of 40 statements, each to be rated on a three-point scale. Reliability coefficient of the scale was estimated by split half method and retest method. The correlation is found to be 0.82 and 0.79 respectively. Validity coefficient

compared with Bish Stress Scale correlation is found to be 0.61.

Employees Mental Health Inventory by Dr. Agarwal (1985). The scale is used to assess the mental health of employees working in different organizations. There are 45 statements, responded with two alternatives "Yes" and "No". The index of reliability through the split half method is 0.89. The inventory possesses content validity and construct validity with a coefficient of correlation of 0.57.

Procedure :

Every employee was seated comfortably and an informed consent was taken regarding participation in the study. Participants were assured that their responses, scores, results and the information obtained would be kept confidential and used for research purpose only. The tests were administered to the employees in small groups or individually. Responses to the stress scale and mental health inventory were noted down. The tests were administered strictly according to their prescribed manual of instructions. In this manner, 100 completed cases consisting of 50 male and 50 female employees were collected. Scoring of the tests was done as per the manuals and these scores were used for statistical analysis.

Results and Discussion :

The present investigation has been undertaken to assess the gender difference in mental stress and mental health of employees. The data was collected from 100 (50 each) male and female employees. The data has been organized and described to yield the statistics namely mean, standard deviation to study the general nature of the data for the variables of mental stress and mental health. To find out the significance of difference between the means of the two groups, the t ratios for various variables of the study were worked out for the male and female employees. The results and

Sl. No.	Group	Variable	N	Mean	Diff. between Mean	S.D.	t value
1	Male	Mental Stress	50	18.00	3.67	9.03	2.07**
	Female		50	21.67		1.97	
2	Male	Mental Health	50	20.87	1.52	2.27	1.04*
	Female		50	19.85		3.15	

* Significant at 0.05 level

** Significant at 0.01 level

Table 1 shows that the mean score of stress in case of male employees' group is less (18) than the mean score of female employees' group (21.67). The difference between the two mean scores is 3.67 and significant at 0.05 level. It indicates that male and female employees significantly differ on stress. Hypothesis No. 1 is accepted.

Table 1 shows that the mean score of mental health in case of male employees' group is higher (20.87) than the mean score of female employees' group (19.85). The difference between the two mean scores is 1.52 and significant at 0.01 level. It clearly indicates that male and female employees' groups differ significantly on mental health. Hypothesis No. 2 is accepted.

Male employees have significantly better mental health. The explanation may be that males understand and acknowledge the feelings of self and others. It improves their interpersonal relations. They deal with the source of negative feelings confidently. Through cognitive behaviour type, they regulate their daily life so as to reduce stress which may contribute to better mental health.

Conclusion :

- There is significant difference in stress among male and female employees.
- There is significant difference in the level of mental health of male and female employees. Male employees have better mental health than female employees.

It is crucial that work organization should recognize that both men and women are important resources. Such steps should be taken to assist employees, especially female employees for increment of emotional intelligence and better mental health in their professional development and career achievement.

Female employees make a sizeable portion of work force of many organizations. It is essential for any organization to have a stress free, emotionally intelligent and mentally healthy work force for optimum benefits. Therefore, steps should be taken specially to assist the female employees to increase emotional intelligence and have better mental health. Strategies like exposure, freedom, unconditioned love and social support may contribute for the increment of the emotional intelligence and better mental health of female employees.

References :

- 1) Bar-on, R. and Steven, J. S. (1997). Speech at the 50th Anniversary Celebration of Toronto's Jewish Vocational Services.
- 2) Baruch, G. K., Biener L. and Barnerr R. C. (1987). Women and gender in research on work and family stress. American Psychologists. 42, 130.
- 3) Bhatpahari, G. and Ajwani, J. C. (2006). Role of emotional intelligence and sex in altruism. Doctoral Research, Unpublished.
- 4) Cooper, C. L. (Ed.) (1998). Theories of organizational stress, New York, Oxford University Press.
- 5) Folkman, S. and Lazarus, R. S. (1980). An analysis of coping with stress. In C. L. Cooper and R. Payne (Eds.) Causes, coping and consequences of stress of work. Toronto, Wiley. 223-263.
- 6) Garrett, H. E. (1981). Statistics in psychology and Education. Bombay. V.F.S. Godzella, B. M. et al. (1992). Differences between men and women on stress producers and coping strategies. Psychological Reports. 69, 561-562.
- 7) Goleman, D. (1995). Emotional intelligence. New York. Bantam Books.

(SJIF) Impact Factor - 8.575

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

Peer-Reviewed & Refereed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

October -2022

ISSUE No - 372 (CCCLXXII)

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande
Director
Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati

Editor:

Dr.Dinesh W.Nichit
Principal
Sant Gadge Maharaj
Art's Comm.Sci Collage,
Walgaon.Dist. Amravati.

Executive Editor :

Dr.Sanjay J. Kothari
Head, Deptt. of Economics,
G.S.Tompe ArtsComm,Sci Collage
Chandur Bazar Dist. Amravati

The Journal is indexed in:

Scientific Journal Impact Factor (SJIF)

Cosmos Impact Factor (CIF)

International Impact Factor Services (IIFS)

Impact Factor - 8.575

ISSN - 2278-9308

B.Aadhar

Peer-Reviewed & Refereed Indexed
Multidisciplinary International Research Journal

October -2022

ISSUE No - 372 (CCCLXXII)

**Sciences, Social Sciences, Commerce,
Education, Language & Law**

Prof. Virag S.Gawande

Chief Editor

Director

Aadhar Social Research &, Development Training Institute, Amravati.

Dr.Dinesh W.Nichit

Editor

Principal,

Sant Gadge Maharaj Art's Comm,Sci Collage, Walgaon.Dist. Amravati.

Dr.Sanjay J. Kothari

Executive-Editors

Head, Deptt. of Economics, G.S.Tompe Arts Comm,Sci Collage
Chandur Bazar Dist. Amravati

Aadhar International Publication

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

© All rights reserved with the authors & publisher

Editorial Board

Chief Editor -

Prof.Virag S.Gawande,
Director,
Aadhar Social Research &
Development Training Institute, Amravati. [M.S.] INDIA

Executive-Editors -

- ❖ **Dr.Dinesh W.Nichit** - Principal, Sant Gadge Maharaj Art's Comm,Sci Collage, Walgaon.Dist. Amravati.
- ❖ **Dr.Sanjay J. Kothari** - Head, Deptt. of Economics, G.S.Tompe Arts Comm,Sci Collage Chandur Bazar Dist. Amravati

Advisory Board -

- ❖ **Dr. Dhnyaneshwar Yawale** - Principal, Sarswati Kala Mahavidyalaya , Dahihanda, Tq-Akola.
- ❖ **Prof.Dr. Shabab Rizvi**,Pillai's College of Arts, Comm. & Sci., New Panvel, Navi Mumbai
- ❖ **Dr. Udaysinh R. Manepatil**,Smt. A. R. Patil Kanya Mahavidyalaya, Ichalkaranji.
- ❖ **Dr. Sou. Parvati Bhagwan Patil** , Principal, C.S. Shindure College Hupri, Dist Kolhapur
- ❖ **Dr. Parikshit Layek**, Vice-Principal, Sri Ramakrishna Sarada Ashrama Teacher's Training College
- ❖ **Review Committee -**

- ❖ **Dr. D. R. Panzade**, Assistant Pro. Yeshwantrao Chavan College, Sillod. Dist. Aurangabad (MS)
- ❖ **Dr.Suhas R.Patil** ,Principal ,Government College Of Education, Bhandara, Maharashtra
- ❖ **Dr. Kundan Ajabroo Alone** ,Ramkrushna Mahavidyalaya, Durapur Tal-Daryapur, Dist-Amravati.
- ❖ **DR. Gajanan P. Wader** Principal , Pillai College of Arts, Commerce & Science, Panvel
- ❖ **Dr. Bhagyashree A. Deshpande**, Professor Dr. P. D. College of Law, Amravati]
- ❖ **Dr. Sandip B. Kale**, Head, Dept. of Pol. Sci., Yeshwant Mahavidyalaya, Seloo, Dist. Wardha.
- ❖ **Dr. Hrushikesh Dalai** , Asstt. Professor K.K. Sanskrit University, Ramtek
- ❖ **Dr.Swapnil Arsal** , Asst. Prof. Dept. of Physics Shri Shivaji Science College, Amravati

Our Editors have reviewed paper with experts' committee, and they have checked the papers on their level best to stop furtive literature. Except it, the respective authors of the papers are responsible for originality of the papers and intensive thoughts in the papers.

- Executive Editor

Published by -

Prof.Virag Gawande

**Aadhar Publication ,Aadhar Social Research & Development Training Institute, New Hanuman Nagar,
In Front Of Pathyapustak Mandal, Behind V.M.V. College,Amravati
(M.S) India Pin- 444604 Email : 1**

Website : www.aadharsocial.com Mobile : 9595560278 /

32	स्वातंत्र्याचा अमृत महोत्तम आणि भारतीय राज्यपटना – डॉ. राम ताटे डॉ. अर्चना बाधमारे	135
33	मराठीचे अध्ययन आणि अध्यापन प्रा. डॉ. गणेश न. चव्हाण	138
34	अनुसूचित जाती-जमाती : एक दृष्टीधोरण प्रा. युवराज खोदस्कर	141
35	डॉ. युवराज सोनटवके यांच्या 'स्त्री' कवितेचा जनसाहित्याच्या जननिष्ठ दृष्टीतून परीक्षण डॉ. दिनेश की. गुरुत	144
36	बीदू अर्थशास्त्र : एक अवलोकन डॉ. वी.एस.भालेराव	148
37	शिक्षणतज्ज ताराबाई मोडकयाचे बालशिक्षणातील योगदान भारती सदशिवराव होले	151
38	Globalization in Modern Technologyand Development of Indian Classical Music Dr. Pravin R. Alshi	156
39	पाणी व्यवस्थापन डॉ. प्रांजु हिरेखण	161
40	Indian Research Trends In The Area Of Digital Humanities Dr. Jagdish K. Bawane	164
41	मराठी साहित्य प्रकार - नाटक डॉ. अंगुमती राजेंद्र काहाणे	168

Indian Research Trends In The Area Of Digital Humanities

Dr. Jagdish K. Bawane

Assistant Professor, Department of English, Mahatma Jyotiba Phule Mahavidyalaya, Amravati
Amravati (M.S) Email- jagdishbawane24@gmail.com

Abstract:

This study aims to identify the "Digital Humanities" research trends in India. For this study, every form of research output that was published in India and included in the Scopus database was taken into account. The current quantitative analysis examines several facets of these publications, such as year-by-year growth, author patterns, level of collaboration, publishing source, subject, and citations, among others. There is growing interest in study in the field of digital humanities in India, according to the paper's analysis of 35 research works on a variety of criteria. The results of this study show that research trends using reputable journals are growing.

Keywords: Text Encoding Initiative (TEI), Humanities, Literature Growth, Digital.

Introduction:

One of the foundational principles of digital humanities is the shift from reading a single book "on paper" to browsing a variety of digital texts. This shift helps create solutions to handle enormous volumes of cultural heritage data, with text serving as the primary data type. The Text Encoding Initiative (TEI) encoding texts and the collection, digitization, and dissemination of data were the main goals of the 1980s' digital humanities. In contrast to conventional approaches, digital humanities provide new research topics on databases of cultural assets. As we utilise digital technology to conduct research globally, epistemologies and ontologies are changing. The "digital folding of memory and archives," as described in DH research, takes into account the adaptability of digital forms and how they provide a new way of thinking about representation and mediation. This involved using technology to humanities-related topics while taking into account the "machine's efficiency as a servant" as opposed to "its participant's facilitating of critique" (McCarty, 2010). The computer equipment cannot process cultural artefacts without discrete encoding. The history of digital humanities is intriguing. They started off as "computer in the humanities" or "humanities computing," backing the projects' "real" humanities professionals. According to Hayles, changing the name of the discipline to "digital humanities" was intended to imply that it has transformed from a low-status support service into a really intellectual endeavour with its own professional processes, stringent standards, and exciting theoretical inquiries (Hayles, 2011). Ironically, as projects grew bigger and more complex, computational technology became the prerequisite for being able to address many of the contemporary issues facing the humanities. The growth and direction of research in DH libraries and institutional repositories depends on documentation centres. A library must offer high-quality material since it serves as a centre for teaching, learning, and research. In order to manage academic material and enable access to non-local information, libraries are adopting technology. Today's research trends are based on the publication of research. 35 research papers were investigated quantitatively using Scopus, the largest abstract and citation database of peer-reviewed research literature in the world with over 22,000 titles from more than 5,000 publishers worldwide.

Objectives:

The major objectives of this study are:

- To trace the expansion of Indian literature in the field of digital humanities.
- To assess the degree of collaboration, productivity, and authorship pattern (DC).
- To find what articles are related to digital humanities.
- To point out the length and source of these publications.

Review of related literature:

The Research Trends on Digital Humanities in India have been the subject of several research across India.

- **Holm Poul, Jarrick Arne & Scott Dominic (2015):** They conducted their study and showed that Digital humanists are concerned with a variety of topics and identified five major research areas: Digital collections, archiving and text encoding; Reading and analyzing

electronic texts; Geospatial and critical discursive mapping technologies; 'Big Data,' social computing, crowd sourcing, and networking; 3D immersive visualization environments.

- **Paul P. Kr., Karn Bhaskar, Chatterjee Dipak & E. Poovammal (2014):** The International Journal of Social Science highlights social software engineering, along with its fundamental features and traits, and illustrates a number of technologies and products that aid in the promotion of digital humanities and the use of digital products.

Scope & Coverage:

This study includes all academic works on "Digital Humanities" that have been printed in India and included in the Scopus database. 35 research articles that were published between 2012 and 2020 are included in this analysis.

Method Used:

Getting a hold of all the scholarly works on "Digital Humanities" required the use of a search engine that tapped into the Scopus database. Results emphasised significance of 35 newly published scientific publications in India. After that, bibliographic data was analysed for each publication, which included details like publication year, author distribution, publishing type, and many more. Google Scholar was examined to determine if the publications had been referenced by other researchers. After the raw data had been collected, stored, organised, and shown in MS-Excel, tabulation, analysis, and interpretation were carried out.

Data analysis and findings:

Table 1: Yearwise growth of publication:

Year	No of papers	Percentage	Cumulative growth	Log. ₁₀	Log. ₂	[R(P)]
2012	1	2.86	1	--	0	
2013	1	2.86	2	0	0.69	0.69
2014	0	0	2	0.69	0.69	0
2015	2	5.72	4	0.69	1.39	0.7
2016	1	2.86	5	1.39	1.61	0.22
2017	4	11.43	9	1.61	2.20	0.59
2018	6	17.14	15	2.20	2.71	0.51
2019	12	34.28	27	2.71	3.30	0.51
2020	8	22.86	35	3.30	3.56	0.26
Total	35	100	-	-	-	-

The distribution and development of publications in the subject of digital humanities are shown year by year in Table 1. Only 35 research articles from the years 2012 to 2020 were identified by the analysis. The table makes it very evident that the growth rate was not particularly rapid throughout that time. The relative growth rate demonstrates that the rate of publishing growth is quite sluggish. The number of articles or pages that rise every unit of time is known as the relative growth rate (RGR).

Table 2: Authorship pattern:

Authorship pattern	Number of Papers	Percentage
One	11	31.42
Two	13	37.14
Three	7	20
Four	2	5.72
Five	1	2.86
More than Five	1	2.86
Total	35	100

The authorship distribution of these publications is shown in Table Number 2, with joint authors writing the majority of the papers. Additionally, a sizable percentage of papers (about 32%) have just one author. The shared authorship pattern in the publications reveals interdisciplinary research in the digital humanities.

Table 3:Degreeof Collaboration (DC):

Year	Single Author Paper(Ns)	Multi Author Paper(Nm)	Total	Degreeof Collaboration
2012	1	0	1	0
2013	1	0	1	0
2014	0	0	0	0
2015	0	2	2	1
2016	1	0	1	0
2017	2	2	4	0.5
2018	2	4	6	0.67
2019	2	10	12	0.83
2020	2	6	8	0.75
Total	11	24	35	0.69

Table 4:Typeof Publications

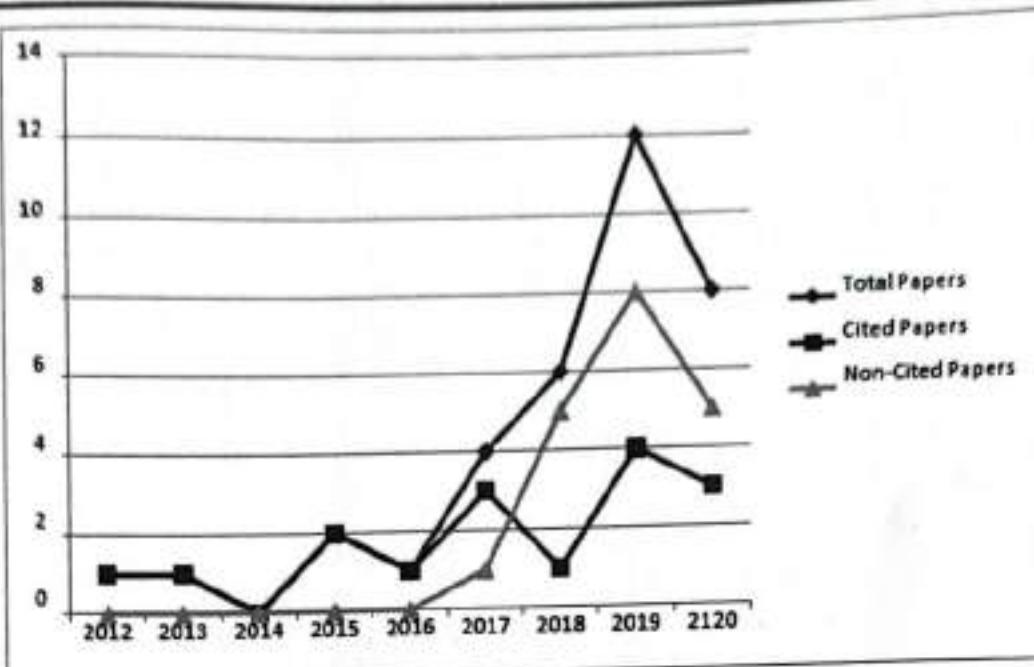
Typeof publications	Numberof papers	Percentage
Article	15	42.86
Conferencepaper	12	34.29
Book chapter	6	17.13
Book	1	2.86
Review	1	2.86
Total	35	100

The distribution of publications according to their type is shown in Table 5. Results show that conference papers (43 percent) and journal articles (43 percent) published the most papers as primary research work (35 percent). A book, a book review, and six book chapters were also discovered as publishing types.

Table 5:Citationstatus

Year	No ofPapers	No ofpaper cited	Total numberof citation
2012	1	1	12
2013	1	1	2
2014	0	0	0
2015	2	2	8
2016	1	1	2
2017	4	3	15
2018	6	1	1
2019	12	4	4
2020	8	3	18
Total	35	16	62

The distribution of publications and how often they were referenced are displayed in Table 5. A total of 62 papers, representing 16 out of 35, have been mentioned. This shows that a good number of citations were made for almost half of the books.

Conclusion:

Digital Humanities is a field that can acquire, analyse, and visualise information and outcomes rapidly and efficiently. It also has a high computational communication capacity. People will increasingly need to convert data and information into useful computational forms in order to grasp it at all at all levels of society. The body of studies on DH has provided several avenues for drawing conclusions of all kinds. The first and most important item to note is that scholars have shown a great deal of interest in the trend of DH study. The quantitative analysis demonstrated that India's research trend is progressively evolving and is a continual process. The study also emphasises how exact, condensed, and collaboratively strong the earlier research is. The fact that many renowned journals and renowned institutions have already included research in the subject of DH has made it an important and significant matter of concern.

References:

1. McCarty, W. (2010). Attending from and to the machine. *Lecture*, Kings College London.
2. Paul, P., Althal, P., Bhuimali, A., & Raj, K. (2017). National Telecommunication and
3. Information Administration (NTIA): The Promoter of Digital Humanities and Sociology—A Case Study. *International Journal of Scientific Research in Physics And Applied Sciences*, 5(4), 24-27.
4. Paul, P., Karn, B., Chatterjee, D., & Poovammal, E. (2014). Social Software Engineering as non profit technologies: Trends and future potentials for Social Informatics and Digital Humanities. *International Journal of Social Sciences*, 3(2), 235.
5. Sacco, K., Richmond, S., Parme, S., & Wilkes, K. (2015). Supporting Digital Humanities for Knowledge Acquisition in Modern Libraries. IGI Global.

International Research Fellows Association's

RESEARCH JOURNEY

International E-Research Journal

Peer Reviewed, Referred & Indexed Journal

Special Issue - 298, July - 2024

हवामान बदल व बदलते जागतिक राजकारण

विशेषांक संपादक :

संवीप मुंहूर्तार
राज्यकाल विभाग प्रमुख,
श्री विजयाली नगर महाविद्यालय, नागपूर.
डॉ. विनोद गायकवाड
राज्यकाल विभाग प्रमुख,
म.भि. मुरारका कला व वाणिज्य महाविद्यालय,
सेगाव, जि. बुमडाळा.
डॉ. शरद सांवारे.
राज्यकाल विभाग प्रमुख,
यसोदा गर्फ़ बॉटेस, कौमर्स कॉलेज, नागपूर.

विशेषांक सहसंपादक

डॉ. दिनकर चौधरी
डॉ. अमर बोदरे
डॉ. वाळासाहेब जोगदंड
डॉ. संतोष दाकरे
डॉ. भास्कर वाघाळे

मुख्य संपादक :

डॉ. धनराज धनगर

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S
RESEARCH JOURNEY
 International E-Research Journal
 Peer Reviewed, Referred & Indexed Journal
 Issue - 298

विशेषांक संपादक :

संदीप तुङ्हरवार
 राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
 श्री विंशाणी नगर महाविद्यालय, नाशपूर.
 डॉ. विनोद गायकवाड
 राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
 ग.भि. मुरारका कला व वाणिज्य महाविद्यालय,
 शेगाव, जि. बुलडाणा.
 डॉ. शरद सांबारे
 राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
 वसोदा गल्फ ऑर्टिस, कॉमर्स कॉलेज, नाशपूर.

विशेषांक सहसंपादक

डॉ. दिनकर चौधरी
 डॉ. अमर बोंदरे
 डॉ. बाळासाहेब जोगदंड
 डॉ. संतोष डाखरे
 डॉ. भास्कर वधाळे

मुख्य संपादक :

डॉ. धनराज धनगर

SWATIDHAN INTERNATIONAL PUBLICATIONS

For Details Visit To : www.researchjourney.net

*Cover Photo (Source) : Internet.

© All rights reserved with the authors & publisher
 Published by -

Price : Rs. 1000/-

© Mrs. Swati Dhanraj Sonawane, Director, Swatidhan International Publication, Yeola, Nashik
 Email : swatidhanrajs@gmail.com Website : www.researchjourney.net Mobile : 9665398258

INDEX

No.	Title of the Paper	Author's Name	Page No.
01	मानव आणि अविकल्पित देशातील पर्यावरण विषयक प्रश्न	डॉ. संजय मन्हांगे	07
02	मानवी पर्यावरणासमोरील प्रश्न, आव्हाने, पर्याय	डॉ. रमेश चौधरी	10
03	आंतरराष्ट्रीय राजकारण आणि भारत	प्रा. वीराजकुमार राष्ट्रोदे, डॉ. प्रतिभा लालवरी	15
04	पर्यावरण संरक्षण व भारत	डॉ. प्रतिभा लालवरी (वातीर)	19
05	मानव आणि अविकल्पित देशातील पर्यावरण विषयक प्रश्न	डॉ. नामेश्वर कल्याणे	23
06	मानवी पर्यावरणासमोरील प्रश्न, आव्हाने, व पर्याय	डॉ. वचन बोरकर	29
07	आंतरराष्ट्रीय पठलावरिल उथल - पुथल व भारताचे स्थान	डॉ. वीकांग पवार, रुपशिंग राठोड	35
08	हृषीकाम बदलासंदर्भातील जागतिक विचारांची माझेण्यी व भूमिका	डॉ. वंदेशी सातपुते	40
09	पर्यावरण संरक्षणार्थ बळ्या राष्ट्रांची भूमिका आणि आंतरराष्ट्रीय पातळीवरील प्रयत्न	डॉ. नव्हयन शिराळे	45
10	मानवी पर्यावरणासमोरील प्रश्न, आव्हाने आणि पर्याय	डॉ. किलोर कुले	54
11	बदलत्या हृषीकामाचा मानव जातीवर होणारा परिणाम व जागतिक राजकारण	डॉ. शिवा बोरे	59
12	शाखात विकास संकल्पना : स्वरूप आणि आव्हाने	डॉ. रिता भांडेकर, डॉ. वीकांग वेंडे	63
13	पर्यावरण व आंतरराष्ट्रीय संस्थांची भूमिका : एक विकित्सक अध्ययन	डॉ. सुभाष उपाते	70
14	मानवी पर्यावरणासमोरील प्रश्न, आव्हाने व पर्याय	डॉ. विजिता वेवले	77
15	महाविद्यालयीन संचालयात माहिती सांखरता काढाची गरज	प्रा. उमेश गावळे	81
16	राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांची जागतिक पर्यावरण विषयक भूमिका	वि. पा. करणकार	84
17	लोककल्याणकारी योजनेतून पर्यावरण संरक्षण	डॉ. भास्कर वाघाळे, डॉ. रामन महाजन	90
18	पर्यावरणाच्या संदर्भात प्रत्येक राष्ट्राची भोरणे निर्णय व कृती	सविन ढोळे, प्रविण दुष्टारे	94
19	जागतिक महासूक्त आणि वैधिक धूकीकरण	पौर्णिमा मेथाम	97
20	A Study of Global Climate Change	Dr. Akash Bangar	101
21	Climate Change and Analysis of Political Economy and Impact on India	Dr. Ravindra Bhanage	107
22	बौद्ध परिप्रेक्ष्य में पर्यावरण संरक्षण एवं संवर्धन	प्रा. किलोर वैताम, डॉ. सरद सांवारे, डॉ. संवीता सोमवंशी	117
23	विश्व राजनीती के बदलते संदर्भ विद्	संवीप तुदूरवर्त	123

Our Editors have reviewed papers with experts' committee, and they have checked the papers on their level best to stop furtive literature. Except it, the respective authors of the papers are responsible for originality of the papers and intensive thoughts in the papers. Nobody can republish these papers without pre-permission of the publisher.

- Chief & Executive Editor

मानवी पर्यावरणा समोरील प्रश्न, आव्हाने व पर्याय

हौं, बंदिशा येवले

राजव्याख्या विभाग प्रमुख महात्मा ज्योतिर्ला कुले महाविद्यालय, अग्रहावती

सारांश :-

जागतिक तापमान वाढ ही अलीकडच्या काळातील पर्यावरण विषयक महत्वाची समस्या अमूल त्यामुळे कोणत्याही एका राष्ट्राच्या हितावर नव्हे तर संपूर्ण मानवजातीच्या जीवनावर सजीव मृष्टीवर विषयीत परिणाम किंवा ती नष्ट होणाऱ्या मार्गावर आहे. प्राधान्यकमानुसार हि सद्याची वैधिक समस्या अमूल त्यासंबंधात अनेक कारणे जबाबदार आहेत, हरितगृह वायूचे उत्सर्जन, बाबत्या लोकसंख्येमुळे मोठ्या प्रमाणात होणारे कार्बन डाय ऑक्साइड उत्सर्जन, सूर्यकिरणाची घटकता, अमेरिके सारख्या देशात प्राण्यांची वाहती संख्या, त्यांच्या मळमार्गावाते यिथेन या घातक वायूचे विसर्जन व उत्थासादाते कार्बन डाय ऑक्साइड उत्सर्जन, ज्वालामुखीचे उत्सर्जन, पेक आणि चीली देशाच्या किनार पट्टीवर आढळणारा पेक अल निंदो परिणाम इत्यादी. बरील कारणामुळे हवामानाबदल, हिमनद्यांचे वितलणे, विकसित व विकसनशील देशातील उद्योगीक प्रगती व आघुनिकीकरणाच्या परिणामातून मोठ्या प्रमाणात होणारे कार्बन डाय ऑक्साइड उत्सर्जन इत्यादी. या परिणामाला जग सामोरे जात आहे. हवामान बदलावर उपाय योजना म्हणून १९९२ साली संयुक्त राष्ट्रसंघाच्यारे UNFCCC United Nations Framework Convention on Climate Change, Cop ची स्थापना करण्यात आली संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या सदस्य राष्ट्रांनी सामुद्रिक प्रयत्न करून या समस्येवर उपाय शोधण्यासाठी १९९५ पासून सदस्य राष्ट्रांनी एकत्र येणे हा यांचा मुळ्य उद्देश आहे. त्यासंदर्भात आजगायन सदस्य राष्ट्रांमध्ये जे करार झाले त्यांपैकी तीन करार म्हणजे क्योटो करार, पैरिस करार १९९५ व आताचा ग्लासगो करार महत्वाचा आहे. परंतु या जागतिक समस्येला ओटोक्यात आणण्यात अपयश येण्याचे महताव्याचे कारण मानसशास्त्रीय असून त्याच्या अद्ययन या संशोधन करण्यात आलेले आहे.

हवामान बदलांची समस्या ही मानवी जीवनाची समस्या असून ती एक समुदाय, एक देश किंवा केवळ पृथ्वीशी निगदीत नसून मानवी अस्तित्वाशी निगदीत आहे. मानवाचा विकास या संकल्पनेच्या अति नादी लागल्याने, घोष व डेव्हलपमेंट च्या नावाखाली पर्यावरणात मोठ्या प्रमाणात होणाऱ्या कार्बन डाय वायूच्या उत्सर्जनाने आणि प्रमतीच्या नावाखाली मोठ्या प्रमाणात होणाऱ्या जंगलतोडीने केवळ हवामानात बदलच झालेले नाही तर त्याचे मानवी जीवनावर भयावह परिणाम दिसणे हा प्राधान्यकमाने जागतिक चितेचा विषय आहे. हवामान बदलांची सामाजिक कारणे व त्याला प्रतिबंध घालण्यासाठी करावयाची उपायोजना याचा अभ्यास प्रस्तुत शोधलेलाचा मुळ्य विषय आहे.

IPCC 2022 ने (इंटरगज्हर्नमेंटल पैनेल ऑफ क्लासेमेंट चॅन्ज) ने दिनांक २८ फेब्रुवारी २०२२ रोजी जो महावा मुळ्यांकन अहवाल प्रकाशित केला त्यात हवामान बदलाची स्थिती अतिशय गंभीर असल्याचा उल्लेख करून २०४० पर्यंत काही अत्यंत महत्वपूर्ण प्रभावान मानवी जीवनाला तोंडे दावे लागले आहे उल्लेख केलेला आहे. पृथ्वीचे सरासरी तापमान आताच एक डिग्री सेल्सीयस ने बाढलेले आहे. या अहवालानुसार या हवामान बदलामुळे पृथ्वीवरील काही प्रजाती नष्ट झालेल्या आहेत आणि काही नष्ट होण्याच्या मार्गावर आहेत (ग्लोबल रॉड आणि ब्रॅन्डल केज मेलोसीस सारखे प्राणी नामशेष झाले आणि कोरड फनईज फॉक्स सारखी नामशेष होण्याच्या मार्गावर आहेत.) सातत्याने हा बदल असाच राहिन्यास नैसर्जिक संकटाचे प्रमाण वाढलेच पण त्याचबरोबर हिमनद्या पूर्णपणे नाहीशा होणे, पाणी टंचाई, अन्न टंचाई, १५ वर्षांच्यालील मुलांना अनीमार्गाची लागण परिणामी मृत्युच्या प्रमाणात वाढ होईल, या अहवालानुसार मर्वांधिक शोका जागतिक

लहान वेतने, विक्रमशील राष्ट्रे आंतरिक, विशेष आणि आंतरिक असं उपग्रहीयान रोमन अफिका देशांना आहे।

समुद्रकिनाऱ्यावरील किंवा समुद्रांमधी वेदनेले वेट पाण्याचाची जाऊन लोकांना वेघर (क्रांगेट रेफ्लॅक्टी) होण्याचा धोका आहे. मालदीप याचे उदाहरण आहे. आपण याचा करतो तेवढा कार्बन डाय अंपाईड उत्तरीन असाच चालू राहील तर याकालानंतर पर्यावरणावर जो बदल होतील ते इतके घटक आणि अपरिकर्तीय असतील कि काढाचित ते मुद्यारणे माजसाच्या आवासाच राहणार नाही.

पर्यावरण या हृतामान बदलाला अनेक घटक कारणीभूत आहेत त्यापैकी वर्तनाच्या घटकांचा आवावा घेवून त्याचे मानसशास्त्रीय वेळेश्वर कोठले आहे.

१) पृथ्वीचे तापमान वाढवीत ९५% मानवी हस्तक्षेपामुळे होत असल्याचा अहवाल २०१३ मध्ये IPCC नोंदणीनुसार होतो हरित गृह परिणामतः: वाढती लोकसंख्या, प्राण्यांची वाढी संख्या, गिरेनवे उत्तरीन यामुळे मोठ्या प्रमाणात जागतिक तापमानवाढ होत आहे. जागतिक तापमानवाढ मानवी हस्तक्षेपामुळे होत आहे आणि ती रोखण्यासाठीही मानवी हस्तक्षेप अनिवार्य ठरणार आहे. याची जाणीव न होणे किंवा त्याबाबत असलेले उद्योजकता हे एक कारन आहे.

२) भावडा आशावाद जोपासणे मानवी वर्तनात एक सकारात्मक सोय असते कि प्रत्येकाला वाटले येणार संकट आपल्यावर येणार नाही अर्थात अमुक एक गोट माझ्या बाबत घडणार नाही म्हणून दक्षते बाबत जागरूक नसणे आणि दुसरे कि असे वाटणे ही समस्या केवळ माझ्या एकट्याची नसून जागतिक स्वरूपाची आहे त्यामुळे जगातले सभावद्यी संशोधक यावर रामबाण उपाय नाही शोषणील असे समजून स्वप्रांची जबाबदारी झटकणे होय.^३

३) पर्यावरणातील हृतामान बदलाचा धोका आणि त्याचे परिणाम दूरगामी आहेत केवळ एक किंवा दोन महिन्यात याचे परिणाम दिसणार नाहीत गेल्या ५० वर्षांपूर्वी पासून स्टीफन्स हॉकिंग आणि तत्सन्देश वैज्ञानिक यांसंघीचे इशारे देत आहेत पण आजपासून ३०/४० वर्षांनंतर येणाऱ्या पर्यावरण संकटाचा आपण आपल्या अनुभव विश्वाचा भाग नाही म्हणून संबंध जोडणे नाही कोरोना संकट प्रथम चीनमध्ये आल्यावर आपल्या पासून त्या दुरुस्थ जागेवर घडण असल्यामुळे त्यावर आपण सुरुवानिका जी भूमिका घेतली तीच आपण पर्यावरणीय संकटाबाबत हि होत आहेत. पर्यावरण संकट हा दुरुस्थ धोका आहे असे समजून आपण त्याकडे जाणीवपूर्वक दुर्दर्श करतो आहे. त्यामुळे यासंबंधात वर्तनाकाळात तरी जे आपल्याला त्याची भीती वाटल आहे.

४) कल्यान विश्वाशी जोडल्यामुळे कृतीप्रवनता कमी होते - पर्यावरणाचा धोका हा सहज डोळवाने दिसणारा नसून त्याचे संभाव्य परिणाम अमूर्त संकल्पनेशी किंवा भविष्यकालीन परिस्थिती मध्ये जोडले असल्यामुळे मेंदू त्याची सहजसहजी दखल घेत नाही. परिणाम स्वरूप अश्या दूरस्थ आणि डोळवाला दिसणाऱ्या धोक्याला बोधनात्मक किंवा कॉगेतिव प्रतिसाद कसा द्यायचा यासाठी मेंदू त्यावर नसते आणि त्यामुळे कृती करण्याची उर्फी कमी होते अशी नोंद अंजली चोटचलापित यांनी लोकसत्याच्या पर्यावरण आणि मानवी मन या संपादकीयात घेतलेली आहे.^४

५) फुकट मिळणारे कवडीमोल असतो ही मानसिकता - आजतागायन मानवी जीवनाला पर्यावरणातून जे जे मिळते ते अनगोल असले तरीही फुकटात मिळत असल्याने मनुष्याच्या दृष्टीने कवडीमोल असतो आणि त्याचे महत्व किमी आहे त्याबाबत आपण बेदरकार असतो. शुद्ध हवा, पाणी, जंगल संपत्ती, समुद्र, नद्या, हिमनगे, पर्वत आणि यासर्वांचे मानवी जीवनामुळे महत्व आपणाला कळते पण वळत नाही अशी स्थिती असते यावेळी पर्यावरणाचा संबंध हा सामुदायिक जबाबदारीशी येतो तेव्हा ती आपली सोडून इतरांची आहे. या मानसिकतेने आपण जगतो असे नसते तर क्योंयो करार व पैरिस करारा नंतरच आपण सर्व राष्ट्रांनी आपली कर्व - उत्सर्जनावर

मर्यादा निश्चित केली असती आणि ग्लासफी परिषदेनंतर पुन्हा नोव्हेंबर २०२२ मध्ये ईंगिनमध्ये COP २७ ची ग्रज भागली नमती असे हाने नाही दिल्लीत पराकोटीचे प्रशूषण वाढवण्यावरही आगण विवाहीत फटाके फोडणे घांबविले वाही कारण हि सामान्य नागरिकांची मानसिकता आहे. हवामान बदलाला नियंत्रित करण्यासाठी आंतरराष्ट्रीय स्तरावरून किंवा IPCC ने जे कठक निवैध अववले आहेत ते स्वच्छेने पहण्याची आगली नमणे हेही एक जबाबदार कारण होय.

१) राजकीय इच्छाशक्तीचा अभाव - जेव्हा विभव सार्वजनिक कल्याणाची राष्ट्रीय हिताची निगदीत असती तेव्हा पश्चीम राजकारणाचा किंवा विभूती पूजेचा प्रभाव शोरण नियंत्रितीवर पडता कामा नये राष्ट्रीय नेतृत्वाचे लिंजन आणि विशेष दूरदृष्टीने व सकल राष्ट्रीय हिताचे असने आवश्यक आहे ग्लासफो परिषदेने भारतीय प्रधानमानी नरेंद्र मोदी यांनी जी पंचामुतभी घोषणा केली ती प्रबळ राजकीय इच्छा शक्तीचे उदाहरण आहे याउलट २०१० मध्ये होनाऱ्ह दृम्य यांनी हवामान बदल ही समस्याच नाकारली पॅरिस समझौत्यातून माझार खेतली त्यामुळे समस्या अधिक गंभीर बनविल्यात अश्या पद्धतीने संकुचित राजकीय इच्छाशक्ती कारणीभूत ठरते.^४

२) जैसे ये वारी दूरीकोन - समाजातील बन्धाच लोकांना बदल हवा असतो पण त्यापेक्षा आपला जैसे ये वारी वर्तनात बदल करण्याची त्याची आजीबात मानसिकता नसणे उदा. आपणा सर्वीना भारत खाण्डाचार मुक्त ज्ञावा असे वाटत असेल तरी आपण खोटी प्रतिज्ञापत्रे भरून स्कॉलरशिप घेणे मात्र घांबवट नाही अशी ती मानसिकता असते. हवामान बदला साठी कर्व - उत्सर्जनावर नियंत्रण ठेवले जाते हे मनापासून आपल्याला बाटत असले तरी त्यासाठी आपण आपल्या वर्तनात बदल ये करने हि खारी ट्रॅजेडी आहे. त्यासाठी आपल्यापैकी किंवा लोक स्कूटर सोहून सायकली स्वीकारतील त्यामुळे जश्या सवयी लावण्याची मानसिकता स्वीकारली पाहिजे.

३) सामाजिक प्रतिष्ठा - सामाजिक प्रतिष्ठा प्राप्त करण्यासाठी मानवी वर्तन श्वापडत असते ज्ञाहे लावणे किंवा प्लस्टिक ण वापरणे या गोष्टी केवळ सामाजिक प्रतिष्ठा प्राप्त करण्यासाठी केल्या जातात. प्रसिद्धी मिळवणे व आपल्या कार्याची जाहिरात करने हा त्याचा केंद्र असतो म्हणूनच दरवर्षी कोट्यावधी वृक्ष अवड जावून ही केवळ जागणाऱ्या वृक्षांची संख्या कमी असते त्यामुळे केशन म्हणून प्रतीकात्मक कृतीत समाधान मानण्याचा प्रकारे घांबवने आवश्यक आहे.^५

एकेदरीतच वरीलप्रमाणे मानवी वर्तनानारे मान सिकना या समस्येला अडसर उत्पन्न करून शकते पण ही समस्या खालील उपायबोजून प्रतिबंधित करता येते.

१) स्वतःचे वर्तनात बदल करते, पर्यावरण संरक्षण पूरक संबंधीचा स्वीकार करणे अनुकूल नेतृत्व निवडीत प्राधान्य देते.

२) प्रत्येकाने आपले प्राधान्यक्रम ठरविलांना सर्वांगिक प्रथम स्थानावर हवामान बदलास स्थान द्यावे कि जेणेकरून त्यावर उपाय करता येईल उपायाची सुरुवात स्वतःपासून करावी.

३) शासकीय पातळीबरून काही बदल घेण्याची आवश्यकता आहे जसे कि, कैनडा सरकारने आपल्या देशाचे बादलेले तापमान पाहून कार्बन टॅक्स वाढविण्याचा पर्यायी पात्र शोधला. अश्यापद्धतीने कर्व उत्सर्जनासाठी प्रभावी उपायबोजना देशपातळीबर होण्याची गरज आहे.

४) ग्लासफो परिषदेच्या अहवालानुसार भारताने २०३० पर्यंत ५०० मेगावैट उर्जा निर्माण करण्याच आणि २०७० पर्यंत शून्य कर्व उत्सर्जन अशी महत्वाकांक्षी उद्दिष्टे ठरविली आहेत ते गाठण्यासाठी किमान भारतापुरते तरी काही बदल आवश्यक असतील शून्य कर्व उत्सर्जनासाठी भारतीय नागरिकांना आपल्या न्ही. आय. पी. सवयीत बदल करावा लागले IPCE ने आपल्या ताज्या अहवालात आसे नमूद केलेले आहे कि जगातल्या देशांनी

स्वतःच्या सकल राष्ट्रीय उत्पादनाच्या २% रुग्म समस्येच्या निरकरणासाठी राष्ट्रून ठेवली तर हे संकट काही प्रमाणात रोखता वेईल.

हवामान बदलाचे परिणाम मानवी जीवनासाठी धोक्याचे आहेत त्यामुळे त्यासंबंधी उपाय योजना करण्यासाठी केवळ परिषदा आयोजित करून उपाय सोधण्यापेक्षा प्रत्येक राष्ट्राने व त्यामध्यात्मा नाशिरिकानी आपल्या वर्तनात बदल करण्याची घरज आहे.

संदर्भ दृष्ट सूची -

1. IPCC Report Argues _____ <https://www.economist.com>
2. हवामान बदल व मानवी मन, अंजली विवलेकही, लोकसत्ता
3. तरैव
4. तरैव
5. <https://geography.jagatik hava man badal, baavchi aani parinam, abhyas sashne>.

Impact Factor-8.575 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

Single Blind Peer-Reviewed & Refreed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

January-2023

(CCCLXXXVI) 386 (E)

75th YEARS OF INDIAN INDEPENDENCE

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande

Director

Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati

Editor

Dr. Vilas Aghav

Officiating Principal

Associate Professor & Head
Department of Political Science.
Adarsh Mahavidyalaya, Hingoli Dist. Hingoli

Executive-Editors .

Mr. Gajanan P. Chavan

Mr. Dipak A. Khillare

Dr. Akash S. Bangar

Adarsh Mahavidyalaya, Hingoli Dist. Hingoli

This Journal is indexed in :

- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

Aadhar International Publication

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

INDEX-E

No.	Title of the Paper	Authors' Name	Page No.
1	सुषमा स्वराज़ : भारतीय राजनीति का प्रगल्भ नेतृत्व	डॉ. नवीन बेगम	1
2	भारतातील बदलते पक्षीय राजकारण (विशेष संदर्भ - कौण्सिप पक्षाच्या पराभवाचे विद्युत्पत्ती)	प्रा. डॉ. विजिता येवले	4
3	सोलाल खिडिया का समाज पर प्रभाव	निर्मला जाधव	8
4	हिंदी दलित कविता : मानवाधिकारों का सशक्त आंदोलन	डॉ. संजीवकुमार नरवाडे	10
5	केंद्र-राज्य संबंध व संघर्षाची कारणे	डॉ. विजय तुटे, महा. प्रा. यादव वी. बोरेवार	15
6	जागृत मतदार लोकशाहीचा आधार	डॉ. दत्ताहरी होनराव	22
7	लोकशाही पुढील आव्हाने	प्रा.डॉ. संदीप जनार्दन चौधरी	24
8	हमीद दलवाई यांची मुस्लिम विषयक भूमिका व स्वातंत्र्याची 75 वर्षे	प्रा.डॉ. लक्ष्मण मोहनराव सोळके	31
9	भारतीय राजकीय व्यवस्थेत राज्यपाल पदाची भूमिका आणि वास्तव	प्रा. डॉ. प्रमोद जी शिंदे	35
10	मौलिक अधिकार और कर्तव्य की भूमिका	प्रा.डॉ. रमेश विष्णु मोरे	38
11	भारतीय लोकशाहीत न्यायपालिकेची भूमिका	डॉ. अंकेश खरात	44
12	A Study Of Indian Politics Issues And There Reform	Dr. Kallimath S.K	46
13	Overview of Latest Developments for Semantic Interoperability in GIS Cloud	R. D. Kene,	50
14	Use Of Ict In Political Discourse	Shaikh Junaid Ahmad	53
15	The Vital Role of Pharmaceutical Industry in Building Nation	Balaji P. Kotkar	55
16	Importance Of Fundamental Rights and Duties In Constitution	Minakshi .P.Jadhav	57
17	Role of Parliament and Judiciary in Protecting and Expanding the scope of Fundamental Rights.	Vishwjeet Sunil Patil	59
18	Indian Politics and Media	Rajnandini . S . Jaiswal	65
19	Impact Of Ict On Indian Politics: A Theoreticalreview	Hardik S. Ghumnar	68
20	Importance of Human Rights in India	Dr. Ekanath Sitaram Nirmal	74

भारतातील बदलते पक्षीय राजकारण
(विशेष संदर्भ - कौशिस पक्षाच्या पराभवाचे विश्लेषण)

प्रा. डॉ. बविता येवले

राज्यसामुद्र विभाग प्रमुख महात्मा नेहरू महाविद्यालय, अमरावती

मारोथा -

अनेक वर्ष पक्षपद्धती चा अनुभव या पक्षाच्या आधारे भारताने येतला त्या स्वातंत्र्याप्राप्तीनंतर एक शक्तिशाली पक्ष म्हणून उढवाला आलेले कौशिस पक्ष २०१४ पासून मात्र भारतीयांचा जनाधार ममावित चाललेल आहे याला अनेक घटक जबाबदार असले तरी नेतृत्व समस्या ही प्रमुख घटक आहे. १९५१ ते १९७३ पर्यंत कौशिस पक्षाचा एकदृष्टी अंमल भारतात राहील १९५१ ते १९६७ या दरम्यान केंद्र व राज्य दोन्ही स्तरावर एकाच पक्षाचे वर्षस्व राहिले. १९७३ नंतर १९९६ पर्यंत भारतात विद्युतीय पक्षपद्धती काही काळ आढळते यात एक ध्रुव कौशिस तर दुसरा गैर कौशिस पक्षाची आधारी असे आढळते. १९९६ नंतर आजतागायत भारतात निवडणूक पूर्व आधारी कहून अनेक पक्ष एकच आले. १९९६ नंतर भारतीय जनता पक्षाच्या नेतृत्वात एन. डी. ए. किंवा संयुक्त मोर्चा किंवा २००४ नानांच कौशिसच्या आधारीत स्थापन झालेले यु. पी. ए. सरकार असे विद्युतीकरण झालेले आढळते हे विद्युतीकरण केंद्रीय स्तरावरच नव्हे तर राज्यस्तरीय मोर्चा प्रमाणात झालेले आढळते. १९५१ पासून भारतात शक्तिशाली असलारा भारतीय राष्ट्रीय कौशिस पक्षाचे अस्तित्व २०१४ पासून दोस्यमान झालेले आहे. अभ्यासांती असे निर्दर्शनास येते की. भारतीय जनता पक्षाच्या तुलनेत कौशिस पक्षात निर्माण झालेली नेतृत्वाची पोकळी, संघटनात्मक बांधणीची अभाव, बेळता किंवा गुणवत्ता डावलून घराणेशाहिना प्राप्त झालेले अवास्तव महत्व, जनतेशी तुटलेला संपर्क आणि राष्ट्रीय पक्षांताची नियोजनबद्ध कार्यक्रमाचा जभाव ही काही कारणे पुढे आलेली आढळतात. भारतीय राष्ट्रीय कौशिसला पूर्व नियतीचे वैभव प्राप्त करण्यासाठी राष्ट्रीय पक्षांना वैवून नियोजनबद्ध पद्धतीने वर्तमान सरकारावर नियंत्रण ठेवणारे कसलेले, परिपक्व, दूरदृष्टी नेतृत्वाची गरज आहे. पक्षाची संघटनात्मक बांधणी मजबूत करण्याची नितांत आवश्यकता आहे. भारत जोडी याचेने जनतेशी संपर्क प्रस्थापित करून जनाधार मिळविण्याचा प्रयत्न केलेला असला तरी तो पुरेसा नाही असे आढळते. नेतृत्वाचा विंदु गांधी - नेहरू घराण्यातून शोधण्याएवजी गुणवत्ता व अनुभव या आधारावर शोधण्यास त्याचा परिणाम कौशिसवर होऊ शकतो.

कि - वर्डस् -भारतीय राष्ट्रीय कौशिस, नेतृत्व, संघटनात्मक बांधणी, जनाधार, एकदृष्टी प्रभुत्व

प्रस्तावना -

प्रस्तुत संशोधनपत्राचा उद्देश भारतातील बदलत्या पक्षीय राजकारणाचे अध्ययन करून २०१४ पासून भारतातील राष्ट्रीय कौशिसच्या कमी होणाऱ्या जनाधाराची कारणे अभ्यासणे व त्यावर उपाय सुचवणे होय. भारतीय जनता पक्षाच्या तुलनेत भा. राष्ट्रीय कौशिसमध्ये निर्माण झालेल्या विभिन्न गोटीच्या अभावाने वर्तमान परिस्थितीत कौशिसची स्थिती ढबवाईस झालेली आढळते.

भारतीय संविधानात राजकीय पक्षांचा उल्लेख नसला तरीही जबाबदार शासनपद्धतीत राजकीय पक्षांची भूमिका अनन्य साधारण असते. सत्तारूढ पक्षाप्रमाणेच विरोधी पक्षाची क्रियाशिळता महत्वाची असते. भारतीय पक्षपद्धतीचे अध्ययन करतांना असे आढळते की १९५१ पासून २०२२ पर्यंत भारतीय पक्षपद्धतीचे स्वरूप बदलत राहिलेले आहे. १९५१ ते १९६७ या दरम्यान भारतात भारतीय राष्ट्रीय कौशिसचा एकदृष्टी अंमल राहलेला आढळतो केंद्र व राज्य स्तरावर प्रथम सभागृहात कौशिसलाच स्पष्ट बहुमत मिळत गेले. १९६७ मध्ये पहिल्यांदा नऊ घटक राज्यात पहिल्यांदा कौशिस ना स्पष्ट बहुमत मिळाले नाही. आणि सात घटक राज्यात गैर - कौशिस सरकारे आलीत घटकराज्य स्तरावर कौशिस विरोधात मोर्चा बांधणी सुरु होऊन त्याचे परिणाम १९७३ च्या सार्वत्रिक निवडणूक निकालानंतर स्पष्ट झालेले.

१९७३ ते १९९६ या कालावधीत कौशिसचा जनाधार, कमी होत जाऊन आधारांच्या राजकारणाला मुरुवात झाली. भारतात विद्युतीय पक्षीय पद्धतीचे बन्धित्व निर्माण झाले. यापैकी एक ध्रुव कौशिस आणि दुसरा ध्रुव गैर - कौशिस पक्ष असी स्थिती आढळते. १९९६ नंतर भारतीय राजकारणात पक्षीय स्तरावर तीन आधारांचा निर्माण झालेल्या आढळतात. यात भारतीय जनता पक्ष व त्याचे मित्र, भारतीय राष्ट्रीय कौशिस व मित्रपक्ष व या दोन्ही गवत शामिन न होणारी तिसरी आधारी (बहुजन समाज वादी पक्ष वगैरे) होय असे निर्दर्शनास येतेकी, १९९६ नंतर

प्रादेशिक पक्षाचे प्रमाण बाढऱ्यामुळे त्याचा महतीशिवाय राष्ट्रीय पक्षाला सार्वजनिक निवडणुकीत स्पष्ट बहुमत प्राप्त करणे कठीण होऊ लागले त्याचा परीनाम निवडणूक पूर्व आधारीच्या राजकारणाला सुरुवात झाली.

भारतीय राष्ट्रीय कौशिसच्या स्थितीचे अहयगत केले तर नेतृत्व बदलाचा पक्षाच्या लोकसभा स्थितीवर कला परिणाम झाला ते निवर्णनास येते.

लोकसभा - भारतीय राष्ट्रीय कौशिसची स्थिती (१९५२ ते १९६७) निवडणूक

वर्ष	एकूण जागा	कौशिसने जिकला	मतदान %
१९५२	४०१	२६४	४१%
१९५३	४०३	३३१	४०.८%
१९५५	४१४	३६१	४४.७%
१९६७	५२०	२८३	४०.८%

(खोल - The Decline of congress party in Indian politics Economic & Political weekly, ISSN - 23498846) असे निवर्णनास येते की भारतीय राष्ट्रीय कौशिसचे नेतृत्व पं. जवाहरलाल नेहरू व लाल बहादुर शास्त्री यांचेकडे असतांना भा. रा. कॉ. ला लोकसभेत स्पष्ट बहुमत मिळत गेले आणि ४५% च्यावर जनाधार मिळाला परंतु पहिल्यांदा हे गांधीजी कडे नेतृत्व गेल्यावर लोकसभेतील जागाचे प्रमाणन कमी झाले नाही तर मताची टक्केवारी (%) घसरलेली आढळते

लोकसभा निवडणूक - भारतीय राष्ट्रीय कौशिसची स्थिती (इंदिरा - राजीव गांधी कालावधी)

वर्ष	एकूण जागा	कौशिसने जिकला	मतदान %
१९७१	५१८	३६२	४३.७%
१९७७	५४३	१५४	३४.५%
१९८०	५४३	३५३	४२.७%
१९८४	५४३	४१५	४८.१%
१९८९	५४३	१९७	३९.५%
१९९१	५४३	२४४	३६.४%

(खोल - The Decline of congress party in Indian politics Economic & Political weekly, ISSN - 23498846) इंदिरा गांधी प्रधानमंत्री झाल्यावर त्यांनी घेतलेल्या काही महत्वाच्या निर्णयामुळे दोनांचे राष्ट्रीयीकरण, बांगलादेश युद्ध, संस्थानिकांचे तनावे रद्द करणे, गरिबी हटाओ यामुळे १९७१ च्या सार्वजनिक निवडणुकीत पक्षाने लोकसभेत स्पष्ट बहुमत प्राप्त केले. १९७५ च्या आणीबाणी च्या घोषणेने व विरोधी पक्ष इ. गांधीजी विरुद्ध चालवीत जसलेल्या धाराचार विरोधी आंदोलनामुळे १९७७ च्या सार्वजनिक निवडणुकीत कौशिस पक्षाला दाऊन पराभव पत्तकावा लागला. १९८० व १९८४ दरम्यान कौशिसला निःपक्ष जनाधार मिळाला याला महत्वाचे कारण सक्षम नेतृत्व व १९८४ मध्ये हे गांधीजी हत्या हे दोन आहेत. १९८९ व १९९१ ला राजीव गांधीजीच्या नेतृत्वात पक्षाने स्पष्ट बहुमत प्राप्त केलेले नव्हते असे आढळते.

१९९२ नंतर राजीव गांधीच्या हत्येनंतर पहिल्यांदा कौशिस पक्षाला गांधी - नेहरू घराण्याबाहेरचे नेतृत्व प्राप्त झाले, जे भारतीय जनतेकडून स्वीकार्य नव्हते असे आढळते. कारण १९९२ च्या निवडणुकीत पक्षाने केवल २४४ जागा लोकसभेत ५४३ ऐकी जिकल्या कौशिसला केवल ३६.४०% मतदान झाले व बहुमताचा आकडा २६८ गाहू शकली नाही व अशा डी. एम. के. सोबत कौशिस पक्षाने निवडणुकीनंतर युती करून सरकार स्थापन केले.

लोकसभा निवडणूक - भारतीय राष्ट्रीय कौशिसची स्थिती (सोनिया - गांधी)

वर्ष	एकूण जागा	कौशिसने जिकला	मतदान %
१९९८	५४३	१४१	२५.८%
१९९९	५४३	११४	२८.३%
२००४	५४३	१४५	२६.५%
२००९	५४३	२०६	२८.६%
२०१४	५४३	४४	१९.५%
२०१९	५४३	५२	१९.४९%

(खोल - The Decline of congress party in Indian politics Economic & Political weekly, ISSN - 23498846) १९९१ ते १९९६ भारतीय राष्ट्रीय कौशिसच्या नेतृत्वात पोकळी निर्माण झाल्यामुळे या दरम्यान नेहरू - गांधी घराण्यातील बारस शोधला गेला आणि १९९७ ला सोनिया गांधी चे नेतृत्व पुढे आले. १९९८, १९९९, २००४

कौशिस पक्षाने सोनिदा गांधीज्या नेतृत्वात मार्खिक निवडणुका लडविल्या पण भारतीय नागरिकांचा जनाधार या दरम्यान ३०% पर्यंतही पोहऱ्या शकला नाही.^१ कौशिस पक्षामधील अंतर्गत गटबाबी आणि जेह मेत्यांची प्रधानमंडी बद्दलग्याची लालसा यामुळे १९९६ मध्ये पक्षात मोठी फुट पहून पक्ष दुवळा झाला. १९९९ ला भारत पक्षारांच्या नेतृत्वात राहुलांची कौशिसनेच कौशिसपक्षाला मोठी लडत दिली व पक्षाची स्थिती अडून खालावली. २००४ च्या निवडणुकीत इतर पक्षांच्या मरतीने १४% जागांच्या आधारावर कौशिसने मनमोहन सिंगांच्या नेतृत्वात सरकार स्थापन केले, मनमोहन सिंगांनीकेलेल्या महत्वाच्या कार्यामुळे २००९ ला कौशिसला मोठा जनाधार मिळाला पण असे निवर्णनास येते की कौशिस पक्षामधील अंतर्गत गटबाबी व राहुल गांधीना पक्षाचा नेता करण्याबाबतच्या कार्यकर्त्याच्या लालालेल्या शर्यतीत पक्षात दुफडी निर्भाऊ झाली.^२ २००९ ते २०१४ या दरम्यान भारतीय कौशिस पक्षात रिमोट कंट्रोल संस्कृती विकसित झाली व मनमोहन सिंग हे सोनिदा गांधीकडून कंट्रोल होऊ लागले, परिणामत, मनमोहन सिंगांचे नेतृत्व घूमी निर्भाऊ भारतीय महारूप नावारूपाला आले. राहुल गांधीज्या अपरिषद नेतृत्वाचा झालेला उदय हा भारतीय राष्ट्रीय कौशिसला अवनतीकडे जाणारा ठरला त्यांचे परिणाम २०१४ व २०१९ च्या बोक्समध्ये निवडणुकीतून स्पष्टपणे दिसतात.^३ २०१४ व २०१९ च्या निवडणुकीत कौशिस पक्ष तीन अंकी आकडा पण गाढू शकले नाही असे आढळते.

ऐकूण अध्ययनाबद्दल असे निवर्णनास येते की भारतीय राष्ट्रीय कौशिसमध्ये झालेल्या नेतृत्व बदलणे कौशिस पक्षाची स्थिती दिवसेदिवस झालावत गेलेली आहे, याबद्दल खालील निष्कर्ष निष्पतात -

१) १९५१ ते १९६७ पर्यंत कौशिसचा एकदृक्ती अंमल भारतावर राहील यांचे महत्वाचे कारण म्हणजे ये, जवाहरलाल नेहरू व लाल बहादुर शास्त्री यांचे सकाम नेतृत्व, नियोजनबद्द राष्ट्रीय कार्यक्रमाची आव्हाणी, दांडगा जनसंपर्क आणि प्रभावी विरोधी पक्षाचा अभाव होय.

२) १९७१ ते १९९१ या दुसऱ्यां टप्प्यात कौशिसची स्थिती लोकसभेत कधी मजबूत राहिली तर कधी दुवळी. १९७१ मध्ये इं. गांधीज्या नेतृत्वात जी जाडू सामान्य भारतीयांवर केली ती १९७३ च्या निकालात ओसरलेली दिसते.

३) १९७३ च्या कौशिसच्या पराभवाची प्रामुख्याने तीन कारणे आढळतात एकतर इं. गांधीजी बदल विरोधी पक्षांनी उघडलेली मोहीम, दुसरे प्रादेशिक पक्षाचा उदय आणि स्थानीकांचे प्रश्न घेवून त्यांच्या निहां आपल्याकडे बळवण्यात प्रादेशिक पक्षांना आलेले यश व तिसरे कौशिसच्या विरोधात प्रभावी विरोधी पक्षाचा पर्याय उपलब्ध होणे हे होय. १९७३ ते १९८० या दरम्यान विरोधी पक्षाला सरकार चालविण्यात आलेल्या अपयाने पुन्हा कौशिसशिवाय देशाला पर्याय नाही याची खाली पटल्याने यामुळे कौशिसने लोकसभेत ३५० च्या वरचा आकडा पार केला. १९८४ ला इं. गांधीज्या मृत्यूने सहानुभूतीज्या लाटेचा परिणाम होऊन कौशिसने ४१५ चा आकडा गाठला.

४) भारतीय राष्ट्रीय कौशिस पक्षात नेतृत्वात योकळी राजीव गांधीज्या काळातवाढलेली आढळते. राजीव गांधी हे पहिले राजकारणी नव्हते पण स्मित हास्य आणि नेहरू - घराणे परंपरा त्यांच्या झाजू होत्या. बोफोर्स प्रकरण शहाबानी प्रकरणामुळे गांधी घराण्याचे बळग असूनही ते जनाधार प्राप्त कळ शकले नाही.

५) १९९८ ते २०११ पर्यंत कौशिसचे नेतृत्व पुनर्व गांधी घराणाकडे आलेले असले तरी १९९१ पासून कौशिसमध्ये निर्भाऊ झालेली नेतृत्वाची पोकळी गांधी घराणाचे बळगही वाचू शकलेली नाही. या काळावधीतील पहिल्या दशकात सोनिदा गांधी पक्षांतर्गत कलह कमी करण्यात आणि पक्षाबाहेरील विरोधी पक्षाला सौपवण्यात पक्षस्वी झाली असली तरी राहुल गांधी व रिमोट कंट्रोल संस्कृतीने पक्षांतर्गत दुकळी निर्भाऊ केली.

६) २०१४ व २०१९ या दोन्ही लोकसभा निवडणुकीत सामान्य मतदारांनी राहुल गांधी ऐवजी नरेंद्र मोदीज्या नेतृत्वाला प्राधान्य दिले कारज २०१४ ते २०१९ या पाच वर्षात देशातील महत्वाचे पायाभूत प्रश्न हाताळण्यात, सर्वेसामान्यामध्ये राहुलवादाची घावना निर्भाऊ करण्यात व नेत्याविषयी प्रेम व विश्वास निर्भाऊ करण्यात प्रधानमंडी नरेंद्र मोदी ज्याप्रमाणे बळस्वी झाले तसे राहुल गांधीकडे होऊ शकले नाही. राजकारणाची सुझ - बुझ यी वच आणि जनुभवातून नरेंद्र मोदीकडे आहे ती राहुल गांधी नाही त्यामुळे राहुल गांधीचे सभागृहातील बकल्ये किंवा कृतीविरोधकांसाठी गमतीचा विषय बनलेला आहे. एकाचा प्रसंग विषयी राहुल गांधी यांनी केलेले वकल्य कार उपल व मुकार दर्जाचे ठरते असे विझेव्हकांचे गत आहे.

७) कौशिस पक्षाला नेतृत्वाची समस्या निर्भाऊ होण्यामध्ये नेता - अनुयाची यांच्यातील सुसंवाद हा पटक जबाबदार अनुयाची पक्षाला व नेत्याला मोठा करीत असतांना पण जर नेत्याची संपर्क साधणे जर अनुयायांना कठीच होऊन बसत असेल तर हा दुराचा स्वरूप राजीव यंबुद्धाला खेद देतो. यातून संघटनात्मक बांधगीची समस्या निर्भाऊ होते.

८) दोहर्या जनसंपर्काचा अभाव हा पटक जबाबदार आहे. वर्तमान प्रधानमंडी 'मन की बात' च्या मध्यमातून वारंवार जनतेशी प्रत्यक्ष संवाद साधतात, सोशल मिहीवाच्या माध्यमातून जनतेत आपली प्रतिमा चांगली ठेवण्याचा प्रयत्न करतात, आपल्या कार्याला बाबतावर 'प्रोजेक्ट' करून जनलेला विचासानेथेतात व जनतेकडून आलेल्या सूचनांची दखल

थेतात, दांडगा संपर्के नेतृत्वाला आधीभावना प्राप्त करन देतो जो सत्ता टिकविण्यासाठी मदत करतो. नेतृत्व अनाधिमुख असल्यास त्याचा परिणाम होतो. भारतीय राष्ट्रीय कौरिएम हे करण्यात कर्मी पडले.

सेवा -

वरिष्ठ सर्व कारणामुळे २०१४ पासून कौरिएम हप्पाटप्पाने दुबाली हॉट आहे. २०२२ रे या वर्तमान परिस्थितीत नेतृत्वाच्या दूरीने नरेह मोरीच राहुल गांधी याच्या कांगे, भूमिका, अक्षिमत्व याचा तीनांनिक अभ्यास केल्यास असे निर्दर्शनास येते की जनता कियाशील, दूरदर्शी किंवा निर्णयक्षम नेतृत्वाला प्राप्ताच्या देते जे त्यांना कौरिएम ऐवजी वर्तमान BJP याद्ये आढळते. भारतीय राष्ट्रीय कौरिएमला पूर्व किंवा वैभव प्राप्त करण्यासाठी राष्ट्रीय पक्षांना नेतृत्व नियोजनबद्द पद्धतीने वर्तमान सरकारवर नियंत्रण ठेवणारे कामलेले, परिपक्व, दूरदृष्टी नेतृत्वाची गरज आहे. पक्षाची संघटनात्मक बांधणी मजबूत करण्याची नितांत आवश्यकता आहे. भारत जोडो यावेने जनतेशी संपर्क प्रस्थापित करून जनाधार भिकविण्याचा प्रयत्न केलेला असला तरी तो पुरेसा नाही असे आढळते. नेतृत्वाचा विनू होऊ शकतो.

संदर्भ -

- १) <https://en.m.wikipedia.org, 199 Indian equal election>.
- २) The Decline of congress party in Indian politics Economic & Political weekly, ISSN – 23498846.
- ३) <https://en.m.wikipedia.org, 199 Indian equal election>.
- ४) Sanjay Baru, The Accidental Prime Minister: The Making and Unmaking of Manmohan Singh, Publisher Penguin Book Ltd.- April 2014, Page no. 215.

अनुसन्धान-प्रकाशन-विभागीय वैमासिकी शोध-पत्रिका

शोध-प्रभा

(A Refereed & Peer-Reviewed Quarterly Research Journal)

48.2 अंके संस्कृतीयोऽङ्कः (जनवरी - मार्च) 2023 ₹.

प्रधानसम्पादक:
प्रो. मुरलीमनोहरपाठक:
कुलपति:

सम्पादक:
प्रो. शिवशङ्करमिश्रः

सहसम्पादक:
डॉ. ज्ञानधरपाठकः

श्रीलालबहादुरशास्त्रीराष्ट्रियसंस्कृतविश्वविद्यालयः
(केन्द्रीयविश्वविद्यालयः)
नवदहली-16

33	रशिया - सुकेन युद्ध व जागतिक सांतत्य	प्रा.डॉ. बविता शेषले	राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख महात्मा उच्चोतिष्ठा कुले महाविद्यालय, अमरावती			129
34	बदलते जागतिक सांतत्य	डॉ. विजय एच. शर्मा	राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख एन.टी.पटेल कला व वाणिज्य नगर. मीठाडी, डि. अंबारा (441004)			132
35	सांकेतिक कुले यांचे संवेदनार्थी विभाग व कार्य	कपाळी मधुकर यांचे	संकेतिक कुले मीठाडी विद्यालय, सांकेतिकी	प्रांतीय डी. डी.	राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख सरदार फावार कला, वाणिज्य महाविद्यालय, गोवळदूर, डि. चंदपूर	134
36	जागतिक सांतत्याची पर्वीत मेहसांगा वरापांडु घोरणार्थी प्रासादिकला	प्रा.डॉ. दिनकर लागेश्वर यांचर्यो	कला व वाणिज्य महाविद्यालय, विनी ता. विभूति डि. चंदपूर			141
37	सुकेन दुष्टाचा जागतिक नीतीका एक : अर्थव्यवस्थेवरील प्रभाव "एकवीकी अध्ययन	प्रोफेट राजू बाबा डी.	एन्ड्राज्य विभाग प्रमुखवाहिनी नांक 1, उत्तरीय कला व सामाजिकवाहिनी संस्था नांक 2	प्रा.विजयकुमारलोहे	राज्यशास्त्र विभागी , विनी वरा नांक 2, जागतिकला	143
38	रशिया युकेन युद्ध - बदलती जागतिक व भारतीय द्वयवस्था	डॉ. अमर बोदरे	सहायक प्राच्याधिक राज्यशास्त्र विभाग विद्येमव्हीवाणिज्य, जेएमटी कला आणि जेजेपी विज्ञान महाविद्यालय, नांगपूर			46
39	राष्ट्रसंवत् तुकडोजी महाराज वाराम जीवनाचा : मूलाधार	मार्गदर्शक: प्रामाण्यव कांडणगि.डॉ. डे	विताभिंशी महाविद्यालयपुण्यपुस्त,	संशोधकविद्यार्थी मराठी) रेडी . सुधीर वार्षीकर		50
40	माहिती अधिकार काच्छद्याच्या निश्चितीतअणणाहजारे यांचेयोगदान	सहा. प्राच्याधिक जगदीश आर.चिमुरकर	डॉ. आंबेडकर महाविद्यालय चंदपूर	प्रा. डॉ. प्रभोदरस. शंभरकर	सरदार पटेल महाविद्यालय	154

रशिया युक्ते युद्ध व जागतिक शांतता -

प्राचीनिता येवले दौँ.

राजवास्त्र विभाग प्रमुख

महात्मा ज्योतिषा पूर्णे महाविद्वान्,

अमरावती

ईमेल : bpyeolef@gmail.com

सारांश -

जागतिक राजकारणात महाशक्तीची भूमिका महात्मांची असलेलाज आंतरराष्ट्रीय राजकारण इतके गतिशान आणि एकादे राष्ट्र आपल्या अंतर्गत क्षेत्र, संवेदनशील झालेले आहे की द्रात काय करते किंवा कोणते निर्णय घेते हा त्या राष्ट्राचा अंतर्गत प्रवन याहे असे म्हणून धोखाव्याचा हा काळ नव्हाची नाही हे कोरेना संकटावरून निवारनास आलेले आहेतेजारी राष्ट्र आपल्या देशात. करीत असलेल्या कृतीने जर एकादा राष्ट्रांची किंवद्दना सर्व जगाची युद्धक्षमता घोष्यात येत असेल तर इतरांचा हस्तक्षेप क्रमागत उरलेयुक्तेनने नाटो गटात शास्त्रिय देशलेल्या निर्णयाने रशियाला बाटारी असुरक्षितता आणि रशियाच्या कम्युनिस्ट. दृष्टपणातून बाहेर पडल्यासाठी युक्तेनने नाटोचा निवडलेला पर्वत या दोन्ही राष्ट्रांच्याभूमिका त्यांच्या राष्ट्रीय हिताचा केंद्रबिंदू मानून त्यासाठी आंतरराष्ट्रीय संघटनानी पुढाकार घेव. देशांना सोसाची लागेल आणि जागतिक शांततेचा खंग होईलून संवाद आणि चर्चेच्या मार्गमातून यावर उपाययोजना करण्याची गरज आहे.

कौ - बहुसं-नाटोराष्ट्रीय हीत, जागतिक राजकारण „ जागतिक शांतता , आंतरराष्ट्रीय संघटना , G - 8

प्रस्तावना -

विद्यमान काढात प्रत्येक राष्ट्र आंतरराष्ट्रीय पट्टांचे संदर्भ लावतांना आपल्याराष्ट्रीय हिताला इतके प्राधान्य देतात की त्यामुळे जागतिक परिणाम खुले समजाव्याची मानसिकता रशिया. युक्तेनसारखा संघर्षांना जन्म देते - फेब्रुवारी २०२२ यासून रशिया युक्तेन - त्यांच्या कारणाचे अध्ययन केल्यास असे आडळते की दोन्ही राष्ट्र. युद्धाची सुरक्षात झालीरांगच्या यासंबंधातील भूमिका परस्परभिन्न असून आपआपल्या राष्ट्रीय हिताला प्राधान्य देणाऱ्या आहेतप्रस्तुत शोध निवंधाचा उद्देश या भूमिका समजून घेणे व त्यावरील उपायांवर चर्चा . करण्यापुरता मर्यादित आहे

ठिक्के -

१. जागतिक राजकारणाची पाश्वभूमि अभ्यासणे (

२. रशिया व युक्तेनच्या राजकीय संबंधाचा अभ्यास करणे.

३. युक्तेन युद्धाच्या कारणाचा अभ्यास करणे - रशिया (

४. जागतिक शांतता प्रस्थापित करण्याच्या उपायांचा अभ्यास करणे (

देशांनी एकत्र येबून युनायेटेड स्टेट्स आं १५मध्ये रशियात बोझलेहिक क्रांतीनंतर रशियासाहित १९१७फ सोकिएट रशिया नाबाचे संघराज्य स्थापित केले. मध्ये युक्तेन यु १९२२. एसया दरम्यान रशियन १९११ते १९२२. मध्ये शास्त्रिय झाला. आर. एस. संघराज्यात युक्तेन एक मोठी अर्धव्याप्त्या होती२६ इसे १९११ रोजी सोकिएट रशियाचे विघटन झाले आणि सोकिएट युनियनमधून १५ राष्ट्र बाहेर पडली त्यांनी आपल्या स्वातंत्र्याची घोषणा केली.

रशिया - युक्तेनमधूल तजाव -

सोकिएट युनियनमधून बाहेर पडल्यानंतर युक्तेनने नाटोचे सदस्यत्व मिळविण्याचा व युद्धेविन राष्ट्रांशी जवळील साधण्याचा इतकेच नव्हे तर युक्तेनवरील व. यासून सुरु केला २००८प्रथम रील दोन मध्यांना आपल्या निवडणुकीचा अनेंदा बनवून बरेच अध्यक्ष निवडणुकीत विजयी झालेले आडळताततर युक्तेनच्या राजकीय घडामोर्डीना आपल्या पद्धतीने बळवाण्याचा प्रयत्न सतत रशियाकडून. मध्ये युक्तेनचे अध्यक्ष बनले विक्टर यानुकोरिच २०१४व २०१०. नंतर केलेला आडळतो १९१३हे रशियाचे समर्थन करणारे होतेत्यांनी. नंतर रशियाने २०१४. युक्तेनचे घोरण रशियाकडे बळवले आणि अमेरिकाईवजी त्यांनी रशियासोबत व्यापारी संबंध प्रस्थापित केले. ट्रायाट्याने युक्तेनचे तुकडे पाडण्यास सुरक्षात केलीप्रकाम क्रियावाहक वर्चस्व प्रस्थापित केले आणि नंतर डोनेरलक आणि लुहान्सच्या भागातील लोकांना खेतवून या दोन देशांना स्वतंत्र देश म्हणून घोषित केलेवरील तिन्ही प्रांत नैसर्गिक संसाधनाच्या दृष्टीने संपन्न भाग. असून युक्तेनला दुवळे करण्याचा हा रशियाचा प्रयत्न होता

रशियाच्या हस्तीने युक्तेनचे महत्त्व -

शोध प्रभा

Shodha Prabha (UGC CARE Journal) Shri
Lal Bahadur Shastri Rashtriya Sanskrit

ISSN: 0974-8946

Vol. 48, Issue. 01, No. 3: 2023

१. राजकीय (अर्थिक व धौगोलीक हस्तीने विचार करता रशियानंतर युक्तेन सोक्षिएट संघर्षील मोठे राष्ट्र आहेयुक्तेन रशियासाठी , या सर्व गैरम . महत्वपूर्ण आहे कारण युरोपियन राष्ट्रांना नैसर्गिक गैरमध्या पुरवठात करणारा रशिया सर्वांत मोठा निर्भयात देश आहे , पाहिपत्ताईन युक्तेन भाष्य जातला २०१४ यध्ये रशिया , युक्तेन संघर्षाच्यावेळी युक्तेनने या सर्व गैरशियाईप लाईन उच्चस्त केल्याचे आहेजाते .^१ रशुक्तेनची युरोपीय संघर्षी साखली जाणारी जबळीक , धौगोलीक हस्ती पूर्व पूरोष आणि रशिया यांना जोडणारा घूरदेश युक्तेन आहे (रशियाच्या अर्थव्यवस्थेता दुर्बल कृत शकते आसे रशियाला वाटते) .

२. युक्तेनचे अध्यक्ष विकट यानुकोविच नंतर युक्तेनचे नवीन अध्यक्ष पेट्रो पोरोजेनको हे अमेरिका समर्थक व रशियन विरोधक होते त्यांनी (यध्ये नवीनीचित अध्यक्ष व्हेदीथ २०१५ , सतोवर आल्यावर युरोपियन युनियन सोबत ज्यापारी संघर्ष वाहिनिले ड्रेनोन्की यांनी ही पूर्वीच्याच अध्यक्षाच्या पाठपूर्वाचा केला आणि २०१६ , यध्ये अधिकृतपणे नाटोकडे संदर्भाच्या मागाप्ती केली .^२ युक्तेनचे नाटोनमध्ये जाणे रशियाला कधीच मान्य नाहीयुक्तेन जर नाटोच्या लक्ष्यारी गटात शायिल झाले तर रशिया चढूकानूने आपल्या शत्रु राष्ट्रांनी , येढला जाईल व नाटो एकासाठी अनेक या तत्त्वाने कार्य करीत असल्याने या भागात अमेरिका व त्याच्या सर्वांत राष्ट्राचे वर्चस्व यादेल व रशियाच्या राष्ट्रीय भूक्तेला धोका उत्पन्न होईल म्हणून युक्तेनवरश्या दबाव वाहिनियाचा रशिया सतत प्रवाप करीत आहेत्यामुळे युक्तेनव , र आक्रमण करून त्यावर आपले वर्चस्व प्रस्थापित करण्याचा प्रवत्तन रशिया करीत आहे .

युक्तेनची भूमिका : यासंघर्षात युक्तेनला काय वाटते हाही भाग महत्वाचा आहेपर्यंत सोक्षिएट युनियनचे एक सदाक्त १९९३ते १९९२ . राष्ट्र बनून राहिलेला युक्तेनला आता रशियाच्या कम्युनिस्ट दबावातून बाहेर पडण्याची तीव्र इच्छा आहेयाला काही कारणे जवाबदार . आहेत असे अध्यासांती आदल्लो

पीहिले म्हणजे १९४५ पासून १९९१ पर्यंत सोक्षिएट रशिया व अमेरिका यांच्यात असलान्या शीत युद्धामध्ये नाईलानाने सहयोगी राष्ट्र ओढाले गेलेसोक्षिएट रशियाची समाजवादी अर्थ , व्यवस्था महायोगी राष्ट्रांना आतून दुर्बल करीत असलानाही ती वाचविण्या सोबतच शीतयुद्ध सुरु ठेवण्याचे आव्हान या सहयोगी राष्ट्रांना नाईलानाने स्वीकाराऱ्ये लागत होतेन्यापैकी एक युक्तेन होता त्यामुळे वरवर . सोक्षिएट रशिया महाशक्तीच्या रुपात जगामुळे वावरत असला तरी आतून सहयोगी राष्ट्रांमध्ये असंतोष युपसत होता .^३

दुसरे सोक्षिएट युनियनमध्ये शामिल झाल्यामुळे समाजवादी अर्थव्यवस्था स्वीकारण्याचे वंधन सहयोगी राष्ट्रावर होते . या दशकात सोक्षिएट युनियन १९८० : समाजवादी अर्थव्यवस्थेत उत्पादन साधनांवर सरकारची मालकी असते परिणामत अर्थिक दृष्ट्या अमेरिकेच्या तुलनेत म्हणून पहू लागला आणि अमेरिकेच्या तुलनेत रशियाचा JDP ५०वर आला सोक्षिएट संघाची अर्थव्यवस्था % त्यामुळे युक्तेनच्या मनात दुर्बल झाली आणि न्या देशाची अर्थव्यवस्था खिळाऊदी होते त्या देशाच्या सीमाही खिळाऊद्या होत असलात असंतोषपूर्वान्वय सूलागला .^४

तिसरे १९९६ ला स्थापन झालेल्या सोक्षिएट संघात १५ राष्ट्रे सहयोगी झाली असली तरी ते केवल एक राजकीय संघटन बनले एक राष्ट्र नाही % युक्तेनमध्ये , कारण यातील बरेच सहयोगी राष्ट्र विविध धर्माचे प्रतिनिधित्व करीत होते , पेक्षा जास्त लोक इसाई धर्माचे आहेत कथोलिक १० , % रुदीवादी ६७डोमेन्स्क व लौहान्य या भागात मुस्लिमांची संख्या अधिक , क्रिस्तीया . आहे %१५ - व इतर धर्मांचे % . आहे जे रशिया समर्थक आहेत युक्तेनमध्ये रशिया समर्थक व रशिया विरोधक असे दोन गट आहेत त्यामुळे युक्तेनचा मोठा जनसंघ पूर्वीयासूनच सोक्षिएट रशियाला आपले राष्ट्र मानत नाही त्यामुळे सोक्षिएट रशियात एकता प्रस्थापित होऊ शकली नाही .

चौथे सोक्षिएट रशियाने स्वीकारलेल्या सैनिक हस्तक्षेपामुळे रशियाची प्रतिमा आणि ताकद यावाबत जागतिक लोकमत खराब झालेले होते विशेषता दरम्बान रशिया १९८८ते १९८० अफगाणीस्तानमध्ये : याने केलेल्या सैनिक कायद्यावाही नंतर १९८९ मध्ये कटूर पंथीयामुळे सोरशियासाठी नामुरव्या आदेवणारी . ही घटना सो . रशियाला अफगाणीस्तान मधून आपल्या फौजा काढून घ्यावी लागल्या , होती

पाचव्ये सोक्षिएट रशियामधील सहयोगी राष्ट्रे रशियाच्या कम्युनिस्ट एकाधिकार शाहीच्या सतत दहण्याच्याली वावरत होती . यातून बाहेर पडण्याचा कम्युनिस्टाची मनमाने वाहलेल्यामुळे सहयोगी राष्ट्रांमध्ये अनिश्चिततेचे बातावरण निमांज झाले होते रश , त्यापैकीच एक युक्तेन होता , नियनत्या विधटनाने सहयोगी राष्ट्रांना मिळालाच्या सोक्षिएट यु १९९१मार्गी यिच्याच्या कम्युनिस्ट वर्चस्वापासून बाहेर पडण्यासाठी या सहयोगी राष्ट्रांना एकच उपाय वाटातो व तो म्हणजे NATO गटात शामिल होणे खाजगीकरण , वर अमेरिकेच्या एकांधिकार झाहीची यकड असलाना ही राष्ट्रे उदारीकरण व जागतीकोकरणाच्या या कळात जागतिक राजकारण अमेरिकेच्या जवळ जाणूच्या प्रवाप वारीत आहेत . NATO गटात गेल्यामुळे अमेरिकेशी जबळीक व रशियाला पायवंद हे दोही उद्देश मफल होतील म्हणून यापैकी लिटोनिया मध्ये २००४ल्युआनिया व इस्टोनिया , NATO गटात शामिल झालेलांकोसांकरात शामिल . इंगेरी व झोक गणराज्य , असणारे माझी सदस्य पोलंड१९९९ मध्ये NATO सहभागी झालेमाल्डोनीया सदस्यत्व मिळण्याच्या प्रतीक्षेत , युक्तेनला नाटो गटात मध्ये युक्तेनचे राष्ट्रपती योलो झाँभीरे झेलेन्स्की यांनी अमेरिकन राष्ट्रपती जो बाईंदेन ला २०२५नेवारी . आहे शामिल करण्यास मदत करण्याची विनंती केली होती^५

શોધ પત્રા

Shodha Prabha (UGC CARE Journal) Shri
Lal Bahadur Shastri Rashtriya Sanskriti
વિદ્યા રાષ્ટ્રીયી ભૂષિકા -

ISSN: 0974-8946
Vol. 48, Issue: 01, No. 1, 2023

રિશિયાચા કૃતીઓ વિરોધ કરણાસહી બહુયા રાષ્ટ્રીકૃત પ્રયત્ન હાતને . સખા જાતે વિશ્વાસી રાષ્ટ્રી યુકેન મે સામાન્ય કરીત ગાહેત જાહેત અસે નાહોં. ૪ ઘણું રિશિયાચા બાહેર કાલાયાત આસેકેલેલા એ ૧૦૧ રોજુથારી ૧૫ રિશિયાચા રાષ્ટ્રીયી યુકેનાને . એણું પાછાયાચા નિરોધ ઘણું ૨૨ ફેબ્રુઆરી અધેરિકાલાયેને જીવે સ્વીચ્છ . હિંસાંને ન આચ મહુદોની રાષ્ટ્રીયી રિશિયાચા આધિક વિશ્વેષ લાગને , પાઈપલાઇન પ્રોજેક્ટ અડાયુન ખરણ ૨* રિશિયાચા પદ્ધતિ ઘણું નિરોધિત નેતૃત્વાના NAI હાતને યુકેનાસ્ત મીઠેનાર દેંચાચી યુકેન જુદ્ધ કેલેલી પરિનું યુકેન સખા . NATO ચા સાદય વિશ્વાયુને NATO કૃત કોણાંની કાર્યાલી કરણાત આલી નાહી.

સંચૂક્ત રાષ્ટ્રીયી ભૂષિકા -

પાણીખુદી યુકેના ભૂષિકેનર બરેચ પ્રકા નિરોધ હોતો આશાન યુકેન સુદ્ધાયા . સખાચે આદ્ધારોસાંયુક્ત રાષ્ટ્રીયી ને રિશિયાચા ચા યુદ્ધાયુદ્ધ સર્વસાધારણ . યુકેનાયાચે ચાલાયિલેલા માનવીસંહારાચા પોકફોલાયીચા તરાત માનવિકાર સામાનીને પંચું કેલેલા આહે . * ફિકન રાષ્ટ્ર સેનેનાંથે અભયાન વિસ્તાર સેનેન ઘણાયાત કેંદ્ર આધેરિકાંચે જીવન હોયથાણે જાત આસેઅસાચે દેસ જાતી ચા યુદ્ધાયુદ્ધ એ અસાલે નારી ચા આધિક સંકટાચે બાંધી હારને આધેરાયુદ્ધ આધિક સ્વીટિન અધેરિકેલોલ હુતાર દેશાચા વાતાને ચી ચાલ્ય માઝીન , આશાના ખાલાપદાયાંચે તુલાયાન ચા ખાન્દાયાસુન હોતે એણ પૂરીં ચાલા યુકેન આધિક રિશિયા પદ્ધતાને કોટાર આહેત જાધારાનીન અનેક . ‘આહે અદ્ધારાસાચાંચે હે ચુદ્દ લાલચાયુદ્ધે અનન્દાયાચા નિરોધિત દુષ્ટોને લાલચાય આહેત અસે પણ અધેરિકન અભયાન ચી બાધાંને ચાંચી ભાડાને ’ પૂરોંચે મહાસચિવ અંટોનિઓ ગુદેસાંનેસુદ્ધા યુદ્ધાયુદ્ધે અનું સંકટાચી સામસા વિકાન હાલચાંચે પણ આશાન કેલેનારાસુદ્ધાનીચી જાળીન . અસુન હી ચા ચુદ્દાયા યુકેન ચી ભૂષિકા હુતાર ઘણાયાંચે હતાબાન હાલચાંચી આહેણા યુદ્ધાયા આધાયુદ્ધે રિશિયાચા નિરોધ . ૧ . હોતો દેશ અનુપસ્થિતીન રાહિલે ત્યાત ભારત ૩૫દેશાંચી માનવા વિલી . ૧૪૧ કરણારા તરાત ઘણાયાંચે ગેલા ત્યાંના યુદ્ધાયા સુરક્ષા પરિણારેન હા ઠરાવ માંડળા ગેલાભારત સ . ચૂંકા પરિચદેચા અસાચાંચે સાદય અસાયાયુદ્ધે ભારતાને અધેરિકેલા બાંધું પાતાને પાતાને અધેરિકેચા બાંધું પાતાને અધેરિકેચા પરિચદેચા પરિચદેચા દેત ભારતાચે પાતાને પ્રકિંબિત ભારત ચ પેંકું અધેરિકેચા દેચ આહેચુન પેતાના નિષ્કર્ષ .

યુકેન યુદ્ધાયા - કરીલ અભયનાચક્રન રિશિયાચા કારણાંચા અભયાસ કેલાયાસ અસે અધ્યક્ષતે કે .
રિશિયાને ભવિષ્યાત આધાયાચર કર્યેસા પ્રસ્તાવિત . યુકેનાલા રિશિયાચા અદ્ધય સામાન્યાની દુષ્ટોનાનું બાહેર પઢાયાચે આહે . યુકેન નાટો ગ . ચાલાન અધેરિકેચા નાટો ગાટાત શાયિલ કાવયાચે આહે કરણાચા પ્રયત્ન કાળ નંબે ચુદ્દાયાનું સામિલ હાલચાંચ રિશિયાચા સુરક્ષિતાનેલા ચાચા ચેંડિલા . આશિયા ચંદ્રાંત અધેરિકેચા પ્રયત્ન કાઢેલ આધિક રિશિયાચા મહત્વ કાંઈ ચેંડિલ હી પીંઠી રિશિયાચા કાટત આહે . ચા ચ રિશિયાચર હોણારે પ્રતિબેશ ચાયુદ્ધે સામયાની રિશિયા વિસ્તૃયુદ્ધાનું બહુયા રાષ્ટ્રીકૃત યુકેનાલા નિરૂપણા પાઠીNATO આશા સંખ્યે અપ્રત્યક્ષપણે આહે ચાંચી પરિણાતી પૂર્વ ચૂંકીયેચ રાષ્ટ્રી વિકાન રિશિયા ચા ચુદ્દાનું હોક શકતે . ચૂંકી ચાંચ નેક્ષેપણાને હતાબાન આહે . રિશિયા યુકેન સંઘર્ષચર ત્યાય શોધણાયેચાંચી સુરક્ષા પરિચેદેત મહાશાકી રાજકારણ કરણાંચા અદ્ધાયાને .

ડોચ્ચ : ચોંડકાચાત રિશિયા - યુકેન યુદ્ધ સ્થાનિક પાતાંકીચર ચાટત અસાલે તરી ત્યાચે પરિણામ જાણયાન આહેચા કાર્યાસાંચી આંતરાંકીય સંઘનાંની ચૂંકાકાર ચેંકું ચાંચાંચી ચ ચોંડકાચા માધ્યમાંનું ત્યાચર ત્યાય શોધણાચી નિત્યત ગરજ આહેચા રાષ્ટ્રીની આશાને રાજકીય . રાજનય ચાંગુલા ટેકું ચાંચ ચોંચ પરંચ પરંચ નિવંડાચાંચી ગરજ આહે હેંચું કિંલા

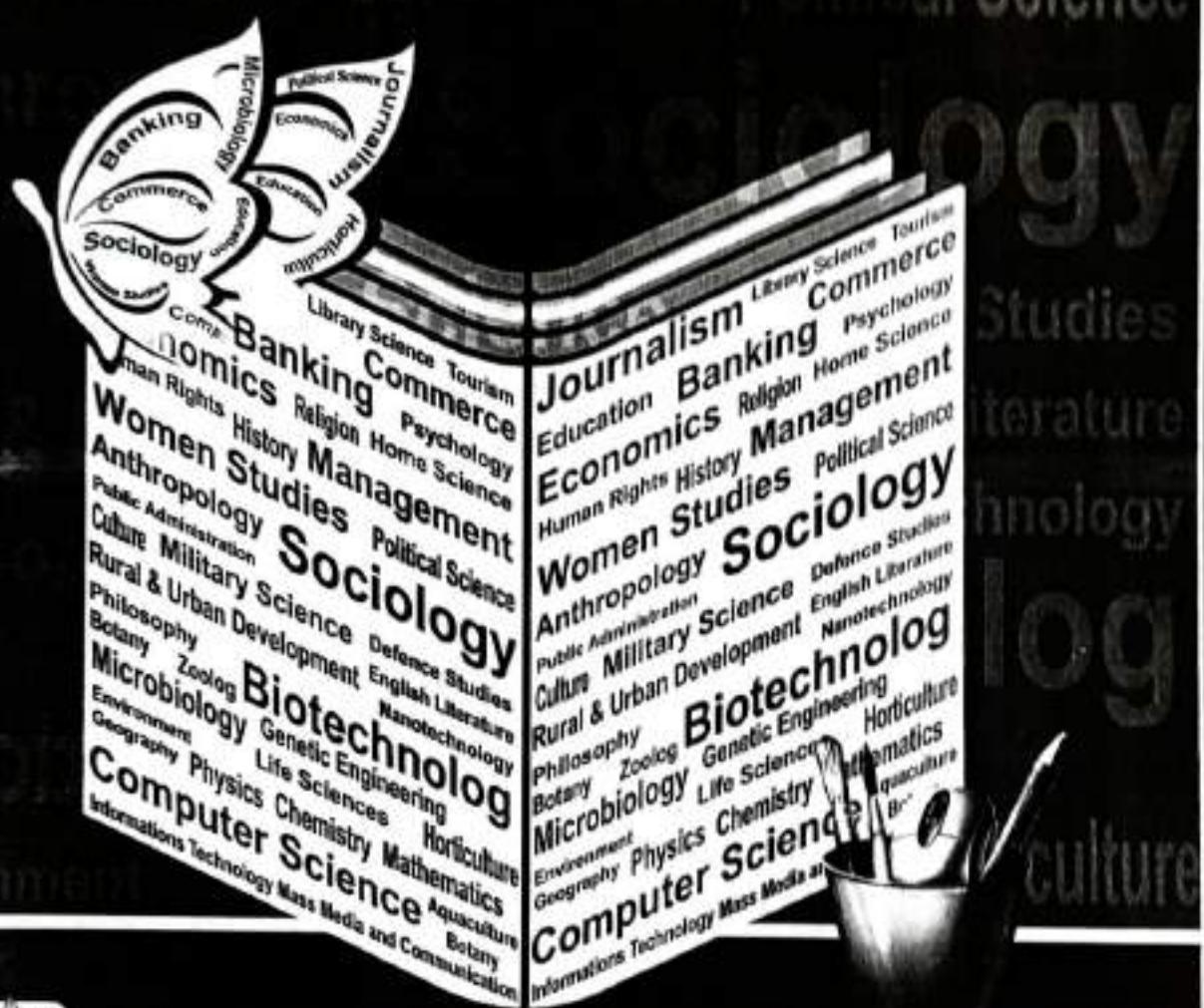
સંદર્ભ -

1. Russia – Ukraine war, from dnaindia.com
2. નાટોચા વિસ્તાર ,en.m.wikipedia.org
3. Ukraine Russia Conflict – en.m.wikipedia.org
4. રિશિયાચા યુકેન યુદ્ધાનું પઢાયાને ૧૧, હિંદુ, સંપાદકીય, ૨૦૨૩
5. Russia and Ukraine, Maharashtra time – March 2022
6. રિશિયા યુકેન ચાંગ .http://www.bbc.com/marathi
7. Edition with Sujit Nair : US War India of Consequences Dec 2022

Platinum

A Peer Reviewed National Multidisciplinary Journal

ISSN 2231-0096

Index

- **Gandhian Philosophy of Satyagraha** 9
- Dr. Suresh Narayan Kalyani
- **Relevance of Mahatma Gandhi's Nonviolence Today** 10
- Dr. Chandrashekhar Majumdar
- **Non-Violence of Mahatma Gandhi** 11
- Mr. Gajanan D. Tilwade
- **Gandhism the Panacea for 21st Century Maladies** 12
- Dr. Anugraha P. Somawanshi
- **The Relevance of Gandhian Thought for International Peace** 13
- Mr. Avindar Singh Sekhon
- **Mahatma Gandhi and Indian Literature: A Brief Outline** 14
- Ankusha R. Bhumber
- **Mahatma Gandhi : An Ideology Towards Peaceful World and Social Upliftment** 14
- Prof. Gajanan B. Ingole
- **મહાત્મા ગાંધી આણિ અહિસા** 15
- ડૉ. ડૉ. બોધેન રૂ. આર્દ્ર
- **મહાત્મા ગાંધી આણિ પ્રાયરવાચા** 16
- ડૉ. વિજય વિઠ્ઠલ પટેલ
- **મ.ગાંધીજીએ પ્રાયરવાચાચા વિચારાંચી પ્રાર્થનિકતા** 17
- ડૉ. ડૉ. મધુલ વિઠ્ઠલ પટેલ
- **ગાંધી-આંદોલન પારવિભાગાચા અનુભાવ** 18
- ડૉ. અશોક કૃષ્ણ
- **મહાત્મા ગાંધી : રચાનવાચી સંકળપના** 19
- ડૉ. એ. ડી. કાશણ
- **મહાત્મા ગાંધીએ પ્રાયરવાચાસાંગાંધીએ વિચાર** 20
- ડૉ. ડૉ. કાલામાહેન જી. જોણંડ
- **મહાત્મા ગાંધીજીએ પ્રાયરવાચાચા સંકળપના** 21
- ડૉ. ડૉ. વિજય વેદલે
- **મહાત્મા ગાંધીચી સાચ ચ અહિસા સંકળપના** 22
- ડૉ. ડૉ. મધુલ વેદલ
- **મહાત્મા ગાંધીજીએ સાતંત્રતા આંદોલનાતીલ સહભાગ (પરિલાંચે વિશેષ સંપૂર્ણ)** 23
- ડૉ. ડૉ. વિજય માન્દુલા બોર્ડ
- **મહાત્મા ગાંધી ચાંચા અર્થાંશીય વિચારાંચી પ્રાર્થનિકતા** 24
- ડૉ. એ. કે. કાશણ
- **મહાત્મા ગાંધી આણિ રાજ્યવિરહિત સાધારણ** 25
- ડૉ. ડૉ. સંતોષ માન્દુલાનાન વિચાર
- **ભાઈય સાતંત્ર લક્ષ્યાતીલ મહાત્મા ગાંધીજીએ પોણુંન** 26
- ડૉ. કરુંદં વિઠાણ તુફાન

• प्रहात्या गांधीजीचा अहिंसा तत्त्वाची अविवाहित ॥	५१
- प्रा. रेखा डि. अहान	
• प्रहात्या गांधीजीचा सत्याग्रह य अहिंसा या संकल्पातोचे आवायन	५५
- महा.प्रा.नासीर कालम सेल	
• प्रहात्या गांधीजीचे स्वराज्य संघर्षी विचार	५६
- प्रा. योगालक्ष्मण श्री. राजेंद्र	
• प्रहात्या गांधी यांची स्वराज्य संकल्पना	५७
- प्रा. गुलाब डी. हॉटे	
• प्रहात्या गांधीजीचा अहिंसा संकल्पनेची प्रारंभिकता	५९
- श्री रम्य सतुष्ठ बुनधरे	
• प्रहात्या गांधीचे भारतीय स्वतंत्र्य लढ़ाकील घोगळाव	६१
- देवेंद्रसिंग नरसिंग मुोळंके	
• भारतीय स्वतंत्र्यलढ़ात अंगी बेझांट यांच्या आर्थिक विचारांचे घोगळाव	६३
- प्रा. सचिन कोटेकर	

आणि अकार्यक्षम प्रतिनिधींना परत बोलावण्याचा अधिकार जनतेला असावा. सहा विकेंटीकरण उर्बगामी असावे. गावात सामाजिक समता, राजकीय सहभागीत्व आणि आर्थिक स्वावलंबन असावे. ही मूळत: त्याची ग्रामस्वराज्याची संकल्पना होय.¹ ग्रामस्वराज्याचा मुख्य पाया शेती सुधारणा, रोजगारनिर्भीती, सामान्य व्यक्तीच्या दैनंदिन गरजांचे गवाकळून व्यवस्थापन आणि पूर्णता, गावाच्या गरजा भागवून उर्वरित घाटाचे शहराकडे विपणव, शेतीपालावर आधारित उद्योगाचे गावातच व्यवस्थापन, व त्यातून बेणाऱ्या आर्थिक लाभाचा गाविकासासाठी उपयोग. या सर्व व्यवस्थापणाचे सर्वाधिकार ग्रामपंचायतीकडे असावेत. त्यासाठी गावांचावात ग्रामपंचायतीची स्थापना असावी. निपक्ष आणि कुल्या बातावरणात ग्रामपंचायतीच्या निवडणुका व्याख्यात व निर्बाचित गावप्रतिनिधींनी वरीलप्रमाणे ग्रामस्वराज्य स्थापित करण्यास प्रयत्न करावेत असा अर्थ होता.

भारतीय स्वातंत्र्य आंदोलन काळात खेड्यापाड्यात फिरतांना ग्रामीण जीवनातील साधेषणा, परस्परांविषयीची आपुलकी, जिवाळा, गावात आढळणाऱ्या सांस्कृतिक परंपरा आणि फूटी, त्याआधारे त्यातील होणारे जनजीवन यासर्वाची जागीव महात्मा गांधींना होती. पण त्याच्या जोडीला डिस्ट्रिक्टकळून खेड्याचे होणारे आर्थिक शोषण च पिळवणूक, त्यातून निर्माण झालेली गावातील दौरिता, गरिबी, निरक्षरता व फारवलंबित्व, असव्यक्तता व अजगरूकता, पारंपारिक प्रारंभरातून बंद पडलेले उद्योग, त्यातून निर्माण झालेली बेरोजगारी व उदासीनता या सर्वांमुळे खेड्याची दृदृश्या झालेली आहे. द्याची जाण ही गांधींना होती त्यामुळे त्यांनी ग्रामाच्या विकासाचा पद्धाय 'ग्रामस्वराज्य' या संकल्पनेत शोधला.²

ग्रामस्वराज्य व भास्त्रीय खेडी :

एकूणच वरील अभ्यवनातून असे आढळते की, स्वच्छ, आरोग्यदायी, स्वयंशासीत स्वयंपूर्ण खेड्याचे ग्रामस्वराज्याचे व विकेंट्रित ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचे स्वप्न महजेचे गांधींची ग्रामज्याची संकल्पना होती. सैदूनातिक दृदृश्य ही संकल्पना खूप आदर्शवादी वाट असली तरी प्रत्यक्षात आणणे असक्कम नाही. हे काही खेड्याच्या विकासावरून निर्दर्शनास येते. ग्रामस्वराज्याची संकल्पना साकार करण्याचे कार्य अहमदगर जिल्हातील हिवरे बाजार, राळेगाव सिंधी, वडागाव, चंद्रपूर जिल्हातील घाटकुळ ग्रामपंचायत, औरंगाबाद जिल्हातील सरपंच शास्त्रराव पेरे पाटील यांची पाटोदा ग्रामपंचायत याचे उत्कृष्ट उदाहरण होय.

आज महाराष्ट्र रे७००० ग्रामपंचायती आहेत त्यापैकी पाटोदा ग्रामपंचायत प्रबंध कळांकाची असून ती औरंगाबाद शहरापासून ७ कि.मी. अंतरावर आहे. यावात ३५० लोकसंख्या १५० चौ. कि.मी. खेड्यफळात राहते. याव १००% शौचालय मुक्त असून पिण्याच्या पाण्यासाठी गावात ठव पाणी मोफत आहे. बापरण्यासाठी २४ तास पाणीपुरवठा त्यासाठी जलमुद्दीकरण प्रकल्प, औला व कोरड्या कचन्यावर आधारित कंपोस्ट खत प्रकल्प, शासकीय कर्मचाऱ्यासाठी बायोग्रॉटीक, शासकीय कर्मचाऱी समन्वयकासाठी मोबाइल खुप, लोकसंज्ञेच्या टुप्पट फळझाडे, जेह व वृद्धांसाठी बागा व आरामदायी

खुर्ची, गावात शौरदीवे व बायोर्गन, ग्रामस्वांची बाढ़दिवस मारी होण्याची प्रवा. या गावाचे वार्षिक उत्पन्न ३० लाख रु. अमृत ग्रामपंचायतीला बाहेरूचे नागरिक जी देणारी देतात त्या ग्रामस्वांचा ताळेबंद सार्वजनिक स्पात प्रकाशित केला जातो.³ म्हाळे या पारदी प्रशासन, ग्रामाणिकांना या सचेटी आणि कार्यकारी यापुढे पाटोदा गावाने आजतागायत्र असंख्य पुरम्कार प्राप्त केले असून ते आता हिंजिटल खेडे होण्याच्या मार्गावर आहे.

अहमदगर जिल्हातील पालनेर तालुक्यातील राळेगाळसिंटी परिवित नसणारा माणूस भारतात निवाढाऱ्या. १९७५ सालापूर्वी या गावात दुष्काळ, दारिद्र्य, कर्ज व बेरोजगारी मोठात्ता प्रमाणात होती. परंतु अप्याह ज्ञारे यांच्या मार्गदर्शनात सर्व गावकन्यांच्या सामुदायिक प्रवत्तनामे आज राळेगाळ सिंटी महाराष्ट्र व इतर राज्यात एक आदर्श गाव महणून खूपिका निर्भावत आहे. पालीटंचाई ही मुख्य समव्याप्त असणाऱ्या या गावाने प्रचंड वृक्षारोपण, पाण्यालोट क्षेत्रनिर्भीती पावसाच्या पाण्याची सात्रवण करून दूर केली. अपारंपारिक कर्जां क्षेत्रात गावाने प्रत्येकाचे स्वतंत्र दौर पेंवल, चार मोठे बायोर्गन संघांचे, गावात पक्वनवाऱ्यी, स्वत्वावर दौर दिले, कृषी सिंचन, सामाजिक वरीकरण, गोवर गेंस, समाजकल्याण इत्यादी क्षेत्रात उद्भेदनीय प्रगती केलेली असून गाव १००% व्यासमुळे आहे.⁴

१९९० पासून अविरोध सरपंच महणून निर्बाचित होणाऱ्या पोपट पवार यांच्या हिवरे बाजाराता ग्रामपंचायतीने आंतरराष्ट्रीय स्तरावर नावलीकिक संघादित केलेला आहे. २६ जानेवारी १९९० ऐजी श्री. पोपट पवार यांनी पांडित्य ग्रामसभेच्या बैठकीत सामान्य नागरिकांच्या गरजा ओलखल्या व त्या अनुबंधाने पिण्याचे पाणी पुरवणे, गुरांना चारा, शैक्षणिक सुविधा, आरोग्य सुविधा, रस्ते, चौज, रोजगार व सामाजिक आणि सांस्कृतिक उपक्रम इत्यादी सवलती उपलब्ध करून दिल्यात.५ श्री पवार यांनी १९९८च्या आणी गुन्हेगारी प्रतिमा असलेला हिवरे बाजाराचे एका आदर्श गावात रूपांतर केले. चारापाणी वरील प्रतिबंधाने २००१-०२ मध्ये गवताचे उत्पादन ५,००० टनापेक्षा जास्त वाढले. वृक्षोडगडीमुळे बायोमास १०,००० झाडांनी बाढविला आहे. दारुबंदी मुळे मुख्यबद्धज्याच्या कार्यक्षमतेत बाढ झाली, सामाजिक व आरोग्यविषयक सुधारणेसाठी ग्रामपंचायतीने काही महत्वपूर्ण बदल केले जसे लप्तापूर्वी एव. आय. च्यौ. टेस्ट अनिवार्य केली. आविष्या खंडातील सर्वांत श्रीमंत गाव महणून त्याची नोंद आहे.⁶

राळेगाळसिंटी हिवरे बाजार यांनी आपल्या गावातील रोजगाराचे प्रश्न दोडविते नाहीत तर दुष्यव्यवसाय, फक्कुपालन, गांडूळ खेते निर्मिती व विळी प्रकल्प जेतावलाता आंतरराष्ट्रीय बाजारपेठ उपलब्ध करून देण्याचे प्रयत्न केले आहेत.

ग्रामस्वराज्याचा हा प्रश्न महाराष्ट्र पुरताच मर्दादित नसून छत्तीसगड या घटक गजवातील नवनिर्बाचित सरकारने ग्रामीण केंद्रित विकासाता प्राधान्य दिले आहे. छत्तीसगड प्रांत हा आदिवासी बहुल भाग असून येथे एकूण २०,००० पेक्षा जास्त गावे आणि त्यासाठी १०,८०० ग्रामपंचायती आहेत या ग्रामपंचायतीसाठी छत्तीसगड सरकारने मुळ केलेले सुरुजी गाव योजना हा अभिनव उपक्रम मुळ केलेला असून ग्रामस्वांच्या सक्रिय सहभागाने नरवा (वाहणाऱ्या साहाय-

सहान ओहोड व नात्यांचे संवर्धन करणे), गरुवाट (पशुपालन)गरवा (उत्पादन वाढ) आणि बाडी(काढी कचन्यापासून खत तयार करणे) असे चार महत्वाचे उपक्रम हाती घेतले." या उपक्रमासाठी गावातीलच मनुष्यबळ योग्य दिशेने वापरून उपजीविकेची साधने मजबूत करणे आणि त्यातून अर्बाजनाच्या संधी बांधविणे आवश्यक आहे. भाकड व भोकाट गुरांचा प्रत्र उत्तीसगड ने गोठुऱ्यांच्या माध्यमातून सोडवला आहे. ग्रामपंचायतिच्या जबलपास चा पाल्याची सोय व सावली करणारा दहा एकराचा पारिसर कुपणाने बंदिस्त करून काही काळ भोकाट जनावरांची त्यात सोय करणे व त्यातून मिळणाऱ्या शेणावर महिलांचे गांडूळ खत प्रकल्प चालतात. प्रत्येक घरातील व्यक्ती आपले वैयक्तिक शेणखत दोन रूपये किलोने गावकन्यांना विकून पैसे मिळू शकतो. या योजनेचे फलित म्हणजे तीन वर्षांच्या काळात गांवातील ७५% ग्रामपंचायतीस हे काम पोचले. शेतीमध्ये सेंट्रिय खताचा वायर महिला, युवक, भूमिहीन व गुरांखी अशा वंचित घटकांना काम म्हणजे वर्षभर गावातच रोजगार उपलब्ध झाला. सेंटर फोर मॉनिटरिंग इकोनोमी या संस्थेने मागील याहिन्यात जाहीर केलेल्या आकडेवरीनुसार उत्तीसगडमध्ये बेरोजगारीचा दर कमी झालेला आहे.

केवळ उत्तीसगड नव्हे तर तेलंगणा यथील गंगा देवी पट्टी ग्रामपंचायत, गुजरातमधील भोसरी किंवा खेडमधील आदिवासी भागातील आर्थिक समावेश प्रकल्प, राजस्थान मधील पिंपळी आणि नाणी युधील मिळांपूर इत्यादी सर्व ग्रामपंचायती या दृष्टीने महज्जाची कार्य करीत आहेत.^४

शेषट

वावरून असे निर्दर्शनास येते की, गांधीजीच्या ग्राम स्वराज्याच्या संकल्पनेत त्यांना जे जे अपेक्षित होते ते करण्याचा प्रयत्न भारतातील

काही ग्रामपंचायती यापून आणि काही घटक गांवातील सरकारांकडून होत आहे. त्यामुळे त्या खेडगांधी स्थिती बन्यापैकी सुपारत असल्याचे चित्र आपणास आढळले. स्वातंत्र्यानंतरच्या ७५ वर्षांच्या काळात गावात प्राथमिक सुविधा उपलब्ध झाल्या असल्या तरी आता खेडी स्मार्ट करणे, डिजिटल करणे यासाठी प्रवत्न सुक आहेत. सरकारी योजना आदर्श ग्राम पुरस्कार यामुळे गावांवात स्पर्धात्मक बातावरण निर्माण होऊन खेडगांधी सुखवता गुणवत्ता वाढवण्यास प्रोत्साहन मिळत आहे हे मान्य केलेच पाहिजे. या संकल्पनेता व्यवहारात आणण्यासाठी जे अनेक घटक जबाबदार आहेत त्यात सर्वाधिक महत्वाचा घटक युवा पण कार्यक्रम नेतृत्व, राजकीय इच्छाशक्ती व योजनेच्या अंगलबजावणीसाठी नोकरशाहीच्या कार्यक्रमांमध्ये बरोबर जन सहभागाची जोड होय. यामुळे पुढील अल्पावधीतच ही संकल्पना व्यवहारात आणण्याची ग्रामपंचायतीची संख्या आणि वेगांची वाढेल असे सिद्ध होते.

संदर्भ :-

१. एप. के. गांधी. ग्रामस्वराज्याची संकल्पना, ग्रामस्वराज्य विकीपिडीया
२. गांधीवाद, तारक काटे, संपादकीय लोकसता दि. १८ मे २०२२ पृ. ७
३. पाटोदा, एक आदर्श गाव, <http://www.marathisrushti.com>
४. राजेशविष्ट्री - आदर्श भारतीय खेडे, mr.vikaspedia.in
५. <https://mr.m.wikipedia.org>
६. विकासाच्या दृष्टीने, <http://mrmetubharail.com>
७. गांधीवाद, तारक काटे, संपादकीय, लोकसता दि. १८ मे २०२२ पृ. ७
८. Ideal Village in India, <http://globalgrashopper.com>

होते
विचा
प्रतिक
महार
महत्व
टिका
कारभ
चांगा
मुल्या
मार्ग :
काढा
त्या :
अस्तित्व
हा जा
राजव
गांधी
या गा
असल
गांधी

कर्ते ज्ञानम् पुकितः

Srujan Prabhat

A Biannual Research Journal

ISSN : 2249-1171 | Volume - II | October 2022 | Issue - II

SPECIAL EDITION

**Government Vidarbha Institute of Science
And Humanities (Autonomous), Amravati**

NAAC Re-accredited 'A' Grade with CGPA 3.32

••● 31 नवंबर समिती ●●

01	Administration of Cantonment Board	Capt. Dr. Sunil Ingale	1-3
02	Panchayat Raj and Women Empowerment	Dr. Santosh Sambhaji Dakhare	4-7
03	Whither Local Self Government ? Expectations and Reality	Prof. Satish Dandge Dr. Sushil S. Kamble	8-12
04	Challenges before Rural India and Sustainable Development	Dr. Sadhana S. Khandar Dr. Vaishali L. Deshmukh	13-16
05	Sisterhood as the Political Value in Improvising Rural Women's Leadership through Local Self-government in India	Rohini Arunrao Gaidhane	17-20
06	Women in Local Self Government	Siddharth Ravindra Rote Anil Vimal Narayan Narwade	21-26
07	Panchayati Raj Development in India	Dr. Dipak Krishnarao Raut	27-30
08	Local Self-Government and Rural Development	Triveni Sureshrao Watgule	31-33
09	Challenges before local self Government	Dr. Prashant D. Satpute	34-40
10	Local Self-Government in a Federal Democracy	Dr. Pavan D. Tayade	41-46
11	Local-Self Governance and Peoples Empowerment : The Indian Experience	Awadhut Vitthal Borkar	47-52
12	Sustainable Development Goals and Village Development	Vaishnav S Kadu	53-58
13	Rural Government and Women Leadership in India	Dr. Sunita P. Manwar	59-63
14	Sustainable Development and Gram Rajya Gandhian Perspective	Dr. Sukhadev Sadashiv Undare	64-67
15	गावो-गावच महिला पायदळ	भीम रासकर	68-72
16	स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या विकासाची बाटचाल	डॉ. नंदाजी राधोबाजी सातपुते	73-77
17	उ०३ वा घटनादुरुस्ती कायदा व सामाजिक परिवर्तन	प्रा. विजया एच. राऊत	78-81
18	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि ग्रामीण विकास - एक राजकीय अवलोकन	प्रा. राजेंद्र घोरपडे	82-86
19	ग्रामीण विकास योजनांचे विश्लेषणात्मक अध्ययन	डॉ. भारती कृष्णराव देशमुख	87-89
20	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि ग्रामीण विकासाची विषया न त्रका	डॉ. बालासाहेब जी. जोगांड	90-95

21	पेसा (PESA) कायद्याचा आदिवासींच्या जीवनावरील परिणाम	महेंद्र बी. भगत	96-100
22	ग्रामीण समुदाय व नेतृत्व विकास	प्रा. मनिषा कित्तने	101-103
23	स्थानिक स्वराज्य संस्थेचा इतिहास एक चिकित्सक अध्ययन	प्रा. डॉ. प्रशांत खेडकर	104-108
24	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि महिला नेतृत्व	सौ. प्रतिभा विश्वनाथ पांचाळ, डॉ. ए. एच. कदम	109-112
25	पेसा कायद्याचे आदिवासींच्या दृष्टीने महत्व, कमतरता व तोटे	प्रा. डॉ. प्रतिभा अशोक भोरजार आशिष संतोष गवार	113-115
26	स्थानिक स्वराज्य आणि महिला नेतृत्व	अश्विनी पांडुरंगजी भोजने	116-121
27	पंचायत (अनुसूचित क्षेत्रांचा विस्तार) कायदा (PESA ACT) १९९६ : एक अवलोकन	शाम महादेव कोरांगे	122-126
28	पंचायत राज आणि ग्रामीण विकास	नामानंद गौतम साठे	127-129
29	ग्रामपंचायत निवडणूक सुधारणा आणि निकालांचे दावे	प्रा. डॉ. विनोद को. गायकवाड	130-132
30	पंचायत राज व्यवस्थेचा विकास	रुपाली तुळशिराम तोडकर	133-137
31	पंचायत राजव्यवस्थेत महिलांचा सहभाग	डॉ. आर. जी. सुरलकर	138-140
32	भारतातील ग्रामीण स्थानिक स्वराज्य संस्था व महात्मा गांधीजींच्या विचारांची समकालीन प्रासंगिकता	मयूर गिरीश पेटकर	141-145
33	भारतातील पंचायत राज व्यवस्था	प्रा. सचिन जवस्वाल	146-148
34	स्थानिक स्वराज्य संस्थेसमोरील आव्हाने	विशाल उद्घवराव देशमुख	149-153
35	कोलाम जमातीच्या समस्या आणि उपाय एक समाजशास्त्रीय अध्ययन	प्रा. आर. एस. खंडरे डॉ. अरुण धो. चौहान	154-158
36	नेतृत्वाची भूमिका आणि आदिवासींचा विकास एक विश्लेषण	प्रा. डॉ. बी. एच. भटकर	159-161
37	पंचायत राज - महिला नेतृत्व	प्रा. डॉ. बविता येवले	162-165
38	स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या विकासाची वाटचाल	डॉ. रामचंद्र हरिभाऊ बुटले	166-171
39	अनुसूचित क्षेत्र विकासात पेसा ची भूमिका	आशिष सुधाकरराव निमकर	172-177
40	ग्रामीण स्थानिक स्वशासनाचे महत्व	प्रा. डॉ. विलास आबा गायकवाड	178-182
41	भारतीय लोकजाहीत स्थानिक स्वराज्य संस्थांची भूमिका	डॉ. हनुमंत फाटक	183-185
42	स्थानिक स्वराज्य संस्थेतील महिला नेतृत्व व सहभाग- एक राजकीय सिंहावलोकन	डॉ. कत्रोजवार तुळशिराम नितिन	186-190

43	स्थानिक स्वराज्य आणि महिला नेतृत्व	डॉ. अर्चना झा. पाटील	191-195
44	स्थानिक स्वराज्य आणि महिला नेतृत्व	प्रा. देवेंद्र उत्तमराव ठाकरे	196-199
45	७३ वी घटना दुरुस्ती व पंचायत राज व्यवस्था	डॉ. सुनंदा तिळके	200-202
46	स्थानिक स्वराज्य संस्थेसमोरील आव्हाने	डॉ. प्रशांत विघे	203-207
47	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि महिला नेतृत्व	अमित पुरुषोत्तम इंगोले प्रा.डॉ. विनायक कोळाये	208-211
48	महात्मा गांधी आणि ग्रामीण विकास	डॉ. डी.के. खोकले	212-214
49	स्थानिक स्वराज्य संस्थेतील महिला नेतृत्वाचा विकास : एक अबलोकन	प्रा.डॉ.शुद्धोधन एस. गायकवाड	215-219
50	स्थानिक स्वराज संस्था आणि महिला सञ्चलीकरण	डॉ. स्वप्ना ब्रं. लेंडे	220-224
51	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि गांधी विचारांची प्रासंगिकता	डॉ. विष्णु पुंजाजी पवार	225-229
52	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि ग्रामीण विकास विशेष-संदर्भ:- गोंदिया जिल्हा	डॉ. एच. पी. पारथी	230-235
53	स्थानिक स्वराज्य संस्थांचे महत्व	प्रा. मेघराज आर. शिंदे	236-237
54	ग्रामव्यवस्थेचा न्हास व नागरीकरण	डॉ. दिनेश स. धाकडे	239-242
55	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि स्थानिक लोकांचा लोकसंघभाग	प्रा. डॉ. आशिष दि. काढे	243-245
56	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि गांधीवादी विचारांची प्रासंगिकता	डॉ. प्रविण जयकृष्ण गुलहाने	246-250
57	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि ग्रामीण विकास	डॉ. एल. जी. सोनुले	251-253
58	सत्तेचे विकेन्द्रीकरण व ग्रामस्वराज्याची संकल्पना	डॉ. पंकज परसराम नंदेश्वर डॉ. प्रिया अनिरुद्ध सांगोले	254-256
59	महात्मा गांधी यांची स्थानिक स्वशासन संकल्पना	डॉ. प्रमोद एम. तालन डॉ. निना चवरे	257-259
60	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि ग्रामीण विकास	प्रा. डॉ. कल्पना एस. गोडघाटे	260-263
61	ग्रामीण विकासात स्थानिक शासनाची भूमिका	प्रा. डॉ. चावरे एम. व्ही.	264-267
62	महात्मा गांधीचे सर्वोदयी विचार आणि ग्रामीण विकास	प्रा. डॉ. रविंद्र भणगे	268-276
63	ग्रामीण विकास आणि महिला नेतृत्व (विशेष संदर्भ चंद्रपूर जिल्हा)	प्रा. डॉ. राजेंद्र सदाशिव मुद्दमवार	277-282

64	शाश्वत विकासाची उद्दिष्टे आणि भारतातील ग्रामीण विकास	डॉ. विशाल विष्णु रोटे	283-284
65	सौरऊर्जा : ग्रामीण भागाकरिता शाश्वत ऊर्जा	सुभाष ज्ञानेश्वरराव गोटफोडे प्रा. डॉ. किशोर वि. साबळे	285-293
66	ग्राम स्वराज्य व रोजगार हक्क	प्रा.डॉ. अंशोक ना. भोरजार प्रा. डॉ. वनिता चोरे	294-296
67	पंचायत राज व्यवस्थेमुळे बदललेला ग्रामीण विकास	डॉ. देवलाल सुखदेवराव आठवले	297-301
68	स्थानिक स्वराज्य संस्था व महिलांचे राजकीय सकारात्मकरण	कौस्तुभ श्यामशिल भोयळे	302-304
69	महात्मा गांधीजींच्या स्वप्नातील पंचायतराज	डॉ. भालेराव मुघाकर नारायण	305-308
70	ग्रामीण समुदाय व नेतृत्व विकास	प्रा.मनिषा कित्तने	309-311
71	भारतातील पंचायतींचे संघटन आणि अधिकार	सविता सु. घरजारे विक्रम भ. ठाकरे	312-319
72	शाश्वत विकासाची उद्दिष्टे आणि भारतातील ग्रामीण विकास	डॉ. ममता विजयराव पांड्हीकर	320-324
73	ग्रामीण आर्थिक विकासाचे एक अध्ययन	ऑकार नागोराव ढोले	325-330
74	नागपूर जिल्हा परिषदेतील महिला प्रतिनिधित्वाचे पक्ष व प्रवर्ग निहाय विश्लेषण १९९२-२०१२	डॉ. असिम खापरे डॉ. राहुल बाबगे	331-334
75	स्थानिक स्वराज्य संस्था व महिला नेतृत्व पंचायतराज मधील पंचकन्या - शोध व बोध	मयुरी लाड	335-340
76	स्थानिक स्वशासनाच्या निर्णय प्रक्रियेत महिला प्रतिनिधीचा सहभाग	लिमंत्रिका भगवान नवघडे प्रा. डॉ. ए.ल. एच. नंदेश्वर	341-343
77	पंचायत राज व्यवस्था का इतिहास और गांधीवादी विचारो की प्रासंगिकता	डॉ. ए. डी. जाधव	344-350
78	पंचायत राज व्यवस्था में महिला नेतृत्व	सायंत्रा दिगंबर मकेश्वर	351-353
79	अचलपूर नगरपालिका का विकास एवं महिलाओं की सहभागिता	डॉ. माया एस. बाटाणे	354-357

पंचायत राज – महिला नेतृत्व (Women Leadership in Panchayat Raj)

प्रा. हर्षि. बहिला गोवत

एजन्शन विभाग अमे
महाराष्ट्र अधीक्षिता मुख्य महाराष्ट्र, भारत
Email : hpyeole@gmail.com

सांकेतिक :-

स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या संघर्षात झालेल्या ७३ व ७४ च्या घटनादुर्घटीने महिलांना स्थानिक राजकाऱ्यात हक्काचा राजकीय प्रवेश मिळाला. महिलांच्या राजकीय जागरूकतेचा अभाव असल्यामुळे पाहिजे एक दशक प्रवासी किंवा इंद्रिय प्रतिनिधी म्हणून त्यांनी कीटुंबिक सहकार्याच्या आधारावर कार्य केले पण आज मात्र त्या स्वेच्छेचे, राजकाऱ्य समजून पेकून राजकरणात प्रवेश करीत आहे.

आपलीमधील भारतात स्थानिक स्वराज्य संघर्षेत महिलांचा सहभाग एकूण प्रतिनिधीच्या तुलनेत १.३ दण्डांचा आहे. सहभागी महिलांची केवळ संख्याच वाढली नाही तर त्यांचा गुणात्मक दर्जाही सुधारत आहे. स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या प्रार्थी प्रशासनात उच्च विद्याल्यांतील महिलांचे प्रमाण वाढलेले आढळते. जसे – भर्ती शर्मा, चावी राजवत, शहनाज, आरती देवी इत्यादी. दुसरे महिलांच्या जिव्हाळ्याचे किंवा दैनंदिन प्रशासनाच्या कार्यात महिला नेतृत्व अग्रक्रम देतांना दिसतात जसे – पाणीपुरवडा, इंधन व्यवस्था, सौर दिवे इत्यादी महिला नेतृत्वाने गावविकासात शिक्षणाता अधिक महत्व दिल्याचे आढळते विशेषत: शाळेतील गळतीचे प्रमाण शून्य करणे, मुलीच्या शिक्षणाता अग्रक्रम, आरोग्य विषयक तारतुदी करणे इत्यादी राखारेही, भर्ती शर्मा, शेतकऱ्यांना स्वसत दरात जेती मशागतीचे संसाधने उपलब्ध करून देणारी पदार्थी आवाय अस्या महिला राजकीय दृष्टीय आहेत.

परंतु हे करतांना त्यांना विविध प्रश्नांना सामोरी जावे लागत आहे. मतदार स्तरावर, सभागृहात आणि सभागृहाबाहेही महिलांकडे पाहण्याच्या दृष्टीकोनात फारसा फक्त पडलेला नाही. राजकीय प्रशासनाच्या अनुभवाचा अकाव, पुल्ह कर्मचाऱ्याकडून कामाच्या ठिकाणी होणारा लिंगभेद, महिलांच्या चारीशावर संशय, कामाच्या ठिकाणी पोषक वातावरणाचा अभाव, नारोवाईकाकडून अवाजवी हस्तक्षेप इत्यादी महिलांच्या नेतृत्वात ग्रामपंचायतीत सुधारणा झाल्या असल्या तरी Covid- 19 च्या पार्श्वभूमीत महिलांनी अधिक कार्यक्षमतेने काम केलेले आढळते पण त्यांना येणाऱ्या आहचणी सोडविण्यासाठी अधिक प्रयत्न केले गेले तर भारतीय खेळांचा चेहरा बदलून गांधीजीच्या स्वनातील भारत साकार होईल.

२२ डिसे. १९९३ ऐजी लोकसभेने ७३ वी ७४ ची घटना दुर्घटी करून जशी ग्रामीण व शहरी प्रशासनात सुधारणा केली. ताशी महिलांच्या स्थितीतही सुधारणा झाली. १४ एप्रिल १९९३ पासून या विधीनियमाची अंमलबजावणी मुळ आहे. या घटना दुर्घटीमुळे महिला बदलाल्या सुरवातीचे एक दशक नेतृत्व करू लागल्या काऱण त्यांना तसा कीटुंबिक वारसा मिळाला पण २००० सालापासून पंचायत राजव्यवस्थेत महिलांच्या सहभागाला अधिक गती आली. त्यांचे नेतृत्व वाढले. सुरवातीचे एक दशक विशेषत: महाराष्ट्राच्या राजकाऱ्यात मतदारसंघ महिलांसाठी आरक्षित झाल्यामुळे गेल्या अनेक वर्षांपासून राजकाऱ्यात मुख्यमंत्री पर्याप्तीला, आईला किंवा बहिणीला गावाच्या निवडणुकीती अपे केले. ग्रामपंचायत कार्यकारिणी सदस्य, सरपंच म्हणून त्या निवडून आल्या. 'खरी स्टैंप' किंवा केवळ सयाजी राचाची

भूमिका त्यांनी पार पाडली कारण त्यांचे राजकीय बाबतीत असणारे अज्ञान मात्र कालांतराने चित्र बदलले. पूर्वी पूर्णपणे राजकीय कार्याबाबत पतीवर किंवा सासरच्यांवर अवलंबून असणारी महिला जेव्हा गावच्या निर्णय प्रक्रियेत सामील झाली तेव्हा तिला 'पाण्यात पडल्यावर पोहता यावे' याप्रमाणे राजकारण कबूलागले. ग्रामपंचायतीचा कारभार, विकास विधी विविध योजना, भ्रष्टाचार, मिठीगचा कोरम आणि गावातील राजकारणातील बाऱ्कावे तिला कबूलागले. ज्ञान वाढले, आत्मज्ञान आले, क्रियाशील नेतृत्व आले. अधिक निकोप प्रशासन, पारदर्शी कारभार, गावाच्या विकासाचा अग्रक्रम या बाबी महिलांचा प्रशासनात सहभाग वाढल्याबरोबर येवू लागल्या त्यांचा आत्मविश्वास वाढला.

आज एकूण भारतातील पंचायतराज व्यवस्थेतील महिला नेतृत्वाचा आढळावा घेतला तर त्या अधिक सक्षमपणे नेतृत्व करतांना आढळतात.

स्वातंत्र्याप्राप्तीनंतर १९५२ ते १९९० विविध निवडणुकांमध्ये महिलांनी सहभाग घेतला पण राजकरणाच्या पुरुषी वर्चस्वामुळे किंवा सामाजिक संरचनेतील तिच्या दुय्यम भूमिकेच्या मानसिकतेमुळे तिचा सहभाग फार नगण्य राहील स्थानिक प्रशासनात राजकीय क्षेत्रात महिलांना ३३% आरक्षण लागू करून पहिल्या प्रथम हक्काची जागा मिळाली म्हणून भारताच्या लोकशाहीत ७३ वी व ७४ वी घटनादुरुस्ती खियांच्या दृष्टीने महत्वाची ठरली. १९९३ ते २०१३ या १० वर्षांच्या म्हणजे एका दशकाच्या कालावधीतील महिला सहभाग, नेतृत्व आणि भूमिका बाचा विचार केला तर निष्कर्ष बोरेच समाधानकारक आहेत. १९९९ ते २००३ या एका टप्प्याची आकडेवारी विचारात घेतली तर महाराष्ट्रात स्थानिक स्वराज्य संस्थांमध्ये पं. स. १४५३ महिलांचा सहभाग आढळतो २००२-२००३ या एक वर्षात जि. पं. ६६० महिला, १९९९-२००३ नगरपालिकेत १९५० महिला तर २००० ते २००३ एकूण ८९३ महिला महानगरपालिकांमध्ये सहभागी झालेल्या आढळतात. थोडक्यात एकूण १९९९ ते २००३ या पाच वर्षात महानगर पालिका, नागरपालीका, जि. पं. व पंचायत समित्या अश्या मिळून एकूण ४५१६ महिलांचा सहभाग आहे. एकट्या अमरावती जिल्ह्याचा अभ्यास केला तर १९९९ ते २००३ एकूण ४५ महिलांनी विविध पंचायत समित्यांमध्ये प्रतिनिधित्व केलेले आढळते. २००४ ते २००९ - एकूण २७ महिला म. न. पा सदस्य होत्या. अमरावती जिल्हा परिषदेचा विचार केला तर पहिल्या जि. पं. सदस्य सुमन सोरोदे (१९९४) उषा बेठेकर (१९९७-९८) विद्या वाटाणे (१९९-२०००) उषा उताणे (२००५-२००७) सुरेखा ठाकोर (२०००-२००२) व (२०१२-१४) अश्या महिला अध्यक्ष राहिलेल्या आढळतात. २०२१ च्या आकडेवारीनुसार भारतात एकूण अडीच लाख पंचायतीमध्ये एकूण प्रतिनिधीच्या तुलनेत महिलांचे प्रमाण १३ दशलक्ष आहे. महाराष्ट्रात महिला प्रतिनिधीचे हे प्रमाण तेरा हजार आहे. महिला नेतृत्व आणि त्यांच्या भूमिकांचा विचार केला तर असे आढळते की. स्थानिक स्तरावर महिला नेतृत्वांनी नेहमीच अत्यंत गरजेच्या व दैनंदिन जीवनातील प्रश्नांना सोडविण्यात अग्रक्रम दिले. जेसे पिण्याच्या पाण्याचा प्रश्न, सरपणाचा प्रश्न, प्राथमिकशाळा, वीजपुरवठा, दारुबंदी इत्यादी राजस्थानच्या तरुण सरपंच छवी रजावत भक्ती झार्मा यांचे नेतृत्व हे याचे उत्तम उदाहरण आहे. नुकीच चंद्रपूर जिल्ह्यात झालेली दारुबंदी हा पहिला नेतृत्वाचा विजय आहे. कितीतरी गावातील दारू महिलांनी ग्रामसभांमध्ये ठराव पास करून, प्रसंगी मोर्चेकाढून किंवा आंदोलने करून बंद केलेली आहे.

विविध प्रकारच्या सर्वेक्षणातून हे सिद्ध झालेले आहे की पुरुषी नेतृत्वाच्या तुलनेत महिला अधिक स्वच्छ व सुप्रशासनाला प्राधन्य देतात. कमी भ्रष्टाचार, विकासकामांना गती, कार्यक्षम व भेदभावरहित प्रशासन त्याच्या हातून

घडतोंग आढळते, पहिलांच्या काम करण्यामुळे प्रशासनात पारदर्शकता आली. हरियानात एक महिला सरपंचांमधील जपीन होन वर्षीयाठी ६० हजार रुपयाच्या ठेवीवर दिली त्यापूर्वी तीच जपीन २० हजार रुपये प्रतिकां पटल्यावर पाच वर्षांकरीता दिली जात असे. सुषमा भाट, गुजरात च्या भीरा बहेन, वंदना मैदा ही याची उत्कृष्ट उदाहरण होय. पहिलांना या आरण्यामुळे जी हक्काची संधी मिळाली त्याचा परिणाम केवळ स्थानिक स्तरावरच त्यांच्या कुराळता आणि योग्यता सिद्धता करण्यात झालेला आहे असे नव्हे तर आंतरराष्ट्रीय स्तरावरही पहिलांमध्ये आपले नेतृत्व मिट करण्याइतपत्र क्षमता निर्माण झालेल्या आढळतात. आंतरराष्ट्रीय संघटनेने महिला नेतृत्वाचे अध्ययन करण्यासाठी 'डगा प्रोजेक्ट' सुरु केले. 'साउथ एशिया तनिशिहीच' नावाची आपली शाखा सुरु करतांना या संबंधीचे एक संघेत संभारिकेतील न्यूशॉर्क शहरात आयोजित करण्यात आले होते. भारतातील ४ पंचायत समिती पदाधिकारी महिला अभेरिकेतील न्यूशॉर्क शहरात आयोजित करण्यात आले होते. भारतातील ४ पंचायत समिती पदाधिकारी महिला गुजरातची इलाबेन परमार, राजस्थानची शंकुनत्ता शर्मा, मध्यप्रदेशातील नंदा प्रेमदास वैरागी व कर्नाटकाची मुझा डेक्क यांनी न्यूशॉर्कमधील या संघेतनात १८०० विशेष गणपान्य घटक्तीसमोर आपले विचार व्यक्त केले आणि भारतातील पंचायत राज्य अध्ययनसंथेवर प्रकाश टाकला.

विषयार्थ :-

- १) स्थानिक स्वराज्य संस्थानांमध्ये शिक्षित व उच्चविभूषित महिलांचे प्रमाण वाढलेले आढळते.
- २) अशिक्षित स्त्री नेतृत्व परंपरा आणि सामाजिक रुढी अमान्य करतांना आढळतात. मार्गातील अडचणींना महिला संघर्षणे सामोरी जातांना आढळतात.
- ३) महिलांच्या राजकीय जाणीवा प्रगल्भ झालेल्या असून त्यांची राजकीय सक्रियता व कार्यक्षमता वाढलेली आहे त्यांचे सकारात्मक परिणाम गावपातळीवर आढळतात.
- ४) प्रशासनात पारदर्शकता वाढलेली असून गावातील विकास कायाचा वेग वाढलेला आहे.
- ५) महिला सरपंचांनी स्त्री शिक्षणाला गावविकासात प्राधान्य दिलेले आढळते कारण स्त्रियांच्या शोषणाला स्वियांचे अज्ञान जबाबदार असल्याची जाणीव महिला नेतृत्वाला झालेली आहे.
- ६) असेही निर्दर्शनास येते की राजकीय प्रशासनाचे ज्ञान नसणे, नियम / कायदे याबाबत अज्ञान असणे, कामाचे ठिकाणी प्रतिकूल बातावरण असणे या समस्येला प्रत्यक्ष काम करतांना महिलांना सामोरी जावे लागते.
- ७) अनेक कारणामुळे स्त्री नेतृत्वावर मर्यादा येतांना जागवतात जसे - चारित्र्यावर संहश, कामात नातेवार्इकांकडून अवाजाची हस्ताक्षेप होणे इत्यादी.

उपाययोजना :-

- १) महिलांसाठी प्रशिक्षण शिविरे आयोजित केली जावीत.
- २) एवजकारणाचे प्रात्यक्षिक ज्ञान देणारे कोर्सेस महिलांसाठी अभ्यासक्रमात टाकावयास पाहिजे.
- ३) असाक्षर महिला नेतृत्वासाठी 'गाव कळा किंवा कथा - व्यथा' असे सामुहिक उपक्रम गावपातळीवर सुरु व्यावयास पाहिजे.
- ४) यशस्वी महिला नेतृत्वाची व्याख्याने जि. पं. स्तरावर गावागावात आयोजित करावीत जेणेकरून इतर महिलांना प्रोत्साहन घेणेन.

घडतांना आढळते, महिलांच्या काम करण्यामुळे प्रशासनात पारदर्शकता आली. हरियानात एका महिला सापेळ सार्वजनिक जमीन दोन वर्षांसाठी ६० हजार रुपयाच्या टेवीवर दिली त्यापूर्वी तीच जमीन २० हजार रुपये प्रतिवर्ष पट्टण्यावर पाच वर्षांकरीता दिली जात असे. मुषगा भाद्र गुजरात च्या मीरा बहेन, बंदना मैदा ही याची उत्कृष्ट उदाहरण होय. महिलांना या आरक्षणामुळे जी हकाची संधी मिळाली त्याचा परिणाम केवळ स्थानिक स्तरावरच त्यांच्या कुराला आणि योग्यता सिद्धता करण्यात झालेला आहे असे नव्हे तर आंतरराष्ट्रीय स्तरावरही महिलांमध्ये आपले नेतृत्व मिळ दिला करण्याइतपत क्षमता निर्माण झालेल्या आढळतात. आंतरराष्ट्रीय संघटनेने महिला नेतृत्वाचे अध्ययन करण्यासाठी 'डॉ. प्रोजेक्ट' सुरु केले. 'साउथ एशिया तनिशिईव्ह' नावाची आपली शाखा सुरु करतांना या संबंधीचे एक संपेळ अमेरिकेतील न्यूयॉर्क शहरात आयोजित करण्यात आले होते. भारतातील ४ पंचायत समिती पदाधिकारी महिला गुजरातची इलाबेन परमार, राजस्थानची शंकुलता शर्मा, मध्यप्रदेशातील नंदा प्रेमदास वैरागी व कर्नाटकाची मुद्रा डोका यांनी न्यूयॉर्कमधील या संपेळनात १८०० विशेष गणमान्य व्यक्तीसमोर आपले विचार व्यक्त केले आणि भारतातील पंचायत राज्य व्यवस्थेवर प्रकाश टाकला.

निष्कर्ष :-

- १) स्थानिक स्वराज्य संस्थांमध्ये शिक्षित व उच्चविभूषित महिलांचे प्रमाण वाढलेले आढळते.
- २) अशिक्षित स्त्री नेतृत्व परंपरा आणि सामाजिक रुढी अमान्य करतांना आढळतात. मार्गातील अडचणींना महिला समर्थपणे सामोरी जातांना आढळतात.
- ३) महिलांच्या राजकीय जाणीवा प्रगल्भ झालेल्या असून त्यांची राजकीय सक्रियता व कार्यक्षमता वाढलेली आहे त्यांचे सकारात्मक परिणाम गावपातळीवर आढळतात.
- ४) प्रशासनात पारदर्शकता वाढलेली असून गावातील विकास कामाचा वेग वाढलेला आहे.
- ५) महिला सरपंचांनी स्त्री शिक्षणाला गावविकासात प्राधान्य दिलेले आढळते कारण स्त्रियांच्या शोषणाला स्त्रियांचे अज्ञान जबाबदार असल्याची जाणीव महिला नेतृत्वाला झालेली आहे.
- ६) असेही निर्दर्शनास येते की राजकीय प्रशासनाचे ज्ञान नसणे, नियम / कायदे याबाबत अज्ञान असणे, कामाचे ठिकाणी प्रतिकूल वातावरण असणे या समस्येला प्रत्यक्ष काम करतांना महिलांना सामोरी जावे लागते.
- ७) अनेक कारणामुळे स्त्री नेतृत्वावर मर्यादा येतांना जाणवतात जसे – चारित्र्यावर संशय, कामात नातेवाईकांकडून अवाजवी हस्तक्षेप होणे इत्यादी.

उपाययोजना :-

- १) महिलांसाठी प्रशिक्षण शिविरे आयोजित केली जावीत.
- २) राजकाऱणाचे प्रात्यक्षिक ज्ञान देणारे कोर्सेस महिलांसाठी आभ्यासक्रमात टाकावयास पाहिजे.
- ३) असाक्षर महिला नेतृत्वासाठी 'गाव कट्टा किंवा कथा – व्यथा' असे सामुहिक उपक्रम गावपातळीवर सुरु व्यावयास पाहिजे.
- ४) यशस्वी महिला नेतृत्वाची व्याख्याने जि. पं. स्तरावर गावगावात आयोजित करावीत जेणेकरून इतर महिलांना प्रोत्साहन मिळेन.

५.) एकूण असे निवडणास घेते की, पहिला आरक्षणातून महिलांना आपली क्षमता सिद्ध करण्याची संधी दिली. पण तुडीचे भारतीय मतदेत महिला आरक्षणाचे शील (३३% आरक्षण) चार वेळा मांडून व राज्य सभेने संमत कराऱ्ही अवूची रुक्कलेच आहे. १९९६ च्या विवरणाकृत काळात विविध राजकीय पक्षांनी 'महिला आरक्षणाचा' मुद्दा पूछ केला पण आजतागायत्रे विशेषक लांबणीचरच आहे.

- 1) Why Women are the game - changes in local Govt, The Hindu Uma Mahadevan, 24 -ug 2022
- 2) Research Gate, <https://www.R.G.net>
- 3) Meet Maharashtra 24 Women, <https://timescoindia.com>
- 4) <https://www.thebelter.india>
- 5) <https://www.jaagore.com>, women empowerment and issues.
- 6) <https://www.thebelter.india>
- 7) <https://saievac.org>

2022 Impact Factor (2023) 4.003

Journal DOI: 10.5185/1744-7110

ISSN 2277-8142

International Journal of
Indian Economic Light (IIEL)

Volume-11 Issue-3 June 2023

for

GENERAL EXISTING ISSUES AND PROBLEMS OF INDIA IN CURRENT SCENARIO

Dr. Swati Girase

Assistant Professor, Department of Geography, M.J.F. College Amravati

INTRODUCTION

Social problems as those issues which are deviations from the ideal and can be resolved by group effort. The term ideal is not arbitrary but signifies those conditions which the society (that is concerned with upholding the good) and social ethics consider undesirable. Problems varies as per time and need to check its origin.

Some of the major problems of India are poverty, deprivation, corruption, illiteracy, unemployment, child labour, child marriage, religious war, caste system, population, inequality, starvation, beggary and many social issues.

Social problems are action or events that are affect deviated from social norms, social rights or social values. Some situation or pattern of behavior affect undesirable to individual or some number of people in the society that are social problem. We can't imagine society without problem. Causes of problem related with each other. Social problems vary problem also affect from time and space. Overcome of social problem is well development of society.

SOME OF THE MAIN SOCIAL PROBLEMS IN INDIA

1. Unemployment

For or layman, it is a qualified person not able to secure the job or earn a live hood to most his needs. This is a major concern because a fully resourceful person is available for secure to society country but still not able to get the opportunity. There can be money reasons for that like people one uplifted enough for a particular position but does not have requisite knowledge about the field.

Poverty

It can be defined as a situation in which a person's income is insufficient for him to meet his base needs of food, clothing shelter and medical health. It a secure condition which affects the overall wellbeing of a person leading to problems like increase in petty crimes, literacy child labour etc. Poverty is the state of a human where they are unable to meet the minimum or acceptable standard of money to fulfil their basic needs.

This condition is associated with poor health, high mortality, low educational levels and poor quality of life. Poverty can be explained as people's living condition which is lower than a living standard. People living in deprivation of required important resources are poor. The problem of poverty in India is wide spread and major issue. Some of the causes behind poverty are illiteracy, population explosion and accumulation of available resources an improper manner. This causes many people to live without sufficient finances & food. The UN defines poverty as the inability to sustain a basic standard of living characterized by standard income, access to healthy houses, clean drinking water, education and food. India despite its richness of resources is among the leading poverty stricken countries with a huge amount of the population under the BPL (Below Poverty Line). The govt. in partnership with private & non-governmental organization are implementing poverty elevation programs like IRDP (Integrated Rural Dev. Prog.) and PMJDY (PN Jan Dhan Yojna). Poverty in India is caused both by individual orientation & socially induced.

Illiteracy

World illiterate means deprived of basic education. Since India has its major chunk being under below poverty line, illiteracy and child labour becomes one of the most common economic problems. Govt. has taken lot of measure to accommodate all the vulnerable sections through various schemes.

Unequal distribution of income

The issue arises due to poor economic policy or mal practices in the well-found policies. In this the major chunk of national income is with a particular section and other section being deprived of the basic necessities.

Corruption

This problem arises when a person who is holding responsibility do a certain task ask for farmers in term of cash or any other form for performing his duty for which he is already entitled. According to the corruption perception Index (CPI) India ranks 80th out of the 180 countries that were examined (2011). Corruption is abuse or misuse of any available service. Opportunity finance etc for one's personal benefit by unfair means. It divides the society in two parts i.e. which one privileged and the other which remain deprived of many important necessities. Corruption in India occurs due to the administrative process not being made transparent and the inefficiency of the workers. Taking and giving bribes are accepted in this process. India is consistently regarded as one of the most corrupt countries in the world.

Causes

- (i) Wages related causes: Due to the independence struggle the government has empty coffers and hence could not pay employees high wages.
- (ii) Political causes: Black money is frequently used to fund political campaigns which leads to a quid pro quo system and many capitalisms.
- (iii) Legal causes: Archaic laws that narrow the definition of corruption and insistence on irrefutable physical proof make the situation worse.
- (iv)

Solution

- (i) Funding vigilance & regulatory agencies with money, manpower & resources.
- (ii) Increase transparency in Govt. transaction
- (iii) Ban criminals from becoming officials
- (iv) Inculcating good values from a young age to combat corruption.
- (v) Amending laws to increase punishment & for criminal

In conclusion, corruption is one the leading issues in India and immediate and strict action is required to end this cancer from our society.

Family Disorganization

Family disorganization is main problem these days due to changing scenario of the family dynamic. In earlier days around 40 years back, women were not given much freedom of choice education etc. but with the changing society and for betterment of an individual women has been given equal free in education and taught to experience the freedom of choice.

Major problem in this economic area which only a section of the society has moved or adapted to these new changed environments. Most of the proportion is still believe the women should hold herself back when it comes to family as should let his man fly high in his cases. Giving away the career growth or being to stay at how for between bringing of the children should be women's choice not imposed by family, partner or society. Pranging up a child in a family. When parents are not staying together have shared custody of a child affects the child psychology in numerous ways. As with changing scenarios, the need for movable and companion needs to be redefined which may help in providing some stability to family dynamics. Marriage is always being a social affair which needs to be changed. Family disorganization is one of the major issue in India. If affects the people involved in it a severe manner. And if they have children, then it affects their mental health and a major adverse impact on their life.

Generation Conflict

This entire young generation aged between 13 to 22 years all trying to find their identity by connecting themselves with this peer circle and group. They connect to each other through various social median channels like Instagram, snapchat etc. Together they follow or level which is popular in their accounts.

Following each other or connecting with each other our various social media channels all not issue or problem if they don't attach their self-worth and self-esteem to their online account. The number of followers a number of likes for this post becomes their self-worth. Living a virtual life, a problem and being not able to relate to real life is also a problem faced with them. They all not able to understand ground realities of life, real world problems.

Main reason for these issue with young generation because they are trying to fill in the voice faced by them. Most of them belong to the class of family where both the parents are working, when the psychological need of being connected is ignored by parents. Result in dependency or social media channels.

Environmental issues: - Climate change has already started to manifest its effects with increase in natural disasters, change in weather patterns and outbreak of various diseases. This is of interest to India as its one the largest emitters of greenhouse gases.

Effects of Hypermedia Culture

Social media has presented every aspect of our social, occupational and personal world. The average person tends to spend on average more than 2 hours every day on some form of media.

The effects of excessive use of media can be particularly endangering to younger generations as they find to be more vulnerable to the messaging and ideas presented on various platform.

Positive effects of Hypermedia Culture

- (i) They made information accessible to a broader audience. This has led to people learning essential skills free of cost and without fear of embarrassment.
- (ii) They have bridged the gap between authorities. During the pandemic a person could go online and get information from trusted authorities like WHO, Health Ministry of India on the CDC.
- (iii) They have bridged the gap between cultures. A person nowadays is exposed to the news. Culture and conditions of people from all around the world. Which has led to better understanding and cooperation.
- (iv) It has made educational concepts more concrete and easier to understand.

Negative effects of Hypermedia Culture

- (i) It has the potential to be addictive. Younger generation tend to be particularly vulnerable to video game, social media pornography addictions.
- (ii) Increased loneliness. Children adolescents who use media too much tend to experience more loneliness and have less meaningful interaction with their surroundings.
- (iii) Increased aggression/violence. Children tend to be impressed coinable & the frequent exposure to violent imagery can in turn make them respond in an aggressive manner.
- (iv) Increased depression anxiety apathy. Exposure to constant bad news and imagery can induce various forms psychological distance.
- (v) Cyberbullying hypermedia culture can to bullying on various platform and has the same effects as physical bullying.
 - a) The HMC affects the young generation's mental health as too much involvement in the social media and gadgets exposes them to a lot of adverse experience.
 - b) HMC affects younger's culture as it they are exposed to western other culture and are influenced by them.
 - c) HMC exposes children to pornographic contents as there is no limit or restriction in the online internet world. This digresses the children's mind and affects their lines.
 - d) Many fall to cybercrime issues as they don't have appropriate knowledge information and understanding of the rules & safety measures while using social media.
 - e) It affects the younger's productivity as their time & energy is utilized in an inappropriate manner.
 - f) This also affects the productivity of the people involved.
 - g) It is affecting the traditional family system in the society as whole.
 - h) The institution of marriage is becoming questionable as the divorces are taken by a large group of people & it affects societies point of view.

Hypermedia culture thus receive mixed responses from the youth and the cons of this makes it a serious social issue. In conclusion, media can have positive & negative effects and it's the responsibility of the various social systems to prevent excessive & deviant use of media by younger generations.

SJIF Impact Factor (2023): 8.089 | Journal DOI: 10.36713/epra0212

ISSN: 2277-3142

International Journal of Indian Economic Light (JIEL) - Peer-Reviewed Journal

Volume: 11 | Issue: 3 | June 2023

Hyper media culture is the influence of media on the younger generation of society. It affects the younger generation lifestyle, psychology, thinking and their culture.

CONCLUSION

General issues and problems in any society are determined by the spatial, circumstantial and temporal context of the region. Social issues & problems in India are shaped and molded by multiple interconnected and overlapping factors like history, economy, social structure and others.

REFERENCES

1. Weber, M. *The Sociology of Religion*, Boston, Mass: Beacon Press.
2. Eliade, H. *The Sacred and the Profane: The Nature of Religion*, New York: Harcourt, Brace and World, 1959.
3. Durkheim, E. *The Elementary Forms of Religious Life*, London: Allen and Unwin, 1915.
4. Fischer, M.N.J. *Iran: From Religious Dispute to Revolution*, Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1980.
5. Baird, Robert D. (ed.) 1995 (3rd edition) *Religion in Modern India*, Delhi, Manohar.
6. Bhunagare D.N., *Peasant Movements in India*, OUP, New Delhi, 1988.

B.Aadhar

Single Blind Peer-Reviewed & Refereed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

June-2023

ISSUE No - (CDXIX) 419 & Vol.-B

ENVIRONMENT : ISSUES & CHALLENGES

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande

Director

Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati

Executive Editor

Dr. Archana S. Dahane

Officiating Principal

Yeshwant Mahavidyalaya, Seloo
Dist. Wardha

Editor

Dr. Sandip B. Kale

Assistant Professor & Head,
Department of Political Sci.
Yeshwant Mahavidyalaya, Seloo
Dist. Wardha

- This Journal is indexed in
- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

महाराष्ट्र राज्यातील यवतमाळ जिल्ह्यातील बनव्यास क्षेत्रातील बदलाचे भौगोलिक अध्ययन (२०११ ते २०२१)

डॉ. स्वाती डी. गिरासे

सहवोरी प्राध्यापक, भूगोल विभाग महात्मा ज्योतिराम फुले महाविद्यालय, अमरावती
मोबाईल नंबर 9422957070, ईमेल - girase.swati678@gmail.com

सारांश

मंत्रिलित आणि चांगल्या पर्यावरणीय परिस्थितीसाठी जास्तीत जास्त बनाढ्यादन आवश्यक आहे. तसेच हवामानाची परिस्थिती बेट जंगलाच्या आच्छादनावर अवलंबून असते. बन हा मुळ्य घटक आहे तो पर्यावरणाचा समतोल राखतो, तसेच पर्यावरणीय धोके नियंत्रित करतो. जगिनीची भूप, पूर इत्यादी प्रामुख्याने जंगलाचा न्हास झालेल्या प्रदेशात आढळतात. त्यामुळे पर्यावरणावरील आपली टाळज्यासाठी बनाढ्यादन महत्वाचे आहे आणि नैसर्गिक धोक्यांवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी बन लागवड हे उत्तम अवस्थापन आहे.

प्रस्तुत संशोधन निबंधामध्ये यवतमाळ जिल्ह्यातील जंगलाखाली असलेल्या प्रमाणातील बदलाचे तालुकानिहाय अध्ययन करण्यात आलेले आहे.

वीजसज्जा

बनव्यास क्षेत्र, बदल, घट, पर्यावरण

प्रस्तावना

भारतात बसाहती, उच्चोग, विविध प्रकल्प इत्यादीसाठी अनेक नैसर्गिक बनस्पतीचा न्हास झाला आहे आणि गेल्या काही दशकांपासून त्याचा प्रतिकूल परिणाम हवामानावर दिसून येत आहे. विकास महत्वाचा आहे पण पृथ्वीवरील नैसर्गिक बनस्पती आणि नैसर्गिक संपत्ती नष्ट न करता विकास झाला पाहिजे. त्यामुळे भविष्यातील विकासाच्या योग्य नियोजनासाठी देशातील बनस्पतीच्या आवरणाचा सूक्ष्म स्तरावर अभ्यास करणे आवश्यक आहे.

यवतमाळ जिल्हा हा महाराष्ट्र राज्यातील पश्चिम महाराष्ट्र राज्यातील कापूस उत्पादनासाठी प्रसिद्ध जिल्हा आहे. जिल्ह्यात दक्षिण भागात बनाचे आच्छादन असून इतर भागात बनाचे प्रमाण कमी आहे. प्रस्तुत अभ्यासात यवतमाळ जिल्ह्यातील वर्ष २०११ आणि २०२१ मधील बनाचे प्रमाण आणि दहा वर्षांत त्यात झालेला बदल याचे अध्ययन करण्यात आलेले आहे.

उद्दिष्ट्ये

प्रस्तुत अभ्यासाची मुळ्य उद्दिष्ट्ये पुढीलप्रमाणे आहे.

- १) यवतमाळ जिल्ह्यातील बनाचे प्रमाण अभ्यासणे
- २) यवतमाळ जिल्ह्यातील बन क्षेत्रातील बदलाचे अध्ययन करणे

माहिती खोल आणि अभ्यास पद्धती

प्रस्तुत संशोधनासाठी प्रामुख्याने द्वितीय खोलाद्वारे माहिती प्राप्त केलेली आहे. आवश्यक माहिती ही जटू व पीक अहवाल, जिल्हा सांख्यिकीय कार्यालय याद्वारे प्राप्त केलेली आहे. बनक्षेत्रातील बदल हा पुढील सूचाद्वारे काढलेली आहे.

बदल = चालू काळातील मूल्य – मार्गील काळातील मूल्य

संकलित केलेली माहिती ही सर्वी मध्ये प्रदर्शित करून त्याचे वितरण जिल्ह्याच्या नकाशात दर्शविलेले आहे. तसेच बनक्षेत्रातील बदल आलेखाच्या सहाय्याने दर्शविलेला आहे.

अभ्यास क्षेत्र

यवतमाळ हा महाराष्ट्र राज्यातील पश्चिम विदर्भात बसलेला आहे. जिल्ह्याचा अधारूपीय विस्तार १५°-२६° उत्तर ते २०°-४२° उत्तर असून रेखावृत्तीय विस्तार ३३°-१८° पूर्व ते ७९°-९° पूर्व रेखावृत्तीय विस्तार आहे. य जिल्ह्याचे एकूण भौगोलिक क्षेत्रफळ १३५८४ चौ.किमी असून जिल्ह्यात एकूण १५ तालुक्यांचा समावेश आहे.

वर्ष २०११ च्या जनगणनेसुमार ववतमाळ जिल्ह्याची पूर्ण लोकसंख्या २७३३२३४८ असून त्यातील पुरुष लोकसंख्या १४१९६५ तर महिला लोकसंख्या १३५२३८३ आहे. जिल्ह्याच्या उत्तर भौमेला असणाऱ्यांनी आणि बद्दी जिल्हा आहे, नांदेह जिल्ह्याची आणि तेलंगाना राज्याचे गीभा दक्षिणेकडे आहे, जिल्ह्याच्या पूर्वेना डिंगोऱी व बाईम जिल्हा असून पश्चिमेकडे चंद्रपूर जिल्हा वसलेला आहे.

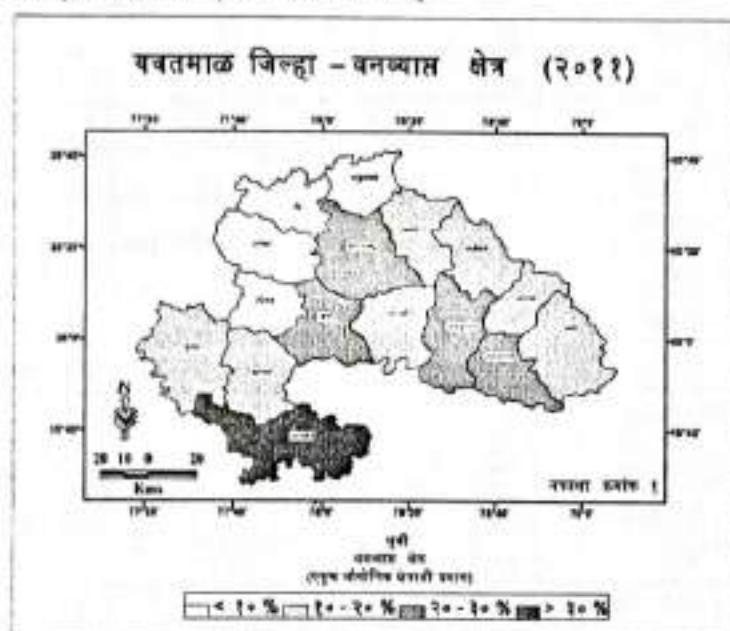
ववतमाळ जिल्ह्यातील वनधेव

ववतमाळ जिल्ह्यात पानाखाली येणे दक्षिणेकडे आढाळून येतात, जिल्ह्यात वावत असलेल्या मागणीमुळे बांधूची लागवड करून राखील जंबलाचे लागवडीखालील धोवात याढ करण्यात येत आहे, ववतमाळ जिल्ह्यातील उड्ड प्रतीच्या बनावड्ये साग हे प्रमुख वृक्ष आहे, तर निघ प्रतीच्या बनावड्ये तेंदु, गरारी, चार, शावडा, वेहडा, विजा इत्यादी वृक्ष आहेत. मिथ बनावड्ये वड, सिंगल, आंबा, निंब आहेत.

ववतमाळ जिल्ह्यात वर्ष २०११ मध्ये एकूण २३१० चौ.किमी. क्षेत्र हे बनावडाली होते, तर एकूण भौगोलिक क्षेत्राशी हे प्रमाण १७.०९% होते, तर वर्ष २०२१ मध्ये बनाचे एकूण क्षेत्र २३१४ चौ.किमी. असून एकूण भौगोलिक क्षेत्राशी प्रमाण १७.१२% होते, वर्ष २०२१ च्या तुलनेत वाढ झालेली दिसून येते.

बनव्यास क्षेत्र – २०११

ववतमाळ जिल्ह्यात वर्ष २०११ मध्ये उमरखेड तालुक्यात (३४.४४%) ४२६ चौ.किमी. क्षेत्र हे बनावडाली होते, तर या तालुक्यातील एकूण भौगोलिक क्षेत्राच्या सुमारे ३४.४४% क्षेत्र हे बनव्यास होते. उमरखेड तालुक्यातील पूर्वेकडे बनाचे हे प्रमाण अधिक आहे.

ववतमाळ (२६.७४%), केळापूर (२५.३७%), केळापूर (२५.३७%), झरीजामणी (२३.४४%) आणि आणी (२०.०५%) या तालुक्यातील एकूण भौगोलिक क्षेत्राच्या २० ते ३०% क्षेत्रात बनावडादान होते.

जिल्ह्यात २०११ मध्ये कछवा (१८.१६%), वाणी (१५.५८%), चाटंजी (१५.१७%), पुसद (१४.८%), मारेगाव (११.४%), महागाव (११.२४%) आणि राळेगाव (११.२२%) या तालुक्यातील १० ते २०% क्षेत्र हे बनावडाली होते, तर दारबहा (८.८९%), दिगम (८.७५%), नेट (५.७३%) आणि वाषूळगाव (२.८२%) या तालुक्यातील १०% पेक्षा कमी क्षेत्र बनावडाली होते (मारेणी क्रमांक १).

मारेणी क्रमांक १ मध्ये जिल्ह्यातील वनधेव आणि बहुगोलिक क्षेत्राशी असणारे प्रमाण तालुकानिहाय दर्शविलेले आहे.

सारणी क्रमांक १

यवतमाळ जिल्हा - बनवास थेव (२०१९ आणि २०२१)

तातुके	वर्ष २०१९		वर्ष २०२१	
	बनवास थेव (वी.किमी.)	एकूण भौगोलिक थेवाशी प्रमाण %	बनवास थेव (वी.किमी.)	एकूण भौगोलिक थेवाशी प्रमाण %
नेर	३९	५.७३	३९	५.७३
वाभूळगाव	१६	२.८२	१८	३.१७
कळंव	१३६	१८.१६	१३८	१८.४२
यवतमाळ	३०४	२६.७४	३०१	२६.४७
दारव्हा	७८	८.८९	७९	९.०१
दिग्गज	५१	८.४५	५१	८.४५
पुसद	१७४	१४.८	१७२	१४.६३
उमरखेड	४२६	३४.४४	४२२	३४.११
महागाव	१०३	११.२४	१०७	११.६८
आणी	१५४	२०.०९	१५६	२०.३१
घाटंजी	१४७	१५.१७	१४८	१५.२७
केळापूर	२०८	२५.३७	२११	२५.७३
राळेगाव	८९	११.२२	८९	११.२२
मारेगाव	६५	११.४	६५	११.४
झरीजामणी	१७६	२३.४४	१७७	२३.५७
वणी	१४४	१५.५८	१४१	१५.२६
एकूण जिल्हा	२३१०	१७.०९	२३१४	१७.१२

खोल - जातू व पीक अहवाल, यवतमाळ जिल्हा

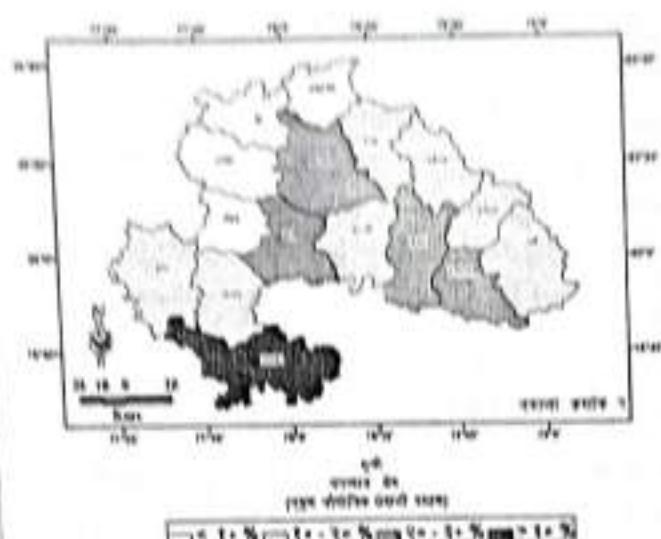
बनवास थेव - २०२१

यवतमाळ जिल्ह्यात २०२१ मध्ये उमरखेड तातुक्यात पुन्हा बनावे सर्वाधिक थेव असून ते ४२२ वी.किमी. होते. या तातुक्यातील एकूण भौगोलिक थेवाशी हे प्रमाण ३४.४७% असून वर्ष २०१९ यात पट झालेली दिसून आली.

उमरखेड नंतर यवतमाळ (२६.४७%), केळापूर (२५.७३%), झरीजामणी (२३.५७%), आणी (२०.३१%) या तातुक्यात २०% पेक्षा अधिक थेव हे बनावाशी होते. याकाळात यवतमाळ मध्ये बनावे थेव आधीच्या दशकापेक्षा घोडे कमी झाले असून इतर तातुक्यात या थेवात अल्प प्रमाणात वाढ झालेली होती.

कळंव (१८.४२%), घाटंजी (१५.२०%), वणी (१५.२६%), पुसद (१४.६३%), महागाव (११.६८%), मारेगाव (११.४%) आणि रेळ्याव (११.२२%) या तातुक्यातील १० ते २०% थेव बनावाशी होते. यानंतर उर्वरित तातुक्यात महणजेव दारव्हा (९.०१%), दिग्गज (८.७५%), नेर (५.७३%), आणि वाभूळगाव (३.१७%) तातुक्यातील १०% पेक्षा कमी थेव हे बनावाशी होते.

पवतमाळ जिल्हा - वनबास सेवा (२०११)

वर्ष २०११ आणि २०२१ मध्ये नेर, मारेगाव, दिशम आणि राठेगाव तालुक्यातील वनाचे प्रमाण हे एकमारखेच होते, तर प्रत्येक तालुक्यातील वनाचे एकूण भौगोलिक खेताची प्रमाण हे २०२१ मध्ये २०११ प्रमाणेच घिंडते युक्ते होते (सारणी क्रमांक २).

वनबास खेताचील बदल (२०११ ते २०२१)

सारणी क्रमांक २ मध्ये विळळातील वन खेताच २०११ ते २०२१ या कालातील झालेला बदल दर्शविलेला आहे.

सारणी क्रमांक २

पवतमाळ जिल्हा - वनबास खेताचील बदल (२०११ ते २०२१)

तालुके	वनबास खेताचील बदल (चौ.किमी.)	एकूण भौगोलिक खेताच्या प्रमाणातील बदल
नेर	०	०
बाघुळगाव	२	०.३५
कळंव	२	०.२६
पवतमाळ	-३	-०.२७
दारज्ञा	१	०.१२
दिशम	०	०
पुसद	-२	-०.१०
उमरखेड	-४	-०.३४
महागाव	४	०.४४
आर्णी	२	०.२६
चाटंजी	१	०.१
केळापूर	३	०.३६
राठेगाव	०	०
मारेगाव	२	०
झारीझामणी	१	०.११
जपी	-३	-०.३२

एकूण जिल्हा

४

०.६३

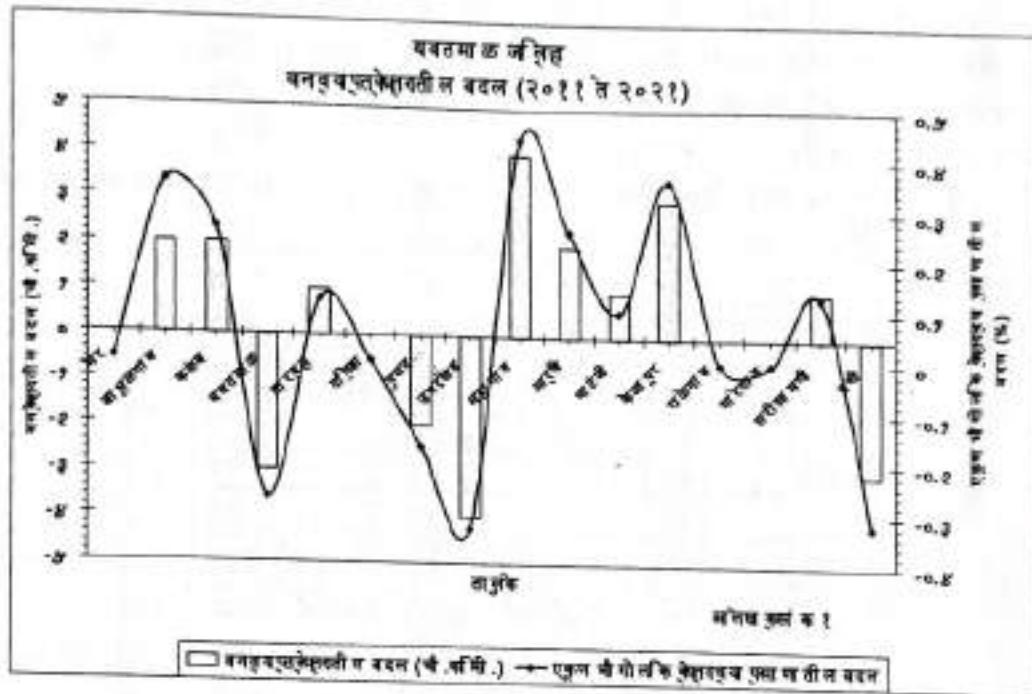
स्थोत - संशोधक

वर्ष २०११ ते २०२१ याकाळातील संपूर्ण जिल्हातील वनक्षेत्र बदल विचित्रव्याप्त येल्या दहा वर्षात जिल्हात वनक्षेत्रात ४ चौ.किमी ने वाढ झालेली आहे. जिल्हातील एकूण भौगोलिक क्षेत्रात ही वाढ केवळ ०.०३% एवढीच आहे. संपूर्ण जिल्हात हारी वनक्षेत्रात सरासारी वाढ झालेली असली तरी काही तालुक्यात मात्र यात घट झालेली दिसून येते.

स्थानात्मक बदल

वचतमाळ जिल्हात वर्ष २०११ ते २०२१ यादरम्यान महागाव (०.५५%), केळापूर (०.३६%), बाघूलगाव (०.३५%), कळंव (०.२६%), आणी (०.२६%) या तालुक्यातील २ ते ४ चौ.किमी. क्षेत्र हे वनाचे वाढले होते, तर या तालुक्यातील भौगोलिक क्षेत्रासोबत वाढीचे हे प्रमाण ०.२६ ते ०.४५% होते.

यानंतर इरीजमनी (०.१३%), दारज्जा (०.१२%) आणि घाटजी (०.१%) या तालुक्यातील वनक्षेत्र हे २०२१ मध्ये १ चौ.किमी. ने वाढलेले होते. या तालुक्यात वनक्षेत्र वाढलेले असले तरी ही वाढ ०.४५% पेक्षा कमी होती.

कठणात्मक बदल

जिल्हात २०११ ते २०२१ या दरम्यान पुसद (-०.१७%), पवतमाळ (-०.२७%), वणी (-०.३२%), आणि उमरखेड (-०.३३) या तालुक्यातील २ ते ४ चौ.किमी. वनाचे क्षेत्र घटलेले आहे. उमरखेड तालुक्यात जिल्हात सर्वाधिक वनक्षेत्र आहे आणि सर्वाधिक वनक्षेत्र घटण्याचे प्रमाण देखील आहे.

यचतमाळ जिल्हामध्ये पूर्वी आणि पश्चिम असे दोन वन विभाग आहेत. येणी 'अ' वनविभाग पुसद भागातील पन्हाळा या गावाजवळ आहे आणि या वनात पश्चिमा योफत चाराई क्षेत्र उपलब्ध करून दिलेले आहे. तर येणी 'ब' प्रकारच्या जंगल वापरा विषयीचे बरेच अधिकार स्थानिक जनतेला दिलेले आहेत. यामुळे देखील पुसद या जंगलपासच्या क्षेत्रात वनाचे प्रमाण घटलेले आहे.

बदल न आलेले क्षेत्र

जिल्हात वर्ष २०११ ते २०२१ पाकाळात नेर, मारेगाव, दिगंबर आणि राणेगाव या तालुक्यातील बनक्षेत्रात कुठलाच बदल आलेला नाही, दोन्ही काळात बनाचे क्षेत्र समान अमूळ तपात वाढ किंवा घट आलेली दिसून येत नाही. बनाचे प्रमाण स्थिर ठेवण्यात या तालुक्याना वज आले असले तरी दहा वर्षात यात पर्यावरणाच्या विकासासाठी घोडी वाढ होणे आवश्यक होते.

निष्कर्ष आणि उपाययोजना

यवतमाळ जिल्हात प्रामुख्याने 'उष्णकटिबंधीय पर्याप्ती' वने आहेत. जिल्हाच्या पश्चिम भागात किनवट प्रदेशात १८५ चौ.मी. घनता असलेले बनक्षेत्र आहे तर पूर्व भागात टिपेश्वर हे ६२ चौ.मी. घनता असलेले महत्वाचे बनक्षेत्र आहे, टिपेश्वर हे खाडंजी आणि काही प्रमाणत केळापूर तालुक्यात येते. या बनक्षेत्रात विविध सजीवसृष्टी, आणि बनाचे प्रकार आढळून येतात. या बनक्षेत्रातील परिसरात गेल्या दहा वर्षात वाढ आलेली असली तर ती फारच जलप आहे.

जिल्हात पुसद, यवतमाळ, वणी आणि उमरखेड सारख्या महत्वाच्या तालुक्यातील बनक्षेत्र कमी आलेले आहे. पुसद, यवतमाळ आणि वणी मध्ये नागरीकरणाचा वेग अधिक आहे, तसेच वणी मध्ये कोळसा खणी व त्याच्याशी निश्चित उद्योग मधूळ आहेत. याचा विपरीत प्रभाव या तालुक्यातील बनक्षेत्रावर आल्याने बनाचे प्रमाण कमी आलेले आहे. बनाचे प्रमाण कमी होण्याचा दर कमी असला तरी भविष्यातील पर्यावरणासाठी ही घोन्याची घनता आहे.

यवतमाळ जिल्हात उमरखेड, पुसद तालुक्यात उम्म प्रतीक्षा बांदू मिळतो तसेच साचही मिळतो, परंतु अवैध जंगलतोडीमुळे बनातील हे संसाध नष्ट होत आहे.

शहरीकरण, उद्योग, उर्जा प्रकल्प इत्यादीची वाढ विकासासाठी सूप चांगली आहे आणि यामुळे मानव संसाधन निर्देशांक देखील बाढतो परंतु हे पृथ्वीवरील हरित हिरवाई म्हणजेच बनाची तोड न केल्याशिवाय आणि नवीन वृक्षारोपण करून देखील केली जाऊ शकते. परंतु यवतमाळ जिल्हात या सर्व घडामोडी बनाचा झास होऊन आलेल्या दिसतात. हे पर्यावरणासाठी फार हानिकारक असून त्यामुळे भविष्यात पर्यावरणाची हानी निश्चित आहे. जिल्हातील प्रदूषण रोखण्यासाठी स्वच्छ वातावरण तुसेच आपत्ती टाळण्यासाठी बनाचे मुवलक प्रमाण आवश्यक आहे तसेच त्याच्या वापरावर निवंत्रण असले आवश्यक आहे.

जिल्हातील पर्यावरणाचा समतोल राखण्यासाठी काही उपयोजना आवश्यक आहेत. त्यासाठी आडांची अनावश्यक आटांची टाळण्यासाठी नागरी वस्त्यांची योग्य रचना करणे, प्रदूषण आणि आरोग्यदारी पर्यावरणावर निवंत्रण ठेवण्यासाठी रस्त्यांच्या दुतफ्फा आणि डोंबराळ भागात नवीन वृक्षारोपण वाढवणे, वन संरक्षण आणि भविष्यातील फायदासाठी त्याचे महत्व यावूल जागरूकता पसरवणे आवश्यक आहे, त्यामुळे पर्यावरण स्वच्छ राहण्यास मदत मिळेल.

संदर्भ

¹ Central Provinces District Gazetteers (1979) (Facsimile Reproduction)

² Gupta A. and Others, 2005, "Impact of Deforestation on Indian Monsoon - A GCM Sensitivity Study", Journal of Indian Geophysical Union 9:97-104.

³ Mahar D., 1988, "Government Policies and Deforestation in Brazil's Amazon Region, World Bank, Washington DC.

⁴ मामानिक व आर्थिक समालोचन यवतमाळ जिल्हा | २०२१-२२), जर्ज व सांकेतिकी संचलनालय, महाराष्ट्र शामन मुंबई.

ISSN 2277-8071

RESEARCH NEBULA

An International Refereed, Peer Reviewed & Indexed Quarterly Journal in
Arts, Commerce, Education & Social Sciences

DOI PREFIX 10.22183

JOURNAL DOI 10.22183/RN

IMPACT FACTOR 7.399

ONE DAY

INTERNATIONAL MULTI-DISCIPLINARY CONFERENCE On **RESEARCH, INNOVATION, CHALLENGES & OPPORTUNITIES IN HIGHER EDUCATION**

13th January, 2023

Organized by

DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION & SPORTS & L.Q.A.C.
**SMT SALUNKABAI RAUT ARTS & COMMERCE
COLLEGE, WANOJA, DIST. WASHIM (M.S.)**

**SARASWATI KALA MAHAVIDYALAYA, DAHIHANDA,
TQ. DIST. AKOLA. (M.S.)**

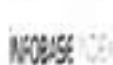
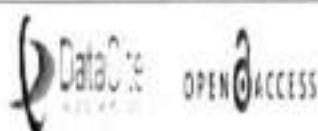
**ARTS AND SCIENCE COLLEGE, KURHA,
AMRAVATI. (M.S.)**

in collaboration with
**PHYSICAL EDUCATION FOUNDATION OF INDIA,
NEW DELHI.**

Special Issue Published on 13th January, 2023
www.ycjournal.net

DR. SHRIDHAR R.
DHAKULKAR

Director of Physical
Education and Sports
Mahatma Jyotiba Fule
Mahavidyalaya,
Amravati, Maharashtra.

One Day International Multi-Disciplinary Conference
RESEARCH, INNOVATION, CHALLENGES & OPPORTUNITIES
IN HIGHER EDUCATION

On 13th January, 2023 @
Smt Salunkabai Raut Arts & Commerce College, Wanaja,
In collaboration with
Saraswati Kala Mahavidyalaya, Dahihanda
Arts And Science College, Kurha,
Physical Education Foundation of India, New Delhi.

EFFECT OF ENDURANCE TRAINING PROGRAMME ON BODY MASS INDEX (BMI), WAIST CIRCUMFERENCE AND ENDURANCE

ABSTRACT

The purpose of this study was to find out the effect of endurance training programme on body mass index (BMI), waist circumference and endurance. Effect of seven-week (42 days) endurance training programme was calculated. 40 subjects were selected for this study from the various sections of participant among games players from Mahatma Jyotiba Fule Mahavidyalaya, Amravati. The age of the participants was between 18-22 years. The selected test considered for this study was body mass index (Weight & Height). Waist circumference (Tape measure, Drawing pen) and endurance (bent knee sit-ups). Seven-week training programme of endurance training on selected variables were analyzed by using the 't' test. Results revealed that there was a significant difference found in body mass index, waist circumference and endurance among games players at 0.05 level with 't' = 0.05(38) = 2.02 degree of freedom. Our finding suggest that endurance training can lead to significant improvement in variables. Therefore, regular practice of endurance training programme to improve health related aspects of physical fitness and may enhance wellness.

Keywords: Endurance Training Programme, Body Mass Index(BMI), Waist Circumference and Endurance.

Introduction:

Endurance training is essential for a variety of endurance sports. A notable example is distance running events (800 meters upwards to marathon and ultra-marathon) with the required degree of endurance training increasing with race distance. Two other popular examples are cycling (particularly road cycling) and competitive swimming. These three endurance are combined in triathlon. Other endurance sports for which extensive amounts of endurance trained include rowing and cross-country skiing. Athletes can also undergo training when their sport may not necessarily be an endurance sport in the whole sense but may still demand some endurance. For instance, aerobic endurance is necessary (to varying extents) in racket sports, football, rugby, martial arts and basketball. Endurance exercise tends to be popular with non-athletes for the purpose of increasing general fitness or burning more calories to increase weight loss potential.

Long-term endurance training induces many physiological adaptations both centrally and peripherally mediated. Central cardiovascular adaptations include

decreased heart rate, increased stroke volume of the heart, increased blood plasma, without any cardiac output as well as total mitochondrial volume in the muscle fibers used in the training (i.e. the thigh muscles in runners will have more mitochondria than the thigh muscles of swimmers). Mitochondria increase in both number and size and there are similar increases in myoglobin and oxidative enzymes. Adaptations of the peripheral include capillarization is an increase in the surface area that both the venous and arterial capillaries supply. This also allows for increased heat dissipation during strenuous exercise. The muscles heighten their glycogen and fat storing capabilities in endurance athletes in order to increase the length in time in which they can perform work. Endurance training primarily work the slow twitch (type I) fibers and develop such fibers in their efficiency and resistance to fatigue. Catabolism also improves increasing the athlete's capacity to use fat and glycogen stores as an energy source. These metabolic processes are known as glycogenolysis, glycolysis and lipolysis. There is higher efficiency in oxygen transport and distribution. In recent years it has been recognized that oxidative

enzymes such as succinate dehydrogenase (SDH) that enable mitochondria to break down nutrients to form ATP increase by 2.5 times in well trained endurance athletes. In addition to SDH, myoglobin increases by 75-80% in well trained endurance athlete.

Materials and Methods:

A group of 40 subjects were selected for this study from the various sections of participant among games player from Mahatma Jyotiba Fule Mahavidyalaya Amravati. The age of participants was between 18-22 years. The selected test considered for this study was body mass index (Weight & Height), waist circumference (tape measure, drawing pen) and endurance (bent knee sit ups). The endurance training programme was conducted for seven weeks in the mornings time, 45 minutes of training per session, six days in a week. A pre and post selected test were conducted before and after the training program. For analyzing the data, mean, Standard deviation, and t-tests were computed by Microsoft Excel-2007.

Criterion Measures:

The criterion measures selected to collect the data for testing of hypothesis were as under. The following components are as measure,

1. Body Mass Index

- A) Weight : Weighing Machine
B) Height : Tape Measures Scale
2. Waist Circumference : Tape measures, drawing pen
3. Endurance : Bent knee sit ups.

Result and Discussion

The data collected on 40 subjects before and after seven-week training programme of endurance training on selected variables were analyzed by using the 't' test. Therefore, the separate tables and graphs have been presented for each variable as follows.

Table -1

Showing Effect of Endurance Training Programme on Body Mass Index (BMI), Waist Circumference and Endurance by Pre and Post Test.

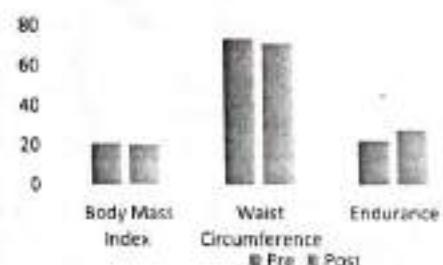
Group	Tes	Mean	SD	SE	M	df	t
Body Mass Index	Pre	20.58	1.54	0.5	1.0	3	2.13
	Pos	19.49	1.69	0.5	9	8	*
Waist Circumference	Pre	73.55	4.65	1.3	2.8	3	2.11
	Pos	70.7	3.84	1.5	5	8	*
Endurance	Pre	22.5	3.15	0.9	5.2	3	5.42
	Pos	27.7	2.90	0.6	0	8	*

*Significant at 0.05 level.
Tabulated 't'(380) = 2.02

The analysis of the data shows the results of the study pertaining to the selected variables, body mass index (BMI), waist circumference and endurance from pre to post test. The mean \pm Standard deviation of body mass index (BMI) in the pre and post test were (20.58 ± 1.54) and (19.49 ± 1.69) respectively. Whose standard error was calculated which is (0.51) and mean difference in body mass index between pre and post test among game player because calculated 't' (2.13) which is more than Tabulated 't' (2.02) at 0.05 level of significance.

The above table shows mean \pm standard deviation of waist circumference in the pre and post test were (73.55 ± 4.65) and (70.7 ± 3.84) respectively. Whose standard error was calculated which is (1.35) and mean difference is (2.85) . After that 't' test was applied. It was found that there is significant difference in waist circumference between pre and post among player because calculated 't' (2.11) which is more than Tabulated 't' (2.02) at 0.05 level of significance.

The table-1 shows mean \pm standard deviation of endurance in pre and post test were (22.5 ± 3.15) and (27.7 ± 2.90) respectively. Whose standard error was calculated which is (0.9) and mean difference in endurance between pre and post test among game player because calculated 't' (5.42) which is more than tabulated 't' (2.02) at 0.05 level of significance.

Graph-1 Mean Difference of Body Mass Index (BMI), Waist Circumference and Endurance by Pre and Post test.

Conclusion:

It is concluded that the effect of seven weeks endurance training programme had shown effective progress of body mass index (BMI), waist circumference and endurance among game players. In that study by statistical analysis following results were drawn:

- There is significant difference in body mass between pre and post among game player.
- There is significant difference in waist circumference between pre and post test among game player.
- There is significant difference in endurance between pre and post test among game player.

References:

1. Kaur Singh, M. S., *Essentials of Physical Education*, New Delhi: Lattice Publication, Third Edition, 2000, p. 207.
2. A. Kumar, *Textbook of Applied Mathematics Education and Sports Selection*, (New Delhi: Sports and Scientific Sciences Publications, 2000).
3. International Running Federation, *Basic Training Progression* (London 2001).
4. J.M. Wilson et al., *Physiology of Sport and Exercise*, 4th Ed. Human Kinetics 2008.
5. Institute editor - Iyer et al., "Report of Training Injury Distribution on Performance in Athletes"
6. Institute's Impact of Strength and Conditioning Research, Vol. 21, No. 1, 2007, pp. 422-428.
7. Institute G. et al., "Effect of Resistance Training on Sprinting Performance in Indian Boxer", *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*, Vol. 41, No. 1, April 2001.
8. Patel C. Institute et al., "Resistance Training & Sprint: Effect on Muscle Mass and Strength", Vol. 21, No. 1, 2007.